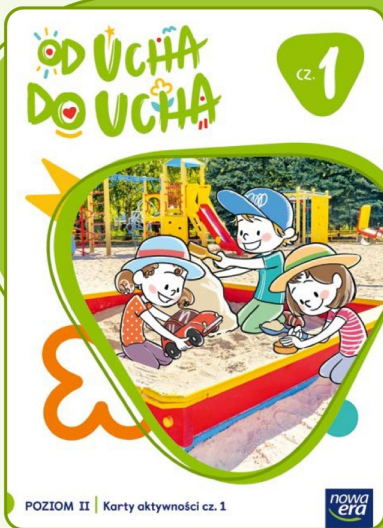

Książka Nauczyciela

- zabawy rozwijające umiejętności społeczno-emocjonalne
- przejrzyste tabele z planami pracy oraz cele ogólne i kompetencje kluczowe
- zabawy, zajęcia muzyczne i gimnastyka poranna powiązane z tematem tygodnia
- teksty literackie w scenariuszach zajęć
- język angielski – odniesienia do serii „Super Heroes”
- piosenki, akompaniamenty, utwory muzyczne i odgłosy dostępne pod kodami QR

materiały w wersji elektronicznej
dostępne na portalu: dlanauczyciela.pl

Książka Nauczyciela

POZIOM II | cz. 1

– zajęcia i zabawy z obszaru
społeczno-emocjonalnego

Nabyta przez Ciebie publikacja jest dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy o przestrzeganie praw, jakie im przysługują. Zawartość publikacji możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie umieszczaj jej w internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, to nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. Możesz skopiować część publikacji jedynie na własny użytek.

Szanujemy cudzą własność i prawo. Więcej na www.legalnakultura.pl

Wykorzystywanie treści niniejszego Utworu, w jakiegokolwiek formie lub w jakimkolwiek procesie, do celów eksploracji tekstu i danych, uczenia maszynowego, rozwoju i/lub szkolenia i/lub wzbogacania sztucznej inteligencji jakiegokolwiek rodzaju jest surowo zabronione.

Wydawnictwo Nowa Era oświadcza, że podjęło starania, mające na celu dotarcie do właścicieli i dysponentów praw autorskich wszystkich zamieszczonych utworów. Wydawnictwo Nowa Era, przytaczając w celach dydaktycznych utwory lub fragmenty, postępuje zgodnie z art. 271 ust. 1 ustawy o prawie autorskim. Jednocześnie Nowa Era oświadcza, że jest jedynym podmiotem właściwym do kontaktu autorów tych utworów lub innych podmiotów uprawnionych w przypadkach, w których twórcy przysługuje prawo do wynagrodzenia.

© Copyright by Nowa Era Sp. z o.o. 2025
ISBN 978-83-267-5193-6

Autorki planu pracy i scenariuszy: Marta Pietrzak (krąg 1.), Edyta Kurek (krąg 2.), Karolina Rozpędek (krąg 3.),
Michalina Latko (kręgi 4., 6., 9. i 10), Dagmara Byszewska (krąg 5.),
Wioletta Gajewska (krąg 7.), Miłostawa Koszałka (krąg 8.).

Autorki zajęć muzycznych: Renata Szczypior, Barbara Tartanus.

Autorka zestawów ćwiczeń gimnastycznych: Jolanta Witkowska.

Redaktor serii: Agnieszka Uścińska.

Redakcja merytoryczna: Agnieszka Uścińska, Łukasz Bernady (scenariusze muzyczne).

Opracowanie redakcyjne: Małgorzata Misiak.

Nadzór artystyczny: Ewa Kaletyn.

Projekt okładki i strony tytułowej: Piotr Rudź, Ewa Kaletyn (s. I), Elżbieta Grozdek (s. IV).

Projekt graficzny: Aleksandra Majewska.

Projekty plastyczne: Marta Sieczkowska.

Realizacja projektu graficznego: Mariusz Knap.

Nowa Era Sp. z o.o.
Aleje Jerozolimskie 146 D, 02-305 Warszawa
www.nowaera.pl, e-mail: nowaera@nowaera.pl, Centrum Kontaktu: 58 721 48 00
Druk i oprawa: Drukarnia Orthdruk

SPIS TREŚCI

Kręgi tematyczne (propozycje na cały rok)	6
Poradnik skutecznego nauczyciela	7
Język angielski z Super Heroes – informacja	8
Zabawy rozwijające umiejętności społeczno-emocjonalne	10
1. Przedszkolaki to my! (1. tydzień września)	12
1.1. Witamy przedszkole	13
1.2. Ulubione zabawki w przedszkolu	15
1.3. W przedszkolu czuję się jak w domu	18
1.4. Kącki przedszkolne	20
1.5. Nasze ukochane przedszkole	23
Zajęcia muzyczne 1. W przedszkolu	25
Piosenka: Do przedszkola CD1 nr 1	27
2. Bezpieczeństwo – ważna sprawa (2. tydzień września)	28
2.1. Bezpieczny przedszkolak porusza się po drodze	29
2.2. Potrzebna pomoc!	32
2.3. Kto nas ratuje? Kto nam pomaga?	34
2.4. Bawimy się w policjantów, strażaków i ratowników	37
2.5. Bezpieczne przedszkolaki to my!	40
Zajęcia muzyczne 2. Wycieczka samochodowa	43
Piosenka: Wycieczka samochodowa CD1 nr 5	45
3. Zabawy pełne radości (3. tydzień września)	46
3.1. Moja ulubiona zabawka	47
3.2. Zabawy z piłką	50
3.3. Zabawy podwórkowe	53
3.4. Zabawy w domu	56
3.5. Lubimy się bawić	59
Zajęcia muzyczne 3. Kiedy niebo płacze	62
Piosenka: Spacer po dywanie CD1 nr 7	64
4. Każdy jest wyjątkowy (4. tydzień września)	65
4.1. Świętujemy urodziny	66
4.2. Razem wesoło spędzamy czas	68
4.3. Różnimy się od siebie	71
4.4. Ważny jesteś ty! I ważna jestem ja!	75
4.5. Jak przygotować przyjęcie?	78
Zajęcia muzyczne 4. Każdy z nas jest inny	81
Piosenka: Bądźmy przyjaciółmi CD1 nr 3	82
Zabawy rozwijające umiejętności społeczno-emocjonalne	84
5. Jesienne dni (1. tydzień października)	86
5.1. Idziemy do parku szukać jesieni	87
5.2. Jesień tuż-tuż	89
5.3. Jesienne przygody	92

5.4. Dary jesieni	93
5.5. Jesienne tańce z wiatrem	96
Zajęcia muzyczne 5. Pani Jesień puka do drzwi	100
Piosenka: Modna jesień CD1 nr 9	101
6. Październikowe niespodzianki (2. tydzień października)	102
6.1. Tworzymy jesienne ozdoby	103
6.2. Co przyniosła Pani Jesień?	105
6.3. Korale Pani Jesieni	108
6.4. Jesienne dary natury	111
6.5. Tworzymy jesienne korony	114
Zajęcia muzyczne 6. Prezenty od Pani Jesieni	116
Piosenka: Deszczowy dzień CD1 nr 11	118
7. Aktywnie i zdrowo (3. tydzień października)	120
7.1. Jesienne spaceru	121
7.2. Z wizytą w spiżarni	123
7.3. Robimy zapasy na zimę	126
7.4. Zdrowo się odżywiam i dbam o własne zdrowie	128
7.5. Jesienne pajacyki na świeżym powietrzu	131
Zajęcia muzyczne 7. Dbaj o zdrowie!	133
Piosenka: Zdrowy przedszkolak CD1 nr 13	134
8. Dzień czy noc? (4. tydzień października)	135
8.1. Dlaczego mamy dzień i noc?	136
8.2. Co robimy w dzień, a co w nocy?	138
8.3. Czy można policzyć gwiazdy na niebie?	140
8.4. Co się dzieje, gdy śnimy?	142
8.5. Zabawy z Panem Czasem	145
Zajęcia muzyczne 8. Czy to dzień, czy to noc?	147
Zabawy rozwijające umiejętności społeczno-emocjonalne	148
9. W domowym zaciszu (1. tydzień listopada)	150
9.1. Opowieści o domku	151
9.2. Co mamy w domu?	153
9.3. Ozdabiamy nasz domek	156
9.4. Domowe porządki	158
9.5. Spacerujemy po ulicy	162
Zajęcia muzyczne 9. Mój dom	165
Piosenka: Domki z klocków CD1 nr 15	166
10. Moja mała ojczyzna (2. tydzień listopada)	167
10.1. Spacerujemy po mieście	168
10.2. Planujemy trasy spacerów	170
10.3. Budujemy miasteczko	172
10.4. Nasz dom – Polska	175
10.5. Chodź, pospacerujemy sobie!	178
Zajęcia muzyczne 10. Jeżykowe zabawy	182
Piosenka: Mały jeżyk CD1 nr 17	183
Zestawy ćwiczeń gimnastycznych	184

Wstęp

Z wielką przyjemnością przedstawiamy Państwu publikację „Książka Nauczyciela” cz. 1, która zawiera propozycję planu pracy, scenariusze zajęć dziennych, zestawy ćwiczeń gimnastycznych, scenariusze zajęć muzycznych i piosenki planowane od września do połowy listopada (kręgi od 1. do 10.).

Elementy zestawu dla dziecka to: „Karty aktywności” cz. 1 i 2, a w nich karty z ćwiczeniami i zabawami oraz „Wyprawka” z pomocami dydaktycznymi do wielokrotnego wykorzystania, projektami plastyczno-technicznymi oraz kartami grafomotorycznymi dużego formatu (A3). Podczas tworzenia serii skupiliśmy się na wszechstronnym rozwoju dziecka i tworzeniu materiałów zgodnie z obowiązującą podstawą programową. Szczególną uwagę zwróciliśmy na **wspieranie rozwoju emocjonalnego i społecznego** dzieci. Zajęcia i zabawy z tych obszarów zostały wyróżnione w „Kartach aktywności” i w „Książce Nauczyciela” ikoną serca.

Plan pracy, scenariusze zajęć i karty aktywności są tak opracowane, że umożliwiają modyfikację treści w zależności od poziomu rozwoju dzieci w danej grupie, ich możliwości, różnych okoliczności czy nadarzających się okazji w przedszkolu. Są to tylko propozycje. Nauczyciel może dowolnie zmieniać kolejność zajęć, przebieg, z niektórych rezygnować i wplatać swoje pomysły – ale ze zwróceniem uwagi na aktywizację dziecka we wszystkich obszarach.

Każdy tydzień to jeden krąg tematyczny złożony z pięciu tematów, a każdy dzień został podzielony na zajęcia poranne, główne i popołudniowe. Zajęcia poranne obejmują zwykle zabawy ruchowe lub muzyczno-ruchowe, logopedyczne, grafomotoryczne lub inne zajęcia wprowadzające dzieci w temat dnia. Zajęcia główne to zazwyczaj zabawy dydaktyczne, zabawy badawcze, zajęcia z przewagą treści polonistycznych, matematycznych lub plastycznych, ćwiczenia gimnastyczne, a także nauka piosenek. Zamieszczamy teksty literackie, podajemy także przykłady pytań i poleceń, zestawy ćwiczeń gimnastycznych związanych z tematem tygodnia oraz pomysły na ciekawe zajęcia plastyczno-konstrukcyjne. Zajęcia popołudniowe podsumowują dzień; to czas zabaw ruchowych, dramatycznych, drobnych prac plastycznych oraz zabaw relaksacyjnych. Specjalnie wydzielamy część zajęć do przeprowadzenia w ogrodzie.

Nauka **języka angielskiego** może być realizowana z **kursem „Super Heroes”**.

Mamy nadzieję, że praca z tymi materiałami przyniesie Państwu satysfakcję, a dzieciom radość z zajęć.

Życzymy sukcesów Państwu i dzieciom.

KRĘGI TEMATYCZNE

Propozycje na cały rok

WRZESIEŃ

1. Przedszkolaki to my!
2. Bezpieczeństwo – ważna sprawa
3. Zabawy pełne radości
4. Każdy jest wyjątkowy

PAŹDZIERNIK

5. Jesienne dni
6. Październikowe niespodzianki
7. Aktywnie i zdrowo
8. Dzień czy noc?

LISTOPAD

9. W domowym zaciszu
10. Moja mała ojczyzna
11. Dawne opowieści
12. Zabawa w króla i królową

GRUDZIEŃ

13. Moja rodzina
14. Ode mnie dla Ciebie
15. Boże Narodzenie

STYCZEŃ

16. Zimowy czas
17. Śnieżne figle
18. Świętujemy z babcią i z dziadkiem
19. Minilaboratorium

LUTY

20. Jaka to melodia?
21. Plastyczne eksperymenty
22. Kurtyna w górę!
23. Dziecięce arcydzieła

MARZEC

24. Sekrety naszej planety
25. Świat roślin i zwierząt
26. Co wiemy o kosmosie?
27. Ekoprzedszkolaki

KWIECIEŃ

28. Witaj, Wiosno!
29. W deszczu i w słońcu
30. Co warto oglądać na ekranie?
31. Mali odkrywcy
- Wielkanocne zabawy

MAJ

32. Moja półka z książkami
33. Dorośli w pracy
34. Kocham Cię, mamo!
35. Moja rodzina

CZERWIEC

36. Sportowe marzenia
37. Mamy lato!
38. Przygody na wsi
39. Wakacyjne atrakcje

PORADNIK SKUTECZNEGO NAUCZYCIELA

Jak pomóc dziecku, by radziło sobie z emocjami?

Emocje towarzyszą wszystkim, każdego dnia. Mogą być bardziej lub mniej przyjemne, ale wszystkie są potrzebne. Bardzo dużo emocji pojawia się u dziecka, które wchodzi w nowe środowisko i uczy się nawiązywać relacje z rówieśnikami, dbając o swoją autonomię. Oto kilka wskazówek, jak wspierać malucha w radzeniu sobie z emocjami:

- Dziecko jest świetnym obserwatorem otoczenia, szczególnie osób dorosłych, i uczy się przez naśladowanie. Pamiętaj, że jesteś dla niego wzorem. Kiedy przeżywasz emocje, wyraż to i nazwij je, np. kiedy odczuwasz radość – podskocz, krzycząc: *Hurra!*; kiedy czujesz złość – powiedz: *Jestem bardzo zła!* i zgnieć kartkę, mówiąc, że wciskasz tam całą swoją złość. Pamiętaj, żeby nazywać uczucia. Pokaż, że nie tylko dzieci przeżywają różne emocje.
- Być może wielokrotnie zwracasz uwagę dziecku, mówiąc np. *Pozbieraj klocki do pudełka*, a ono, zamiast wykonać polecenie, zaczyna płakać lub krzyczeć. Zachowuje się tak, jakby nie rozumiało słów, tylko odbierało je jako atak. Zademonstruj mu, w jaki sposób powinno wykonać czynność, o którą prosisz, zaoferuj wspólne wykonanie zadania. Mów spokojnie, bez złości. Działaj konsekwentnie, z opanowaniem.
- Problemy malucha, które Tobie wydają się błahe, dla niego są najważniejsze. Traktuj je z powagą i zaangażowaniem. Wysłuchaj dziecka, przytul, doradź i wspieraj. To zapewni mu poczucie bezpieczeństwa oraz zbuduje między wami pozytywne relacje.
- Chcąc wyciszyć dziecko, zaproponuj zabawę w ciszę, pooddychajcie głęboko, zrelaksujcie się przy dźwiękach przyrody lub spokojnej muzyki.
- Bądź z dzieckiem w trudnych chwilach, rozmawiaj, pokaż różne metody radzenia sobie z emocjami i sposoby ich okazywania w akceptowalnej formie. Wykorzystaj zabawy, odpowiednio dobrane treści literackie i stań się dla grupy dobrym wzorem.
- Postaraj się określić powód trudnego zachowania dziecka. W tym celu możesz prowadzić dziennik, w którym będziesz notować sytuacje poprzedzające wybuch emocji.
- Źródłem trudnych emocji są często niezaspokojone podstawowe potrzeby. Sprawdź, czy dziecko manifestujące frustrację nie jest po prostu głodne albo zmęczone.
- Pretekstem do rozmów o emocjach mogą być sytuacje z życia, ale również lektury. Czytaj z dziećmi dostosowane do ich wieku książki, bajki terapeutyczne poświęcone emocjom. Zachęcaj do zadawania pytań, wymyślaj związane z lekturą zabawy, proponuj wspólne przygotowanie inscenizacji.

Warto rozmawiać z dziećmi o emocjach, uczuciach i przeżyciach. Dorosły, który otwarcie rozmawia o uczuciach, przekazuje dzieciom komunikat, że nie trzeba się wstydić emocji. Maluch zrozumie też, że nie tylko on miewa gorsze dni, dorośli także je miewają.

Anna Kucharczyk

Więcej przydatnych porad poświęconych współpracy z rodzicami czy pracy z dziećmi z trudnościami można znaleźć w publikacji „Poradnik skutecznego nauczyciela młodszych przedszkolaków” dostępnej na: dlaNauczyciela.pl/Inspiracja_i_rozwoj/Biblioteka_Nauczyciela

Język angielski z Super Heroes

ZAPOZNAJ SIĘ Z SERIĄ SUPER HEROES

W naszej serii
znajdziesz m.in.:

RUTYNY

Rutyny to krótkie piosenki, które porządkują nauczanie
i pozwalają dzieciom przewidzieć kolejne etapy zajęć.
Mogą być stałym elementem lekcji, zachęcającym do nauki
języka angielskiego i zaangażowania w poszczególne czynności.

Piosenka powitalna poranna

*Good morning,
good morning,
Good morning to you!
Good morning,
good morning,
How are you?*

Piosenka powitalna popołudniowa

*Good afternoon,
good afternoon,
Good afternoon to you!
Good afternoon,
good afternoon,
How are you?*

Piosenka zapraszająca do wysłuchania historyjki

*Story chant
It's story time!
It's story time!
Look and listen!
Look and listen!
It's story time!
It's story time!
Everybody, ssshhh!
Everybody, ssshhh!*

Piosenka zapraszająca do zajęć przy stoliku

*It's time to work!
Everybody, sit down,
Sit down, sit down.
Everybody, sit down,
It's time to work!
It's time to work!*

LEKCJE OKOLICZNOŚCIOWE

W każdym rozdziale, w lekcji 6., znajdują się zajęcia tematyczne. Dotyczą wydarzeń i okazji, które przypadają w danym miesiącu. Lekcje okolicznościowe można łatwo powiązać z tematyką pozostałych przedszkolnych zajęć.

Pre-school Day

Dzieci świętują Dzień Przedszkolaka i poznają rymówkę, którą mogą wypowiedzieć na przedszkolnej uroczystości.

Teddy's Day

Dzieci obchodzą Dzień Pluszowego Misia i wypowiadają rymówkę o zabawie z pluszakami.

Christmas

Dzieci poznają angielskie słówka określające symbole świąt Bożego Narodzenia i śpiewają o nich piosenkę.

Granny's and Grandad's Day

Dzieci przygotowują laurkę dla babci i dziadka i uczą się rymowanki, którą mogą wypowiedzieć przy jej wręczaniu.

Day of Happiness

Dzieci rozpoznają swoje emocje i wypowiadają zdania o swoich podstawowych emocjach po angielsku.

Easter

Dzieci poznają angielskie słówka związane z Wielkanocą oraz dowiadują się, jakie tradycje wielkanocne lubią dzieci w krajach anglosaskich.

Mother's and Father's Day

Dzieci uczą się wierszyka dla mamy i dla taty oraz przygotowują dla nich prezenty, wykorzystując kwiat i bombonierkę z wypychanek.

Children's Day

Dzieci poznają nazwy słodkości i uczą się mówić o tym, które z nich lubią.

Zabawy rozwijające umiejętności społeczno-emocjonalne

Cele:

- tworzenie przyjaznej atmosfery w grupie,
- ułatwienie nawiązywania więzi,
- nauka autoprezentacji,
- rozwijanie kreatywnego myślenia.

Mikrofon

Jest to propozycja zabawy, która może być wykorzystana na początku roku przedszkolnego, kiedy dzieci jeszcze się nie znają. Prowadzący oznajmia dzieciom, że chciałby lepiej je poznać i dowiedzieć się czegoś o nich, np. poznać ich imię, wiek, miejsce zamieszkania, dowiedzieć się czegoś o ich rodzinie i ulubionych zajęciach, zabawach. Mogą też opowiedzieć, jak spędziły wakacje (jeśli jest to początek roku przedszkolnego). Chętne dziecko opowiada o sobie, mówiąc do mikrofonu. Prowadzący i pozostali uczestnicy zajęć mogą zadawać dodatkowe pytania osobie przedstawiającej się, w ten sposób mają okazję nawiązać dialog, który jest bliższy codziennym sytuacjom społecznym.

Pomoce: mikrofon (najlepiej prawdziwy lub zabawkowy)

Miłe słowa

To zabawa w kręgu na początek lub na zakończenie spotkania. Nauczyciel prosi, aby każde dziecko zastanowiło się, co miłego mogłoby powiedzieć swojemu sąsiadowi/sąsiadce. Prowadzący rozpoczyna wysyłanie przyjaznych komunikatów, zwracając się do osoby po swojej prawej lub lewej stronie, np. *Cieszę się, że z nami jesteś. Jesteś dobrym kolegą. Lubię się z Tobą bawić.* Odbiorca komunikatu dziękuje i zwraca się z pozytywną wiadomością do kolejnej osoby po swojej prawej lub lewej stronie.

Wymyślanie nazwy naszej grupy

Prowadzący zachęca grupę do zastanowienia się, jaka nazwa najlepiej określałaby ich grupę, np. „motylki”, bo wszyscy w grupie lubią malować/rysować; „wesołe nutki”, bo lubią się wesoło bawić, śpiewać i tańczyć. Dzieci podają różne nazwy i uzasadniają propozycje. Prowadzący zapisuje każdą na oddzielnej karteczce, a następnie w drodze losowania grupa wybiera ostateczną nazwę. Chętna osoba może narysować obrazek symbolizujący nazwę grupy na arkuszu papieru. Pod rysunkiem każdy uczestnik przykleja karteczkę ze swoim imieniem.

Pomoce: arkusz szarego lub białego papieru, karteczki samoprzylepne, kredki

Co lubię robić?

Dzieci siadają w rzędzie na podłodze. Chętny uczestnik zabawy pokazuje za pomocą gestów, ruchów ulubioną czynność, zajęcie, np. bieganie, spanie, układanie klocków, oglądanie książek. Pozostałe osoby odgadują, jaka to czynność. Prowadzący może wprowadzić element rywalizacji i przyznawać punkty (żetony) dla osób, którym udało się podać poprawną nazwę. Zwycięzca otrzymuje oklaski i możliwość ponownego zadania zagadki.

Zgadnij, kto to

Prowadzący wyjaśnia uczestnikom, że gra polega na podaniu imienia osoby, którą wybrany uczestnik ma na myśli. Osoba wymyślająca zagadkę może podawać wskazówki dotyczące płci, cech wyglądu i charakteru oraz zainteresowań wybranej przez siebie osoby, np. *Ta osoba jest dziewczynką. Ma długie jasne włosy. Jest ubrana w zieloną spódnicę i lubi śpiewać.* Zabawę powinien zacząć prowadzący, który zaprezentuje prawidłową wypowiedź. Zwracamy dzieciom uwagę, że warto najpierw uważnie przyjrzeć się opisywanej osobie, żeby podczas opowiadania bezpośrednio na nią nie patrzeć. Będzie to bowiem podpowiedzią dla pozostałych uczestników. Osoba, która zadaje zagadkę, może się odwrócić, zasłonić oczy.

Ewelina Wilkos

1. Przedszkolaki to my!

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- inspirowanie do uczestnictwa w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych
- wzmacnianie nawyku bezpiecznego i poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych
- rozwijanie motoryki dużej i małej

OBSZAR EMOCJONALNY

- kształtowanie umiejętności wyrażania własnych emocji

OBSZAR SPOŁECZNY

- budowanie świadomości przynależności do grupy przedszkolnej
- zapoznanie z rozkładem pomieszczeń w przedszkolu
- wspieranie odpowiedzialnej postawy wobec ustalonych reguł i zasad obowiązujących podczas pobytu w przedszkolu

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie mowy
- rozwijanie umiejętności nazywania kolorów
- kształtowanie umiejętności klasyfikowania obiektów ze względu na podaną cechę
- stwarzanie warunków do uważnego słuchania

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- orange, red, yellow, blue, green

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie kolorów, odpowiadanie na pytanie: *What colour is this?*, śpiewanie piosenki, recytowanie rymowanki, reagowanie na polecenia wydawane przez nauczyciela

Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”

Nauczyciel po części wstępnej – marszu na palcach, na piętach, umiarkowanym biegu – proponuje dzieciom poruszanie się na różne sposoby.

Misie – poruszanie się na czworakach.

Autka – bieganie bez potrąceń z kółkami do serso lub krążkami w roli kierownicy.

Pajacyki – rytmiczne podskakiwanie w rozkroku z wymachem ramion i klaśnięciem w dłonie nad głową.

Roboty – poruszanie się na sztywnych nogach (bez uginania kolan).

Klocki – na umówiony sygnał rytmiczne kucanie i chwytywanie się dłońmi za stopy.

Pięteczki – podskakiwanie obunóż jak najwyżej.

Kolejka – ustawianie się w szeregu i poruszanie się jedno za drugim.

Ćwiczenia kończy marsz po okręgu.

Środki dydaktyczne: bębenek

UWAGA! W tym tygodniu dzieci przynoszą z domu pamiątki z wakacji, np. pocztówki, zdjęcia, bilety (kolejowe, lotnicze, do muzeów), foldery turystyczne, okazy przyrody ożywionej i nieożywionej (kamienie, zasuszone rośliny, szyszki, muszle).

Temat 1.1. Witamy przedszkole

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Wołam cię! – zabawa integracyjna z czworakowaniem W przedszkolu – rozmowa kierowana na tematy organizacyjne Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – poznaje swoją salę, nauczyciela, kolegów/koleżanki III.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Uśmiech za uśmiech – zabawa dydaktyczna Lustro – zabawa integracyjna Jak wygląda radość? – ćwiczenia grafomotoryczne Wyprawka – przedstawianie różnych emocji na sylwecie dziecka	– rozpoznaje i nazywa emocje II.1 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – rysuje proste wzory graficzne IV.8 – kształtuje umiejętności manualne I.7 – określa własne emocje i uczucia II.1
III.	Czyj to znaczek? – zabawa doskonaląca analizę wzrokową Wakacyjne opowieści – rozmowa kierowana na temat zakończonych wakacji Wołam cię! – zabawa integracyjna z czworakowaniem W ogrodzie: Gdzie jest miś? – szukanie ukrytej zabawki	– rozpoznaje swój znaczek IV.9 – buduje krótkie wypowiedzi na bliskie tematy IV.2 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonali orientację w przestrzeni IV.14

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Wołam cię! – zabawa integracyjna z czworakowaniem.

Dzieci czworakują po wyznaczonej przestrzeni w sali. Nauczyciel głośno wypowiada kolejno ich imiona. Wywołane dziecko wstaje, klaszcze w dłonie i dalej spaceruje w pozycji wyprostowanej. Z chwilą kiedy wszystkie przedszkolaki przyjmą postawę pionową, wywołane dzieci zaczynają czworakować. Po utrwaleniu zasad zabawy osobą wołającą może zostać dziecko.

W przedszkolu – rozmowa kierowana na tematy organizacyjne.

Nauczyciel wita dzieci w nowym roku szkolnym, wszyscy wspólnie oglądają przedszkolną kronikę, fotografie z uroczystości przedszkolnych, imprez, wspominają poprzedni rok. Dzieci patrzą na obrazki w gazetce ściennej, przedstawiające różne sytuacje przedszkolne: pobyt w szatni, siedzenie w kole, posiłki przy stolikach, zabawy w ogrodzie przedszkolnym itp., i opowiadają o tym, co je czeka w najbliższej przyszłości. Wspólnie określają cechy odróżniające życie przedszkolne od innych sfer życia.

Środki dydaktyczne: kronika przedszkolna, zdjęcia z zeszłorocznych imprez i uroczystości, gazetka ścienna przedstawiająca różne sytuacje przedszkolne: pobyt w szatni, siedzenie w kole, posiłki przy stolikach, zabawy w ogrodzie przedszkolnym itp.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Uśmiech za uśmiech – zabawa dydaktyczna.

Dzieci losują kartoniki w kształcie koła z emotikonami (radość, zdziwienie, smutek, złość, wstręt itp.). Starają się rozpoznać i nazwać przedstawione schematycznie emocje oraz podać przykłady sytuacji, w których można je odczuwać. Nauczyciel zachęca do zastanowienia się: *Czy można uniknąć przykrych emocji? Co zrobić, by pomóc innym w smutku? Jakie są sposoby na złość? Czy można podzielić się radością?*

Środki dydaktyczne: kartoniki w kształcie koła z emotikonami (radość, zdziwienie, smutek, złość, wstręt itp.)

Lustro – zabawa integracyjna.

Dzieci stają parami naprzeciw siebie. Jedna osoba pokazuje różne miny, druga („lustro”) pokazuje to samo – naśladuje jej ruchy. Po chwili następuje zmiana ról.

Jak wygląda radość? – ćwiczenia grafomotoryczne.

Dzieci rysują na krążkach z papieru w kształcie koła (np. origami) uśmiechnięte twarze i rozkładają w sali w miejscach, które kojarzą im się z odczuwaniem radości, z radosnymi sytuacjami. Przyczepiają również swoje emotikony do tablicy z gazetką i obrazkami z życia przedszkola i objaśniają swój wybór, np.: *Lubię rysować kredkami, więc cieszę się, gdy widzę kredki.* Chętne dzieci mogą również rysować twarze z innymi emocjami i wskazywać miejsca z nimi związane, np.: *Czuję smutek, kiedy trzeba sprzątnąć zabawki, bo wtedy kończy się zabawa.*

Środki dydaktyczne: krążki z papieru, kredki, mazaki

Wyprawka – przedstawianie różnych emocji na sylwecie dziecka.

Środki dydaktyczne: Wyprawka „Moje emocje”

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Czyj to znaczek? – zabawa doskonaląca analizę wzrokową.

Nauczyciel wraz z dziećmi odwiedza szatnię i łazienkę. Poleca dzieciom przyjrzenie się ich znaczkom i zapamiętanie ich. Następnie w sali prezentuje dzieciom komplet znaczków indywidualnych, takich samych jak te umieszczone w szatni i w łazience. Każdy znaczek omawia wspólnie z dziećmi oraz ustala, komu został przydzielony.

Środki dydaktyczne: znaczki indywidualne z szatni i łazienki (komplet)

Wakacyjne opowieści – rozmowa kierowana na temat zakończonych wakacji.

Nauczyciel prezentuje dzieciom swoje wakacyjne pamiątki i inicjuje rozmowę na temat wakacyjnych wspomnień. Opowiada, gdzie i w jaki sposób spędzał letni urlop. Zachęca do wypowiedzi dzieci. Wspiera je, zadając pytania lub wtrącając pomocnicze zwroty: *Lato spędziłam/spędziłem... Odwiedziłam/odwiedziłem latem... Najciekawsze było... Chciałabym/chciałbym wrócić do... itp.* Zwraca się do dzieci z prośbą o przyniesienie następnego dnia (w miarę możliwości) wakacyjnych pamiątek: pocztówek, zdjęć, okazów przyrody, np. kamieni, szyszek, zasuszonych roślin itp.

Wołam cię! – zabawa integracyjna z czworakowaniem.

Dzieci czworakują po wyznaczonej przestrzeni w sali. Nauczyciel głośno wypowiada kolejno ich imiona. Wywołane dziecko wstaje, klaszcze w dłonie i dalej spaceruje w pozycji wyprostowanej. Z chwilą kiedy wszystkie przedszkolaki przyjmą postawę pionową, wywołane dzieci zaczynają czworakować. Po utrwaleniu zasad zabawy osobą wołającą może zostać dziecko.

W OGRODZIE

Gdzie jest miś? – szukanie ukrytej przez nauczyciela zabawki.

Dzieci szukają zabawki, kierując się wskazówkami nauczyciela lub narysowanymi symbolami.

Temat 1.2. Ulubione zabawki w przedszkolu

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Bałagan w zabawkach – zabawa ruchowa z elementami równowagi Gdzie się schował miś? – zabawa dydaktyczna typu ciepło – zimno utrwalająca znajomość przyimków: „na”, „pod”, „za”, „obok” Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – orientuje się w schemacie ciała i kierunkach w przestrzeni IV.14 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Kłopoty ze sprzątaniami – słuchanie utworu R. Witka „Sposób na bałagan”, wypowiedzi dzieci na temat poruszany w opowiadaniu w nawiązaniu do ich własnych doświadczeń Zabawki z przedszkolnej półeczki – zabawa dydaktyczna, przyporządkowywanie zabawek do określonych kategorii Karty aktywności – uzupełnianie ilustracji naklejkami, wybieranie ulubionych zabawek Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I	– uważnie słucha utworu literackiego IV.6 – bierze udział w rozmowie IV.5 – segregowanie zabawek według wybranej kategorii IV.12 – porządkowanie sali I.7 – uzupełnia brakujące fragmenty obrazków IV.9 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Magiczny koszyk – zagadki sensoryczne, odgadywanie za pomocą dotyku i słuchu Powiedz misiowi, jak się nazywasz – zabawa integracyjna Letnie wspomnienia – wydzielenie miejsca w sali na pamiątki z wakacji Bałagan w zabawkach – zabawa ruchowa z elementami równowagi W ogrodzie: Przesyłka z zabawkami – zabawa bieżna	– rozpoznaje przedmioty za pomocą dotyku i słuchu IV.11, z.3 – potrafi się przedstawić III.3 – aranżuje swoje najbliższe otoczenie IV.11 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – ćwiczy szybkość i zwinność I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Bałagan w zabawkach – zabawa z elementami równowagi.

Dzieci poruszają się slalomem, omijając porzucane na podłodze szarfy (krążki) symbolizujące zabawki. Na zakończenie zabawy i hasło: *Sprzątam!* dzieci podnoszą z podłogi szarfy/krążki i odkładają na wyznaczone miejsce.

Środki dydaktyczne: szarfy lub krążki

Gdzie się schował miś? – zabawa dydaktyczna typu ciepło – zimno utrwalająca znajomość przyimków: „na”, „pod”, „za”, „obok”.

Nauczyciel przed zabawą dyskretnie umieszcza w różnych częściach sali przedmioty (pluszaka, auto, pudełko z farbami, kubek itp.). Zachęca dzieci do rozejrzenia się po sali: *Gdzie schował się miś/samochód/kubek? Gdzie schowały się farby?* Zadaniem wybranego dziecka jest odnalezienie poszukiwanego przedmiotu. Nauczyciel sugeruje kierunek poszukiwań, podając hasła: *Ciepło* lub *Zimno*. Miejsce odnalezienia poszukiwanej zabawki należy określić za pomocą przyimków: „nad”, „pod”, „obok”, „na”. Na zakończenie zabawy prowadzący inicjuje rozmowę: *Co należy robić, by w przyszłości nie mieć kłopotów z odnalezieniem potrzebnych zabawek lub innych przedmiotów?* Rozmowa powinna prowadzić do wniosku, że trzeba wszystko odkładać na miejsce.

Środki dydaktyczne: zabawki znajdujące się w sali

Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kłopoty ze sprzątaniami – słuchanie utworu Rafała Witka „Sposób na bałagan”, wypowiedzi dzieci na temat poruszany w opowiadaniu w nawiązaniu do własnych doświadczeń.

Nauczyciel czyta tekst:

Sposób na bałagan

– *Wiesz, mamo? – powiedziała Malina. – W tym moim przedszkolu to każdy jest zupełnie inny!*

– *Zauważyłam! – roześmiała się mama. – W końcu masz w grupie i Jeża, i Dzięcioła, i Szczeniaka, i Kociaka, i Fretkę...*

– *I Królika! – dodała Malina. – Ale nie o to mi chodzi.*

Chodzi mi o to, że ja, Igor i Tusia też się między sobą różnimy. Mimo że jesteśmy człowiekami.

– *Ludźmi – poprawiła ją mama.*

– *No właśnie – przytaknęła Malina. – Ja na przykład lubię się ruszać, a Tusia woli być spokojna i robić coś przy stoliku. A Igor wciąż gada, jakby miał w środku pięciu Igorów.*

– *Pokłóciliście się z tego powodu? – zapytała z niepokojem mama.*

– *Co ty? – zdziwiła się Malina. – Z tego powodu się zaprzyjaźniliśmy!*

– *To ja już nic nie rozumiem – stwierdziła mama i przyjrzała się Malinie z zaciekawiona.*

– *Bo tu nie ma nic do rozumienia – wyjaśniła Malina. – Za to jest dużo do opowiedzenia! Dzisiaj w czasie zabawy w domku na gałęzi narobiliśmy bałaganu. Porozrzucailiśmy klocki po podłodze, powyciągaliśmy zabawki z szafek, kredki i pisaki też nie były na swoim miejscu... No to pani poprosiła nas, żebyśmy po obiedzie posprząтали. Ale żadne z nas nie chciało sprzątać...*

– *Oj, Malina... – powiedziała mama z naganą w głosie.*

– *Zaczekaj, mamo. To nie koniec. Żadne z nas nie chciało sprzątać i wtedy pani wymyśliła ten sposób. Genialny sposób na porządk!*

Mama nadstawiła uszu.

– *Pani zdecydowała, że skoro nie chcemy sprzątać, to da nam inne zadania – ciągnęła Malina. – Każdy będzie robił to, w czym jest najlepszy. Ja powiedziałam, że jestem najlepsza w bieganiu i skakaniu. Pani zaproponowała więc, żebym skakała na jednej nodze po całej sali i przynosiła rzeczy leżące na podłodze do Tusia. Tusia*

z kolei będzie te rzeczy, które ja przyniosę, wkładać do odpowiednich szufladek i pojemniczków, bo przecież jest świetna w układaniu i urządzaniu. A Igor, który jest mistrzem w gadaniu, będzie nam opowiadał historie i dowcipy, żebyśmy się nie nudziły. Ale dla Igora samo gadanie to było za mało. Uprosił więc panią, żeby mógł przy tym gadaniu dobierać klocki według kolorów. Przez to ja miałam więcej skakania, bo musiałam zanosić pojedyncze klocki do Igora, a pozostałe zabawki do Tuśki, no ale ponieważ ja lubię skakać, to mi się opłacało.

– A co z bałaganem? – przerwała Malinie mama.

– No właśnie to jest najlepsze, że bałagan sam zniknął! Zabawki i kredki wróciły na swoje miejsce, klocki stały w równych rzędkach. A przecież myśmy wcale nie sprzątały! – klasnęła w ręce Malina.

– Widocznie bałagan zobaczył, że z taką drużyną nie wygra – stwierdziła mama. – I postanowił wynieść się z przedszkola. Chyba nawet wiem, dokąd poszedł...

– Dokąd? – zapytała zaciekawiona Malina.

– Do twojego pokoju! – odparła ze śmiechem mama.

Rafał Witek

Źródło: R. Witek „Przedszkole imienia Barbary Wiewiórki”, Wydawnictwo Bajka, Warszawa 2020, s. 16–18.

Po przeczytaniu opowiadania nauczyciel inicjuje rozmowę o potrzebie sprzątanía zabawek. Dzieci mówią, kto w ich domach sprząta zabawki: one samodzielnie, z pomocą dorosłych czy może dorośli wyręczają dzieci. Wszyscy wspólnie zastanawiają się nad koniecznością porządkowania otoczenia po skończonej zabawie lub innych zajęciach. Wymyślają argumenty za utrzymaniem porządku w zabawkach (bezpieczeństwo, aspekt estetyczny, wyrabianie nawyku sprzątanía, brak problemów ze znalezieniem potrzebnych rzeczy) oraz starają się podać sytuacje, kiedy zabawki nie muszą wracać na swoje miejsce (kiedy chcemy zaprezentować efekty pracy, np. budowle z klocków).

Zabawki z przedszkolnej półeczki – zabawa dydaktyczna, przyporządkowanie zabawek do określonych kategorii.

Nauczyciel zachęca dzieci do rozglądania się po sali, wyszukania i nazwania wszystkich znajdujących się w niej zabawek. Zadaje pytania: *Do czego służą zabawki? Jak można się nimi bawić?* Zwraca uwagę, że niektóre są do siebie podobne i można się nimi bawić w podobny sposób. Nauczyciel pyta: *Jak można segregować zabawki i dać im wspólną nazwę? Jak najlepiej przechowywać zabawki? Czy lalki można mieszać z klockami, a pojazdy z misiami?* Kiedy dzieci dojdą do przekonania, że podobne przedmioty najlepiej układać razem, odnoszą wykorzystane w zajęciach zabawki na właściwe miejsca.

Środki dydaktyczne: zabawki znajdujące się w sali

Karty aktywności – uzupełnianie ilustracji naklejkami, wybieranie ulubionych zabawek.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 2–3

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 188).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Magiczny koszyk – zagadki sensoryczne, odgadywanie za pomocą dotyku i słuchu.

Nauczyciel chowa w zamykanym koszyku (opcjonalnie pudełku lub woreczku) pojedyncze drobne zabawki: laleczki, pluszaki, samochody, grzechotki, piłki itp. Zadaniem wybranego dziecka jest odgadnięcie, bez zaglądanía do środka, co zostało schowane. Dziecko może dotykać przedmiotu, potrząsać koszykiem, ale nie może zaglądać do środka.

Środki dydaktyczne: drobne zabawki, koszyk

Powiedz misiowi, jak się nazywasz – zabawa integracyjna.

Pluszowy miś krąży z rąk do rąk pomiędzy dziećmi siedzącymi w kole. Dziecko z misiem przedstawia się imieniem i stara się coś o sobie powiedzieć, np.: *Jestem Kasia i lubię lody. Jestem Wojtek i mam dużo samochodów*. Dzieci mówią do misia (nawet do jego ucha), co jest ułatwieniem dla nieśmiałych osób.

Środki dydaktyczne: miś

Letnie wspomnienia – wydzielenie miejsca w sali na pamiątki z wakacji.

Dzieci prezentują i omawiają przyniesione przedmioty, opowiadają, skąd pochodzą. Z pomocą nauczyciela eksponują w wydzielonym miejscu w sali kartki, bilety lotnicze, kolejowe, foldery turystyczne – na tablicy, ciekawe okazy przyrody ożywionej i nieożywionej (kamienie, skały, zasuszone rośliny) – na tacy.

Środki dydaktyczne: kartki, bilety lotnicze, kolejowe, foldery turystyczne, ciekawe okazy przyrody ożywionej i nieożywionej, taca

Bałagan w zabawkach – zabawa z elementami równowagi.

Dzieci poruszają się slalomem, omijając porozrzucane na podłodze szarfy (krążki) symbolizujące zabawki. Na zakończenie zabawy i hasło: *Sprzątam!* dzieci podnoszą z podłogi szarfy/krążki i odkładają na wyznaczone miejsce.

Środki dydaktyczne: szarfy lub krążki

W OGRODZIE

Przesyłka z zabawkami – zabawa bieżna.

Dzieci ustawiają się w dwóch drużynach jedno za drugim. Nauczyciel przed każdym zespołem ustawia kosz z lekkimi zabawkami, a w odległości kilku metrów stawia puste kosze. Zadanie przedszkolaków polega na wyciągnięciu jednej zabawki i przeniesieniu jej do drugiego kosza. Trasę w obie strony uczestnicy pokonują biegiem. Jeśli dzieciom spodoba się zabawa, w drugiej rundzie mogą przenosić zabawki z powrotem.

Środki dydaktyczne: 4 kosze, lekkie zabawki (np. foremki, wiaderka, łopatki)

Temat 1.3. W przedszkolu czuję się jak w domu

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• W drodze do przedszkola – opowiedzieć ruchowa • Łazienkowe przygody – przypomnienie zasad korzystania z łazienki oraz utrwalenie prawidłowej techniki mycia rąk • Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – właściwie korzysta z łazienki I.1 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
	• Nasze zabawy – ćwiczenia w mówieniu, budowanie wielozdaniowych wypowiedzi • Sprzątam zabawki – zabawa ruchowa	– buduje wielozdaniowe wypowiedzi IV.2 – próbuje uzasadnić swoje wybory IV.5, IV.6 – sprawnie omija przeszkody I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Wyprawka – opisywanie czynności przedstawionych na obrazkach, gra w memory w parach Zajęcia muzyczne – „W przedszkolu”, nauka piosenki „Do przedszkola”	- wypowiada się na temat ilustracji IV.5 - przestrzega reguł gry III.5 - rozwija poczucie rytmu IV.7 - doskonali umiejętności wokalne IV.7
III.	Czyścimy się z piasku – ćwiczenia oddechowe W drodze do przedszkola – opowieść ruchowa W ogrodzie: Do czego służy piaskownica? – zabawa badawcza połączona z modelowaniem z materiału naturalnego	- usprawnia aparat mowy IV.2 - chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - bada właściwości piasku, opisuje swoje doznania IV.11, IV.6

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

W drodze do przedszkola – opowieść ruchowa.

Dzieci maszerują za nauczycielem w szyku jedno za drugim po wyznaczonej przestrzeni w sali. Kiedy nauczyciel zatrzymuje się, dzieci również stają i ilustrują ruchem słowa prowadzącego, np.: *Spotykamy małego kotka i pochylamy się, żeby go pogłaskać. Przeskakujemy przez kałużę. Omijamy wielki kamień. Skracamy w prawo. Patrzymy na chmury. Przeciskamy się przez krzaki z kolcami itp.*

Łazienkowe przygody – przypomnienie zasad korzystania z łazienki oraz utrwalenie prawidłowej techniki mycia rąk.

Podczas wizyty z całą grupą w łazience dzieci przypominają sobie zasady właściwego korzystania z urządzeń oraz prawidłowe zachowanie podczas czynności higienicznych. Chętne osoby prezentują właściwą technikę mycia rąk oraz zębów. Dzieci zapamiętują miejsce i sposób bezpiecznego przechowywania przyborów do higieny jamy ustnej oraz do włosów: szczoteczki do zębów w etui, nie mogą się ze sobą stykać, szczotki i gumki do włosów w oddzielnych kosmetyczkach, ręczniki na oddzielnych wieszakach). Wszystkie przybory powinny być podpisane i umieszczone w widocznych miejscach, a paczki chusteczek jednorazowych do nosa – w miejscach ogólnodostępnych.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Nasze zabawy – ćwiczenia w mówieniu, budowanie wielozdaniowych wypowiedzi.

Dzieci wybierają jedną zabawkę lub przedmiot, które symbolizują ich ulubione zajęcia, i siadają w kole. Nauczyciel inicjuje rozmowę na temat spędzania czasu w przedszkolu. Dzieci wypowiadają się na temat swoich ulubionych zabaw i zajęć oraz pozostałych czynności, które wykonują w przedszkolu. Próbują określić swój stosunek do tych działań, mówią, co lubią, a czego nie, starają się uzasadnić swoje wybory. Na zakończenie nauczyciel przedstawia ramowy rozkład dnia i krótko opisuje dzieciom, jak będą spędzały dni w przedszkolu.

Środki dydaktyczne: zabawki

Sprzątamy zabawki – zabawa ruchowa.

Dzieci rozkładają na podłodze przyniesione zabawki, w niewielkich odległościach od siebie. Przy dźwiękach instrumentu maszerują, podskakują i truchcą między nimi. Na hasło: *Stop!* zastygają w bezruchu. Gdy usłyszą instrument, ponownie poruszają się po sali. Na hasło: *Sprzątamy zabawki!* dzieci odnoszą zabawki na właściwe miejsca.

Środki dydaktyczne: zabawki, dowolny instrument perkusyjny

Wyprowadka – opisywanie czynności przedstawionych na obrazkach, gra w memory w parach.

Środki dydaktyczne: W, „Nasze zabawy”

Zajęcia muzyczne – „W przedszkolu”, nauka piosenki „Do przedszkola” (opis na s. 25).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Czyścimy się z piasku – ćwiczenia oddechowe.

Dzieci udają, że wychodzą po zakończonej zabawie z piaskownicy. Gestami pokazują, jak czyszczą odzież, obuwie i dłonie z piasku. Potrząsają rękoma i nogami, naśladując wytrzepywanie piasku z odzieży, z obuwia, dmuchają na dłonie i na podeszwy butów. Na koniec zdmuchują resztki piasku z siedziska wokół piaskownicy.

W drodze do przedszkola – opowieść ruchowa.

Dzieci maszerują za nauczycielem w szyku jedno za drugim po wyznaczonej przestrzeni w sali. Kiedy nauczyciel zatrzymuje się, dzieci również stają i ilustrują ruchem słowa prowadzącego, np.: Spotykamy małego kotka i pochylamy się, żeby go pogłaskać. Przeskakujemy przez kałużę. Omijamy wielki kamień. Skręcamy w prawo. Patrzemy na chmury. Przeciskamy się przez krzaki z kolcami itp.

W OGRODZIE

Do czego służy piaskownica? – zabawa badawcza połączona z modelowaniem z materiału naturalnego.

Dzieci biorą w piaskownicy piasek w dłonie, badają jego wilgotność, określają, czy piasek jest mokry czy suchy. Przesypują piasek między palcami, próbują zamknąć go w dłoni, nadać mu jakiś trwały kształt. Zagłębiają dłonie w piasku, określają jego temperaturę – nagrany/chłodny. Wykorzystując wiaderka, łopatkę i foremki, tworzą piaskowe twory. Obserwują zachowanie piasku w trakcie zabawy. Dzieli się uwagami. Po powrocie do przedszkola dokładnie myją dłonie wodą z mydłem.

Środki dydaktyczne: zabawki do piaskownicy

Temat 1.4. Kącki przedszkolne

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Szybko – wolno – zabawa bieżna • Dobre maniere przy stole – zabawa dydaktyczna w formie quizu utrwalająca znajomość dobrych manier • Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – zna zasady właściwego zachowania przy stole I.3 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
	• Kącki pełne zabawy – wyodrębnianie i urządzanie kącków tematycznych	– przyporządkowuje zabawki do określonej kategorii IV.12 – aranżuje przestrzeń do zabawy IV.11

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Karty aktywności – klasyfikowanie przedmiotów, oznaczanie ich odpowiednimi symbolami Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– klasyfikuje zabawki IV.12 – oznacza grupy właściwymi symbolami IV.9 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Do pary – zabawa utrwalająca znajomość kolorów Szybko – wolno – zabawa bieżna Bawimy się... – zabawa ruchowa naśladowcza z elementami pantomimy W ogrodzie: Taniec zabawek – zabawa orientacyjno-porządkowa. Galeria młodych twórców – rysowanie kredą na chodniku	– zna i nazywa kolory IV.12 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – naśladuje ruchy zabawek IV.1 – aktywnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonalą motorykę podczas kreślenia na dużej powierzchni I.7

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Szybko – wolno – zabawa bieżna.

Dzieci poruszają się po wyznaczonej przestrzeni w sali przy akompaniamencie wystukiwanym przez nauczyciela na bębnie lub tamburynie. Prowadzący wybija rytm, wolniejszy lub szybszy. Zadaniem dzieci jest dostosowanie do niego swojego tempa poruszania się.

Środki dydaktyczne: bębenek lub tamburyn

Dobre maniery przy stole – zabawa dydaktyczna w formie quizu utrwalająca znajomość dobrych manier.

Dzieci siedzą przy stolikach na swoich stałych miejscach, tworząc zespoły zawodników rywalizujące w quizie. Na każdym stole leży klocek o określonym kolorze, stanowiący nazwę zespołu. Prowadzący kieruje pytanie do wszystkich zespołów. Odpowiada ten zespół, który zgłosi się pierwszy, potem kolejno pozostałe. Kiedy wszystkie już zabiorą głos, nauczyciel podaje poprawną odpowiedź i przydziela punkt (klocek) tym, którzy odpowiedzieli właściwie.

Przykładowe pytania: *Kiedy można odejść od stołu: po skończonym posiłku czy kiedy przyjdzie na to ochota? Czy widelec służy do jedzenia zupy? Ręce myjemy przed posiłkiem, po posiłku czy w trakcie posiłku? Czy do czyszczenia nosa i buzi służy chusteczka czy rękaw bluzki? Jakże posiłki dzieci dostają w przedszkolu? Czy w trakcie posiłków należy spokojnie zjadać porcje czy głośno rozmawiać i grzebać w talerzach innych dzieci?* Nauczyciel chwali zwycięzców i nagradza brawami.

Środki dydaktyczne: klocki w różnych kolorach

Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kąciaki pełne zabawy – wyodrębnianie i urządzanie kąciaków tematycznych.

Nauczyciel zwraca uwagę dzieci na fakt, że w sali znajduje się bardzo dużo różnego rodzaju zabawek i przyborów. Zachęca do rozejrzenia się i wymienienia jak największej ich liczby.

W dalszej kolejności dzieci opowiadają o zastosowaniach poszczególnych zabawek i przyborów w różnego rodzaju aktywnościach, np. klocki do budowania, kredki i kartki do rysowania, puzzle

do układania. Prowadzący zachęca do zastanowienia się, czy lepiej wszystkie przedszkolne akcesoria zgromadzić w jednym miejscu, np. pod którąś ze ścian lub na środku sali, czy może warto je poukładać, posegregować – a jeśli tak, to w jaki sposób. Nauczyciel zbiera propozycje dzieci, nakierowując je na pomysł utworzenia kącików do zabawy. Jeśli w sali są już wydzielone kąciaki tematyczne, nauczyciel zachęca do urządzięcia ich po nowemu według dziecięcych pomysłów. W miarę możliwości każdy pomysł należy wypróbować i omówić, np.:

– kącik budowlany dla klocków:

Czy wszystkie razem, czy każdy kolor osobno? Czy może małe klocki razem i duże razem? Drewniane razem z plastikowymi? Jak będzie najkorzystniej?

– kącik plastyczny:

Kredki, kartki białe, kartki kolorowe, flamastry, pędzle, farby, plastelina – jak to uporządkować?

– kącik kuchenne-domowy dla lalek:

Ubranka dla lalek razem z naczyniami do gotowania czy osobno?

– kącik pluszakowy:

Misie i dinozaury razem czy oddzielnie? Króliki z piaskami czy z kotkami?

– kącik z pojazdami:

Auta dzielimy na małe i duże? Ciężarówki razem z osobowymi?

– kącik gier i układanek:

Puzzle i memo razem czy osobno?

– kącik przyrodniczy:

Warzywa razem z owocami? Gdzie położymy kamyki i muszelki?

Ważne, by dzieci w swych działaniach dostrzegały wiele możliwości klasyfikacji: według kolorów, materiałów, wielkości itp. oraz by każdorazowo stosowały się do wybranych kryteriów podziału.

Środki dydaktyczne: zabawki dostępne w sali

Karty aktywności – klasyfikowanie przedmiotów, oznaczanie ich odpowiednimi symbolami.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 4

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 189).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Do pary – zabawa utrwalająca znajomość kolorów.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kolorowe znaczniki (szarfy, kraczki itp.), następnie proponuje swobodne poruszanie się do muzyki na wyznaczonej powierzchni. Na przerwę w muzyce każde dziecko znajduje parę w tym samym kolorze lub w innym, wskazanym przez nauczyciela np.:

Zielony z niebieskim. Czerwony z żółtym.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 18 „Brass-jocker”, znaczniki w różnych kolorach

Szybko – wolno – zabawa bieżna.

Dzieci poruszają się po wyznaczonej przestrzeni w sali przy akompaniamencie wystukiwanym przez nauczyciela na bębenu lub tamburynie. Prowadzący wybija rytm, wolniejszy lub szybszy. Zadaniem dzieci jest dostosowanie do niego swojego tempa poruszania się.

Środki dydaktyczne: bębenek lub tamburyn

Bawimy się... – zabawa ruchowa naśladowcza z elementami pantomimy.

Dzieci swobodnie poruszają się po wyznaczonej przestrzeni, na sygnał słowny: *Bawimy się... (samochodami/lalkami/klockami w kąciku z piłkami)* przystają i starają się naśladować ruchy charakterystyczne dla danej zabawy (pchanie wózka z lalką, prowadzenie autka, budowanie z klocków itp.).

Taniec zabawek – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po wyznaczonym terenie przy akompaniamencie tamburynu. Na hasło: *Zabawki tańczą!* szybko dobierają się w pary, tańczą w kółeczko, wykonują naprzemiennie przysiad. Na dźwięk instrumentu rozdzielają się. Za każdym razem dzieci szukają innej osoby do pary.

Środki dydaktyczne: tamburyn

Galeria młodych twórców – rysowanie kredą na chodniku.

Temat 1.5. Nasze ukochane przedszkole

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Stań w kółeczku! – zabawa orientacyjno-porządkowa z liczeniem • Wycieczka po przedszkolu – zwiedzanie i przypomnienie układu pomieszczeń • Ćwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – stosuje formy grzecznościowe III.4 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Nieposłuszne zabaweczki wracają na półeczki – zabawa dydaktyczna • Karty aktywności – klasyfikowanie zabawek, opisywanie ich położenia • Nasza wizytówka – malowanie/stemplowanie farbami plakatowymi na małym formacie • Do przedszkola – utrwalenie piosenki	– klasyfikuje przedmioty IV.12 – opisuje ich położenie IV.14 – dobiera zabawki do kategorii IV.12 – opisuje położenie zabawek względem siebie IV.14 – tworzy pracę plastyczną IV.1 – rozwija poczucie rytmu IV.7 – doskonali umiejętności wokalne IV.7
III.	• Budujemy przedszkole – utrwalanie znajomości kolorów i określeń wielkości • I kto to mówi? – zabawa integracyjna, utrwalenie imion i rozpoznawanie dzieci po głosie • Stań w kółeczku! – zabawa orientacyjno-porządkowa z liczeniem • W ogrodzie: Też tak potrafię – zabawa ruchowa, naśladowcza. Chowany – zabawa w szukanie się	– wznosi budowle z klocków I.6 – rozpoznaje i nazywa kolory IV.12 – porównuje wielkość budowli IV.11 – zna imiona dzieci z grupy III.2, III.8 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – ćwiczy sprawność i koordynację ruchową I.5, I.9 – przestrzega reguł zabawy III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

utwór

Stań w kółeczku! – zabawa orientacyjno-porządkowa z liczeniem.

Dzieci swobodnie poruszają się w rytm muzyki po wyznaczonej przestrzeni w sali. Na przerwę w muzyce zatrzymują się i oczekują komendy ze strony nauczyciela, który podnosi dłoń z wyprostowanymi palcami (za każdym razem nauczyciel pokazuje inną liczbę palców). Dzieci ustawiają się zgodnie z poleceniem: *Jeden palec – stoją oddzielnie, Dwa palce – dwójce dzieci w kółku, Trzy palce – troje staje w kółku* itd. Jeśli w którymś z kółek brakuje dziecka, dołącza do niego nauczyciel.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”

Wycieczka po przedszkolu – zwiedzanie przedszkola i przypomnienie układu pomieszczeń.

Dzieci wraz z nauczycielem odwiedzają przedszkolne sale oraz inne pomieszczenia przedszkolne: gabinet dyrektora, gabinet logopedy, gabinet psychologa, salę ćwiczeń, pokój nauczycielski, szatnię, kuchnię itp. Rozmawiają na temat ich przeznaczenia oraz wyposażenia. Każdorazowo witają się z pracownikami przedszkola, wymieniając ich tytuły lub imiona, np.: *Dzień dobry, pani dyrektor. Dzień dobry, pani Kasiu/panie Wojtku. Chwilę poświećającą na krótką rozmowę z napotkanymi osobami. Nauczyciel zwraca uwagę, by dzieci we właściwy sposób zęgnęły się i mówily „Do widzenia”.*

Cwiczenia poranne – zestaw „Uciekające zabawki”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Nieposłuszne zabaweczki wracają na półeczki – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel robi przed zabawą bałagan – umieszcza różne zabawki w miejscach dla nich nieprzeznaczonych, np. kładzie klocki na biurku, auta na półkach z książkami, do wózków dla lalek wkłada książki. Ważne, aby takich zabawek było co najmniej tyle, ile jest dzieci w grupie. Zadaniem każdego uczestnika będzie odnalezienie „zbuntowanej” zabawki i odfotowanie jej na miejsce. Każdorazowo dzieci wspólnie ustalają właściwe miejsce dla poszczególnych zabawek, np. lałka – w kącie kuchenne-domowym, klocki – w koszu w kącie budowlanym. Po sprzątaniu przedszkolaki siadają na dywanie przodem do zabawek. Nauczyciel wymienia i wskazuje kolejno wybrane zabawki. Zadaniem dzieci jest określenie ich położenia, np. co obok czego stoi, wysoko czy nisko, z przodu czy z tyłu.

Środki dydaktyczne: zabawki znajdujące się w sali

Karty aktywności – klasyfikowanie zabawek, określanie ich położenia.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 5

Do przedszkola – przypomnienie i utrwalenie piosenki.

Nasza wizytówka – malowanie/stemplowanie farbami plakatowymi na małym formacie.

Każde dziecko dostaje karton z grubszego, kolorowego papieru w kształcie prostokąta (cegły) w formacie mniejszym niż A5, ale na tyle duży, by zmieścić się na nim odcisk dziecięcej dłoni. Przedszkolaki przykładają swoją dłoń (dowolną) do cienkiej warstwy farby plakatowej, rozprowadzonej na styropianowej podkładce, i odciskają na kartonie. Ważne, żeby wybrany przez dziecko kolor różnił się od koloru kartonika – cegły. Na każdej cegielce nauczyciel umieszcza wizytówkę z imieniem autora odcisku. Po wyschnięciu prac dzieci wspólnie z nauczycielem budują ze swoich cegieł symboliczny budynek przedszkola na tablicy lub w innym eksponowanym miejscu w sali. Rozpoznają swoje cegielki, zapamiętują ich lokalizację, komentują położenie, np.: *Moja cegielka jest obok/nad/pod/blisko...*

[UWAGA!] Gotowe cegły – wizytówki można zabezpieczyć przez zniszczeniem przez zafoliowanie. Można je ponownie wykorzystać do budowania lub innych zabaw.

Środki dydaktyczne: kolorowe kartony w kształcie prostokąta, farby plakatowe, styropianowe tacki, karteczki z imionami dzieci

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Budujemy przedszkole – zabawa konstrukcyjna utrwalająca znajomość kolorów i określeń wielkości. Nauczyciel proponuje dzieciom wzniesienie budowli z klocków jednego koloru. Chętne osoby budują swoje przedszkole w dowolny sposób, ale wyłącznie z klocków jednego koloru. Reszta dzieci jako jury ocenia rozmiary wzniesionych budowli, np.: *Żółty jest mały, ale zielony – jeszcze mniejszy. Czerwony jest większy od niebieskiego.*

Środki dydaktyczne: klocki plastikowe lub drewniane w różnych kolorach i różnej wielkości

I kto to mówi? – zabawa integracyjna, utrwalenie imion i rozpoznawanie dzieci po głosie.

Przedszkolaki siedzą w kole. W środku wybrana osoba z zakrytymi oczami z pomocą nauczyciela obraca się kilka razy, żeby stracić orientację, gdzie są inne przedszkolaki, i siada. Uczestnicy zabawy wołają dziecko po imieniu, a jego zadaniem jest podać imiona wołających go kolegów i koleżanek. Zamiana następuje albo po odgadnięciu wszystkich imion, albo po pomyłce.

 Stań w kółeczku! – zabawa ruchowa orientacyjno-porządkowa z liczeniem.

Dzieci swobodnie poruszają się w rytm muzyki po wyznaczonej przestrzeni w sali. Na przerwę w muzyce zatrzymują się i oczekują komendy ze strony nauczyciela, który podnosi dłoń z wyprostowanymi palcami (za każdym razem nauczyciel pokazuje inną liczbę palców). Dzieci ustawiają się zgodnie z poleceniem: *Jeden palec* – stoją oddzielnie, *Dwa palce* – dwoje dzieci w kółku, *Trzy palce* – troje staje w kółku itd. Jeśli w którymś z kółek brakuje dziecka, dotacza do niego nauczyciel.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”

W OGRODZIE

Też tak potrafię – zabawa ruchowa, naśladowcza.

Dzieci stoją w niewielkich odległościach od siebie przodem do nauczyciela, który zachęca je do wykonania rozgrzewki, jaką robią sportowcy przed treningiem. Prezentuje ruchy, bez poleceń i opisów słownych, a dzieci je powtarzają. Przykładowe ćwiczenia: krążenia głową, skręcanie głowy na boki, naprzemienne krążenia rękoma, skłony, bieg w miejscu, podskoki obunóż i na jednej nodze, przysiady.

Chowany – zabawa w szukanie się wzajemnie na wyznaczonym miejscu w ogrodzie.

Zajęcia muzyczne 1. W przedszkolu

 Taniec klepaniec – zabawa integracyjno-rytmiczna w kręgu.

Utwór „Taniec klepaniec” ma budowę AB i układ ten powtarza się 3 razy.

Część A – Dzieci ustawiają się w krąg i podają sobie ręce. Kiedy słyszą melodię części A, wykonują różne czynności: za pierwszym razem maszerują rytmicznie, przy powtórzeniu melodii zmieniają kierunek ruchu. Za drugim razem wykonują 8 kroków do środka koła i wracają tyłem na miejsca (wykonują ruch 2 razy). Podczas trzeciego powtórzenia części A dzieci poruszają się cwałem bocznym, przy powtórzeniu tematu zmieniają kierunek ruchu.

Część B – Przedszkolaki zatrzymują się, opuszczają ręce i przy pomocy nauczyciela klaszczą dwutaktowy rytm w metrum na 4 i jednocześnie recytują rytmicznie tekst:

ta - niec kle - pa - niec | raz dwa trzy -----

Następnie kładą ręce na biodrach i obracają się dookoła własnej osi. Podczas powtórzenia części B wykonują te same czynności.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”

utwór

Do przedszkola – nauka piosenki.

Nauczyciel uczy dzieci piosenki fragmentami, na zasadzie echa. Przedszkolaki powtarzają ze słuchu po nauczycielu dwuwiersowe fragmenty zwrotek i refrenu. Następnie nauczyciel włącza nagranie piosenki z CD i wszyscy ją śpiewają. Podczas refrenu dzieci klaszczą rytmicznie na słowach: „ram”, „pam”, „pam”.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 1 „Do przedszkola”

utwór

Wesołe przedszkolaki – zabawa ilustracyjna przy piosence.

Dzieci stoją swobodnie w różnych miejscach sali.

Do przedszkola

1. Do przedszkola co dzień rano

(dzieci maszerują rytmicznie po sali w różnych kierunkach i machają przyjaźnie dłońią do kolegów i koleżanek)

*idę z tatą albo z mamą.
Uśmiechniętą buzię mam,
bo kolegów wielu znam.*

Ref. *Jestem wesołym przedszkolakiem,
klaszczę w ręce: ram, tam, tam!*

(zatrzymują się i tańczą twista)
(trzy razy klaszczą w ręce)

*W moim przedszkolu jest wspaniale,
tutaj dobry humor mam!*

(podskakują z nogi na nogę w różnych kierunkach)

Podczas przygrywki dzieci ustawiają się w kole wiązanych.

2. Chętnie śpiewam i rysuję, ładnie w kole maszeruję, o zabawki zawsze dbam, bo już cztery lata mam!

(dzieci idą po okręgu miarowym krokiem)

(zatrzymują się, puszcza ręce i pokazują przed sobą cztery palce jednej dłoni)

Ref. *Jestem wesołym przedszkolakiem,
klaszczę w ręce: ram, tam, tam!
W moim przedszkolu jest wspaniale,
tutaj dobry humor mam!*

(jak poprzednio)

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 1 „Do przedszkola”

Zagraj tak jak ja! – zabawa rytmiczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom plastikowe tarcze (bębenki) lub tekturowe talerzyki. Uczestnicy siedzą w kręgu na dywanie i naśladują czynności prezentowane przez prowadzącego.

– Nauczyciel gra krótkie schematy rytmiczne – dzieci je powtarzają.

– Nauczyciel gra rytmy „do maszerowania”, „do biegania”, a dzieci mu towarzyszą; kiedy prowadzący podał hasło: *Stop!* – wszyscy przestają grać i czekają w ciszy na rozpoczęcie gry przez nauczyciela.

Środki dydaktyczne: plastikowe tarcze lub tekturowe okrągłe talerzyki

$\text{♩} = 105$

1. Do przed-szko-la co dzień ra-no i-dę z ta-tą al-bo z ma-mą.

5 U-śmiech-nię-tą bu-zię mam, bo ko-le-gów wie-lu znam. Je-stem we-

9 so-łym przed-szko-la-kiem, kla-szczę w rę-ce: ram, tam, tam! W mo-im przed-

13 szko-lu jest wspa-nia-le, tu-taj do-bry hu-mor mam!

1. Do przedszkola co dzień rano
idę z tatą albo z mamą.
Uśmiechniętą buzię mam,
bo kolegów wielu znam.

Ref. Jestem wesołym przedszkolakiem,
klaszczę w ręce: ram, tam, tam!
W moim przedszkolu jest wspaniale,
tutaj dobry humor mam!

2. Chętnie śpiewam i rysuję,
ładnie w kole maszeruję,
o zabawki zawsze dbam,
bo już cztery lata mam!

Ref. Jestem wesołym przedszkolakiem,
klaszczę w ręce: ram, tam, tam!
W moim przedszkolu jest wspaniale,
tutaj dobry humor mam!

piosenka

akomp.

2. Bezpieczeństwo – ważna sprawa

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- wdrażanie do udziału w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych
- rozwijanie motoryki dużej i małej

OBSZAR EMOCJONALNY

- pomoc w budowaniu umiejętności proszenia o pomoc w sytuacjach trudnych
- zachęcanie do samodzielnego mierzenia się z nowymi sytuacjami

OBSZAR SPOŁECZNY

- zapoznanie z ogólnymi zasadami ruchu drogowego
- wyrabianie umiejętności rozpoznawania sytuacji zagrażających bezpieczeństwu i odpowiedniego reagowania

OBSZAR POZNAWCZY

- inspirowanie do twórczego działania w różnych formach aktywności
- wzmacnianie spostrzegawczości i pamięci wzrokowej
- budowanie czynnego i biernego słownika dziecka

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- orange, red, yellow, blue, green

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie kolorów, odpowiadanie na pytanie: *What colour is this?*, śpiewanie piosenki, recytowanie rymowanki, reagowanie na polecenia wydawane przez nauczyciela

Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”

Karetka – ćwiczenia równoważne.

Dzieci kładą sobie na głowach woreczki. Prostują plecy i przemieszczają się po sali bardzo ostrożnie. Starają się nie potrącić siebie nawzajem, uważają, aby woreczki nie spadły.

Światła – zabawa bieżna.

Dzieci poruszają się po sali. Kiedy nauczyciel wskazuje czerwone kółko – zatrzymują się. Następnie, pokazując zielone kółko, prowadzący informuje o sposobie poruszania się po sali, np.: bardzo wolno, szybko, stopa za stopą, na jednej nodze. Dzieci poruszają się zgodnie z instrukcjami nauczyciela.

Korek – ćwiczenia z elementem rzutu i rywalizacji.

Przedszkolaki dzielą się na dwie grupy i ustawiają w rzędach. Na końcu każdego rzędu znajduje się pojemnik z woreczkami (tyle woreczków, ile dzieci w grupie). Ostatnia osoba z grupy bierze woreczek, podaje dziecku przed sobą i tak do pierwszej osoby, która próbuje trafić do wyznaczonego celu. Każdy ma jedną szansę. Osoba rzucająca po wykonaniu zadania wraca na koniec kolejki i trzyma pojemnik z woreczkami za ostatnim dzieckiem. Zabawa trwa, aż wszyscy rzucają woreczkami. Liczy się czas.

Prawo – lewo – ćwiczenia zręcznościowe.

Dzieci stoją w lekkim rozkroku i przerzucają woreczki nad głową od prawej do lewej i odwrotnie.

Światło czerwone – światło zielone – zabawa oddechowa.

Nauczyciel ma dwa piórko, zielone i czerwone. Kiedy krótko pokazuje czerwone piórko, dzieci robią wdech. Następnie prowadzący szybko zmienia piórko na zielone i dłuższą chwilę je przytrzymuje w górze – w tym czasie dzieci robią wydech.

Środki dydaktyczne: woreczki, czerwone i zielone kółko, czerwone i zielone piórko

Temat 2.1. Bezpieczny przedszkolak porusza się po drodze		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Idę do przedszkola – rozmowa kierowana na temat bezpieczeństwa w drodze do przedszkola; budowanie dłuższych wypowiedzi Gorąco – mróz – zabawa tematyczna; tworzenie kącika tematycznego Bezpieczny przedszkolak Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”	– rozwija mowę, dzieli się spostrzeżeniami i doświadczeniami IV.2, IV.6 – zna znaczenie słowa „bezpieczeństwo” IV.2 – aktywnie słucha i stosuje się do wskazówek IV.6, III.8 – współpracuje dla osiągnięcia założonego celu III.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Pasy – zabawa bieżna Jak paw przez jezdnię przechodził – słuchanie wiersza J. Wasilewskiego, rozmowa kierowana na temat konieczności stosowania się do sygnalizacji świetlnej; omówienie znaczenia kolorów świateł Co ja słyszę? – zabawa logopedyczna Zajęcia muzyczne – „Wycieczka samochodowa”, nauka piosenki	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – poznaje zasady ruchu drogowego z.7 – uważnie słucha utworu i odpowiada na pytania IV.6 – wie, jakie są konsekwencje nieprzestrzegania zasad ruchu drogowego z.7 – naśladuje dźwięki IV.1 – usprawnia aparat mowy IV.2 – kształci poczucie rytmu i umiejętności wokalne IV.7 – doskonalą umiejętność gry na wybranych instrumentach perkusyjnych IV.7 – wyzwala aktywność twórczą przy muzyce IV.7
III.	Czerwony Kapturek rozmawia z groźnym wilkiem – słuchanie fragmentów bajki, rozmowa kierowana o zachowaniu się wobec osób nieznanach	– wie, jak zachować się wobec osób nieznanach z.7

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Spacer z przeszkodami – zabawa ruchowa z elementami sensoryki • W ogrodzie: Bezpieczne harce – zajęcia tematyczne, przedstawianie zagrożeń płynących z niewłaściwego korzystania ze sprzętu na placu zabaw	– poznaje różne faktury z.3 – ćwiczy drobne ruchy rąk I.7 – zna zasady zachowania na placu zabaw III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Idę do przedszkola – rozmowa kierowana.

Dzieci rozmawiają na temat swoich doświadczeń i przeżyć związanych z drogą do przedszkola. Opowiadają, w jaki sposób docierają do przedszkola, co widzą po drodze, jak długo trwa podróż. Nauczyciel zwraca uwagę na zagrożenia wynikające z nieuwagi, oddalania się od rodziców, przechodzenia przez jezdnię w nieoznakowanym miejscu. Wyjaśnia słowo „bezpieczeństwo”.

Gorąco – mróz – zabawa tematyczna z elementem zaskoczenia.

Nauczyciel wybiera dziecko, któremu zawiązuje oczy. Pokazuje pozostałym ilustrację przedstawiającą niebezpieczne zachowanie na placu zabaw i ukrywa ją w sali. Dziecko zdejmuje opaskę i próbuje odnaleźć ilustrację. Reszta dzieci podpowiada, gdzie znajduje się ukryta rzecz, mówiąc: *Gorąco* – gdy dziecko idzie w dobrym kierunku i *Mróz*, gdy dziecko oddala się od szukanego obrazka. Następnie nauczyciel wybiera inne dziecko, które będzie szukać, i chowa kolejny obrazek. Po zebraniu wszystkich ilustracji nauczyciel przygotowuje kącik tematyczny pod tytułem „Bezpieczny przedszkolak”, do którego przez cały tydzień będą odkładane odpowiednie materiały i ilustracje związane tematycznie z bezpieczeństwem.

UWAGA! Plansze z tej zabawy będą użyte po południu.

Środki dydaktyczne: opaska na oczy, ilustracje przedstawiające niebezpieczne zachowania na placu zabaw

Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Pasy – zabawa bieżna.

Nauczyciel układa na podłodze białe paski papieru, tworząc przejście dla pieszych. Dzieci są podzielone na dwie grupy. Jedna grupa to kierowcy, druga to piesi. Na dźwięk tamburynu dzieci – kierowcy swobodnie poruszają się po pasach, zaś dzieci – piesi spacerują wzdłuż ulicy po jednej, wyznaczonej stronie. Na dźwięk trójkąta kierowcy zatrzymują się, a piesi bezpiecznie przechodzą przez pasy.

Środki dydaktyczne: białe paski papieru, tamburyn, trójkąt

Jak paw przez jezdnię przechodził – słuchanie wiersza Juliusza Wasilewskiego i rozmowa kierowana na temat jego treści.

Nauczyciel siada z dziećmi przy kąciku tematycznym i czyta wiersz.

Jak paw przez jezdnię przechodził

Po chodniku siedł raz paw

i tak myślał sobie:

*– Jaki jestem piękny, ach,
jak dostojnie chodzę.*

Podziwiają mnie na pewno

wszyscy dookoła,

bo urodą nikt tu ze mną

zrównać się nie zdoła.

Doszedł paw do skrzyżowania

i choć światło miał czerwone,

on na jezdnię wejść chciał zaraz,

żeby przejść na drugą stronę.

Lecz ktoś krzyknął:

– Stój, co robisz!

Poczekaj chwileczkę,

wszak przez jezdnię się przechodzi

tylko na zielonym świetle!

A paw odparł dumnym głosem:

– Mnie to nie dotyczy.

Ja na każdym świetle mogę

chodzić po ulicy,

bo mam ogon taki piękny,

taki kolorowy,

że aż na mój widok stają

wszystkie samochody.

Zresztą zaraz sam zobaczysz

– krzyknął paw na koniec

i na jezdnię wszedł, choć światło

było wciąż czerwone.

Wtem usłyszał pisk hamulców.

Ratunku! – zawołał,

skoczył w górę, uszedł z życiem,

lecz już bez ogona.

Długo potem opłakiwał

swoje pawie pióra.

Stał przed lustrem i powtarzał:

Wygładam jak kura.

Ale już od tamtej pory,

gdy idzie przez miasto,

to cierpliwie zawsze czeka

na zielone światło.

Juliusz Wasilewski

Źródło: J. Wasilewski, „Jak paw przez jezdnię przechodził”, Wydawnictwo Komunikacji i Łączności, Warszawa 1985, s.3-10.

Po przeczytaniu tekstu dzieci odpowiadają na pytania: *Na jakim świetle paw chciał przejść przez ulicę? Co powiedział mu przechodzień, który chciał pawia zatrzymać? Co stało się z ptakiem? Nauczyciel pokazuje przedszkolakom narysowany sygnalizator świetlny oraz po jednym kole w kolorze czerwonym, zielonym i żółtym. Dzieci określają kolory, następnie prowadzący przykleja koła w odpowiedniej kolejności: czerwone, żółte, zielone. Tłumaczy dzieciom zasady działania sygnalizacji. Uczestnicy określają, na którym świetle należy stać, na którym można przechodzić, a na którym się przygotować. Sygnalizacja świetlna zostaje umieszczona w kąciku tematycznym. Środki dydaktyczne: konturowy rysunek sygnalizacji świetlnej, koła w kolorze czerwonym, zielonym i żółtym, klej*

Co ja słyszę? – zabawa logopedyczna.

Dzieci wspólnie z nauczycielem wydają odgłosy imitujące ruch uliczny. Każdy może samodzielnie zaproponować określoną sytuację lub obiekt związany z ulicą.

Zajęcia muzyczne – „Wycieczka samochodowa”, nauka piosenki (opis na s.43).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Czerwony Kapturek rozmawia z groźnym wilkiem – słuchanie fragmentów bajki o Czerwonym Kapturku, rozmowa kierowana na temat zachowania się wobec osób nieznanymi.

Spacer z przeszkodami – zabawa ruchowa z elementami sensoryki.

Nauczyciel przygotowuje trasę, którą dzieci mają przejść w jak najkrótszym czasie. W czterech miejscach ustawia przeszkody – zadania. Uczestnicy pokonują trasę w parach i boso.

1. przeszkoda – pojemnik z ryżem, w którym schowanych jest pięć czerwonych fasolek do odszukania;
2. przeszkoda – sznurek, po którym dzieci muszą przejść stopa za stopą;

3. przeszkoda – szorstka wycieraczka, po której trzeba przejść;
 4. przeszkoda – stolik, a na nim plastelina, z której trzeba wykonać cienki wałeczek (nauczyciel wcześniej może pokazać dzieciom, jak to zrobić).
 Wygrywa ta para, która najszybciej wykona zadania. Nauczyciel mierzy parom czas.
Środki dydaktyczne: pojemnik z ryżem, fasola, długi sznurek, szorstka wycieraczka, plastelina

W OGRODZIE

Bezpieczne harce – zajęcia tematyczne, przedstawianie zagrożeń płynących z niewłaściwego korzystania ze sprzętu.

Zabawy na powietrzu rozpoczynają się od umieszczenia w odpowiednich miejscach na placu zabaw ilustracji odnalezionych w trakcie porannej zabawy „Gorąco – mróz”. Ilustracje przedstawiają niewłaściwe zachowania dzieci podczas zabaw swobodnych. Dzieci krążą między ilustracjami. Wspólnie rozmawiają o nich, wymieniają się spostrzeżeniami i doświadczeniami. Nauczyciel rozmawia z przedszkolakami o ich obserwacjach, prosi o opisanie tych niewłaściwych zachowań. Na koniec dzieci demonstrują właściwe sposoby korzystania ze sprzętu na placu zabaw.

Środki dydaktyczne: ilustracje z kącika tematycznego

Temat 2.2. Potrzebna pomoc!

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Razem jest bezpiecznie – zabawa dramatowa, odgrywanie scenek Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”	– odgrywa scenki IV.1 – współpracuje w parze III.5 – wyraża określone zachowania za pomocą gestów IV.1 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Apteczka – zajęcia z rekwizytami, poznanie zawartości apteczki, wskazywanie sytuacji, w której dany przedmiot może być użyty Karty aktywności – wnioskowanie na podstawie ilustracji, dobieranie przedmiotów potrzebnych do udzielenia pomocy Kolorowe domino – zabawa integracyjna, utrwalanie nazw kolorów Bandaż – zabawa matematyczna, mierzenie długości bandażu za pomocą kroków Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– nazywa elementy wyposażenia apteczki i wie, w jakich sytuacjach należy ich użyć z.7 – wypowiada się na temat ilustracji IV.5 – wie, jak udzielić innym pomocy III.6, III.7 – zna i nazywa kolory IV.12 – dokonuje pomiaru długości za pomocą kroków IV.13 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Laurka – praca plastyczna, komponowanie laurek z kół	– tworzy laurkę dla kolegi/koleżanki IV.1 – swoją pracą sprawia radość innym II.4

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Opatrunek – zabawa z elementami współzawodnictwa • W ogrodzie: Podaj apteczkę – zabawa zręcznościowa. Patykiem na ziemi pisane – zabawy grafomotoryczne	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – ćwiczy zręczność I.5, I.9 – doskonalą motorykę, kreśląc na dużej powierzchni I.7

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Razem jest bezpiecznie – zabawa dramatowa.

Dzieci dobierają się w pary. Nauczyciel przydziela każdej parze sytuację, którą ma ona pokazać za pomocą ruchu i gestów. Pozostałe osoby obserwują i próbują odgadnąć przedstawianą scenkę.

Przykładowe sytuacje:

- Jedno dziecko płacze, drugie je pociesza.
- Jedno dziecko leży, drugie pomaga mu wstać.
- Dzieci razem sprzątają zabawki, pomagają sobie.
- Dzieci wymieniają się swoimi zabawkami.
- Dzieci bawią się wesoło.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Apteczka – zajęcia z rekwizytami.

Nauczyciel prezentuje dzieciom apteczkę pierwszej pomocy. Pokazuje, co zawiera, nazywa akcesoria: plastry, bandaże, gazy, płyn na rany, ewentualnie zimny kompres, termometr. Omawia każdy przedmiot, wyjaśnia, do czego służy. Dzieci określają, w jakich sytuacjach należy koniecznie użyć każdej z prezentowanych rzeczy. Dzieli się swoimi doświadczeniami związanymi z tymi przedmiotami. Nauczyciel prezentuje działanie termometru, mierząc każdemu dziecku temperaturę.

Środki dydaktyczne: apteczka pierwszej pomocy, termometr

Karty aktywności – wnioskowanie na podstawie ilustracji, dobieranie przedmiotów potrzebnych do udzielenia pomocy.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 6

Kolorowe domino – zabawa integracyjna, utrwalanie nazw kolorów.

Nauczyciel wybiera jedno dziecko, które ma np. czerwone spodnie. Pozostali uczestnicy szukają pary dla tej osoby – kogoś, kto ma albo czerwone spodnie, albo inną część garderoby w kolorze czerwonym. Po każdej dobranej parze następuje zmiana kryterium wyszukiwania, nauczyciel podaje inny kolor (decyduje o kryterium doboru par). Zabawa trwa do połączenia wszystkich osób w domino. Gdy już wszystkie dzieci stoją obok siebie, nauczyciel proponuje, aby położyły się na dywanie, zaczynając od ostatniej osoby.

Bandaż – zabawa matematyczna, mierzenie długości bandażu za pomocą kroków.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kilka bandażu o różnej długości. Dzieci mierzą je za pomocą kroków. Podczas mierzenia bandażu idą stopa za stopą. Bandaże powinny wyraźnie różnić się długością. Dzieci po zmierzeniu bandażu układają je od najkrótszego do najdłuższego.

Środki dydaktyczne: bandaże o różnej długości

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 189).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Laurka – praca plastyczna, komponowanie laurek z kół.

Nauczyciel rozdaje przedszkolakom kartki, a następnie podchodzi do każdego dziecka i na jego kartce w różnych miejscach przykleja trzy koła w różnych kolorach. Potem prosi uczestników, aby każdy według własnego pomysłu dorysował lub dokleił do tych kół różne elementy – stworzył obrazek dla kolegi/koleżanki ze stolika. W ten sposób wszystkie dzieci zostaną obdarowane.

Środki dydaktyczne: kartka i trzy kolorowe koła dla każdego dziecka, kleje, nożyczki, papier kolorowy, plastelina, kredki, bibuła, różne ozdoby

Opatrunek – zabawa z elementami współzawodnictwa.

Dzieci ustawiają się w parach naprzeciwko siebie, w odległości wskazanej przez nauczyciela, który rozwija między nimi bandaże. Zadaniem jednego dziecka jest zwiniecie bandaża i owinięcie go wokół ręki kolegi/koleżanki z pary. Wygrywają uczestnicy, którzy najszybciej wykonają zadanie.

Środki dydaktyczne: bandaże

W OGRODZIE

Podaj apteczkę – zabawa zręcznościowa.

Przedszkolaki ustawiają się w odległości jednego kroku od siebie, w dwóch szeregach. Pierwsi zawodnicy dostają atrapy apteczek lub niewielkie pudełka. Na hasło: *Start!* dzieci podają szybko apteczkę kolejnej osobie, aż dotrze do ostatniego zawodnika. W przeciwnym kierunku dzieci mogą podawać apteczkę nad głowami lub między nogami.

Środki dydaktyczne: dwie atrapy apteczek lub niewielkie pudełka

Patykiem na ziemi pisane – zabawy grafomotoryczne.

Kreślenie dowolnych wzorów patyczkami na ziemi.

Środki dydaktyczne: patyczki

Temat 2.3. Kto nas ratuje? Kto nam pomaga?

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Gorąco – mróz – zabawa tematyczna z elementami współpracy Wycieczka samochodowa – utrwalenie piosenki Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”	– aktywnie słucha, stosuje się do wskazówek IV.6 – współpracuje dla osiągnięcia założonego celu III.5 – kształci poczucie rytmu i umiejętności wokalne IV.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Służby ratownicze – praca z obrazkiem; rozmowa kierowana na temat pracy służb ratowniczych Skaczące numery – zabawa ruchowa z elementami matematyki, utrwalanie znajomości numerów alarmowych Karty aktywności – przeliczanie elementów w zakresie 4	– układa puzzle IV.9 – współpracuje w grupie III.5 – poznaje pracę policjanta, strażaka i ratownika IV.20 – prezentuje numery alarmowe za pomocą ruchu IV.1 – głośno liczy z nauczycielem IV.15 – przelicza elementy IV.15 – nazywa sprzęty służb ratowniczych IV.2 ,IV.20

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Plastelinowe wałeczki – praca plastyczna, wyklejanie konturów numerów alarmowych wałeczkami z plasteliny	- wyrabia z plasteliny cienkie wałeczki IV.11 - utrwała znajomość numerów alarmowych z.7 - współdziała w grupie III.5
III.	Ulica – zabawy konstrukcyjne: budowanie ulicy z dostępnych zabawek, tworzenie przejścia dla pieszych i sygnalizacji Masażyki relaksacyjne – zintegrowanie i wyciszenie grupy Prawa czy lewa? – zabawa orientacyjna W ogrodzie: Wyprawa po skarb – zabawa tropiąca	- wznosi konstrukcje z klocków I.6 - uzupełnia brakujące elementy ulicy, używając dostępnych materiałów plastycznych IV.1 - rozwija wyobraźnię IV.1 - sprawia przyjemność innym dzieciom II.9 - uspokaja się i relaksuje I.4 - chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - doskonali sprawność ruchową I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Gorąco – mróz – zabawa tematyczna.

Dzieci szukają w sali kopert ponumerowanych od 1 do 3 i zawierających zadania. Po odnalezieniu wszystkich układają je w kąciu tematycznym. Nauczyciel wykorzystaje je w drugiej części zajęć.

Środki dydaktyczne: trzy ponumerowane koperty zawierające pocięte sylwety policjanta, strażaka i ratownika

piosenka

Wycieczka samochodowa – przypomnienie i utrwalenie piosenki.

CD1 Piosenki nr 5 „Wycieczka samochodowa”

Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Służby ratownicze – praca z obrazkiem.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy i rozkłada na dywanie trzy ponumerowane koperty z pierwszej części dnia. Przedszkolaki otrzymują pocięte sylwety strażaka, policjanta i ratownika. W grupach układają puzzle, a następnie przyklejają je na kartonach. Po skończonej pracy nauczyciel zadaje pytania: *Kim są osoby na ilustracjach? Gdzie pracują? Co robią w swojej pracy? Czy te osoby są potrzebne w naszym życiu?* Dzieci umieszczają przyklejone sylwety w kąciu tematycznym.

Środki dydaktyczne: koperty z sylwetami z zajęć porannych, trzy białe kartony, klej

Skaczące numery – zabawa ruchowa z elementami matematyki.

Nauczyciel prezentuje cztery narysowane telefony z dużymi wyświetlaczami, na których są napisane numery 997, 998, 999 i 112. Wyjaśnia, iż telefon z numerem 999 to numer pogotowia, 997 – policji, 998 – straży pożarnej. Wszystkie te numery można zastąpić jednym – 112.

Aby dzieci łatwiej zapamiętały, nauczyciel proponuje wykonanie następujących czynności:

999 – podskakiwanie w górę i głośne liczenie wraz z nauczycielem trzykrotnie do dziewięciu;

998 – liczenie na palcach dwa razy do dziewięciu i raz do ośmiu;

997 – układanie odpowiedniej liczby kredek z zachowaniem odstępów po każdej cyfrze;
112 – przechodzenie po szarfach, które tworzą numer 112; wskazywanie części twarzy z jednocześnie wypowiedzianym numeru: jeden – usta, jeden – nos, dwa – oczy.

Po zabawie nauczyciel odkłada telefony do kącika tematycznego.

Środki dydaktyczne: ilustracje telefonów z numerami 997, 998, 999 i 112, kredki, szarfy

Karty aktywności – przeliczanie elementów w zakresie 4.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 7

Plastelinowe wałeczki – praca plastyczna, wyklejanie konturów numerów alarmowych wałeczkami z plasteliny.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kawałki plasteliny. Przedszkolaki ugniatają, rozgrzewają plastelinę w dłoniach. Następnie nauczyciel prezentuje, w jaki sposób dzieci będą robiły wałeczki. Zwraca uwagę na ilość plasteliny użytej do wykonania wałeczka – im jest jej mniej, tym cieńszy będzie wałeczek.

Środki dydaktyczne: plastelina w różnych kolorach, kontury numerów alarmowych – dla każdego dziecka po jednym

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Ulica – zabawy konstrukcyjne.

Dzieci wspólnie konstruują ulicę z klocków i innych dostępnych zabawek. Budują przejścia dla pieszych oraz sygnalizację świetlną z dostępnych materiałów plastycznych.

Środki dydaktyczne: klocki, auta, dostępne zabawki, materiały plastyczne

utwór

Masażki relaksacyjne – zintegrowanie i wyciszenie grupy.

Dzieci siadają jedno za drugim, tworząc koło. W rytm muzyki każde dziecko masuje plecy koleżanki/kolegi według poleceń nauczyciela.

Cafą dłonią rysujemy koło.

Lekko szczypiemy.

Zaciskamy pięść i lekko uderzamy w plecy.

Pukamy.

Głaszczemy.

Na koniec każdy sam wymyśla rodzaj masażu.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 23 „Walc kwiatów”

Prawa czy lewa? – zabawa orientacyjna.

Nauczyciel przykleja w różnej odległości na ścianie, po lewej i prawej stronie, trzy koła (zielone, czerwone i żółte). Dzieci swobodnie biegają przy dźwiękach tamburynu. Gdy nauczyciel przestaje grać, zadaniem uczestników jest stanąć obok koła wskazanego przez nauczyciela, np. zielonego po prawej stronie.

Środki dydaktyczne: tamburyn, koła w kolorze czerwonym, zielonym, żółtym

W OGRODZIE

Wyprawa po skarb – zabawa tropiąca.

Nauczyciel informuje dzieci, że w ogrodzie przedszkolnym jest ukryty skarb, a ich zadaniem jest go odnaleźć. Dla ułatwienia w ogrodzie umieszczone są koperty z zadaniami do wykonania. Jeśli dzieciom uda się prawidłowo wykonać polecenia, z łatwością znajdą to, co jest schowane.

– Pierwsza koperta znajduje się już w szatni – tekst informuje, że wszystkie dzieci muszą iść do ogrodu stopa za stopą, aż do kolejnej koperty.

– Druga koperta – z poleceniem, żeby dzieci poruszały się, skacząc na jednej nodze.

– Trzecia koperta – zawiera dużą kartkę z narysowanym smokiem z figur geometrycznych oraz zestaw odpowiednich figur. Dzieci wspólnie układają smoka.

Potem idą drogą ułożoną z patyczków, kasztanów lub orzechów, która prowadzi je do miejsca niewidocznego ze stanowiska z trzecią kopertą. Tam każde dziecko znajduje podpisaną swoim imieniem pustą kopertę. Nauczyciel tłumaczy uczestnikom, że w ogrodzie jest wiele skarbów. Dzieci mają zdecydować, co im się najbardziej podoba, co może być dla nich piękne i wyjątkowe. Szukają skarbów i chowają je do swoich kopert.

Środki dydaktyczne: koperty z zadaniami, kartka z rysunkiem smoka z figur geometrycznych, zestaw figur do ułożenia smoka, patyki, kasztany lub orzechy, podpisaną kopertą dla każdego dziecka

Temat 2.4. Bawimy się w policjantów, strażaków i ratowników

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• A-LAR-MU-JĘ – zabawa logopedyczna • Znam swój adres – zabawa dydaktyczna utrwalająca znajomość własnego adresu • Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”	– dzieli słowa na sylaby IV.2 – posługuje się swoim adresem III.3 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Alarm, alarm! – zabawa dydaktyczna utrwalająca poznane numery alarmowe • Wzywam pomoc – zabawa dydaktyczna: słuchanie opowiadań, układanie zakończeń, wskazywanie służb, które będą konieczne przy udzielaniu pomocy • Jedzie ratownik – zabawa matematyczna • Karty aktywności – rysowanie dróg w tunelu; ćwiczenie grafomotoryczne	– reaguje na umówiony sygnał I.5 – rozwija spostrzegawczość IV.9 – wie, że w sytuacjach zagrożenia może korzystać z numeru 112 z.7 – wie, kto to jest dyspozytor IV.20 – słucha uważnie opowieści IV.6 – buduje zakończenia opowiadań w sensowny i logiczny sposób IV.2 – wie, jakie służby wezwać w określonych sytuacjach z.7 – orientuje się w kierunkach w przestrzeni IV.14 – poprawnie wykonuje polecenia nauczyciela IV.6 – nazywa pracowników i pojazdy służb ratowniczych IV.20 – ćwiczy sprawność manualną I.7

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Zrób to, co ja – zabawa naśladowcza • Wyprawka – łączenie przedstawicieli służb ratowniczych z ich pojazdami • Szarfy – zabawa ruchowa z szarfami • W ogrodzie: Piłka – zabawy ruchowe z elementem rzutu	– wiernie odwzorowuje kompozycję kolegi/koleżanki IV.1, IV.9 – nazywa pracowników i pojazdy służb ratowniczych IV.20 – ćwiczy sprawność manualną I.7 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonalą zręczność podczas rzucania i chwytania piłki I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

A-LAR-MU-JĘ – zabawa logopedyczna, dzielenie wyrazów na sylaby i przedstawianie ich liczby za pomocą ruchu.

Zadaniem dzieci jest dzielenie na sylaby słów kojarzących im się z bezpieczeństwem, a następnie przedstawienie liczby sylab za pomocą ruchu, np. skoków, kłaśnięć w dłonie, liczenia na palcach. Przykładowe wyrazy: „sygnalizacja”, „samochód”, „pasy”, „czerwony”, „zielony”, „żółty”, „policja”, „ratownik”, „lekarz”, „straż pożarna”, „dyspozytor”.

Znam swój adres – zabawa dydaktyczna utrwalająca znajomość własnego adresu.

Nauczyciel wciela się w rolę dyspozytora; dzieci w zabawie dzwonią pod numer alarmowy i wymieniają swoje imię i nazwisko, wiek i adres zamieszkania. Nauczyciel pomaga przedszkolakom w podaniu adresu, posiłkując się danymi dzieci zapisanymi w dzienniku. Na początek wystarczy, że uczestnik poda nazwę miejscowości i ulicę. Zabawę należy powtarzać i zachęcać dzieci do zapamiętania pełnego adresu.

Środki dydaktyczne: dziennik grupy

Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Alarm, alarm! – zabawa dydaktyczna utrwalająca poznane numery alarmowe.

Nauczyciel dzieli przedszkolaków na trzy grupy: karetki pogotowia, strażę pożarną, policjanci.

Każde dziecko z grupy otrzymuje koło z odpowiednim numerem alarmowym:

karetki – białe koła z numerem 999;

straż pożarna – czerwone koła z numerem 998;

policja – koła niebieskie z numerem 997.

Potem nauczyciel rozkłada w sali cztery obręcze: białą, czerwoną, niebieską i pomarańczową. Wkłada do nich odpowiednie telefony z tektury (lub kartoniki) z numerami alarmowymi (z numerem 112 do pomarańczowej obręczy). Dzieci w dowolny sposób poruszają się po sali, imitując jazdę po mieście.

Na sygnał – uderzenie w tamburyn – nauczyciel wywołuje określoną grupę, np.: *Policja!* Zadaniem uczestników jest odnalezienie swojej obręczy i głośne wypowiedzenie numeru alarmowego. Na drugie uderzenie w tamburyn dzieci znowu poruszają się po sali. Zabawę powtarzamy do momentu, aż wszystkie dzieci odnajdą swoje obręcze. Na koniec nauczyciel recytuje numer 112, a wszyscy ustawiają się przy pomarańczowej obręczy i wypowiadają numer alarmowy dla wszystkich służb.

Środki dydaktyczne: koła w kolorach czerwonym, białym, niebieskim i pomarańczowym z wypisanymi numerami alarmowymi – po jednym dla każdego dziecka, obręcze w kolorach kół, tekturowe telefony lub kartoniki z numerami alarmowymi 997, 998, 999, 112, tamburyn

Wzywam pomoc – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel nadal wykorzystuje telefony z zabawy ruchowej „Alarm, alarm!”. Układa je przed dziećmi, jeszcze raz przypomina numery, zwracając szczególną uwagę na numer 112. Wyjaśnia, że można korzystać tylko z tego jednego numeru, gdy dzieje się coś złego i niebezpiecznego wokół nas. Mówi o dyspozytorach – osobach, które pod tym numerem udzielą osobie potrzebującej pomocy i wyślą do niej odpowiednie służby. Następnie czyta historie, a dzieci decydują, jakie służby będą potrzebne, by pomóc bohaterom.

Pierwsza koperta:

Pewnego dnia Kasia i Ola bawiły się na placu zabaw. Dziewczynki to najlepsze przyjaciółki i często spędzały wolny czas na wspólnych harcach. Uwielbiały wspinanie się na szczyt pajęczyny. Zawsze robiły to razem, pomagając sobie, gdy któraś miała trudności. Ale tego dnia postanowiły urządzić zawody, która szybciej dotrze na samą górę. Ustawiły się na dole pajęczyny, jedna z jednej strony, druga z drugiej. Głośno wypowiedziały słowa: „Gotowi, do biegu, start!”. I ruszyły! Wspinały się szybko, głośno się śmiały. Bawiły się wymiennie, gdy nagle Ola poślizgnęła się i spadła. Mocno uderzyła się w rękę, nie mogła nią w ogóle poruszać. Kasia bardzo się przestraszyła, ale szybko poprosiła panią, która była ze swoim synem na placu zabaw, żeby zadzwoniła po... (dzieci wymieniają odpowiednią służbę ratowniczą). Ola podała też numer, pod który pani zadzwoniła (dzieci podają właściwy numer).

Druga koperta:

Pewnego razu w niedzielne popołudnie Olek, Krzys i ich rodzice mieli wspólnie przygotować obiad. Mama obierała ziemniaki, tata kroił warzywa na sałatkę, chłopcy zaś, jak to chłopcy, biegali, bawili się i niezbyt chętnie pomagali rodzicom. Kiedy tata i mama rozkładali talerze w pokoju, Krzys wymyślił zabawę w śnieżki, które chłopcy zrobili sobie ze ściereczek kuchennych. Krzys rzucił w Olka, Olek chciał trafić w Krzysia, niestety nie udało mu się i wcelował w stojący na kuchence garnek z gotującymi się ziemniakami. Ściereczka wyśladowała w ogniu i zaczęła się palić. Chłopcy się wystraszyli i uciekli do swojego pokoju. Kiedy rodzice wrócili do kuchni, było w niej pełno dymu i ognia. Tata szybko zadzwonił po... (dzieci wymieniają odpowiednią służbę ratowniczą), wybierając numer... (dzieci podają właściwy numer).

Trzecia koperta:

Babcia Ania bardzo lubiła spacerować po parku razem ze swoim wnuczkem Piotrusiem. Prawie codziennie chodził ulubionymi alejkami. Karmili gołębie, obserwowali zmieniającą się przyrodę i dużo rozmawiali. Piotruś uwielbiał ten czas spędzony z babcią, który często kończył się czymś, na co chłopiec miał szczególną ochotę. Tego dnia Piotruś i babcia postanowili wybrać się na pyszne lody. Gdy mieli już wejść do swojej ulubionej lodziarni, nagle ze sklepu obok ktoś wybiegł. Pani ekspedientka zaczęła krzyczeć, że została okradziona. Babcia bardzo szybko zareagowała i zadzwoniła po... (dzieci wymieniają odpowiednią służbę ratowniczą), używając numeru... (dzieci podają właściwy numer).

Środki dydaktyczne: telefony lub kartoniki z numerami alarmowymi, trzy koperty z historiami

Jedzie ratownik – zabawa matematyczna.

Nauczyciel dzieli dzieci na trzy grupy, przygotowuje trzy krzesła i ustawia je w różnych miejscach w sali. Umieszcza na nich koła z papieru w kolorze białym, czerwonym i niebieskim, które oznaczają pogotowie, straż pożarną i policję. Dzieci dostają identyczne koła. Zadaniem każdej grupy jest dotrzeć do odpowiedniego krzesła, czyli swojej bazy, według wskazówek nauczyciela. Przykładowe polecenia: dwa kroki do przodu, jeden w prawo, trzy do przodu, dwa w lewo. Każda grupa otrzymuje od nauczyciela inne wskazówki. W tym czasie reszta dzieci czeka na swoją kolej.

UWAGA! Wcześniej nauczyciel ustala z dziećmi, która to strona lewa, a która – prawa. Może też oznaczyć fotkami prawe ręce lub nogi dzieci.

Środki dydaktyczne: papierowe koła kolorach czerwonym, niebieskim i białym – po jednym dla każdego dziecka, plus do oznaczenia stanowisk

Karty aktywności – rysowanie dróg w tunelu; ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 8, 9

Zrób to, co ja – zabawa naśladowcza.

Dzieci dobierają się w pary. Każda osoba z pary dostaje od nauczyciela taką samą liczbę identycznych elementów (mogą to być pocięte paski papieru, klocki, kredki, figury geometryczne). Jedno z dzieci układa dowolną kompozycję, zadaniem partnerki/partnera z pary jest jej odtworzenie. Potem następuje zmiana ról.

Środki dydaktyczne: zestawy identycznych elementów dla każdej pary, np. paski papieru w tym samym kolorze, klocki w takim samym kształcie i kolorze, kredki tej samej długości i koloru, zestawy identycznych figur geometrycznych

Wyprawka – łączenie przedstawicieli służb ratowniczych z ich pojazdami.

Środki dydaktyczne: W. karta grafomotoryczna A3 nr 1 „Kto przyjedzie z pomocą?”

Szarfy – zabawa ruchowa z szarfami.

Nauczyciel rozdaje szarfy. Zadaniem dzieci jest jak najszybsze przełożenie szarfy przez głowę aż do stóp. Prowadzący daje sygnał do startu, uderzając w tamburyn raz, dwa uderzenia oznaczają koniec rundy. Nauczyciel może być sędzią i po każdej rundzie wskazywać dziecko, któremu najszybciej udało się przełożyć szarfę.

Środki dydaktyczne: szarfy, tamburyn

W OGRODZIE

Piłka – zabawy ruchowe z elementem rzutu.

Dzieci łączą się w pary. Nauczyciel daje każdej z nich piłkę. Proponowane zabawy:

- rzucanie i łapanie piłki w parach;
- podawanie piłki w taki sposób, aby choć raz odbiła się od ziemi;
- lekkie kopanie do siebie piłki;
- rzucanie piłki za siebie, w pozycji tyłem do partnera.

Środki dydaktyczne: piłki

Temat 2.5. Bezpieczne przedszkolaki to my!

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Bawię się bezpiecznie – burza mózgów na temat zasad bezpieczeństwa w trakcie zabaw w domu, na placu zabaw i w przedszkolu • Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”	– odwołuje się w swoich wypowiedziach do własnych doświadczeń IV.5 – buduje rozbudowane zdania IV.2 – zna zasady bezpiecznej zabawy z.7 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Światelko – nauka na pamięć wiersza I. Salach • Prawa czy lewa? – zabawa orientacyjna • Wyprawka – praca plastyczna, wypełnianie konturu pojazdu dostępnymi materiałami	– uczy się wiersza na pamięć IV.2 – powtarza tekst w różnej intonacji i z różną prędkością IV.2 – rozróżnia stronę lewą i prawą IV.14 – tworzy pracę według własnej inwencji twórczej IV.1 – w poprawny sposób korzysta z nożyczek I.7

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Bezpieczne memory – gra dydaktyczna utrwalająca poznany w ciągu tygodnia materiał • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– ćwiczy pamięć i percepcję wzrokową IV.9 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	• I-o, i-o, i-o – zabawy z chustą animacyjną • Czy to prawda? – quiz na podsumowanie tematu tygodnia • Opatrunek – zabawa z elementami współzawodnictwa • W ogrodzie: Uwaga, światło! – zabawa ruchowa, utrwalająca znajomość kolorów i działanie sygnalizacji świetlnej; zabawy swobodne z wykorzystaniem piątek	– słucha uważnie IV.6 – rozpoznaje głosy innych dzieci III.2 – orientuje się, kiedy wypowiedź jest prawdziwa, a kiedy nie IV.3 – słucha uważnie i myśli logicznie IV.6 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonali zręczność I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Bawię się bezpiecznie – burza mózgów na temat zasad bezpieczeństwa w trakcie zabaw w domu, na placu zabaw i w przedszkolu.

Nauczyciel przygotowuje duży biały karton, który dzieli na trzy kolumny, na samej górze pisze hasło „Bezpieczeństwo”. Na górze każdej kolumny przykleja lub rysuje jedną rzecz, która kojarzy się dzieciom z domem, placem zabaw i przedszkolem (np.: wazon z kwiatami, zjeżdżalnia, miś). Dzieci podają znane im zasady bezpiecznej zabawy, opierając się na własnych doświadczeniach. Nauczyciel zapisuje zasady w odpowiednich kolumnach i wiesza pracę w kąciку tematycznym. **Środki dydaktyczne:** duży biały karton, flamastry, ewentualnie ilustracje symbolizujące plac zabaw, dom i przedszkole

Ćwiczenia poranne – zestaw „Ulica”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Światelko – słuchanie i nauka wiersza.

Dzieci słuchają uważnie wiersza Iwony Salach, rozmawiają na temat treści, a następnie uczą się tekstu na pamięć.

Światelko

*Przez ulicę idą dzieci,
Gdy zielone światło świeci,
Kiedy żółte się zapali,
Uważają nawet mali.*

*Gdy zobaczysz zaś czerwone
Czekaj grzecznie na zielone.
Iwona Salach*

Źródło: I. Salach, „Światelko” [w:] „Propozycje zajęć i zabaw doskonalące umiejętność czytania”, Wydawnictwo Iwanowski, Płock 2012.

Aby dzieciom było łatwiej opanować tekst, nauczyciel proponuje powtarzanie go na różne sposoby, np. jak żółwie – czyli powoli, jak błyskawica – szybko, jak myszki – cicho, jak słońce – głośno.

Prawa czy lewa? – zabawa orientacyjna.

Nauczyciel przykleja w różnej odległości na ścianie, po lewej i prawej stronie, trzy koła (zielone, czerwone i żółte). Dzieci swobodnie biegają przy dźwiękach tamburynu. Gdy prowadzący przestaje grać, zadaniem uczestników jest stanąć po właściwej stronie koła wskazanego przez nauczyciela, np. *Koło zielone, prawa strona*.

Środki dydaktyczne: tamburyn, koła w kolorze czerwonym, zielonym, żółtym

Wyprawka – praca plastyczna.

Nauczyciel przygotowuje na stołach kartonowe koła (pocięte rolki po papierze toaletowym), skrawki czerwonego materiału, bibułę, plastelinę, czarne i czerwone kredki, pocięte sznurki oraz kartki z Wyprawki z konturowym rysunkiem wozu strażackiego dla każdego dziecka. Zadaniem dzieci jest wyklejenie konturu przy użyciu dostępnych materiałów. Nauczyciel pokazuje, że w miejsce kół można wkleić wycięte koła z rolek po papierze toaletowym, drabinę można wykleić sznurkiem, a pojazd wypełnić bibułą, plasteliną lub materiałem. Dzieci same decydują, w jaki sposób wykonają pracę. Przed rozpoczęciem zadania nauczyciel przypomina zasady bezpiecznego korzystania z nożyczek.

Środki dydaktyczne: Wyprawka nr 3 „Wóz strażacki”, pocięte rolki po papierze toaletowym, skrawki czerwonego materiału, bibuła, plastelina, czarne i czerwone kredki, pocięte sznurki, klej, nożyczki

Bezpieczne memory – gra dydaktyczna utrwalająca materiał poznany w ciągu tygodnia.

Nauczyciel przygotowuje kilka zestawów białych kartoników, na których rysuje dowolne elementy z zajęć z ostatniego tygodnia (każdy element musi wystąpić w zestawie dwukrotnie). Dzieci w parach lub małych grupach układają karty obrazkami do dołu, losują kolejno po dwa i zabierają, jeśli odkryją parę.

Przykładowy zestaw:

2 × 997

2 × 998

2 × 999

2 × wóz strażacki

2 × karetka

2 × policja

2 × apteczka

2 × sygnalizacja świetlna

Środki dydaktyczne: kilka zestawów kart do gry w memory zawierających ilustracje obiektów, które były omawiane w ostatnim tygodniu

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 190).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

I-o, i-o, i-o – zabawy z chustą animacyjną.

Dzieci siedzą w niewielkich odstępach od siebie dookoła chusty, tyłem do niej, i zamykają oczy. Nauczyciel podchodzi do wybranego dziecka i prosi, aby weszło pod chustę i wydawało odgłos karetki. Zadaniem pozostałych dzieci jest odgadnięcie na podstawie głosu, kto się schował. Nie można się odwracać ani podglądać.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna

Czy to prawda? – quiz na podsumowanie tematu tygodnia.

Każde dziecko otrzymuje dwa koła, jedno w kolorze zielonym, drugie w kolorze czerwonym. Nauczyciel zadaje pytania, zaczynając od słów: *Czy to prawda...* Jeśli dzieci uważają, że odpowiedź powinna być twierdząca – podnoszą zielone koło, jeśli przecząca – podnoszą czerwone koło.

Przykładowe pytania: Czy to prawda, że pasy na jezdni są niebieskie? Czy to prawda, że policjyny numer to 997?

Środki dydaktyczne: koła w kolorach czerwonym i zielonym dla każdego dziecka

Opatrunek – zabawa ruchowa z elementami współzawodnictwa.

Dzieci ustawiają się w parach naprzeciwko siebie, w odległości wskazanej przez nauczyciela, który rozwija między nimi bandaże. Zadaniem jednej osoby jest zwiniecie bandaża i owinięcie go wokół ręki kolegi/koleżanki z pary. Wygrywają te dzieci, które najszybciej wykonają zadanie.

Środki dydaktyczne: bandaże

W OGRODZIE

Uwaga, światło! – zabawa ruchowa utrwalająca znajomość kolorów i sygnalizacji świetlnej.

Nauczyciel przygotowuje tyle samoprzylepnych kół, ile jest dzieci, np. 16 zielonych, cztery żółte i pięć czerwonych (zamiast kół można wykorzystać szarfy). Wkłada je do jednego pojemnika. Przedszkolaki losują po jednym kole i z pomocą nauczyciela przyklejają je na sobie w widocznym miejscu. Osoby z zielonymi kołami to auta, które będą poruszały się swobodnie po ogrodzie. Dzieci z czerwonymi kołami mają za zadanie zatrzymać auta – gdy kogoś dotkną, auto zatrzymuje się w bezruchu. Uczestnicy z żółtymi kołami mogą wznowić jazdę zatrzymanych aut również poprzez dotknięcie. Po jakimś czasie należy zmienić dzieciom koła, aby mogły wcielić się w inne role.

Środki dydaktyczne: koła lub szarfy w trzech kolorach

Zabawy swobodne z wykorzystaniem piłek.

Środki dydaktyczne: piłki

Zajęcia muzyczne 2. Wycieczka samochodowa

utwór

Samochody – zabawa orientacyjno-przestrzenna.

Nauczyciel rozdaje małe kółka gimnastyczne (kierownice), po jednym dla każdego dziecka, i włącza nagranie utworu „Samochodziki”. Uczestnicy poruszają się drobnymi krokami w różnych kierunkach. Podczas przerw w muzyce nauczyciel gra na klawesach różne rytmy, zmieniając tempo gry, a dzieci reagują na polecenia:

- kładą na podłodze kółeczka i naśladują pompowanie kół; dostosowują ruchy do tempa gry nauczyciela (na początku prowadzący gra w umiarkowanie szybkim tempie i stopniowo zwalnia);
- idą tyłem, patrząc za siebie (cofają samochody); nauczyciel gra miarowo w wolnym tempie;
- kładą kółka na podłodze, klaszczą w ręce i powtarzają grany przez prowadzącego rytm, mówiąc: *pi, pi...* (naśladują klakson);
- kładą się na podłodze na wznak i rękami naśladują w powietrzu naprawianie samochodu, wypowiadając w rytmie gry nauczyciela: *pstryk, pstryk...*

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 2 „Samochodziki”, małe kółka gimnastyczne, klawesy

piosenka

Wycieczka samochodowa – nauka piosenki i zabawa ilustracyjna.

Nauczyciel prezentuje nagranie i prosi o uważne słuchanie tekstu. Dzieci uczą się piosenki fragmentami, ze słuchu, metodą powtarzania za prowadzącym. Podczas śpiewania refrenu klaszczą rytmicznie.

Następnie przedszkolaki ustawiają się w różnych miejscach sali, a nauczyciel prezentuje nagranie piosenki. Podczas zwrotek dzieci poruszają się po okręgu w jednym kierunku

spokojnym krokiem. Na sygnał nauczyciela, przed refrenem, zatrzymują się, śpiewają słowa refrenu i wykonują rękami następujące czynności:

- *sza, sza, sza* – potrząsają rytmicznie luźnymi nadgarstkami,
- *brum, brum, bra* – klepią rytmicznie o uda,
- *szu, szu, szu* – miarowo machają rękami nad głowami (naśladują ruch wycieraczek),
- *tru, tu, tu* – klaszczą rytmicznie.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 5 „Wycieczka samochodowa”

piosenka

Pytanie – odpowiedź – zabawa rytmiczna przy refrenie piosenki.

Nauczyciel śpiewa *a capella* (bez akompaniamentu) pierwsze słowa wersu refrenu w spokojnym tempie (pytanie), a dzieci „przechwytyują” śpiewanie (odpowiedź), za pomocą sylab dźwiękonaśladowczych: „sza”, „brum”, „szu”, „tu”. Przy powtórzeniu zabawy nauczyciel dzieli przedszkolaki na dwie grupy, które stoją naprzeciwko siebie. Jedna grupa śpiewa początek wersów (zadaje pytanie), druga grupa – wyrazy dźwiękonaśladowcze (odpowiada). Nauczyciel dyryguje zespołem.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 5 „Wycieczka samochodowa”

utwór

Zatańcz tak jak ja! – zabawa relaksacyjna.

Dzieci ustawiają się w kręgu. Nauczyciel rozdaje każdej osobie po jednej chusteczce szyfonowej i odtwarza nagranie utworu. Chętne dzieci pojedynczo wchodzi do środka kręgu i demonstrują wymyślony ruch z chusteczką. Pozostałe naśladują „taniec z chusteczkami”. Nauczyciel zwraca uwagę, żeby przedszkolaki prezentowały proste, spokojne ruchy, zgodne z pulsem muzyki.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 9 „Greensleeves to a ground”, chusteczki szyfonowe

$\text{♩} = 70$

1. Kie - dy sło - nko ja - sno świe - ci ka - ro - se - ria w słoń - cu lśni,
na wy - cie - czkę sa - mo - cho - dem po - je - dzie - my ja i ty.
Wiatr nam gra sza, sza, sza, sil - nik śpie - wa brum, brum, bra.
Wy - cie - ra - czki szu, szu, szu, kla - kson trą - bi tru, tu, tu.
Wiatr nam gra sza, sza, sza, sil - nik śpie - wa brum, brum, bra.
Wy - cie - ra - czki szu, szu, szu, kla - kson trą - bi tru, tu, tu.

1. Kiedy słońko jasno świeci,
karoseria w słońcu lśni,
na wycieczkę samochodem
pojedziemy ja i ty.

2. By bezpiecznie podróżować
wszystkie znaki muszę znać.
Na zielonym świetle jadę,
na czerwonym muszę stać.

Ref. Wiatr nam gra sza, sza, sza,
silnik śpiewa brum, brum, bra.
Wycieraczki szu, szu, szu,
klakson trąbi tru, tu, tu.

Ref. Wiatr nam gra sza, sza, sza,
silnik śpiewa brum, brum, bra.
Wycieraczki szu, szu, szu,
klakson trąbi tru, tu, tu.

piosenka

akomp.

3. Zabawy pełne radości

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- wdrażanie do udziału w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych
- kształtowanie sprawności ciała i koordynacji ruchowej

OBSZAR EMOCJONALNY

- doskonalenie umiejętności rozpoznawania i nazywania emocji
- budzenie wrażliwości na uczucia innych osób

OBSZAR SPOŁECZNY

- budowanie pozytywnych relacji w grupie
- kształtowanie nawyku przestrzegania ustalonych zasad podczas zabawy

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie mowy
- ćwiczenie orientacji przestrzennej
- doskonalenie umiejętności liczenia
- pogłębianie umiejętności klasyfikowania
- kształtowanie poczucia rytmu

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- orange, red, yellow, blue, green

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie kolorów, odpowiadanie na pytanie: *What colour is this?*, śpiewanie piosenki, recytowanie rymowanki, reagowanie na polecenia wydawane przez nauczyciela

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka”

Zaspane niedźwiadki – ćwiczenie oddechowo-relaksacyjne. Nauczyciel prosi dzieci, aby na chwilę zamieniły się w śpiące niedźwiadki – przyjęły pozycję siadu skulonego i zamknęły oczy. Na komunikat nauczyciela: *Niedźwiadki budzą się!* dzieci bardzo powoli wstają, przeciągają się, rozciągając dokładnie poszczególne części swojego ciała. Mogą również wydawać odgłos ziewania.

Z workiem na głowie – ćwiczenia równoważne. Każde dziecko dostaje woreczek, który kładzie sobie na głowie. Następnie nauczyciel prosi o wykonanie kilku prostych ćwiczeń, np.: *Kucnij! Podnieś prawą nogę! Idź trzy kroki do tyłu! Podnieś obie ręce do góry!* Dzieci wykonują polecenia i pilnują, żeby woreczki nie spadły na podłogę.

Prawa, lewa – ćwiczenia koordynacji, ćwiczenia rozróżniania prawej i lewej strony. Nauczyciel prosi dzieci, aby stanęły w rozsypanie, pokazały lewą rękę i lewą nogę, a następnie prawą rękę i prawą nogę. Potem dzieci przeciągają prawą ręką po lewym boku, zaczynając od ramienia aż do lewej stopy, następnie to samo wykonują lewą ręką, przeciągając ją wzdłuż prawej części ciała – od prawego ramienia po prawą stopę. Nauczyciel wydaje dzieciom komunikaty, np.: *Duży krok do przodu! Duży krok do tyłu! Duży krok w lewo! Duży krok w prawo!*

utwór

Szalona skakanka – ćwiczenie sprawnościowe. Dzieci stoją w kole, nauczyciel staje w środku i na umówiony sygnał zaczyna kręcić skakanką. Zadaniem przedszkolaków jest podnoszenie nóg, tak aby nie dotknąć skakanki.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 9 „Greensleeves to a ground”, woreczki, skakanka

Temat 3.1. Moja ulubiona zabawka

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka” Nasza sala – zabawa klasyfikacyjna, ćwiczenie spostrzegawczości Misiowe potańcówki – zabawa naśladowcza	- aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5 - ćwiczy spostrzegawczość i pamięć IV.12 - naśladuje ruchy koleżanki/kolegi I.5
II.	Czy to zabawka? – burza mózgów, zabawa klasyfikacyjna Zabawki tańczą, zabawki śpią – zabawa ruchowa Zabawkowy świat przedszkolaka – próby opisanie swoich ulubionych zabawek oraz ich klasyfikowanie Szanujemy zabawki – słuchanie wiersza P. Kasprzak oraz rozmowa na temat jego treści Karty aktywności – rozpoznawanie zwierząt z balonów i dobieranie pasujących zdjęć, rysowanie po śladzie Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	- wypowiada się na podany temat IV.2 - nazywa zabawki w sali przedszkolnej IV.2 - integruje się z grupą rówieśniczą III.7 - przestrzega zasad panujących podczas zajęć oraz zabaw z rówieśnikami III.5 - klasyfikuje zabawki ze względu na rozmiar IV.12 - słucha wiersza i rozmawia na temat jego treści IV.2, IV.5 - rozumie, że trzeba szanować zabawki III.5 - doskonalą percepcję wzrokową i sprawność manualną IV.9, I.7 - prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Czyja to zabawka? – ćwiczenia pamięci Wszyscy, którzy... – zabawa ruchowa, integracyjna Zabawki z puzzli – ćwiczenie koncentracji oraz motoryki małej Tak się bawimy – swobodne zabawy w kąciakach zainteresowań	- rozwija percepcję wzrokową I.9 - integruje się z grupą III.2 - ćwiczy spostrzegawczość i sprawność manualną I.7, I.9 - zgodnie uczestniczy w zabawach III.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III.	W ogrodzie: Śladami jesieni – obserwacja podwórka; Zgadnij, kto to – zabawa ruchowa ćwicząca zmysły dotyku i słuchu	– obserwuje i nazywa zjawiska przyrodnicze IV.18 – doskonali percepcję słuchową i uwagę IV.6, III.2

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka”.

Nasza sala – zabawa klasyfikacyjna, ćwiczenie spostrzegawczości.

Dzieci opisują, co znajduje się w ich sali. Nauczyciel pomaga im wymienić wszystkie kącki tematyczne.

UWAGA! Przed zajęciami, żeby dzieci nie widziały, nauczyciel wybiera po jednej charakterystycznej rzeczy z każdego kącka, np. z kącka literackiego – książkę, z matematycznego – figurę geometryczną, z muzycznego – instrument, z przyrodniczego – szyszkę, z konstrukcyjnego – klocek, z plastycznego – kredki, i wkłada je do worka. Potem dzieci po kolei losują z worka po jednej rzeczy i muszą odłożyć ją do właściwego kącka. Następnie nauczyciel rozmawia z podopiecznymi na temat ich ulubionych kąców. Każdy uzasadnia, który kącek jest dla niego najciekawszy.

Środki dydaktyczne: najbardziej charakterystyczne przedmioty z kąców tematycznych, worek

utwór

Misiowe potańcówki – zabawa naśladowcza.

Dzieci stają w kręgu, następnie poruszają się w rytm muzyki. W środku kręgu nauczyciel kładzie pluszowego misia. Każda osoba po kolei wchodzi do środka i za pomocą misia pokazuje jakiś ruch, który reszta grupy musi powtórzyć.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 10 „Taniec norweski”, pluszowy miś

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Czy to zabawka? – burza mózgów, zabawa klasyfikacyjna.

Przedszkolaki siadają w kręgu. Nauczyciel zadaje pytania: *Co to jest zabawka? Do czego służą zabawki? W co można się nimi bawić?* Następnie pokazuje dzieciom różne obrazki (przedstawiające zabawki lub narzędzia, których używa się w przedszkolu, jednak nie służą one do zabawy, np. nożyczki, długopis, taśma klejąca, szczoteczka do zębów). Zadaniem uczestników jest określenie, co jest zabawką, a co nie. Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat bezpiecznej zabawy oraz przedmiotów, których nie powinny używać bez jego zgody. Następnie przedszkolaki wspólnie wykonują dwa plakaty – na zielonym brystolu naklejają obrazki przedmiotów, którymi mogą się bawić, na czerwonym – obrazki przedmiotów, które nie służą do zabawy. Nauczyciel wiesza oba plakaty w widocznym miejscu w sali.

Środki dydaktyczne: obrazki przedstawiające zabawki oraz rzeczy, które nie służą do zabawy, brystol w kolorze czerwonym i zielonym, klej

utwór

Zabawki tańczą, zabawki śpią – zabawa ruchowa.

Każdy przedszkolak bierze do ręki swoją ulubioną zabawkę i w rytm muzyki tańczy.

Kiedy muzyka ucichnie, dzieci kładą się z zabawkami na podłodze i odpoczywają.

Zabawę powtarzamy kilka razy.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 21 „Poranek”, ulubione zabawki dzieci

Zabawkowy świat przedszkolaka – zajęcia dydaktyczne, próby opisanie ulubionych zabawek oraz ich klasyfikowanie.

Każdy przedszkolak przedstawia swoją ulubioną zabawkę (może być przyniesiona z domu) i uzasadnia swój wybór. Nauczyciel może także poprosić, aby dzieci dokończyły zdanie: *Moją ulubioną zabawką jest..., ponieważ...*

Nauczyciel zachęca dzieci, aby spróbowały opisać swoje zabawki. Może zadać pytania pomocnicze, np.: *Jaka w dotyku jest zabawka? Jakiego jest rozmiaru? Czy jest duża czy mała? Czy wydaje jakieś dźwięki?* Następnie uczestnicy tworzą wystawę swoich ulubionych zabawek, układając je od największej do najmniejszej.

Środki dydaktyczne: ulubione zabawki dzieci

Szanujemy zabawki – słuchanie wiersza Patrycji Kasprzak oraz rozmowa na temat jego treści.

Nauczyciel czyta wiersz:

Zabawki

*Lalka leży na dywanie
I tak myśli: Co się stanie?
Czemu dzieci mną rzuciły?
Przecież świetnie się bawiły.
Jeszcze wczoraj mnie karmiły
I w wózek przewoziły.*

*Patrzy lalka dookoła,
Mina misia niewesoła.
Myśli sobie Misiak mały:
Czyżby dzieci mnie nie chciały?
Gdyby dobre serce miały,
To by nas poukładały.*

*Wchodzą dzieci do przedszkola.
Co się dzieje? Hola! Hola!
Lalki gdzieś pouciekały
Do pudełka się schowały.*

*Zza zamkniętych szczelnie drzwi
Mówi misio bardzo zły:
– Chcecie się znów z nami bawić?
To musicie się poprawić!*
Patrycja Kasprzak

Źródło: P. Kasprzak, *Zabawki* [w:] Wiersze dla dzieci, Wydawnictwo SBM, Warszawa 2014, s. 26–27.

Następnie nauczyciel zadaje dzieciom pytania: *Dlaczego zabawki były złe? Jakie uczucia towarzyszyły zabawkom? Jak należy postępować z zabawkami po zakończonej zabawie?*

Karty aktywności – rozpoznawanie zwierząt z balonów i dobieranie pasujących zdjęć, rysowanie po śladzie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 10

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 191).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Czyja to zabawka? – ćwiczenia pamięci.

Dzieci stają w kole, trzymają swoje ulubione zabawki i kolejno je nazywają. Następnie nauczyciel nakrywa wszystkie chustą animacyjną. Kolejno wyjmuje je i pyta: *Kto najbardziej lubi tę zabawkę?* Przedszkolaki próbują przypomnieć sobie, kto jest właścicielem pokazanej przez nauczyciela zabawki.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna, ulubione zabawki dzieci

Wszyscy, którzy... – zabawa ruchowa, integracyjna.

Dzieci stają w kręgu i reagują odpowiednio na polecenia nauczyciela.

Przykłady:

Wszyscy, którzy najbardziej lubią lalki, robią pięć podskoków.

Wszyscy, którzy najbardziej lubią autka, stoją na jednej nodze.

Wszyscy, którzy najbardziej lubią pluszaki, chodzą na czworakach.

Zabawę można wykonać również z użyciem chusty animacyjnej – wszyscy, których łączy sympatia do tej samej zabawki, wchodzą pod chustę / obiegają chustę dookoła / przebiegają pod chustą itp.

Środki dydaktyczne: opcjonalnie chusta animacyjna

Zabawki z puzzli – ćwiczenie koncentracji oraz motoryki małej.

Nauczyciel przygotowuje dla dzieci ilustracje zabawek pocięte na części. Zadaniem każdego przedszkolaka jest ułożenie puzzli, przyklejenie ich na kartkę i określenie, co przedstawia obrazek.

Środki dydaktyczne: obrazki zabawek pocięte na kilka części, kartki A4, klej

Tak się bawimy – swobodne zabawy w kącikach zainteresowań.

Nauczyciel daje dzieciom czas na zabawę swobodną w wybranym kąciku. Obserwuje zachowanie podopiecznych i pilnuje, aby przestrzegali zasad, a po zakończonej zabawie odłożyli zabawki na miejsce.

Środki dydaktyczne: zabawki dostępne w sali

W OGRODZIE

Śladami jesieni – obserwacja podwórka, pogody.

Nauczyciel prosi dzieci, aby opisały pogodę, powiedziały, jaka pora roku się zaczyna, a jaka się kończy. Przedszkolaki charakteryzują zjawiska pogodowe, kolorystykę drzew itp.

Zgadnij, kto to – zabawa ruchowa ćwicząca zmysły dotyku i słuchu.

Dzieci swobodnie poruszają się po wyznaczonej przez nauczyciela części ogrodu. Jeden z przedszkolaków ma zawiązane oczy i próbuje kogoś złapać (wystarczy, że dotknie). Dotknięta osoba zatrzymuje się. Dziecko z zawiązanymi oczami może zadać jej jedno dowolne pytanie, aby odgadnąć, kogo złapało.

Środki dydaktyczne: opaska na oczy

Temat 3.2. Zabawy z piłką

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka” Sprytna piłeczka – zabawa sprawnościowo-rytmiczna Koła, kółka i kółeczka – układanie elementów od największego do najmniejszego W środku, na zewnątrz – zabawa organizacyjno-porządkowa	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5 – ćwiczy precyzję ruchów I.9 – ćwiczy sprawność manualną I.7 – porównuje wielkość elementów IV.12 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5
II.	Rytmiczne imiona – zabawa rytmiczna, ćwiczenie analizy sylabowej Hop – bęc – zabawa rytmiczna Piłka – słuchanie wiersza D. Gellner oraz analiza jego treści; burza mózgów – rozmowa na temat wykorzystania piłki w różnych dyscyplinach sportowych	– dzieli swoje imię na sylaby IV.2 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – słucha wiersza i analizuje jego treść IV.2, IV.6 – klasyfikuje przedmioty ze względu na przeznaczenie IV.12

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Piłki w górę – zabawa ruchowa, sprawnościowa Takie jak piłka – klasyfikacja elementów o podobnych kształtach	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – odnajduje przedmioty w kształcie koła w najbliższym otoczeniu IV.12
III.	Gol – ćwiczenie oddechowe Śladem piłki – zabawa ruchowa z przeliczaniem Kolorowe kule – ćwiczenie motoryki małej, relaksacyjne W ogrodzie: Piłka w bramce – ćwiczenie koordynacji ruchowej; Detektyw – zabawa ruchowa, ćwiczenie spostrzegawczości	– ćwiczy poprawne oddychanie IV.2 – przelicza w dostępnym zakresie IV.15 – lepi kulki z plasteliny I.7 – klasyfikuje elementy ze względu na kolor IV.12 – doskonali koordynację ruchową I.5, I.9 – ćwiczy spostrzegawczość IV.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka”.

Sprytna piłeczka – zabawa sprawnościowo-rytmiczna.

Dzieci siadają w kole. Każde dostaje dużą plastikową łyżkę. Nauczyciel kładzie na łyżce jednego z przedszkolaków piłeczkę pingpongową. Zadaniem dzieci jest przekazywanie sobie piłeczki z łyżki na łyżkę bez użycia rąk. W zależności od predyspozycji grupy do zadania można dołożyć element rytmiczny, tj. w chwili, kiedy piłeczka jest przekładana z jednej łyżki na drugą, pozostałe dzieci rytmicznie recytują: *O-pa!*, natomiast jeśli piłka spadnie, dzieci mówią: *bęc, bęc, bęc!*

Środki dydaktyczne: piłeczka pingpongowa, duże plastikowe łyżki

Koła, kółka i kółeczka – układanie elementów od największego do najmniejszego.

Dzieci siedzą przy stolikach. Nauczyciel rozdaje przygotowane wcześniej zestawy papierowych kół o różnych rozmiarach. Zadaniem uczestników jest przyklejenie kółek na kartce w kolejności od największego (na górze) do najmniejszego (na dole).

Kiedy zadanie zostanie wykonane, przedszkolaki mogą również tworzyć z różnej wielkości kółek własne obrazy, kompozycje i naklejać je na kartkę. Następnie każdy prezentuje swoją pracę i mówi, co się na niej znajduje. Dzieci mogą określać np. jakie kolory mają kółka, jakich jest więcej – małych czy dużych.

Środki dydaktyczne: zestawy papierowych kół o różnych rozmiarach, kartki A4, klej

W środku, na zewnątrz – zabawa organizacyjno-porządkowa.

Nauczyciel układa na środku sali okrąg ze sznurka. W rytm uderzeń tamburynu dzieci poruszają się dookoła okręgu. Kiedy prowadzący przestaje grać, uczestnicy wykonują podane przez niego polecenie, np.: *Głowa do koła!* (dzieci kłękają i pochylają głowę do koła), *Prawa/lewa noga do koła!* *Dwie ręce do koła!* *Jedna stopa do koła!* itp. Również chętnie przedszkolaki mogą wydawać polecenia grupie.

Środki dydaktyczne: sznurek, tamburyn

Rytmiczne imiona – zabawa rytmiczna, ćwiczenie analizy sylabowej.

Dzieci stoją w kręgu, nauczyciel podaje jednemu z nich piłkę. Zadaniem dziecka jest przesyłabizować swoje imię i w rytm wypowiedzianych sylab odbijać piłkę o podłogę (np. *To-mek* – 2 odbicia, *Mał-go-sia* – 3 odbicia).

Środki dydaktyczne: piłka

Hop – bęc – zabawa rytmiczna.

Dzieci, rytmicznie poruszając się po sali, skaczą jak małe piłeczki – mogą powtarzać słowa: Hop-hop-hop. Na hasło: Bęc! dzieci przyjmują pozycję siadu skrzyżnego, kładą ręce na kolanach i nie ruszają się.

Piłka – wysłuchanie wiersza Doroty Gellner, burza mózgów.

Nauczyciel czyta wiersz:

Piłka

*Po cichutku, po kryjomu,
wyskoczyła piłka z domu.*

Hop! Hop! W górę! W dół!

Przeskoczyła świata pół.

Zatrzymała się pod płotem,

zatańczyła z burym kotem.

Hop! Hop! Raz i dwa!

Obudziła złego psa!

Gdzie jest teraz? Pośród kaczek.

Kaczki kwaczą: kto tak skacze?

Ale piłka dalej zmyka.

Patrzcie! Wpadła do kurnika.

Hop! Hop! W górę! W dół!

Przestraszyła stado kur!

Gdy odpocząć chciała chwilę,

siadły na niej dwa motyle.

Każdy z nich pomyślał tak:

– Jaki duży, piękny kwiat!

Biała koza, białą nóżką

potoczyła piłkę dróżką.

Pędzi piłka w stronę wiadra.

Bęc! Do zimnej wody wpadła!

– Oj! Do licha! – rzekła brzydko –

chcę do domu! I to szybko!

Choć nie miała wcale nóg,

Przeskoczyła – hop! – przez próg.

Zatrzasnęła z hukiem drzwi

i pod łóżkiem grzecznie śpi.

Dorota Gellner

Źródło: Dorota Gellner, „Piłka”, Wydawnictwo SARA, Warszawa 2007, s. 3–10.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat wiersza, zadając pytania dotyczące jego treści: Co w wierszu robiła piłka? Jakie spotkała zwierzątka? Gdzie wpadła piłeczka? Jakie gry z użyciem piłki znacie?

Kiedy przedszkolaki wymieniają przykłady dyscyplin sportowych, w których wykorzystywana jest piłka, nauczyciel może prezentować ilustracje różnych dyscyplin, np. piłka nożna, koszykówka, tenis, ping-pong, siatkówka, rzut piłką lekarską. Jeśli ma możliwość, pokazuje prawdziwe piłki.

Środki dydaktyczne: obrazki przedstawiające różne dyscypliny sportowe z wykorzystaniem piłki, ewentualnie różne rodzaje piłek: do futbolu, koszykówki, ping-ponga, tenisa, piłka lekarska

Piłki w górę – zabawa ruchowa, sprawnościowa.

utwór

Dzieci poruszają się po sali w rytm muzyki i podrzucają piłki (jeśli nie ma wystarczającej liczby piłek w sali, nauczyciel wraz z dziećmi może przygotować kule uformowane z gazet).

Modyfikacja: nauczyciel wydaje komendy, np.: *Podrzucamy piłki i biegamy! Kucamy i podrzucamy piłki!* Dzieci muszą za każdym razem starać się

złapać piłkę.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 30 „Polka podlaska”, piłki lub kule uformowane z gazet

Takie jak piłka – klasyfikacja elementów o podobnych kształtach.

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel kładzie przed nimi kilka przedmiotów różniących się między sobą kształtem, np. kwadratowy klocek, prostokątne pudełko, balon, książkę, hula-hoop.

Na początek prosi, aby dzieci określiły, jaki kształt ma piłka. Następnie spośród przedstawionych elementów uczestnicy muszą wybrać te, które najbardziej przypominają kształtem piłkę. Potem dzieci odnajdują w sali jak najwięcej przedmiotów przypominających kształtem piłkę.

Środki dydaktyczne: przedmioty o różnych kształtach znajdujące się w sali przedszkolnej

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Gol – ćwiczenie oddechowe.

Nauczyciel przygotowuje kartki A3 – po jednej na parę dzieci. Na dwóch brzegach każdej z nich rysuje bramki, a na środku – linię. Przedszkolaki dobierają się w pary, a następnie siadają przy stolikach naprzeciwko siebie, a piłeczkę kładą na kartce w miejscu, gdzie został oznaczony środek. Kiedy nauczyciel powie: *Start!*, dzieci rozpoczynają mecz – każde dmucha w piłeczkę, tak aby trafić w bramkę przeciwnika.

Środki dydaktyczne: kartka A3 z zaznaczonym środkiem oraz dwiema bramkami po przeciwnych stronach, piłeczka pingpongowa (po jednej na parę)

Śladem piłki – zabawa ruchowa z przeliczaniem.

Nauczyciel dobiera dzieci w pary. Jedna osoba z pary rzuca piłką i oboje liczą, ile razy piłeczka odbiła się od podłogi. Drugie dziecko z pary musi podskoczyć tyle razy, ile odbiła się piłka.

Następnie przedszkolaki zamieniają się rolami.

Środki dydaktyczne: piłki

utwór

Kolorowe kule – ćwiczenie motoryki małej, relaksacyjne.

Nauczyciel rozkłada na każdym stoliku miseczki w różnych kolorach. Następnie rozdaje plastelinę i prosi dzieci, aby lepiły kulki i wkładały je według kolorów do miseczek. W tle odtwarzana jest muzyka relaksacyjna, np. „Poranek” E. Griega.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 21 „Poranek”, kolorowe miseczki, plastelina

W OGRODZIE

Piłka w bramce – ćwiczenie koordynacji ruchowej.

Nauczyciel oznacza na podwórku miejsce, które będzie bramką. Każde dziecko po kolei próbuje kopnąć piłkę do bramki. Najpierw wykonuje to zadanie prawą nogą, w drugiej turze – lewą.

Środki dydaktyczne: piłka

Detektyw – zabawa ruchowa, ćwiczenie spostrzegawczości.

Nauczyciel chowa piłkę w wybranym miejscu na podwórku. Następnie dzieci szukają jej, reagując na komunikaty pomocnicze nauczyciela: *Ciepło* – blisko, *zimno* – daleko.

Środki dydaktyczne: piłka

Temat 3.3. Zabawy podwórkowe

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka” • Wieża z klocków – zabawa konstrukcyjna, integracyjna	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5 – integruje się z rówieśnikami podczas wykonywania wspólnego zadania III.2, III.5

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I. • Na podwórku czy w domu? – zabawa klasyfikacyjna • Omiń przeszkodę – zabawa z elementami czworakowania i toczenia	– wypowiada się na zadany temat IV.2 – klasyfikuje zabawki ze względu na miejsce wykorzystania IV.12 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5
II. • Najbardziej lubię... – zabawa w kończenie zdania, rozmowy na temat różnych aktywności i form spędzania wolnego czasu na dworze • Wyprawka – nazywanie czynności i związanych z nimi emocji • Do domu – zabawa bieżna • Jakie krowa daje mleko? – tradycyjna zabawa ruchowa, utrwalanie znajomości kolorów • Karty aktywności – utrwalenie znajomości kolorów, przeliczanie • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I	– kończy rozpoczęte zdania, zachowując ich sens IV.2 – wymienia ulubione zabawy podwórkowe oraz poznaje nowe zabawy, w które można się bawić na dworze IV.2, IV.5 – odróżnia przedmioty, które służą do zabawy w pomieszczeniu oraz na dworze IV.12 – nazywa czynności i związane z nimi emocje II.1 – prawidłowo posługuje się nożyczkami I.7 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – utrwała nazwy kolorów IV.2 – utrwała nazwy kolorów IV.2 – przelicza elementy IV.15 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III. • Kolaż zabaw – praca techniczna z wykorzystaniem obrazków z gazet • W środku, na zewnątrz – zabawa organizacyjno-porządkowa • Figury z piasku – zajęcia manualne, ćwiczenie motoryki małej • W ogrodzie: Coś okrągłego – zabawa na spostrzegawczość; Spadające listki – zabawa ruchowa	– wykonuje pracę plastyczno-techniczną IV.1 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – lepi z piasku kinetycznego I.9 – doskonalą spostrzegawczość IV.9 – reaguje na ustalone hasło I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka”.

Wieża z klocków – zabawa konstrukcyjna, integracyjna.

Nauczyciel dobiera dzieci w pary. Zadaniem każdej pary jest zbudowanie jak najwyższej wieży z klocków. Jedna osoba z pary buduje, druga asekurowa, aby wieża nie przewróciła się w trakcie budowy. Jeśli wieża upadnie, para odpada z zabawy. Wygrywa para, która zbuduje najwyższą wieżę. Zadanie może być wykonywane na czas.

Środki dydaktyczne: klocki

Na podwórku czy w domu? – zabawa klasyfikacyjna.

Nauczyciel rozkłada przed dziećmi ilustracje przedmiotów, urządzeń oraz zabawki, którymi można bawić się na dworze (piaskownica, huśtawka, łopatką i wiaderko, piłka itp.) oraz w pomieszczeniach (miś, klocki, kredki itp.). Dzieci segregują przedmioty ze względu na miejsce zabawy. Na koniec nauczyciel pyta, czy pośród elementów są też takie, którymi można pobawić się i na dworze, i w sali.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedmiotów służących do zabaw na podwórku oraz w pomieszczeniach

Omiń przeszkodę – zabawa z elementami czworakowania i toczenia.

Każde dziecko po kolei przyjmuje pozycję kłku podpartego i kładzie przed sobą piłkę. Na sygnał gwizdka zaczyna ją toczyć, omijając stojące po drodze przeszkody (np. rozłożone klocki).

Środki dydaktyczne: piłka, gwizdek, przeszkody (np. klocki)

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Najbardziej lubię... – zabawa w kończenie zdania, rozmowy na temat różnych aktywności i form spędzania wolnego czasu na dworze.

Przedszkolaki siadają w okręgu; zadaniem każdego z nich jest dokończyć zdanie: *Kiedy jestem na podwórku, najbardziej lubię...* Nauczyciel prosi dzieci, aby powiedziały, co można robić na dworze oraz jakie są ich ulubione aktywności. Następnie rozmawia z podopiecznymi o zaletach spędzania czasu na zewnątrz.

Wyprawka – nazywanie czynności i związanych z nimi emocji.

Środki dydaktyczne: Wyprawka nr 2 „Kiedy się bawię...”

Do domu – zabawa bieżna.

Nauczyciel dobiera dzieci w pary. Rozkłada na podłodze o jedną szarfę mniej niż jest par. Dzieci w parach trzymają się za ramiona jedno za drugim. Na hasło: *Dzieci idą na dwór!* biegają swobodnie pomiędzy szarfami, kiedy nauczyciel powie: *Dzieci do domu!* – pary muszą jak najszybciej wskoczyć do którejś z szarf. Para, która nie zdąży wejść do żadnej szarfy, musi biegać cały czas pomiędzy szarfami. Przy kolejnych rundach nauczyciel zabiera następne szarfy. Zabawa trwa, dopóki nie wytoni się zwycięska para.

Środki dydaktyczne: szarfy

Jakie krowa daje mleko? – tradycja zabawa ruchowa, utrwalanie znajomości kolorów.

Nauczyciel wybiera dzieci do zabawy. Jedna osoba jest krową. Stoi z rękami wyciągniętymi do przodu. Inni uczestnicy chwytają krowę za palce (jedno dziecko – jeden palec). Pytają: *Jakie krowa daje mleko?*, a dziecko – krowa odpowiada, podając nazwy różnych kolorów. Kiedy padnie odpowiedź: *Białe!*, dzieci uciekają, a krowa je goni. Ten, kto zostanie złapany, staje nieruchomo w rozkroku. Do zabawy można dodać element ratowania – jeśli inne dziecko przejdzie pod nogami stojącej osoby, wraca ona do zabawy.

Karty aktywności – utrwalenie znajomości kolorów, przeliczanie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 11

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 188).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Kolaż zabaw – praca techniczna z wykorzystaniem obrazków z gazet.

Nauczyciel rozdaje dzieciom wycięte wcześniej z gazet ilustracje przedstawiające różnorodne formy spędzania czasu na powietrzu lub przedmioty, którymi można się bawić na dworze (można przygotować je wcześniej razem z przedszkolakami). Dzieci przeglądają obrazki i wybierają te aktywności, które najbardziej lubią. Nakleja je na kartkę A4 w taki sposób, aby zasłonić całą jej powierzchnię.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające różnorodne formy spędzania wolnego czasu na świeżym powietrzu lub przedmioty, którymi można bawić się na dworze, kartki A4, klej

W środku, na zewnątrz – zabawa organizacyjno-porządkowa.

Nauczyciel układa na środku sali okrąg ze sznurka. W rytm uderzeń tamburynu dzieci poruszają się dookoła okręgu. Kiedy prowadzący przestaje grać, uczestnicy wykonują podane przez niego polecenie, np.: *Głowa do koła!* (dzieci kłękają i pochylają głowę do koła), *Prawa/lewa noga do koła!* *Dwie ręce do koła!* *Jedna stopa do koła!* itp. Również chętne przedszkolaki mogą wydawać polecenia grupie.

Środki dydaktyczne: sznurek, tamburyn

Figury z piasku – zajęcia manualne, ćwiczenie motoryki małej.

Dzieci siadają do stolika. Nauczyciel rozdaje im do porównania zwykły piasek, jakim bawią się w piaskownicy, oraz piasek kinetyczny do zabaw w domu czy w przedszkolu. Wspólnie z dziećmi określa różnicę w konsystencji i kolorze. Następnie przedszkolaki lepią dowolne rzeczy, wykorzystując piasek kinetyczny. Na koniec każdy prezentuje swoje dzieło.

Środki dydaktyczne: piasek z piaskownicy, piasek kinetyczny

W OGRODZIE

Coś okrągłego – zabawa na spostrzegawczość.

Nauczyciel prosi, aby dzieci odszukały w ogrodzie coś okrągłego. Następnie każdy pokazuje, co odnalazł. Można również podzielić grupę na dwa zespoły i zorganizować zawody – grupa, która odnajdzie najwięcej okrągłych elementów – wygrywa.

Spadające listki – zabawa ruchowa.

Nauczyciel dzieli grupę na trzy zespoły: zielone listki, żółte listki oraz czerwone listki i rozdaje im szarfy w odpowiednich kolorach. Wszystkie zespoły swobodnie poruszają się po wyznaczonym terenie w rytmie wygrywanym przez nauczyciela. Na komendę, np.: *Zielone listki opadają!*, dzieci z grupy zielonych listków naśladują ruch spadających liści i kucają, a pozostałe dalej poruszają się do rytmu. Na hasło: *Wieje wiatr!* kucające dzieci wracają do zabawy.

Środki dydaktyczne: szarfy zielone, żółte i czerwone, instrument perkusyjny

Temat 3.4. Zabawy w domu

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka” • Humorki – określanie własnego nastroju, zabawa na przywitanie • Na krzesło – zabawa ruchowa, ćwiczenie orientacji przestrzennej • Omiń przeszkodę – zabawa z elementami czworakowania i toczenia	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5 – określa swój nastrój II.1 – rozumie i stosuje pojęcia: „nad”, „pod”, „za”, „obok”, „z prawej strony”, „z lewej strony” IV.14 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5
II.	• O czym myślę? – zgadywanki, ćwiczenie orientacji przestrzennej	– określa położenie zabawek, posługując się określeniami: „nad”, „pod”, „za”, „obok”, „z prawej strony”, „z lewej strony” IV.14

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Do domu – zabawa bieżna Układamy, przeliczamy – ćwiczenia orientacyjno-przestrzenne W dobrym miejscu – zabawa ruchowa Karty aktywności – ćwiczenia w określaniu położenia przedmiotów, przeliczanie; ćwiczenie grafomotoryczne Zajęcia muzyczne – „Kiedy niebo płacze...”, nauka piosenki „Spacer po dywanie”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – przelicza oraz szereguje według poleceń IV.12, IV.15 – doskonali orientację przestrzenną IV.14 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonali orientację przestrzenną IV.14 – zna i rozumie pojęcia „nad”, „pod”, „obok” IV.14 – przelicza elementy IV.15 – doskonali sprawność manualną I.7 – rozwija poczucie rytmu i wrażliwość na budowę utworu IV.7 – doskonali umiejętności wokalne IV.7 – wyzwała aktywność ruchową przy muzyce IV.7
III.	Rysunek na polecenie – praca plastyczna z instrukcją Labirynt – zabawa kształtująca zmysł słuchu, orientacyjno-przestrzenne Wyścigówki i roboty – zabawa organizacyjno-porządkowa, rytmiczna W ogrodzie: Jak najwięcej, jak najdłużej – zabawa ruchowa; Na skrzyżowaniu – zabawa ruchowa	– wykonuje pracę plastyczną według poleceń nauczyciela IV.5, IV.11 – doskonali umiejętność określania kierunków w przestrzeni IV.14 – porusza się według poleceń IV.6, IV.14 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonali sprawność i koordynację ruchową I.5, I.9 – utrwała zasady ruchu drogowego I.5, IV.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka”.

Humorki – określanie własnego nastroju, zabawa na przywitanie.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel rzuca do wybranej osoby piłkę, pyta, w jakim nastroju przyszła dzisiaj do przedszkola oraz prosi o uzasadnienie. Dziecko, które odpowiedziało, rzuca piłkę do innego przedszkolaka i zadaje to samo pytanie.

Środki dydaktyczne: piłka

Na krzesło – zabawa ruchowa, ćwiczenie orientacji przestrzennej.

Nauczyciel prosi każde dziecko, aby wzięło jedno krzeselko i jedną zabawkę. Następnie wydaje polecenia, a przedszkolaki odpowiednio układają zabawki: *Zabawka na krzesło! Zabawka pod krzesło! Zabawka z prawej/lewej strony krzesła* itp.

Środki dydaktyczne: krzesła, zabawki wybrane przez dzieci

Omiń przeszkodę – zabawa z elementami czworakowania i toczenia.

Każde dziecko po kolei przyjmuje pozycję kłku podpartego i kładzie przed sobą piłkę. Na sygnał gwizdka zaczyna ją toczyć, omijając stojące po drodze przeszkody (np. rozłożone klocki).

Środki dydaktyczne: piłka, gwizdek, przeszkody (np. klocki)

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

O czym myśleć? – zgadywanki, ćwiczenie orientacji przestrzennej.

Nauczyciel prosi, aby każde dziecko rozejrzało się po sali i wybrało (w myśli) jakąś zabawkę.

Następnie uczestnicy kolejno wychodzą na środek i próbują opisać, gdzie zabawka się znajduje, jednak nie mogą zdradzić, o której zabawce myślą. Muszą używać określeń: „obok”, „na”, „pod”, np.: *Ta zabawka znajduje się obok zielonego smoka. Ta zabawka znajduje się na stole.* Pozostałe przedszkolaki odgadują nazwę zabawki.

Do domu – zabawa bieżna.

Nauczyciel dobiera dzieci w pary. Rozkłada na podłodze o jedną szarfę mniej niż jest par. Dzieci w parach trzymają się za ramiona jedno za drugim. Na hasło: *Dzieci idą na dwór!* biegają swobodnie pomiędzy szarfami, kiedy nauczyciel powie: *Dzieci do domu!* – pary muszą jak najszybciej wskoczyć do którejsz z szarf. Para, która nie zdąży wejść do żadnej szarfy, musi biegać cały czas pomiędzy szarfami. Przy kolejnych rundach nauczyciel zabiera następne szarfy. Zabawa trwa, dopóki nie wyłoni się zwycięska para.

Środki dydaktyczne: szarfy

Układamy, przeliczamy – ćwiczenia orientacyjno-przestrzenne.

Nauczyciel ustawia stolik na środku sali. Następnie rozkłada różnego rodzaju zabawki w różnych miejscach względem stolika, np. wszystkie lalki, które są w sali – przed stolikiem, pod stolikiem – jednego pluszaka, na stoliku – kilka samochodów, po lewej stronie – kilka dużych klocków, po prawej – kilka małych klocków. Liczba zabawek jest dowolna – nauczyciel sam ją ustala. Przedszkolaki przeliczają, ile jest zabawek danego rodzaju, ustalają, których zabawek jest najmniej, których najwięcej, mogą być też takie, których jest tyle samo. Następnie określają położenie danego rodzaju zabawek, używając określeń: „pod”, „na”, „z prawej strony”, „z lewej strony”, „przed”, „za”.

Środki dydaktyczne: zabawki, stolik

W dobrym miejscu – zabawa ruchowa.

Dzieci tańczą w rytm muzyki. Kiedy muzyka ucichnie, muszą wykonać polecenie wydane przez nauczyciela. Przykładowe polecenia: *Stań obok stolika! Stań przy oknie! Stań za krzesłem! Stań w którymś kącie sali! Stań przed drzwiami! Kucnij pod stołem!*

utwór

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 3 „Scherzo B-dur”

Karty aktywności – ćwiczenia w określaniu położenia przedmiotów, przeliczanie, ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 12, 13

Zajęcia muzyczne – „Kiedy niebo płacze...”, nauka piosenki „Spacer po dywanie” (opis na s. 62).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Rysunek na polecenie – praca plastyczna z instrukcją.

Dzieci rysują obrazek według poleceń nauczyciela, np. *Na środku kartki narysuj drzewo, w lewym górnym rogu chmurkę, w prawym górnym rogu słońce, pod drzewkiem kotka i kwiatek.*

Środki dydaktyczne: kartki A4, kredki

Labirynt – zabawa kształtująca zmysł słuchu i orientację w przestrzeni.

Nauczyciel układa z włóczki lub sznurka na dywanie drogę – korytarze labiryntu. Na prawe ręce lub nogi przedszkolaków zakłada frotki. Prosi, aby dzieci podniosły: prawą rękę, nogę, lewą rękę, nogę. Ćwiczenie powtarza, dopóki dzieci nie utrwalały sobie dobrze stron ciała. Zadaniem

każdej osoby jest przejście labiryntu z zasłoniętymi oczami, tak by nie nadepnąć na włóczkę. Dziecko musi uważnie słuchać poleceń nauczyciela bądź innych uczestników. Nauczyciel kieruje dzieckiem przechodzącym przez labirynt, mówiąc np.: *Idź prosto, skręć w prawo/w lewo, zrób dwa kroki w przód/ w tył*. Jeśli będzie taka potrzeba, nauczyciel może podać dziecku rękę i pomagać w przejściu przez labirynt.

Środki dydaktyczne: włóczka lub sznurek, frotki

Wyścigówki i roboty – zabawa organizacyjno-porządkowa.

Nauczyciel prosi dzieci, aby określiły, jak porusza się wyścigówka i jak porusza się robot. Następnie na komunikat nauczyciela: *Wyścigówki!* oraz szybkie dzwonięcie tamburynu dzieci biegają dookoła sali, a na hasło: *Roboty!* – spowalniają ruch i kołyszają się delikatnie w prawo i w lewo.

Środki dydaktyczne: tamburyn

W OGRODZIE

Jak najwięcej, jak najdłużej – zabawa ruchowa.

Nauczyciel wymyśla dla przedszkolaków zadania, które będą wykonywać na czas lub na ilość, np.:

Kto potrafi najdłużej stać na jednej nodze?

Kto najszybciej znajdzie 10 kamyczków?

Kto najszybciej znajdzie szyszkę?

Poziom trudności zadań należy dostosować do możliwości grupy.

Na skrzyżowaniu – zabawa ruchowa.

Nauczyciel dzieli grupę na dwa zespoły. Rysuje kredą (bądź układa z patyczków – w zależności od powierzchni) skrzyżowanie – tj. dwie przecinające się ulice. Każdy zespół ustawia się przed skrzyżowaniem na jednej z ulic. Na sygnał gwizdka dzieci poruszają się tak, aby jak najszybciej znaleźć się po przeciwnej stronie. Muszą jednak uważać, aby nie wjechać na osoby z naprzeciwka, i zwracać uwagę na sygnalizację świetlną – kartki czerwoną i zieloną pokazywane przez nauczyciela. Wygrywa osoba, która pierwsza dotrze na miejsce, przestrzegając wszystkich zasad panujących na drodze.

Środki dydaktyczne: kreda, kartka czerwona i zielona, gwizdek

Temat 3.5. Lubimy się bawić

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Nić przyjaźni – zabawa integracyjna na przywitanie Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka” Sensoryczne zabawy – zabawa kształtująca wyobraźnię i zmysł dotyku Na wzburzonych wodach – zabawa ruchowa, współdziałanie w grupie	– integruje się z grupą rówieśniczą III.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5 – doskonalą zmysł dotyku z.3 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – uczy się współdziałania w grupie III.5
II.	Wodne wyrazy – burza mózgów, zabawa doświadczalna	– bada wodę różnymi zmysłami z.3, IV.13

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Woda – ważna rzecz? – zajęcia edukacyjne, praca z ilustracją • Wodne eksperymenty – zabawy doświadczalne z wykorzystaniem wody • Wodą malowane – praca plastyczna z wykorzystaniem wody • W środku, na zewnątrz – zabawa organizacyjno-porządkowa	– wie, jak można zastosować wodę oraz gdzie ona występuje IV.18, IV.2 – eksperymentuje z wodą IV.13 – maluje obraz wodny IV.1 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5
III.	• Zabawkowe zgadywanki – ćwiczenie pamięci i koncentracji • Serwetkowe wzory – ćwiczenie motoryki małej • Hop – bęc – zabawa rytmiczna • W ogrodzie: Zabawa w kałużach – ćwiczenie sprawności; Wysoko, wyżej – zabawa ruchowa	– ćwiczy pamięć i koncentrację IV.5 – ćwiczy motorykę małą I.7, I.9 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – ćwiczy zręczność i celność rzutu I.5 – ćwiczy skoczność i zwinność I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Nić przyjaźni – zabawa integracyjna na przywitanie.

Dzieci wraz z nauczycielem siedzą w kręgu. Prowadzący trzyma w ręku kłębek włóczki, podaje pierwszemu przedszkolakowi i mówi mu coś miłego. Następnie prosi, aby dzieckotrzymało włóczkę i przekazało kłębek dalej, mówiąc kolejnej osobie coś miłego.

Środki dydaktyczne: włóczka

Ćwiczenia poranne – zestaw „Gimnastyka dla przedszkolaka”.

Sensoryczne zabawy – zabawa kształtująca wyobraźnię i zmysł dotyku.

Nauczyciel umieszcza pod kocem najbardziej charakterystyczne zabawki z sali. Dzieci kolejno wkładają ręce pod koc i opisują dotykane zabawki, a następnie próbują odgadnąć, co to takiego. Nauczyciel może zadawać pytania pomocnicze, np.: *Czy zabawka jest duża, czy mała? Czy jest miękka, czy twarda?* Na koniec prosi dzieci, aby odłożyły wszystkie zabawki do odpowiednich kącików.

Środki dydaktyczne: koc, zabawki

Na wzburzonych wodach – zabawa ruchowa, współdziałanie w grupie.

Nauczyciel prosi dzieci, aby wyobraziły sobie, że znajdują się na tratwie na wzburzonym morzu. Dzieli grupę na zespoły (liczebność zespołów zależy od wielkości grupy). Rozkłada w różnych miejscach duże arkusze papieru – po jednym dla każdej drużyny – to będą tratwy. Zespoły stają na tratwach. Nauczyciel opowiada, że fale stają się coraz większe, a tratwy mogą nie przetrwać uderzeń fal i roztrzaskać się. Kolejno każda tratwa zaczyna się rozpadać – prowadzący chodzi między tratwami i odrywa kawałki papieru z arkuszy, na których stoją dzieci. Dzieci przesuwają się tak, aby nikt nie wpadł do morza, mimo zmniejszającej się powierzchni tratwy.

Środki dydaktyczne: duże arkusze papieru

Wodne wyrazy – burza mózgów, zabawa doświadczalna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom plastikowe przezroczyste kubeczki napełnione wodą. Następnie zadaje pytania: *Jaki kolor ma woda? Jaki smak ma woda? Jak pachnie woda?*

Środki dydaktyczne: przezroczyste plastikowe kubeczki, woda

Woda – ważna rzecz? – zajęcia edukacyjne.

Nauczyciel pokazuje przedszkolakom ilustracje przedstawiające np. wodę do picia, baseny, termy, wodociągi, morze, rzeki, deszcz. Następnie rozmawia z dziećmi o zastosowaniach wody. Przedszkolaki opowiadają, odnosząc się do ilustracji, do czego i komu jest ona potrzebna.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające wodę, np.: wodę do picia, baseny, termy, wodociągi, morze, rzeki, deszcz

utwór

Wodne eksperymenty – zabawy doświadczalne z wykorzystaniem wody.

Bąbelkowe melodie.

Nauczyciel daje każdemu kubeczek napełniony wodą oraz słomkę. Zadaniem dzieci jest dmuchanie przez słomkę do wody, tak aby wytworzyły się bąbelki. W tle można włączyć muzykę, np. utwór „Promorooca” i poprosić dzieci, aby dmuchały w jej rytm.

Uciekajcie, bakterie!

Nauczyciel wlewa wodę do miski i wysypuje do niej łyżeczkę mielonego pieprzu (który będzie symbolizował bakterie). Prosi jedną osobę o dotknięcie palcem wody. Wszyscy sprawdzają, czy coś się dzieje. Następnie prosi wybrane dziecko o zanurzenie palca w mydło lub płynię do mycia naczyń i ponowne włożenie do wody z pieprzem. Wszyscy obserwują, co się dzieje z pieprzem (bakteriami), kiedy nasze ręce są namydlone.

Co zatonię?

Do miski z wodą dzieci mogą wrzucać różne przedmioty i sprawdzać, czy utoną, czy będą unosić się na powierzchni. Przed wrzuceniem konkretnej rzeczy dzieci mogą zgadywać, czy przedmiot się zanurzy, czy będzie pływał. Do zabawy można wykorzystać: piasek, groch, ryż, sól, cukier, patyk, plastikową łyżkę, kamyk, monety.

Eksperyment z zamrażaniem wody.

Nauczyciel prosi dzieci, aby nalały wody do kubeczków, a następnie umieszcza je w zamrażalniku. Po paru godzinach przedszkolaki sprawdzają, co stało się z wodą. Wspólnie z prowadzącym ustalają, dlaczego woda zamieniła się w lód.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 5 „Promorooca”, woda, kubeczki, słomki, miska, pieprz mielony, płyn do mycia naczyń lub mydło w płynie, piasek, groch, ryż, sól, cukier, patyki, plastikowa łyżka, kamyki, monety

Wodą malowane – praca plastyczna z wykorzystaniem wody.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki z bloku technicznego oraz gąbki nasączone wodą. Pierwszym zadaniem jest zmoczyć kartkę za pomocą gąbki. Kiedy kartki będą mokre, dzieci malują farbami dowolny obraz. Zwracają uwagę, jak farba rozpływa się po kartce.

Środki dydaktyczne: kartki z bloku technicznego, gąbki nasączone wodą, pędzle, farby akwarelowe

W środku, na zewnątrz – zabawa organizacyjno-porządkowa.

Nauczyciel układa na środku sali okrąg ze sznurka. W rytm uderzeń tamburynu dzieci poruszają się dookoła okręgu. Kiedy prowadzący przestaje grać, uczestnicy wykonują podane przez niego polecenie, np.: *Głowa do koła!* (dzieci klękają i pochylają głowę do koła), *Prawa/lewa noga do koła!* *Dwie ręce do koła!* *Jedna stopa do koła!* itp. Również chętne przedszkolaki mogą wydawać polecenia grupie.

Środki dydaktyczne: sznurek, tamburyn

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Zabawkowe zgadywanki – ćwiczenie pamięci i koncentracji.

Nauczyciel rozkłada na stoliku pięć różnych zabawek (w zależności od predyspozycji grupy może być ich więcej lub mniej). Zadaniem dzieci jest zapamiętanie kolejności, w jakiej zabawki są ustawione. Następnie porowadzący prosi, aby dzieci się obróciły, i zmienia kolejność ułożenia zabawek bądź zabiera którąś (jedną lub więcej) albo dokłada nową.

Środki dydaktyczne: wybrane zabawki

Serwetkowe wzory – ćwiczenie motoryki małej.

Dzieci siadają przy stolikach. Nauczyciel podaje każdemu dziecku kartkę i prosi, aby zginały ją według poleceń (na pół i później znowu na pół). Wzdłuż złączonych brzegów kartki wszyscy wycinają nożyczkami dowolne wzory (ważne, aby nie rozciąć kartki na pół). Następnie rozkładają kartkę i oglądają wzory, które powstały. Na koniec kolorują swoje serwetki.

Środki dydaktyczne: kartki A4, nożyczki, kredki

Hop – bęc – zabawa rytmiczna.

Dzieci, rytmicznie poruszając się po sali, skaczą jak małe piłeczki – mogą powtarzać słowa: *Hop-hop-hop*. Na hasło: *Bęc!* dzieci przyjmują pozycję siadu skrzyżnego, kładą ręce na kolanach i nie ruszają się.

W OGRODZIE

Zabawa w kałużach – ćwiczenie sprawności.

Nauczyciel rysuje patykami bądź kredą (w zależności od powierzchni) kałuże (koła), w których pojedynczo stają dzieci. Zabawa polega na tym, aby przedszkolaki podawały sobie piłkę, nie wychodząc z kałuży. Dziecko, które nie złapie piłki, odpada z gry. Tym samym zwiększa się odległość pomiędzy pozostałymi uczestnikami.

Środki dydaktyczne: piłka, patyk lub kreda

Wysoko, wyżej – zabawa ruchowa.

Dwoje wybranych dzieci naciąga sznurek lub gumę na niedużej wysokości. Pozostali uczestnicy próbują przeskoczyć przez przeszkodę bez jej dotykania. Kiedy wszystkim uda się przeskoczyć, nauczyciel podnosi sznurek o jeden poziom wyżej. Zabawa trwa do momentu, gdy któryś z uczestników nie będzie mógł przeskoczyć.

Środki dydaktyczne: sznurek lub guma do skakania

Zajęcia muzyczne 3. Kiedy niebo płacze

Co to za pogoda? – zabawa rytmiczna.

Dzieci siadają na dywanie i uczą się wiersza „Kałuże”, recytując słowa w rytmie:

Co to za pogoda? | Dookoła woda.

Pada deszczyk, kap, kap, kap! | Włęc w kałuży chlap się, chlap!

Na słowa: „kap, kap, kap” – klaszczą trzy razy .

Na słowa: „chlap się, chlap!” – klepią trzy razy o podłogę .

Następnie dzieci wstają, podają sobie ręce i tworzą koło wiązane, recytują rytmicznie wierszyk i wykonują następujące czynności:

Co to za pogoda? (maszerują po okręgu w pulsie ćwierćnutowym)

Dookoła woda.

Pada deszczyk, kap, kap, kap! (zatrzymują się, palcami naśladując spadające krople deszczu i trzy razy klaszczą)

Więc w kałuży chlap się, chlap! (obracają się dookoła własnej osi i trzy razy tupią w miejscu)

Spacer po dywanie – nauka piosenki, zabawa ruchowa przy piosence.

Dzieci uczą się słów i melodii piosenki ze słuchu, fragmentami, powtarzając po nauczycielu.

Po opanowaniu piosenki nauczyciel zaprasza je do zabawy ruchowej. Dzieci dobierają się parami i ustawiają się w kręgu. Podczas śpiewania piosenki wykonują następujące czynności:

- 1. Kiedy niebo płacze**, (maszerują w pulsie ćwierćnutowym para za parą po okręgu)
idziemy na spacer
dookoła stołu
z piosenką wesołą.

Ref.: Idę parami lalki z misiami,
depczą dywan, depczą dywan
z frędzelkami.

Idę parami lalki z misiami,
a gumowe piłki dwie (dzieci zatrzymują się, podają sobie obie ręce i chodzą w kółkach)
po podłodze toczą się.

Drugą zwrotkę i refren wykonują podobnie.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 7 „Spacer po dywanie”

 Deszczyk – zabawa relaksacyjno-plastyczna.

Dzieci tworzą koło wiązane, puszcza ręce i siadają na podłodze jedno za drugim – tak blisko siebie, aby mogły swobodnie dotykać pleców osoby siedzącej przed nimi.

 Nauczyciel włącza nagranie utworu „Malowanie deszczu”. Przy akompaniamencie muzyki każdy z uczestników delikatnie opukuje i masuje plecy sąsiada. Następnie nauczyciel rozdaje po jednym arkuszu papieru A4 i niebieskiej kredce. Dzieci odwracają się do środka kręgu, kładą papier na podłodze i przy muzyce rysują deszczyk. Na zakończenie zabawy spacerują i oglądają swoje rysunki.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 6 „Malowanie deszczu”, arkusze papieru A4, niebieskie kredki (po jednej dla każdego dziecka)

$\text{♩} = 85$

1. Kie - dy nie - bo pla - cze, i - dzie - my na spa - cer
do - o - ko - ła sto - łu z pio - sen - ką we - so - łą.
I - dą pa - ra - mi lal - ki z mi - sia - mi,
de - pczą dy - wan, de - pczą dy - wan z frę - dzel - ka - mi!
I - dą pa - ra - mi lal - ki z mi - sia - mi,
a gu - mo - we pił - ki dwie po po - dło - dze to - czą się.

1. Kiedy niebo płacze,
idziemy na spacer
dookoła stołu
z piosenką wesołą.

2. Choć za oknem dmucha,
nikt wiatru nie słucha,
chodzi dookoła
wycieczka wesoła.

Ref. Idą parami lalki z misiami,
depczą dywan, depczą dywan
z frędzelkami.
Idą parami lalki z misiami,
a gumowe piłki dwie
po podłodze toczą się.

Ref. Idą parami lalki z misiami...

4. Każdy jest wyjątkowy

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- zachęcanie do udziału w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych
- wdrażanie do bezpiecznego i poprawnego wykonywania ćwiczeń gimnastycznych
- rozwijanie sprawności manualnej

OBSZAR EMOCJONALNY

- kształtowanie umiejętności rozpoznawania, nazywania oraz rozumienia emocji i uczuć własnych oraz innych ludzi

OBSZAR SPOŁECZNY

- budowanie pozytywnych relacji w grupie
- rozwijanie umiejętności stosowania zwrotów grzecznościowych wobec kolegów/koleżanek i dorosłych w różnych sytuacjach

OBSZAR POZNAWCZY

- kształtowanie naturalnej kreatywności dziecka w różnych formach aktywności
- rozwijanie mowy
- doskonalenie umiejętności wokalnych
- wspieranie umiejętności liczenia

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- orange, red, yellow, blue, green

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie kolorów, odpowiadanie na pytanie: *What colour is this?*, śpiewanie piosenki, recytowanie rymowanki, reagowanie na polecenia wydawane przez nauczyciela

Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”

Marsz w kole – rozgrzewka.

Wodzirej i dzieci – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel jest wodzirejem. Dzieci swobodnie biegają po sali w rytmie uderzeń bębna. Na hasło: *Dzieci do koła!* – tworzą koło.

Kogo brakuje? – ćwiczenia tułowia.

Dzieci biegają po sali. Na hasło: *Kogo brakuje?* – zatrzymują się w lekkim rozkroku, kładą ręce na biodrach i rozglądają się, wykonując mocne skręty tułowia raz w lewo, raz w prawo.

Lustro – zabawa naśladowcza.

Dzieci stoją w kole. Między nimi stoi nauczyciel, który trzyma tamburyn. Delikatnie potrząsa instrumentem i wyciąga ręce w przód, następnie w górę, na boki i ponownie w przód. Na koniec powoli opuszcza ręce wzdłuż tułowia. Dzieci naśladują ruchy nauczyciela.

Zmęczone dzieci – zabawa uspokajająca.

Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach, spokojnie i głęboko oddychając. Do wyznaczania tempa można wykorzystać instrument perkusyjny.

Środki dydaktyczne: bębenek lub tamburyn

Temat 4.1. Świątujemy urodziny

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Powitanie – zabawa integracyjna Co robią dzieci? – zabawa naśladowcza Moje urodziny – dzielenie się wspomnieniami Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”	– czerpie radość z zabawy I.5 – wskazuje określone części ciała I.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – dzieli się swoimi wspomnieniami IV.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	O kim mówię? – zabawa doskonaląca spostrzegawczość i pamięć Co nas łączy, co nas dzieli? – rozmowa kierowana, wskazywanie podobieństw i różnic w wyglądzie Goście, goście – zabawa ruchowo-słuchowa; reagowanie na swoje imię Urodzinowy tort – zabawa oddechowa, dmuchanie ze zmiennym natężeniem Co to za prezent? – zabawa dydaktyczna oraz doskonaląca zmysł dotyku, Karty aktywności – łączenie zabawek z pudełkami w odpowiednim kształcie, przeliczanie Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– wskazuje osoby na podstawie opisu ich wyglądu IV.5 – zapamiętuje miejsce uczestników w zabawie IV.14 – swobodnie wypowiada się na dany temat, formułuje dłuższe wypowiedzi IV.2 – określa podobieństwa i różnice w wyglądzie różnych osób IV.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – szybko reaguje na swoje imię III.3 – doskonali prawidłowy tor oddechowcy IV.2 – szereguje przedmioty według wielkości IV.12 – rozpoznaje przedmioty za pomocą dotyku, określa ich kształt i fakturę z.3 – doskonali percepcję wzrokową IV.9 – przelicza elementy IV.15 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Portret – praca plastyczna Pary i trójki – zabawa orientacyjno-porządkowa W ogrodzie: Tort urodzinowy – lepienie z piasku	– poznaje pojęcie „portret” IV.2 – wypowiada się na temat wyglądu innych dzieci IV.2, IV.5 – rysuje portret koleżanki lub kolegi IV.1 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – tworzy kompozycję z piasku i materiałów naturalnych IV.1, IV.11 – zgodnie współdziała w zabawie III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Powitanie – zabawa integracyjna.

Nauczyciel wita się z dziećmi, wymienia imiona, mówiąc każdemu miłe słowo, np. *Aniu, miło Cię widzieć. Janku, cieszę się, że jesteś z nami.* Następnie przedszkolaki witają się ze sobą na różne sposoby: podają sobie dłonie, machają do siebie, kłaniają się, przytulają.

Co robią dzieci? – zabawa ruchowa.

Przedszkolaki swobodnie spacerują po sali. Na hasło: *Dzieci tupią* zatrzymują się i zaczynają tupać. Następnie biegają w dowolnych kierunkach. Na hasło: *Dzieci głęboko oddychają* – zatrzymują się i spokojnie oddychają. Potem podskakują z nogi na nogę. Na hasło: *Dzieci śpią* – przechodzą do leżenia na plecach, zamykają oczy i pozostają chwilę w bezruchu. Do wyznaczania tempa można wykorzystać bębenek.

Środki dydaktyczne: bębenek

Moje urodziny – dzielenie się wspomnieniami ze swoich urodzin.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

O kim mówię? – zabawa doskonaląca spostrzegawczość.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel opisuje jedno dziecko, jego ubiór, cechy wyglądu, a zadaniem pozostałych jest odgadnięcie, o kim mowa. Rolę prowadzącego mogą przejmować chętne osoby. Zabawę należy powtórzyć kilka razy. Następnie jeden przedszkolak obraca się plecami do grupy. Dwie wskazane przez nauczyciela osoby zamieniają się miejscami. Zadaniem dziecka jest odgadnięcie, kto zmienił miejsce. Można stopniować trudność w zabawie i wskazywać większą liczbę osób, które zamieniają się miejscami.

Co nas łączy, co nas dzieli? – rozmowa kierowana.

Dzieci przyglądają się sobie nawzajem, wskazują podobieństwa w wyglądzie: jedna głowa, dwie ręce, dwie nogi, tułów, oraz różnice: kolor oczu, włosów, wzrost itp. Następnie określają swoje upodobania: ulubione kolory, zabawy, potrawy, bajki, i na tej podstawie ustalają, co je łączy, a co dzieli. Dochodzą do wniosku, że różnice to rzecz naturalna, że nie wszyscy mogą wyglądać i myśleć tak samo.

Goście, goście – zabawa ruchowo-słuchowa.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel opowiada o urodzinach, na które przyszło dużo gości – wymienia w dowolnej kolejności imiona wszystkich dzieci. Dziecko, które usłyszy swoje imię, wstaje, jak najszybciej obiega koło i wraca na swoje miejsce.

Urodzinowy tort – zabawa oddechowa.

Nauczyciel stawia zapaloną świeczkę na ilustracji przedstawiającej tort. Prosi dzieci, aby dmuchały z różnym natężeniem na swoje dłonie. Następnie przedszkolaki podchodzą kolejno i dmuchają na płomień świecy, najpierw delikatnie, żeby płomień „tańczył”, a potem mocno, żeby zgasić świeczkę.

UWAGA! Świecę należy stabilnie osadzić, a dzieci muszą zachować ostrożność przy podchodzeniu do niej.

Środki dydaktyczne: ilustracja przedstawiająca tort urodzinowy, świeczka, zapalniczka lub zapalniczka

Co to za prezent? – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel ukrywa w sali różnej wielkości prezenty (zabawki z sali ozdobione wstążkami). Zadaniem dzieci jest odnalezienie wszystkich prezentów i ułożenie ich od najmniejszego do największego, a potem w odwrotnej kolejności. Można podzielić grupę na dwa zespoły, które będą sobie wzajemnie chowały prezenty. Potem nauczyciel organizuje stanowisko, przy którym siada jedno dziecko i odgaduje za pomocą dotyku, jaki przedmiot trzyma w dłoni, następnie opisuje jego kształt, fakturę.

Środki dydaktyczne: „prezenty” (zabawki ozdobione wstążkami), np. klocek, lalka, samochód, kredka, stolik i krzesło, koc, przedmioty do rozpoznawania dotykiem

Karty aktywności – łączenie zabawek z pudełkami w odpowiednim kształcie, przeliczanie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 14

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 189).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Portret – praca plastyczna.

Nauczyciel prezentuje reprodukcje obrazów przedstawiających portrety. Omawia z dziećmi cechy charakterystyczne malarstwa portretowego, zachęca do swobodnych wypowiedzi na temat dzieł. Następnie uczestnicy dobierają się w pary. Każde dziecko opisuje wygląd osoby, z którą tworzy parę. Nauczyciel w razie potrzeby dopytuje o kolor włosów, oczu, ubrania itp. Dzieci siadają w parach naprzeciwko siebie i rysują nawzajem swoje portrety. Gotowe prace nauczyciel umieszcza na wystawie.

Środki dydaktyczne: reprodukcje obrazów – portretów, kredki, kartki

Pary i trójki – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci maszerują lub biegają truchtem po sali. Na hasło: *Pary!* – ustawiają się w pary przed nauczycielem. Ponownie wykonują dowolne ruchy. Na hasło: *Trójki!* – ustawiają się po troje w kołach.

W OGRODZIE

Tort urodzinowy – lepienie z piasku.

Dzieci w małych zespołach ustalają, jaki będzie ich tort (okrągły, kwadratowy, wysoki, niski), czym go ozdobią. Wspólnie ozdabiają torty patyczkami, liśćmi, trawą.

Temat 4.2. Razem wesoło spędzamy czas

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Skaczące balony – zabawa z chustą animacyjną • Bądź jak ja – zabawa bieżna • Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”	– współpracuje z innymi dziećmi w czasie wykonywania wspólnego zadania I.5, III.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II	• Tort dla każdego – zabawa dydaktyczna z przeliczaniem • Kłaśnij, podskocz! – zabawa ruchowa z przeliczaniem • Świeczki na torcie – ćwiczenia w przeliczaniu w zakresie 4 • Karty aktywności – przeliczanie, porównywanie liczebności (najmniej, najwięcej)	– przelicza w zakresie 4 IV.15 – porównuje liczebność zbiorów (najwięcej, najmniej) IV.15 – uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – przelicza w zakresie 4 IV.15 – przelicza i układa elementy zgodnie z podanym liczebnikiem IV.15 – porządkuje zbiory ze względu na liczbę elementów IV.15

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II	Kolorowe zamieszanie – zabawa ruchowa, utrwalenie znajomości kolorów	– rozróżnia i nazywa kolory IV.12 – przelicza obiekty, wskazuje, gdzie jest ich mniej, a gdzie więcej IV.15 – działa zgodnie z poleceniami nauczyciela III.8
III.	Balonowe przyciąganie – zabawa badawcza, obserwowanie zjawiska przyciągania Malowanie balonem – zabawa plastyczna, malowanie maczanymi w farbie balonami Wesołe skoki – zabawa z elementami podskoku W ogrodzie: Balonowe zawody – zabawa oddechowa	– uczestniczy w zabawie badawczej IV.13 – formułuje wnioski IV.2, IV.6 – tworzy pracę plastyczną o dowolnej tematyce IV.1, IV.8 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – ćwiczy długość i siłę wydechu IV.2 – doskonali zręczność i koordynację wzrokowo-ruchową I.5, I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Skaczące balony – zabawa z chustą animacyjną.

Dzieci poruszają chustą, na której jest kilka balonów, w taki sposób, aby balony nie spadały.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna, balony

Bądź jak ja – zabawa bieżna.

Przedzcholaki swobodnie biegają. Chętne dziecko stoi nieruchomo na środku sali. Gdy nauczyciel uderzy w bębenek, zadaniem dzieci jest zatrzymanie się i odwzorowanie pozy, którą przybrało dziecko stojące na środku. Zabawę należy powtórzyć kilka razy ze zmianą osoby stojącej na środku.

Środki dydaktyczne: bębenek

Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Powitanie – zabawa ruchowa.

Dzieci maszerują w rytmie wygrywanym przez nauczyciela na tamburynie. Gdy prowadzący przewróci grę, witają się z osobami stojącymi najbliższymi w określony przez nauczyciela sposób: podają sobie ręce, machają do siebie, przytulają się itp.

Środki dydaktyczne: tamburyna

Tort dla każdego – zabawa dydaktyczna z przeliczaniem.

Nauczyciel układa w szeregu 4 misie (lub dowolne przytulanki), które dziś obchodzą urodziny. Dzieci liczą je, najpierw od lewej, potem od prawej strony. Następnie liczą misie ułożone jeden za drugim, w rozspyce. Prowadzący zwraca uwagę, aby każdego misia policzyć tylko jeden raz. Przypomina, że ostatnia liczba oznacza liczbę wszystkich misiów. Pyta, ile potrzeba tortów, żeby każdy miś miał swój. Wybrane dzieci układają zdjęcia tortów przed misiami, przeliczają zabawki i zdjęcia (układanie można powtórzyć kilka razy, żeby więcej osób mogło samodzielnie wykonać zadania). Porównują liczbę misiów i tortów, stwierdzają, że jest ich tyle samo.

Środki dydaktyczne: 4 misie, 4 zdjęcia tortów

Kłaśnij, podskocz! – zabawa ruchowa z przeliczaniem.

Dzieci maszerują po sali w rytmie granym przez nauczyciela. Na hasło: *Stop!* stają i czekają na komendę, np. *Jeden podskok / Trzy kłaśnięcia / Cztery podskoki*. Wykonując ruchy, dzieci głośno liczą.

Świeczki na tortcie – ćwiczenia w przeliczaniu w zakresie 4.

Każde dziecko wybiera i układa przed sobą 4 kółka z papieru. Dotykając każdego koła, dzieci liczą i sprawdzają, czy mają 4 sztuki. Kolejne zadanie to układanie patyczków – „świeczek” na tortach.

Nauczyciel informuje, dla kogo są torty, a dzieci dobierają odpowiednią liczbę patyczków, np.

Wybierz tort dla chłopca, który dziś kończy 2 lata. Ile będzie miał świeczek? Kolejny tort jest dla malutkiej dziewczynki, która ma 1 rok. Ile dostanie świeczek? itd. Za każdym razem dzieci głośno przeliczają „świeczki”. Na zakończenie liczą „świeczki” na każdym tortcie, wskazując ten, na którym jest najmniej i najwięcej świeczek oraz układają torty w kolejności rosnącej ze względu na liczbę świeczek.

Środki dydaktyczne: dla każdego dziecka: 4 koła z papieru, 10 patyczków – liczmanów

Karty aktywności – przeliczanie, porównywanie liczebności (najmniej, najwięcej).

Środki dydaktyczne: KA1 s. 15

Kolorowe zamieszanie – zabawa ruchowa utrwalająca kolory.

Nauczyciel przygotowuje wycięte z papieru małe baloniki w czterech kolorach. Dzieci losują baloniki i w ten sposób dzielą się na cztery grupy: żółtą, czerwoną, niebieską i zieloną. Kolorowe baloniki przyklejają do ubrania taśmą klejącą. Nauczyciel układa w kręgu obręcz. Musi być ich o jedną mniej niż uczestników zabawy. Wszystkie dzieci stają pojedynczo wewnątrz przygotowanych obręczy, jedno dziecko staje w środku kręgu i wywołuje kolor, na przykład: *czerwony*. Osoby z czerwonymi balonikami muszą przejść do innych obręczy. Dziecko ze środka próbuje zdobyć w tym czasie obręcz dla siebie, wskazując na nią. Kiedy nauczyciel krzyknie: *Kolorowe zamieszanie!*, wszyscy szukają dla siebie nowych obręczy. Ten, kto nie zdąży zająć obręczy, staje w środku i wywołuje kolory.

Środki dydaktyczne: baloniki wycięte z papieru w czterech kolorach, dwustronna taśma klejąca, obręcz

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Balonowe przyciąganie – zabawa badawcza.

Nauczyciel rozdaje kolorowe karteczki, a dzieci rwą je na małe kawałki. Każde dziecko otrzymuje nadmuchany balon, którym energicznie pociera własne włosy. Następnie zbliża balon do skrawków papieru i obserwuje, co się dzieje (przywierają do naelektryzowanych ujemnie balonów).

Środki dydaktyczne: kolorowe kartki, balony

Malowanie balonem – zabawa plastyczna.

Nauczyciel przygotowuje lekko nadmuchane balony. Farby rozrobione z wodą przelewa na plastikowe talerzyki. Dzieci moczą baloniki w farbach, a następnie odbijają wzory na dużych arkuszach papieru, tworząc dowolne kompozycje.

Środki dydaktyczne: lekko nadmuchane balony, plastikowe talerzyki, farby, duże arkusze papieru

Wesołe skoki – zabawa z elementami podskoku.

Dzieci przeskakują z nogi na nogę w rytmie wygrywanym przez nauczyciela na tamburynie.

Nauczyciel zmienia tempo, zwraca uwagę na wysokie podnoszenie kolan.

Środki dydaktyczne: tamburyn

W OGRODZIE

Balonowe zawody – zabawa oddechowa.

Każde dziecko otrzymuje balon. Nauczyciel wyznacza linię startu i mety. Dzieci ustawiają się w rzędzie, na hasło: *Start!* poruszają się na czworakach i dmuchając, próbują przemieścić balon na linię mety. Następnie przedszkolaki stają w rozsypane. Każde dziecko podzuca balon i uderza w niego rękami tak, aby nie spadł na ziemię. Wygrywa osoba, która utrzyma balon najdłużej w powietrzu.

Środki dydaktyczne: liny do wyznaczenia startu i mety, balony

Temat 4.3. Różnimy się od siebie

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Powitanie – zabawa integracyjna, witanie się poszczególnymi częściami ciała • Bądź jak ja – zabawa bieżna • Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – wskazuje określone części ciała I.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Miłe słowa – zabawa integracyjna, przekazywanie sobie miłych słów • Kogo widzę? – zabawa z lustrem, opisywanie swojego wyglądu • Wszyscy jesteśmy ludźmi – zabawa dydaktyczna, rozmowa na temat różnic w wyglądzie ludzi, określanie zachowań negatywnych i pozytywnych w konkretnych sytuacjach, • Karty aktywności – wyszukiwanie podobieństw między osobami na ilustracjach • Kostka emocji – odczytywanie i pokazywanie emocji • Smutne kroki – zabawa ruchowa, naśladowanie smutnych i wesołych ludzi • Zajęcia muzyczne – „Każdy z nas jest inny”, nauka piosenki „Bądźmy przyjaciółmi!”	– wskazuje zalety innych dzieci III.2, IV.2 – wymienia cechy wyglądu zewnętrznego, formułuje dłuższe wypowiedzi IV.2 – wypowiada się na określony temat IV.5 – wskazuje podobieństwa i różnice w wyglądzie różnych ludzi IV.2 – ocenia zachowanie innych ludzi III.5 – rozpoznaje i nazywa podstawowe emocje II.1 – naśladuje mimiką określone emocje II.4 – próbuje wczuć się w emocje innych ludzi II.9 – reaguje na zmianę tempa muzyki IV.7 – kształci poczucie pulsu muzyki IV.7 – rozwija umiejętności wokalne IV.7 – pobudza i rozwija wyobraźnię przy muzyce IV.7
III.	• Papierowe twarze – zabawa plastyczna, komponowanie twarzy odzwierciedlających różne stany emocjonalne • Trzymaj równowagę – zabawa z elementami czworakowania • W ogrodzie: chodzenie według poleceń: szybko, wolno, jak ktoś zmęczony, zadowolony itp.	– układa elementy według własnego pomysłu IV.8 – nazywa emocje II.1 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – pokazuje ruchem i gestem różne uczucia i zachowanie IV.1, II.6

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Powitanie – zabawa integracyjna.

Dzieci swobodnie maszerują i biegają po sali. Na hasło nauczyciela witają się poszczególnymi częściami ciała: rękami, kolanami, stopami itd. Po kilku komendach same mogą wymyślać, którymi częściami ciała mogą się jeszcze przywitać.

Bądź jak ja – zabawa bieźna.

Dzieci swobodnie biegają po sali, jedno dziecko stoi nieruchomo na środku. Na dźwięk bębena biegające dzieci zatrzymują się i odwzorowują pozę dziecka stojącego na środku.

Środki dydaktyczne: bębenek

Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Miłe słowa – zabawa integracyjna.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wręcza wybranej osobie piłkę, mówiąc coś miłego.

Zadaniem dziecka jest poturlanie piłki do kolejnej osoby z jednoczesnym przekazaniem jej miłych słów, np. *Masz ładne oczy. Bardzo Cię lubię.*

Środki dydaktyczne: piłka

Kogo widzę? – zabawa z lustrem.

Zabawę rozpoczyna nauczyciel, który staje przed lustrem i opisuje swój wygląd, zwraca uwagę na szczegóły, jak kolor włosów, oczu, znaki szczególne, ubiór itd., może też określić swój nastrój i wskazać jego oznaki, np. uśmiech. Następnie każde dziecko kolejno staje przed lustrem i własnymi słowami opowiada, kogo widzi.

Środki dydaktyczne: duże lustro

Wszyscy jesteśmy ludźmi – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel zachęca dzieci do swobodnych wypowiedzi na temat: *Jesteśmy różni, ale razem możemy...* Następnie rozkłada na podłodze lub wiesza na tablicy ilustracje, zdjęcia, wycinki z gazet przedstawiające różnych ludzi. Ważne, aby były na nich osoby w różnym wieku, o różnych kolorach skóry, osoby niepełnosprawne. Zachęca dzieci do rozmowy na temat ilustracji, dostrzegania różnic i podobieństw w wyglądzie, prosi o wskazanie dziewczynek i kobiet oraz chłopców i mężczyzn. Nauczyciel zwraca uwagę, że pomimo różnic wszyscy mają takie same prawa, np. do miłości, zabawy, nauki, opieki. Następnie rozdaje dzieciom papierowe buzie: jedną zieloną – uśmiechniętą oraz jedną czerwoną – smutną. Kolejno opisuje sytuację, a zadaniem dzieci jest ocena zachowania bohaterów przez podniesienie odpowiedniej buzi.

Przykładowe opisy sytuacji:

- Dzieci dokuczają koledze o innym kolorze skóry.
- Chłopiec pomaga starszemu przejść przez jezdnię.
- Dziewczynka ustępuje miejsca starszej osobie w autobusie.
- Dziewczynki naśladują i wyśmiewają kroki chłopca, który kuleje.
- Dzieci śmieją się z kolegi, który przyszedł do przedszkola w brudnym ubraniu.
- Chłopcy przezywają kolegę, bo nosi aparat słuchowy.

Nauczyciel rozmawia z dziećmi o tolerancji oraz szacunku wobec innych, w tym osób starszych i osób z niepełnosprawnością. Zadaje pytania, zachęca do własnych przemyśleń.

Przykładowe pytania: *Dlaczego nie należy wyśmiewać się z innych? Jak czuliście się, gdyby ktoś się z was wyśmiewał? Co można zrobić, by pomóc osobie w trudnej sytuacji? Jak okazujemy szacunek starszym osobom?*

Środki dydaktyczne: ilustracje, zdjęcia z gazet przedstawiające różnych ludzi, papierowe buzie: zielone – uśmiechnięte i czerwone – smutne dla każdego dziecka

Karty aktywności – wyszukiwanie podobieństw między osobami na ilustracjach.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 16

Kostka emocji – odczytywanie i pokazywanie emocji.

Nauczyciel prezentuje ilustracje wyrażające emocje: radość, smutek, zdziwienie, złość, strach. Zadaniem dzieci jest nazwanie tych emocji. Nauczyciel rozmawia z przedszkolakami na temat uczuć, jakimi obdarzają innych w zależności od stopnia pokrewieństwa, zażyłości czy wieku. Dzieci opisują, co czują do członków najbliższej rodziny (rodziców, dziadków, rodzeństwa), co do koleżanek i kolegów, innych osób dorosłych, np. rodziców koleżanki czy personelu przedszkola. Następnie nauczyciel przygotowuje kostkę emocji, np. z pudełka w kształcie sześcianu, po kremie lub większego. Na każdej ścianie nauczyciel przykleja fotografie osób prezentujących różne emocje, np. radość, smutek, zdziwienie, złość, strach (ilustracje mogą się powtarzać). Gotową kostkę można pomalować bezbarwnym lakierem, dzięki czemu będzie trwalsza. Każde dziecko kolejno rzuca kostką, nazywa uczucia, jakie prezentuje osoba na ilustracji, i próbuje naśladować jej wyraz twarzy.

Środki dydaktyczne: ilustracje wyrażające emocje, pudełko po kremie lub większe z naklejonymi zdjęciami osób prezentujących różne emocje

Smutne kroki – zabawa ruchowa.

Nauczyciel gra na tamburynie, a dzieci poruszają się wolnym krokiem po sali. Naśladują smutnych ludzi. Na zmianę tempa rytmu przedszkolaki ożywiają się i mocno przytulają na pocieszenie wszystkie napotkane osoby. Prowadzący powtarza zabawę kilka razy.

Środki dydaktyczne: tamburyn

Zajęcia muzyczne – „Każdy z nas jest inny”, nauka piosenki „Bądźmy przyjaciółmi” (opis na s. 81).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Papierowe twarze – zabawa plastyczna.

Nauczyciel rysuje (lub wycina) oczy, brwi, nosy, usta o różnych kształtach. Dzieci układają twarze na papierowych talerzykach i przyklejają elementy. Ozdabiają swoje prace, używając kredek, farb, kolorowego papieru. Z bibuły mogą wykonać włosy lub wąsy. Na koniec opowiadają o emocjach, jakie przedstawiają papierowe twarze.

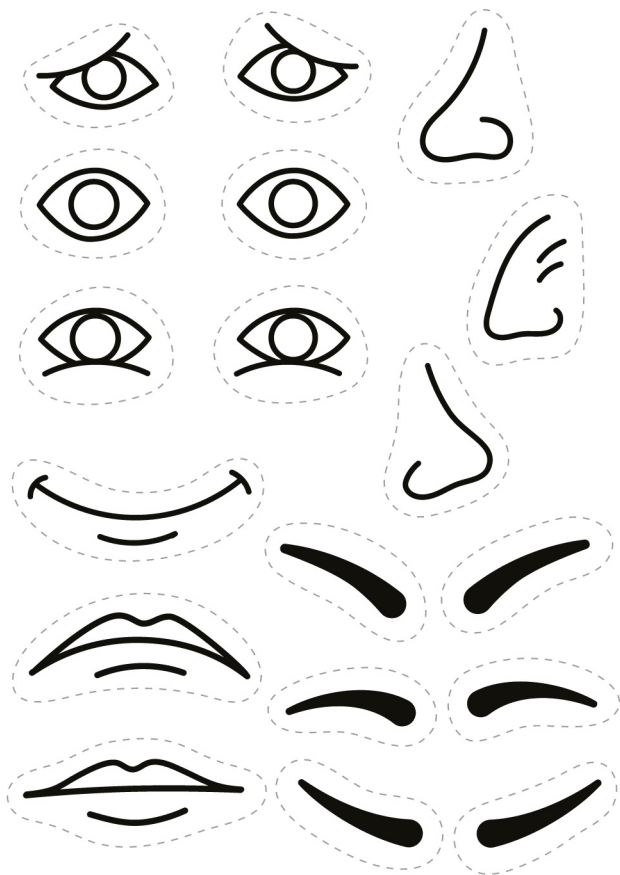
Środki dydaktyczne: kształty oczu, brwi, nosów i ust (wzory na s. 74), papierowe talerzyki, klej, kredki, farby, papier kolorowy, nożyczki, bibuła

Trzymaj równowagę – zabawa z elementami czworakowania.

Przedszkolaki poruszają się na czworakach przy dźwiękach tamburynu. Gdy nauczyciel przerwie grę, zatrzymują się, wstają i stają na jednej nodze. Dzieci, które przez kilka sekund utrzymają równowagę, bawią się dalej. Osoba, której się to nie uda, odpada z zabawy.

Środki dydaktyczne: tamburyn

Ludzie wokół nas – chodzenie według poleceń.

Nauczyciel krótko opowiada, że kiedy obserwujemy ruchy innych, możemy odgadnąć, że np. są smutni, że się spieszą, że są na spacerze. Dzieci na hasło nauczyciela próbują to pokazać. Przykładowe hasła: *Jestem na spacerze. Zdenerwowało mnie to spotkanie! Ale jestem zmęczony...*

Temat 4.4. Ważny jesteś ty! I ważna jestem ja!

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Zgaduj-zgadula – zabawa badawcza, rozpoznawanie emocji Wodna muzyka – zabawa muzyczna Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”	– domyśla się treści obrazka po jego fragmencie IV.9 – eksperymentuje z dźwiękiem z.8 – ilustruje emocje dźwiękami wody II.1, II.4 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Trudne emocje I – zabawa dydaktyczna, rozpoznawanie smutku i rozmowa na jego temat Waż śmiechu – zabawa rozweselająca, wprawiająca w dobry nastrój Śmieszne miny – zabawa rozweselająca Trudne emocje II – zabawa dydaktyczna, rozpoznawanie strachu i rozmowa na jego temat, nauka na pamięć rymowanki Trudne emocje III – zabawa dydaktyczna, rozpoznawanie złości i rozmowa na jej temat Pokaż złość – zabawa ruchowa, ilustrowanie złości mimiką, ciałem, głosem oraz ruchem Luźna głowa – zabawa rozluźniająca i odprężająca Uspokajający oddech – zabawy oddechowe i relaksacyjne Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– nazywa emocje, wie, że przeżywają je wszyscy ludzie II.1, II.6 – wymienia sytuacje wywołujące dane emocje II.7 – wie, jak radzić sobie ze smutkiem II.1, II.8 – czerpie radość ze wspólnej zabawy III.2 – poprawia nastrój sobie i innym z.8 – nazywa emocje, wie, że przeżywają je wszyscy ludzie II.1, II.6 – wie, jak radzić sobie ze strachem II.1, II.7 – ilustruje ruchem treść rymowanki IV.1 – uczy się słów rymowanki na pamięć IV.5 – nazywa emocje, wie, że przeżywają je wszyscy ludzie II.1, II.6 – wie, jak radzić sobie ze złością II.1, II.7 – pokazuje złość za pomocą mimiki, gestów, ruchów ciała, głosu oraz przedmiotów II.4 – zna i stosuje techniki relaksacyjne I.4 – doskonalą prawidłowy tor oddechowy IV.2 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia I.8
III.	Gry i zabawy stolikowe – zabawy dowolne	– współdziała w zespole rówieśników III.2, III.5 – przestrzega reguł i zasad w zabawie III.5 – cieszy się z wygranej koleżanki/kolegi, ze spokojem przyjmuje porażkę III.6, II.8

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. Co robią dzieci? – zabawa naśladowcza W ogrodzie: Znajdź kogoś, kto... – zabawa ruchowa	- chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - czerpie radość z zabawy I.5 - nawiązuje pozytywne relacje z rówieśnikami III.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Zgaduj-zgadula – zabawa badawcza, rozpoznawanie emocji.

Nauczyciel przygotowuje karty – zdjęcia osób prezentujących różne emocje; następnie wycina w arkuszu papieru otwór nieco dłuższy niż szerokość kart. Zaprasza dzieci do zabawy w zgadywanki. Umieszcza wybraną kartę w otworze, tak by był widoczny jedynie mały jej fragment. Pyta dzieci, jak się czuje osoba przedstawiona na karcie. Stopniowo wysuwa kartę, aż ukaże się cały obrazek (jeżeli szczelina jest pionowa – widać najpierw kawałek policzka, jeżeli jest pozioma – najpierw widać włosy). Można też przygotować kartki z otworami różnej wielkości i przykrywać nimi zdjęcia.

Środki dydaktyczne: kartki z wyciętą szczeliną lub otworami, karty – zdjęcia osób prezentujących różne emocje

Wodna muzyka – zabawa muzyczna.

Nauczyciel przygotowuje kilka misek lub pojemników wypełnionych do połowy wodą i instruuje dzieci.

- Delikatnie, spokojnie uderzają palcami po powierzchni wody.
- Szarpną wodę palcami, zginając je w haczyki.
- Uderzają całymi dłońmi, robią fale.
- Przelewają wodę z ręki do ręki.

utwór

utwór

utwór

utwór

Zabawie towarzyszy muzyka w odpowiedniej kolejności: spokojna (nr 21), dynamiczna (nr 20), wzburzona (nr 13), spokojna (nr 21).

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 13 „Trepak”, nr 20 „Pizzicato”, nr 21 „Poranek”

Cwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Trudne emocje I – zabawa dydaktyczna.

Dzieci wybierają spośród ilustracji te, które kojarzą im się ze smutkiem. Odpowiadają na pytania nauczyciela: *Kiedy jesteście smutni? Jak możecie sobie poradzić ze smutkiem? Co robicie, kiedy jesteście smutni? Co sprawia, że smutek mija?*

Środki dydaktyczne: ilustracje przedmiotów, miejsc, osób, sytuacji, które mogą wywoływać różne emocje: smutek, złość, strach

Wąż śmiechu – zabawa rozweselająca.

Dzieci leżą. Każde z nich kładzie głowę na brzuchu kolegi/koleżanki i w ten sposób powstaje wąż. Nauczyciel proponuje, by pierwsze dziecko zaczęło się śmiać, następnie drugie, które

ma głowę na jego brzuchu, i następne. W końcu cały „wąż” się śmieje. Nauczyciel modyfikuje zabawę, mówiąc: *Śmiejemy się głośno, cicho, grubym, cienkim głosem.*

Śmieszne miny – zabawa rozwesеляjąca.

Dzieci stoją w kole i mają smutne miny. Jedna osoba wchodzi do środka i próbuje rozweselić gestami, mimiką, słowami jak największą liczbę osób.

Trudne emocje II – zabawa dydaktyczna.

Dzieci wybierają ilustracje, które kojarzą im się ze strachem. Odpowiadają na pytania nauczyciela: *Czego się boimy? Jak możemy sobie poradzić ze strachem?* (prosimy o pomoc dorosłego, rozmawiamy o strachu, unikamy sytuacji lub rzeczy, które nas przerażają, odwracamy naszą uwagę od uczucia strachu) *Do kogo się zwracamy, gdy się czegoś boimy?*

Następnie nauczyciel czyta rymowaną i rozmawia z dziećmi o jej treści. Przy kolejnym czytaniu proponuje dzieciom ilustrowanie tekstu gestami.

<i>Gdy smutek ogarnia mnie</i>	(dzieci robią smutną minę)
<i>i bardzo płakać mi się chce,</i>	(palcami pokazują, jak płyną z oczu łzy)
<i>potrzebuję, Mamo, Cię,</i>	(obejmują się ramionami)
<i>byś ukoili mnie!</i>	(kołyszają ramionami i całym ciałem)

Źródło: Ch.A. Smith, „Grupa bez przemocy. Proste ćwiczenia dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, uczące empatii i współpracy”, Wydawnictwo Jedność, Kielce 2007 s. 83.

Na zakończenie dzieci uczą się tekstu na pamięć.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedmiotów, miejsc, osób, sytuacji, które mogą wywoływać różne emocje: smutek, złość, strach

Trudne emocje III – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel jeszcze raz rozkłada przed dziećmi ilustracje wywołujące różne emocje.

Dzieci wybierają te, które kojarzą im się ze złością. Odpowiadają na pytania nauczyciela: *Co was złości? Co robicie, kiedy poczujecie złość? Co można zrobić, żeby złość minęła?*

Pokaż złość – zabawa ruchowa.

Nauczyciel zachęca dzieci, by pokazały złość: mimiką, całym ciałem, np. poprzez tupanie nogami, krzyki, za pomocą zgniatania, darcia gazet.

Środki dydaktyczne: gazety

Luźna głowa – zabawa rozluźniająca.

Dzieci wyobrażają sobie, że ich głowy to boje, które pływają na powierzchni wody. Każda „boja” porusza się lekko i delikatnie, pływa we wszystkich kierunkach. Następnie przedszkolaki próbują delikatnie poruszać głową, chodząc powoli po całej sali. Na koniec nauczyciel pyta, czy podczas tych ćwiczeń były w stanie odczuwać złość, gniew, strach.

Uspokajający oddech – zabawy oddechowe i relaksacyjne.

Dzieci wykonują głęboki i powolny wdech nosem i powolny wydech ustami. Następnie wykonują wdech z uniesieniem ramion i wydech z ich opuszczeniem. Nauczyciel proponuje relaksację. Dzieci kładą się na dywanie lub na materacach. Leżą, oddychając głęboko. Słuchają cichej, kojącej muzyki.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 8 „Leśna kołysanka”, materace

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 190).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Gry i zabawy stolikowe – dzieci zgodnie się bawią z rówieśnikami, przestrzegają reguł i zasad, cieszą się z wygranej koleżanek lub kolegów, ze spokojem przyjmują porażkę.

Co robią dzieci? – zabawa ruchowa.

Przedszkolaki swobodnie spacerują po sali. Na hasło: *Dzieci tupią* – zatrzymują się i zaczynają tupać. Następnie dzieci biegają w dowolnych kierunkach. Na hasło: *Dzieci głęboko oddychają* – zatrzymują się i spokojnie

oddychają. Potem podskakują z nogi na nogę. Na hasło: *Dzieci śpią* – przechodzą do leżenia na plecach, zamykają oczy i pozostają chwilę w bezruchu. Do wyznaczania tempa można wykorzystać bębenek.
Środki dydaktyczne: bębenek

W OGRODZIE

Znajdź kogoś, kto... – zabawa ruchowa.

Dzieci swobodnie poruszają się przy dźwiękach tamburynu. Na pauzę dobierają się w pary według poleceń nauczyciela, np.: *Znajdź kogoś, kto ma taki sam kolor oczu (włosów, bluzki) jak ty... / ma taką samą długość ręki, i uściśnij mu dłoń... / pięknie się ukołło.*

Środki dydaktyczne: tamburyn

Temat 4.5. Jak przygotować przyjęcie?

I.	• Porządkujemy zabawki – zabawa dydaktyczna, klasyfikowanie przedmiotów według określonego kryterium, określanie położenia przedmiotów w przestrzeni i względem siebie • Wesołe skoki – zabawa z elementami podskoku • Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło	– segreguje zabawki ze względu na kolor IV.12 – słucha poleceń i układa zabawki w określonym miejscu względem swojej osoby IV.14 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Urządzamy urodziny – zabawa dydaktyczna, przygotowanie przyjęcia, układanie i składanie życzeń • Korale dla Zosi – zabawa manipulacyjna, rozwijanie kreatywności, określanie długości koralików, układanie obrazków z makaronu • Prezent – zabawa ruchowa • Karty aktywności – ćwiczenia graficzne, rysowanie po śladzie • Kącik kucharski – dowolne zabawy w kąciku tematycznym	– współpracuje z rówieśnikami podczas dekorowania sali oraz stołu I.3, IV.1 – przelicza przedmioty IV.15 – formułuje dłuższe wypowiedzi na określony temat IV.2, IV.5 – doskonalą matą motorykę I.7 – porównuje długość koralików IV.13 – stosuje określenia: „dłuższy/krótszy”, „najdłuższy/najkrótszy” IV.13 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonalą umiejętności grafomotoryczne I.7 – przestrzega norm ustalonych w grupie III.5 – zgodnie bawi się z rówieśnikami III.9
III.	• Czarodziejskie słowa – nauka rymowanki, stosowanie zwrotów grzecznościowych • Planety słów – zabawa z elementami podskoku, utrwalanie zwrotów grzecznościowych	– zna, stosuje zwroty grzecznościowe i wie, w jakich sytuacjach ich używać III.4 – chętnie uczestniczy w zabawie I.5 – posługuje się zwrotami grzecznościowymi III.4

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III.	Trzymaj równowagę – zabawa z elementami czworakowania W ogrodzie: Niesiemy poczęstunek – zabawa ruchowa	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonalą koordynację ruchową I.5, I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Porządkujemy zabawki – zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą w kole i oglądają zabawki umieszczone w środku. Nauczyciel dobiera zabawki tak, aby można je było podzielić na określone zbiory, np. zbiór klocków, zbiór lalek, zbiór maskotek, zbiór piątek. Zadaniem przedszkolaków jest ustalenie kryterium, według którego będą segregowały zabawki. Następnie każde dziecko wybiera jedną zabawkę i układa ją względem siebie według polecenia nauczyciela np.: na głowie, przed sobą, za sobą, obok siebie.

Potem uczestnicy po kolei odkładają zabawki na miejsca i określają, gdzie je odłożyli, np. na półkę, do kosza, obok kwiatka.

Środki dydaktyczne: zabawki

Wesołe skoki – zabawa z elementami podskoku.

Dzieci przeskakują z nogi na nogę w rytmie wygrywanym przez nauczyciela na tamburynie.

Nauczyciel zmienia tempo, zwraca uwagę na wysokie podnoszenie kolan.

Środki dydaktyczne: tamburyn

Ćwiczenia poranne – zestaw „Bawimy się wesoło”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Urządzamy urodziny – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel informuje dzieci, że dzisiaj czwarte urodziny świętuje lalka Zosia i trzeba dla niej zorganizować przyjęcie. Liczy na pomoc przedszkolaków. Przedszkolaki mówią, jakie przedmioty są potrzebne. Wspólnie z nauczycielem ozdabiają salę oraz jeden stół. Następnie dzieci dzielą się na grupy i dekorują pozostałe stoliki: rozkładają obrusy, talerzyki, kubeczki, sztucze. Przeliczają przedmioty, ustalają, ilu gości usiadzie przy stoliku, stosują określenia typu: „tyle samo”, „mniej”, „więcej”. Określają, czy dla wszystkich gości wystarczy krzesełek, talerzyków itp. Na koniec śpiewają „Sto lat” dla Zosi, składają samodzielnie ułożone życzenia urodzinowe.

Środki dydaktyczne: lalka, papierowe talerzyki, kubeczki, sztucze, obrusy, balony, serpentyny, konfetti, urodzinowe czapeczki itp.

utwór

Korale dla Zosi – zabawa manipulacyjna.

Dzieci nawlekają makaron rurki na sznurek, tworząc korale dla Zosi. Następnie porównują długość korali, używając określeń: „dłuższy”, „krótszy”, „najdłuższy”, „najkrótszy”. W zabawie można też użyć różnych kolorów makaronu, a dzieci mogą go nawlekać według podanego wzoru. Następnie przedszkolaki układają na kolorowych kartkach obrazki z makaronu.

Środki dydaktyczne: sznurek, makaron rurki w różnych kolorach, CD3 Utwory nr 5 „Promoroaca”

Prezent – zabawa ruchowa.

Dzieci stoją w rzędzie, blisko siebie. Podają sobie pudełko: nad głowami, pod nogami, bokiem. Następnie tworzą dwie drużyny i rywalizują w szybkości podawania pudełka.

Środki dydaktyczne: dwa pudełka

Karty aktywności – ćwiczenia graficzne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 17

Kącik kucharski – dowolne zabawy w kąciku tematycznym.

Dzieci przygotowują przyjęcie dla siebie nawzajem lub dla zabawek. Dekorują i nakrywają do stołu, przygotowują poczęstunek i napoje.

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Czarodziejskie słowa – nauka rymowanki, rozmowa o stosowaniu zwrotów grzecznościowych.

Dzieci uczą się rymowanki: Często te słowa stosuje: *proszę, przepraszam, dziękuję*.

Wspólnie z nauczycielem ustalają, w jakich sytuacjach używa się tych słów i dlaczego nazywamy je czarodziejskimi słowami. Następnie dzieci podają inne czarodziejskie słowa („dzień dobry”, „do widzenia”, „poproszę”, „smacznego”) i próbują podać sytuacje, w których się je stosuje.

Planety słów – zabawa z elementami podskoku.

Dzieci udają się w podróż rakieta, wykonują ruchy w coraz szybszym tempie. Rozpoczynają od rytmicznego klaskania, następnie uderzają dłońmi o uda z jednoczesnym tupaniem, wydają dźwięk: zzz..., na koniec wykonują podskok z głośnym okrzykiem: *Hurra!* Nauczyciel mówi: *Wylądowaliśmy na planecie „dzień dobry”*. Dzieci spacerują po sali i mówią: *Dzień dobry* wszystkim napotkanym osobom. Ponownie wsiadają do rakiety i odwiedzają kolejne planety, na których mówią: *do widzenia, przepraszam, proszę, dziękuję*. Na koniec lądują w przedszkolu i pamiętają, żeby stosować zwroty grzecznościowe w codziennym życiu.

Trzymaj równowagę – zabawa z elementami czworakowania.

Dzieci poruszają się na czworakach przy dźwiękach tamburynu. Gdy nauczyciel przerwie grę, zatrzymują się, wstają i stają na jednej nodze. Przedszkolaki, które przez kilka sekund utrzymują równowagę, bawią się dalej. Osoba, której się to nie uda, odpada z zabawy.

Środki dydaktyczne: tamburyn

W OGRODZIE

Niesiemy poczęstunek – zabawa ruchowa.

Dzieci podzielone na mniejsze drużyny ustawiają się jedno za drugim. W odległości kilkunastu kroków nauczyciel układa szarfy lub obręcze – po jednej dla każdej drużyny. Pierwszy uczestnik dostaje talerzyk z leżącą na nim pićczką. Niosąc „poczęstunek” stara się jak najszybciej dojść do mety i wrócić, aby przekazać talerz kolejnej osobie. Kto zgubi po drodze pićczkę, wraca i zaczyna od początku.

Środki dydaktyczne: talerz i pićczka oraz szarfy lub obręczy – zestawy dla każdej drużyny

UWAGA! Na następny tydzień dzieci przynoszą po kilka darów przyrody, które zapoczątkują urządzanie jesiennego kącika przyrody.

Zajęcia muzyczne 4. Każdy z nas jest inny

utwór

Stop! W przód! W ty! – zabawa organizacyjno-przestrzenna z elementami inhibicji i incytacji.

Nauczyciel omawia z dziećmi przebieg zabawy i prezentuje nagranie utworu „Samochodziki”. Dzieci maszerują po sali w różnych kierunkach z rękami na biodrach, zgodnie z pulsem muzyki. Prowadzący zwraca uwagę na precyzyjne wykonanie podnoszenia kolan i stawiania stóp „z palców”. Podczas zabawy kilkakrotnie zatrzymuje nagranie. Na przerwę w muzyce dzieci stają w miejscu, a nauczyciel wydaje jedną z komend, np.: *W przód! W ty! Do okna! Do drzwi!* Z pierwszymi dźwiękami wznowionej muzyki dzieci maszerują w sposób zgodny z komendą nauczyciela.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 2 „Samochodziki”

Bądźmy przyjaciółmi – nauka piosenki.

Po wysłuchaniu piosenki nauczyciel rozmawia z dziećmi o różnicach w wyglądzie i charakterze bohaterów. Następnie dzieci uczą się piosenki, powtarzając fragmenty po nauczycielu. Kiedy opanują piosenkę, podczas zwrotek klepią w pulsie naprzemiennie w kolana, następnie śpiewają refren.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 3 „Bądźmy przyjaciółmi”

Każdy z nas jest inny – zabawa ruchowa przy instrumentalnej wersji piosenki „Bądźmy przyjaciółmi”.

Dzieci tworzą koło wiązane. Podczas zwrotek wszyscy maszerują w kole. Między zwrotką a refrenem nauczyciel zatrzymuje nagranie i wywołuje dzieci według wyglądu, np. *dzieci z niebieskimi/brązowymi lub zielonymi oczami, z jasnymi/ciemnymi włosami, dziewczynki/chłopcy, dzieci, które mają na sobie coś czerwonego/szarego, niebieskiego, różowego*. Następnie odtwarza dalej nagranie. Podczas refrenu dzieci wywołane przez nauczyciela maszerują wewnątrz dużego koła, pozostałe zaś stoją i klaszczą w pulsie piosenki, śpiewając słowa refrenu. Wraz z pojawieniem się melodii zwrotki ponownie wszyscy maszerują w dużym kole.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 4 „Bądźmy przyjaciółmi” – akompaniament

Spacer z przyjacielem – zabawa relaksacyjna.

Dzieci leżą na podłodze z zamkniętymi oczami. Nauczyciel odtwarza nagranie utworu „Leśna kotysanka”. Łagodnym, monotonnym głosem pomaga dzieciom w wizualizacji – snuje opowieść, przeplatając zdania chwilkami ciszy, np.: *Jest ładny, słoneczny dzień..., jesteś w lesie..., przez liście drzew przenikają promienie słońca..., czujesz łagodne ciepło..., wyobraź sobie teraz swojego najlepszego przyjaciela..., jakie ma włosy..., oczy..., nos..., jak się uśmiecha... Wyobraź sobie, jak powoli idziesz przez las, trzymając się za ręce..., czujesz się dobrze i bezpiecznie...*

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 8 „Leśna kotysanka”

$\text{♩} = 110$

1. W gę - stym le - sie śmie - chu wie - le, tu mie - szka - ją przy - ja -
cie - le. Tu zwie - rzę - tka wszyst - kim zna - ne: Zu - zia, Kla - ra o - raz
Fra - nek. Bądź - my przy - ja - ciół - mi, pro - szę, cho - ciał się ró -
żni - my tro - chę. Prze - cięż za - wsze jest we - se - lej, gdy się ba - wisz z przy - ja -
cie - lem. 2. Zu - zia ba - wisz z przy - ja - cie - lem.

1. W gęstym lesie śmiechu wiele,
tu mieszkają przyjaciele.
To zwierzątka wszystkim znane:
Zuzia, Klara oraz Franek.

Ref. Bądźmy przyjaciółmi, proszę,
choć się różnimy trochę.
Przecież zawsze jest weselej,
gdy się bawisz z przyjacielem.

2. Zuzia – to wiewiórka zwinna,
bardzo dobra i uczynna.
Pełno jej w calutkim lesie,
wszystkim chętnie pomoc niesie.

Ref. Bądźmy przyjaciółmi, proszę...

3. Klara – to sarenka miła,
która ciągle by tańczyła.
Czasem płacze, czasem śpiewa,
lecz nikt na nią się nie gniewa.

Ref. Bądźmy przyjaciółmi, proszę...

4. Franek – to niedźwiadek zdolny,
bardzo mądry, choć powolny.
Co zepsute, to naprawi.
Každy problem go ciekawi.

Ref. Bądźmy przyjaciółmi, proszę...

Zabawy rozwijające umiejętności społeczno-emocjonalne

Cele:

- pogłębianie troski o innych,
- rozwijanie empatii,
- ćwiczenie samokontroli,
- kształcenie umiejętności osiągania wewnętrznego poczucia bezpieczeństwa, relaksowania się,
- rozpoznawanie i nazywanie emocji.

Spacery w parach

Dzieci dobierają się w pary, a następnie prowadzący łączy im ręce (lub dodatkowo nogi), a ich zadaniem jest spacerować po sali, zważając na to, by się nie wywrócić.

Innym wariantem tej zabawy jest prowadzenie przez jedno dziecko z pary drugiego, które ma zawiązane oczy. Dzieci muszą nawzajem dbać o swoje bezpieczeństwo. „Przewodnik” opisuje partnerowi, jak wygląda otoczenie.

Pomoce: szeroka wstążka lub frotki, opaski na oczy

Portret naszej grupy

Uczestnicy dobierają się w pary. Jedna osoba z pary rysuje drugą według jej wskazówek, np. *Mam okrągłą głowę, duże niebieskie oczy, uśmiech na twarzy, czerwoną sukienkę i białe rajstopy*. Gdy rysunek jest gotowy, dzieci zamieniają się rolami. Następnie wycinają rysunki i nakleją na wspólny, duży arkusz papieru. W ten sposób powstaje zbiorowy portret grupy.

Pomoce: duży arkusz papieru, białe kartki, kredki

Zatrzymaj się, pomyśl, działaj!

Zabawę tę można wykorzystywać w codziennych sytuacjach problemowych w grupie, np. kiedy dziecko popchnęło inne dziecko; kiedy rozmawia podczas zajęć, przeszkadzając sobie i innym w słuchaniu. Prowadzący zajęcia może odesłać nieprzestrzegające zasad dziecko na „czerwone światło”, co oznacza, że ma się zatrzymać, przestać tak zachowywać, zrobić „stop”. Następnie dziecko przechodzi na „światło pomarańczowe”, gdzie przypomina sobie zasadę dotyczącą zachowania, zastanawia się, jak inaczej mogłoby postąpić w tej sytuacji i jeśli już wie, przechodzi na „światło zielone”, które oznacza, że zmienia swoje zachowanie, respektuje zasady. Będąc na „świecie pomarańczowym”, może liczyć na pomoc nauczyciela i grupy. Przykład: Dziecko zburzyło innemu budowlę z klocków. Nauczyciel może powiedzieć „stop” i zaprowadzić dziecko na „czerwone światło”. Kiedy dziecko uzna, że chce przejść na pomarańczowe, zastanawia się, w jaki sposób mogłoby zmienić swoje zachowanie, może opisać, co należy zrobić w tej sytuacji – powinno

się przeprosić kolegę, odbudować budowlę, zapytać, czy mogą się razem pobawić. Nauczyciel chwali dziecko za pomysły i pyta, które rozwiązanie/a wybiera. Następnie dziecko wprowadza swój pomysł w życie. W razie potrzeby nauczyciel może pomóc dziecku w ustaleniu, jakie będą konsekwencje danego rozwiązania i czy nie należałoby zastanowić się nad innym, bardziej przydatnym w tej sytuacji. **Pomoce:** gumowe kółeczka w kolorach: czerwonym, pomarańczowym i zielonym, ewentualnie narysowany sygnalizator świetlny na dużym bloku papieru

Bezpieczne miejsce

To zabawa relaksacyjna, w której prowadzący prosi, by każde z dzieci wyobraziło sobie bezpieczne miejsce (może to być miejsce, które rzeczywiście istnieje lub wymyślone). Prowadzący zachęca, by wyobrazić sobie jak najwięcej szczegółów dotyczących tego miejsca, ale także odgłosy, które można tam usłyszeć, oraz zapachy, które można poczuć. Dzieci mogą sobie też wyobrazić siebie w tym miejscu, z kim są, jak się czują, co robią.

Na zakończenie uczestnicy dzielą się wrażeniami, opowiadają, co im się najbardziej podobało w ich wyobrażeniach. Prowadzący zachęca, by powracały do bezpiecznego miejsca, kiedy są złe, smutne, niespokojne i trudno im usnąć, kiedy się czegoś boją i prosi, by pamiętały, że to bezpieczne miejsce jest w każdym z nas. Jeśli dzieci chcą, mogą spróbować namalować je w domu.

Pomoce: CD3 Utwory nr 23 „Walc kwiatów” lub muzyka relaksacyjna ze zbiorów nauczyciela, materace, poduszki, kocyki

Jak się czuje słoneczko?

Zabawa wykorzystuje właściwość dziecięcego myślenia określaną jako animizm, polegającą na przypisywaniu cech ludzkich przedmiotom, zwierzętom i innym obiektom. Prowadzący informuje, że zabawa polega na odgadywaniu, w jakim nastroju jest słoneczko (jak się dzisiaj czuje?). W tym celu pokazuje dzieciom plansze, na których jest narysowane czarno-białe słoneczko z symbolicznie przedstawioną miną, np. wesołe (z uśmiechem), złe (między szarymi chmurami), smutne (z chmurkami, z których pada deszcz), zawstydzone (wyglądające zza chmur), przestraszone (duże oczy i otwarte usta, może być obok błyskawica). Po podaniu przez dzieci nazwy emocji prowadzący zachęca uczestników do naśladowania mimiki (tak jak na planszy) przed dużym lustrem. Na zakończenie dzieci mogą otrzymać kopie rysunków słoneczka do pokolorowania według własnego pomysłu.

Pomoce: plansze A4 z konturowymi rysunkami słoneczka i symbolicznymi minami (radość, smutek, złość, strach, wstyd), ewentualnie rysunek konturowy słoneczka dla każdego dziecka, kredki, lustro

Ewelina Wilkos

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- zachęcanie do uczestnictwa w zabawach integracyjnych, ruchowych i muzycznych
- wspieranie w bezpiecznym i poprawnym wykonywaniu ćwiczeń gimnastycznych
- rozwijanie dużej i małej motoryki

OBSZAR EMOCJONALNY

- poznawanie sposobów wyrażania własnych emocji w społecznie akceptowany sposób
- wdrażanie do panowania nad własnymi emocjami
- rozwijanie umiejętności pozytywnego postrzegania rzeczy i zjawisk

OBSZAR SPOŁECZNY

- kształtowanie umiejętności współdziałania w zespole
- tworzenie warunków sprzyjających przestrzeganiu norm społecznych
- budowanie świadomości przynależności do grupy przedszkolnej

OBSZAR POZNAWCZY

- wzmacnianie umiejętności uważnego słuchania
- pogłębianie zdolności do dostrzegania piękna przyrody
- kształtowanie umiejętności klasyfikowania obiektów ze względu na podaną cechę
- doskonalenie poczucia rytmu
- rozwijanie mowy i myślenia

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 1.

SŁOWNICTWO

- orange, red, yellow, blue, green

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie kolorów, odpowiadanie na pytanie: *What colour is this?*, śpiewanie piosenki, recytowanie rymowanki, reagowanie na polecenia wydawane przez nauczyciela

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”

Wiatr i liście – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają na palcach w rytm uderzeń tamburynu. Kiedy instrument milknie, dzieci naśladują opadające liście – wirują, obracając się dookoła, i cichutko opadają na podłogę.

Zbieramy liście – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci chodzą po sali, wysoko podnosząc kolana. Na hasło: *Zbieramy liście!* schylają się i starają się dotknąć palcami do podłogi bez uginania kolan.

Grzybobranie – ćwiczenie równowagi.

Dzieci maszerują po sali. Na hasło: *Znalazłem grzyba!* stają na jednej nodze, splatają ręce nad głową, tworząc kapelusze grzyba.

Kasztany – ćwiczenia dużych grup mięśni.

Przedszkolaki leżą na plecach ze złączonymi i wyprostowanymi nogami, a ręce mają wyciągnięte za głowę. Na hasło: *Kasztany toczą się po trawie!* dzieci przetaczają się z pleców na brzuch, a następnie z brzucha na plecy, naśladując toczące się kasztany.

Środki dydaktyczne: tamburyn

Temat 5.1. Idziemy do parku szukać jesieni

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Taniec liści – zabawa ruchowo-naśladowcza Jesienny kącik – zorganizowanie jesienniej ekspozycji w kąciu przyrody Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”	- chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - starannie tworzy kompozycję IV.1 - współpracuje w grupie III.5 - aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Jesień – słuchanie wiersza B. Formy, rozmowa na temat treści Liście – zabawa badawcza, zapoznanie z okazami za pomocą różnych zmysłów Zajęcia muzyczne – „Pani Jesień puka do drzwi”, nauka piosenki „Modna jesień” W parku – spacer do parku i obserwacje przyrodnicze	- słucha utworu literackiego IV.6 - odpowiada na pytania IV.5 - polisensorycznie poznaje liście IV.18 - rozwija poczucie rytmu i tempa IV.7 - doskonali dykcję i umiejętności wokalne IV.7 - uwrażliwia się na budowę utworu IV.7 - obserwuje przyrodę i dostrzega, jak się zmienia IV.18
III.	Wzbogacenie kącia przyrody o zebrane w parku skarby Rzut kasztanami – zabawa z elementami rzutu Liście i listeczki – zabawa matematyczna z wykorzystaniem materiału przyrodniczego	- współpracuje w grupie III.5 - chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - klasyfikuje według podanej cechy IV.12 - nazywa wybrane gatunki drzew i ich owoce IV.18

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Taniec liści – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci poruszają się przy dźwiękach tamburynu, naśladując opadające z drzewa liście. Kiedy tamburyn milknie, dzieci – liście siadają na dywanie (liście opadły na ziemię).

Środki dydaktyczne: tamburyn

Jesienny kącik – zorganizowanie ekspozycji w kąciu przyrody.

Nauczyciel wspólnie z dziećmi organizuje jesienny kącik przyrody. Przedszkolaki układają w nim w koszykach przyniesione przez siebie i nauczyciela jesiennie skarby, oglądają je, porównują,

nazywają, wachają i grupują według rodzaju. Nauczyciel prosi, by dzieci dbały o kącik, szanowały go i nie niszczyły.

Środki dydaktyczne: dary jesieni przyniesione przez dzieci i nauczyciela: kasztany, żołędzie, jarzębina, wrzos

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Jesień – słuchanie wiersza Bożeny Formy.

Jesień

*Spadają liście,
szeleszczą wkoło,
wiatr je unosi,
gwiżdże wesoło.*

*Lecą kasztany,
cieszą się dzieci.
Słabiej niż latem
słoneczko świeci*

*Nagle żołędzie
z drzewa spadają,
chętnie je zaraz
wszyscy zbierają.*

*Piękne korale
ma jarzębina,
to znak, że jesień
już się zaczyna.*

Bożena Forma

Nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat treści wiersza, zadaje pytania, prezentuje naturalne okazy lub ilustracje darów przyrody wspomnianych w wierszu: liści, kasztanów, żołędzi, jarzębiny. Dodatkowo dzieci mogą układać okazy w takiej kolejności, w jakiej pojawiają się w wierszu.

Przykładowe pytania: *Co spada z drzewa i szeleści? Z czego cieszą się dzieci? Co spada z drzewa i jest chętnie zbierane? Co ma piękne korale? Czego symbolem jest jarzębina?*

Liście – zabawa badawcza, polisensoryczne poznawanie liści.

Każde dziecko otrzymuje listek, dotyka go, wacha, ogląda przez lupę, obserwuje pod światło, na koniec zgniatą. Przedszkolaki rozmawiają z nauczycielem o poczynionych obserwacjach liścia – jaki jest w dotyku, czy pachnie, jak jest zbudowany, jakie ma właściwości. Prowadzący objaśnia dzieciom budowę liścia na przykładzie liścia klonu (ogonek, blaszka, unerwienie – informuje, iż unerwienie rozprowadza wodę i usztywnia blaszkę). Następnie nauczyciel prezentuje uczestnikom ilustracje wybranych gatunków drzew oraz naturalne liście i owoce kasztanowca, dębu i jarzębiny. Dzieci próbują zapamiętać nazwy drzew i wskazywać wymienione przez nauczyciela liście oraz owoce.

Środki dydaktyczne: liście, lupy, duży liść klonu, ilustracje przedstawiające wybrane gatunki drzew (kasztanowiec, dąb, jarzębina) oraz ich owoce (kasztany, żołędzie, jarzębinę)

Zajęcia muzyczne – „Pani Jesień puka do drzwi” nauka piosenki „Modna jesień” (opis na s. 100).

W parku – spacer do parku i obserwacje przyrodnicze.

Nauczyciel zabiera przedszkolaki na spacer do parku. Podczas spaceru dzieci bacznie obserwują przyrodę, patrzą, jak zmienia się jesienią. W parku prowadzący pokazuje podopiecznym drzewo liściaste i iglaste, dzieci wskazują różnice. Następnie wszyscy poszukują w wyznaczonym obszarze darów jesieni i zbierają je do koszyczków. Dzieci wraz z nauczycielem bawią się w parku liśćmi – szurają butami po liściach, skaczą przez usypane sterty, komponują bukiety, dobierają w pary liście tego samego gatunku (bez konieczności nazywania), grupują liście ze względu na kolor, wielkość.

Środki dydaktyczne: koszyczki

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Wzbogacenie kąćka przyrody o zebrane w parku skarby.

Nauczyciel wspólnie z dziećmi umieszcza w kąćku znalezione w parku skarby jesieni; podaje nazwy drzew, z których pochodzą liście i owoce. Pomaga atrakcyjnie wyeksponować wszystkie okazy. Przypomina o szanowaniu zbiorów i ekspozycji.

Środki dydaktyczne: dary jesieni znalezione w parku

Rzut kasztanami – zabawa z elementami rzutu.

Nauczyciel wyznacza w sali szarfy miejsca, z którego dzieci będą rzucać. Przedszkolaki ustawiają się gęsiego przed wyznaczoną linią i rzucają kasztanami do celu – wiaderka. Komu się uda, ma dodatkowy rzut w następnej kolejce.

Środki dydaktyczne: kasztany, wiaderko, szarfy

Liście i listeczki – zabawa matematyczna z wykorzystaniem materiału przyrodniczego.

Nauczyciel przygotowuje worek pełen jesiennych liści, pochodzących z różnych drzew. Nazywa gatunki drzew, z których pochodzą liście. Następnie dzieli dzieci na trzy grupy i prosi o posegregowanie liści według podanej cechy – kształt, wielkość, kolor. Każda grupa otrzymuje garść liści i grupuje je według innej cechy. Po sprawdzeniu poprawności dokonanych podziałów dzieci mogą wymieszać liście i grupować ze względu na inną cechę.

Środki dydaktyczne: worek z liśćmi zebranymi w parku (różne kształty, wielkości, kolory)

Temat 5.2. Jesień tuż-tuż

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Jesienne drzewa – zabawa ruchowo-naśladowcza Kolorowe rytmy – układanie rytmów z kwadratów Ubieramy się na spacer – ćwiczenie pamięci sekwencyjnej Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – utrwała nazwy kolorów IV.12 – dostrzega i kontynuuje rytmy IV.12 – utrwała kolejność wykonywanych czynności, stosuje określenia: „najpierw”, „później” IV.16 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Kalendarz pogody – obserwacja pogody za oknem, założenie kalendarza pogody Jesienna aura – opowieść ruchowa Karty aktywności – określanie jesiennego pogody, dobieranie odpowiedniego stroju Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I	– posługuje się określeniami dotyczącymi zjawisk pogodowych IV.18 – odtwarza sekwencję ruchów IV.1 – opisuje jesienną pogodę IV.18 – dobiera ubranie do pogody IV.12 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Taniec liści – zabawa ruchowo-naśladowcza Klekusiowo – oglądanie bocianów przez kamery online	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – korzysta z nowoczesnych technologii IV.19

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. Wyprawka – rysowanie i kolorowanie po śladzie symboli pogody W ogrodzie: obserwacje przyrodnicze; słońce i deszcz – zabawa ruchowa	– poznaje sposoby pomagania zwierzętom II.10, IV.18 – ćwiczy sprawność manualną I.7 – obserwuje ptaki, uczy się rozpoznawać popularne gatunki IV.18 – uczestniczy w zabawie ruchowej I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Jesienne drzewa – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Nauczyciel pokazuje dzieciom obrazek drzewa z korzeniami. Przedszkolaki nazywają jego części: korona, pień, korzenie. Następnie prowadzący rozkłada w sali obręcz, do których wchodzi po dwoje dzieci. Są one drzewami, których korzenie mocno wrosły w ziemię – dlatego nie odrywają stóp od podłogi. Na hasło: *Wichura* – dzieci wyciągają ręce do góry i poruszają nimi, naśladując gałęzie drzew poruszane wiatrem.

Środki dydaktyczne: obręcz

Kolorowe rytmy – układanie rytmów z kwadratów.

Nauczyciel pokazuje dzieciom kwadraty tej samej wielkości (np. 5×5 cm), ale w czterech różnych kolorach: czerwonym, żółtym, zielonym i niebieskim. Następnie układa na dywanie rytm, powtarzając sekwencję przynajmniej trzy razy. Wybrane dziecko kontynuuje rytm. Zabawa powtarza się kilkakrotnie.

Przykładowe rytmy: czerwony, czerwony, żółty; zielony, niebieski, niebieski.

Środki dydaktyczne: kolorowe kwadraty w czterech kolorach: czerwonym, żółtym, zielonym i niebieskim

Ubieramy się na spacer – ćwiczenie pamięci sekwencyjnej.

Nauczyciel proponuje przedszkolakom zabawę polegającą na powtarzaniu kolejnych czynności, jakie należy wykonać, by ubrać się na spacer. Prowadzący mówi, a dzieci pokazują razem z nim: *Najpierw zdejmujemy kaptcie, a później zakładamy buty. W kolejnym kroku zakładamy najpierw bluzę, a później kurtkę. Na końcu zakładamy czapkę i szalik.* Przy kolejnym powtórzeniu kolejne czynności podaje chętne dziecko.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kalendarz pogody – obserwacja pogody za oknem, założenie kalendarza pogody.

Nauczyciel zaprasza dzieci do okna. Wszyscy wspólnie obserwują pogodę, jaka jest na dworze. Wracając na dywan i rozmawiają o tym, co spostrzegli. Następnie prowadzący rozkłada obrazki symbolizujące zjawiska pogodowe: słońce, deszcz, wiatr, chmury. Dzieci nazywają kolejne zjawiska i wskazują obrazki odpowiadające pogodzie za oknem. Potem nauczyciel rozkłada na dywanie karton A3 z narysowanym na nim kalendarzem pogody w trybie tygodniowym. Wyjaśnia dzieciom, że od tego dnia będą codziennie obserwować pogodę i zaznaczać w kalendarzu, wykorzystując odpowiednie emblematy. Wybrane dziecko zaznacza dzisiejszą pogodę, a nauczyciel wiesza kalendarz w widocznym miejscu w sali.

Środki dydaktyczne: obrazki przedstawiające zjawiska pogodowe, karton A3 z narysowanym kalendarzem pogody na poszczególne dni tygodnia, małe emblematy symbolizujące zjawiska pogodowe

Jesienna aura – opowieść ruchowa.

Nauczyciel proponuje dzieciom zabawę – pokazywaną. Dzieci słuchają nauczyciela i naśladowują jego ruchy. Zabawa powtarza się kilkakrotnie.

Deszcz już pada, kap, kap, kap. (poruszają palcami)

Z chmury sygnął wielki grad. (uderzają piąstkami o uda)

Wiatr się zerwał, szu, szu, szu. (poruszają rękami wyciągniętymi w górę)

Ciszę przerwał, chu, chu, chu. (składają dłonie w trąbkę)

Wszystko wkoło pociemniało... [...]. (obracają się wokół własnej osi, poruszając palcami)

Lepiej w domu poczekajmy, (kucają, robiąc nad głową daszek z rąk)

razem deszczu posłuchajmy. (przez jakiś czas w ciszy uderzają wszystkimi palcami o podłogę)

Anna Pawłowska-Niedbała

Karty aktywności – określanie jesiennej pogody, dobieranie odpowiedniego stroju.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 18

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 188).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Taniec liści – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci poruszają się przy dźwiękach tamburynu, naśladowując opadające z drzewa liście. Kiedy tamburyn milknie, dzieci – liście siadają na dywanie (liście opadły na ziemię).

Środki dydaktyczne: tamburyn

Klekusiowo – oglądanie bocianów przez kamery online.

Nauczyciel pokazuje dzieciom na ekranie komputera lub tablicy multimedialnej (jeżeli jest na wyposażeniu) stronę www.klekusiowo.pl, na której dzięki kamerom online dzieci mogą zobaczyć bociany, inne ptaki i inne zwierzęta. Nauczyciel wyjaśnia, że Klekusiowo to ośrodek rehabilitacyjny dla chorych zwierząt, np. ptaków ze złamanymi skrzydłami. Ptaki dochodzą tam do siebie, a po wyleczeniu są wypuszczane na wolność. Informuje także dzieci, iż co jakiś czas będą zaglądać na tę stronę podpatrywać, co słyszać u ptaków.

Środki dydaktyczne: komputer lub tablica interaktywna z dostępem do internetu

Wyprawka – rysowanie i kolorowanie po śladzie symboli pogody.

Środki dydaktyczne: Wyprawka karta grafomotoryczna A3 nr 2 „Pogoda”

W OGRODZIE

Obserwacje przyrodnicze.

Dzieci obserwują ptaki pojawiające się w ogrodzie, próbują je nazwać (wspólnie z nauczycielem).

Słońce i deszcz – zabawa ruchowa.

Na hasło: *Słońce* dzieci maszerują i truchtają w rytmie granym przez nauczyciela, trzymając pod pachą krążki. Na hasło: *Deszcz* zatrzymują się i trzymają oburącz krążek nad głową. (zamiast krążków można wykorzystać liście)

Środki dydaktyczne: krążki lub liście, instrument perkusyjny

Temat 5.3. Jesienne przygody

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Kalendarz pogody – uzupełnianie kalendarza pogody Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”	– obserwuje pogodę, dostrzega jej zmiany IV.18 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Jesienne rytmy – ćwiczenia rytmiczne Rzut kasztanami – zabawa z elementami rzutu Karty aktywności – wyszukiwanie i kolorowanie identycznych elementów	– układa rytmy z materiału przyrodniczego IV.12 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – ćwiczy spostrzegawczość i sprawność manualną IV.9, I.7
III.	Jesienny spacer – zabawa muzyczno-naśladowcza Jesienne bukiety – zabawa plastyczna W ogrodzie: zabawy z chustą animacyjną i piłką	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – utrzuwa nazwy kolorów IV.12 – tworzy kompozycje z wykorzystaniem różnorodnych technik plastycznych IV.1 – współpracuje z dziećmi III.5 – ćwiczy zręczność i koordynację ruchową I.5, I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Kalendarz pogody – uzupełnianie kalendarza zgodnie z pogodą na dworze.

Dzieci wspólnie z nauczycielem obserwują pogodę za oknem, a następnie swobodnie wypowiadają się na temat swoich spostrzeżeń. Po wspólnej naradzie wybrane dziecko umieszcza w kalendarzu odpowiedni symbol.

Środki dydaktyczne: kalendarz pogody, obrazki przedstawiające zjawiska pogodowe: słońce, deszcz, wiatr, chmury, pinezki

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Jesienne rytmy – ćwiczenia rytmiczne.

Przedszkolaki siadają w kole. Każde dziecko dostaje kasztany, żołądź i szyszki w różnej liczbie (od jednej sztuki do pięciu). Układa je przed sobą, głośno liczy, dotykając liczonych obiektów. Nauczyciel układa ciąg: kasztan, żołądź, kasztan, żołądź, kasztan, żołądź, nazywając je głośno. Następnie pyta dzieci: *Co powinniśmy położyć dalej?* Po wykonaniu przez uczestników zadania układa nowy ciąg: szyszka, kasztan, kasztan, szyszka, kasztan, kasztan, nazywając głośno kolejne elementy ciągu. Potem pyta jak poprzednio: *Co powinniśmy położyć dalej?* Dzieci kontynuują rytm, a następnie wymyślają i układają własne rytmy.

Środki dydaktyczne: kasztany, żołądź, szyszki lub inne liczmany

Rzut kasztanami – zabawa ruchowa z elementami rzutu.

Nauczyciel wyznacza w sali szarfy miejsca, z którego dzieci będą rzucać. Przedszkolaki ustawiają się gęsiego przed wyznaczoną linią i rzucają kasztanami do celu – wiaderka. Komu się uda, ma dodatkowy rzut w następnej kolejce.

Środki dydaktyczne: kasztany, wiaderko, szarfy

Karty aktywności – wyszukiwanie i kolorowanie identycznych elementów.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 19

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Jesienny spacer – zabawa muzyczno-naśladowcza.

Nauczyciel proponuje przedszkolakom, że wybiorą się na niby na spacer do lasu. Dzieci chodzą po sali przy akompaniamencie bębna. Słyszcząc mocne uderzenie, zatrzymują się, żeby posłuchać szumu drzew. Błona bębna pocierana ręką wydaje odgłos imitujący ten szum, a dzieci wspomagają go, mówiąc: szszsz... W czasie spaceru uczestnicy spotykają leśne zwierzęta.

Po usłyszeniu nazwy (np. wiewiórka, zając, niedźwiedź) naśladują ich ruchy.

Środki dydaktyczne: bębenek

Jesienne bukiety – zabawa plastyczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki z bloku technicznego oraz liście różnych kształtów i wielkości. Następnie rozdaje farby w kolorach jesieni: żółtą, czerwoną, pomarańczową, brązową, ciemnozieloną. Pokazuje dzieciom, jak wykonać pracę: należy pomalować listek pędzlem na wybrany przez siebie kolor i odbić go na kartce. Dzieci wybierają różne listki i różne kolory, komponując kolorowy jesienny bukiet.

Środki dydaktyczne: kartki z bloku technicznego, liście, pędzle, farby plakatywne w kolorach: żółtym, czerwonym, pomarańczowym, brązowym, ciemnozielonym

W OGRODZIE

Zabawy z chustą animacyjną z wykorzystaniem piłki.

Dzieci turlają piłkę po chuście, podbijają piłkę tak, żeby nie spadła na ziemię, nazywają kolory, na których zatrzymuje się piłka.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna, piłka

Temat 5.4. Dary jesieni

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Jesienne krajobrazy – porównywanie pór roku przedstawionych na ilustracjach Jesienny masażyk – masażyk w parach Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”	– dostrzega piękno zmieniającego się jesienią krajobrazu IV.18, II.11 – potrafi wymienić charakterystyczne oznaki jesieni IV.18 – czerpie radość ze wspólnej zabawy III.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Karty aktywności – opowiadanie historyjki obrazkowej	– wypowiada się na temat obrazków, ustala kolejność zdarzeń IV.9, IV.5 – opowiada chronologicznie historyjkę obrazkową IV.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Dary jesieni – rozwiązywanie zagadek słownych Suknia Pani Jesieni – grupowa praca plastyczna	– rozwiązuje zagadki słowne IV.5 – uważnie słucha i wykonuje zadania zgodnie z poleceniem III.8 – współpracuje w grupie III.5 – doskonali sprawność manualną I.7 – twórczo komponuje elementy IV.1
III.	Jesienna matematyka – zabawa matematyczna z wykorzystaniem darów jesieni Wiewiórka – zabawa ruchowo-naśladowcza Jesienne konstrukcje – budowanie z różnego rodzaju klocków W ogrodzie: Jesienny spacer – zabawa muzyczno-naśladowcza	– przelicza, stosuje określenia: „tyle samo”, „mniej”, „więcej” IV.15 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – buduje, konstruuje i nadaje znaczenie swojej pracy IV.11 – uczestniczy w zabawie ruchowo-naśladowczej I.5, IV.1

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Jesienne krajobrazy – porównywanie pór roku przedstawionych na ilustracjach.

Nauczyciel pokazuje dzieciom zdjęcia lasu w dwóch różnych porach roku – jesienią i wiosną. Dzieci porównują obrazki, opisując, co widzą, czym się różnią ilustracje. Podają charakterystyczne oznaki jesieni.

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające las jesienią i wiosną

Jesienny masażyk – masażyk w parach.

Nauczyciel pokazuje dzieciom masażyk na plecach jednego z nich. Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko wykonuje masażyk na plecach drugiego, a później następuje zamiana.

<i>Przyszła jesień z deszczowymi chmurami,</i>	(paluszki stukają o plecy)
<i>A po parku chodzą dzieci parami.</i>	(paluszki naśladują spacer po plecach)
<i>Na alejach ścielą się liści dywany</i>	(masaż całą dłonią)
<i>I brązowe spadają kasztany.</i>	(piąstki uderzają w plecy)
<i>My zbieramy te dary jesieni,</i>	(szczypanie pleców)
<i>Układamy je w rzędach na ziemi.</i>	(rysowanie rzędów kantem dłoni)
<i>W domu tata wywierci w nich dziurki,</i>	(palce dziurkują plecki)
<i>Nawleczone je potem na sznurki.</i>	(rysowanie linii falistej na plecach)

Źródło: „Masażyk jesienny” wg E. Kordos (Klanza), cyt. za: M. Ściślak, K. Plachetka, „Pożegnanie lata i powitanie jesieni: Ostatni rejs. Scenariusz uroczystości”, Portal edukacyjny EduX.pl [on-line:] <http://www.edukacja.edux.pl/p-11337-pozegnanie-lata-i-powitanie-jesieni-ostatni.php> (dostęp z 1.04.2019).

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Karty aktywności – opowiadanie historyjki obrazkowej.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 20

Dary jesieni – rozwiązywanie zagadek słownych.

Nauczyciel zadaje dzieciom zagadki o tematyce związanej z darami jesieni. Na dywanie rozkłada obrazki – rozwiązania zagadek. Wezwane do odpowiedzi dziecko wskazuje właściwy obrazek. Przykładowe zagadki:

*Rośnie drzewo w ogrodzie, wysokie, liściaste,
na gałęziach ma kulki zielone, kolczaste.
Twardy owoc brązowy w każdej jest schowany.
Wiesz już, o czym mowa? To przecież... (kasztany)*

*Szumią graby, jesiony, buki, dęby, klony...
Każdy w barwną jesienną szatę przystrojony.
Przed zimą ją wszystkie zgubią, oczywiście.
Wiesz już, o czym mowa? Ta szata to... (liście)*

*Jedne nieco podłużne, drugie jak kuleczki,
rosną sobie na dębie, odziane w czapeczki.
Dzik je chętnie chrupie, gdy już je zdobędzie.
Wiesz już, o czym mowa? To przecież... (żołędzie)*

*Okrągłe owocki na drzewie się mienią,
Wabiąc głodne ptaki swą piękną czerwienią.
Zmieniają się w korale, gdy je nieć pospina.
Wiesz już, o czym mowa? Toż to... (jarzębina)*
Tadeusz Baranowski

Środki dydaktyczne: zagadki dotyczące darów jesieni, obrazki – odpowiedzi do zagadek

Suknia Pani Jesieni – grupowa praca plastyczna.

Nauczyciel pokazuje dzieciom narysowany na kartonie kontur Pani Jesieni. Proponuje, by wspólnie ozdobić jej suknię. Dzieli dzieci na dwie grupy. Pierwsza grupa dostaje prawdziwe liście, maluje je farbami i odbija na sukni. Druga otrzymuje szablony liści, wypełnia je plasteliną, rozcierając ją po całej powierzchni, a następnie przykleja na suknię. Gotową pracę nauczyciel wiesza na tablicy.

Środki dydaktyczne: karton z narysowanym szablonem Pani Jesieni, kartki z szablonem liścia, plastelina, farby, pędzelki, liście, klej

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Jesienna matematyka – zabawa matematyczna z wykorzystaniem darów jesieni.

Nauczyciel proponuje dzieciom zabawę w przeliczanie. Wykorzystuje do niej zgromadzony w kątku materiał przyrodniczy. Dzieci z pomocą nauczyciela manipulują okazami, dodają i odejmują w zakresie 5, tworzą zbiory równoległe w obręczach (początkowo liczba elementów wynosi dwa, potem można ją zwiększać w zależności od umiejętności i możliwości grupy), porównują liczebność zbiorów, stosując określenia: „tyle samo”, „mniej”, „więcej”.

Środki dydaktyczne: zgromadzone w sali dary jesieni, obręcze

Wiewiórka – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci skaczą obunóż po sali jak wiewiórki, trzymając zgięte w łokciach ręce i opuszczone dłonie. Gdy usłyszą dźwięk dzwoneczka, zatrzymują się i naśladują zbieranie orzechów.

Jesienne konstrukcje – budowanie z różnego rodzaju klocków.

Dzieci konstruują z klocków domki dla zwierząt, pudełka i koszyki na dary przyrody, ramki do wyeksponowania okazów lub inne, dowolne budowle.

Środki dydaktyczne: różnego rodzaju klocki

W OGRODZIE

Jesienny spacer – zabawa muzyczno-naśladowcza.

Nauczyciel proponuje przedszkolakom, że wybiorą się na niby na spacer do lasu. Dzieci chodzą przy akompaniamencie bębna. Słyszac mocne uderzenie, zatrzymują się, żeby posłuchać szumu drzew. Błona bębna pocierana ręką wydaje odgłos imitujący ten szum, a dzieci wspomagają go, mówiąc: szszsz... W czasie spaceru uczestnicy spotykają leśne zwierzęta. Po ustyszeniu nazwy (np. wiewiórka, zając, niedźwiedź) naśladują ich ruchy.

Środki dydaktyczne: bębenek

Temat 5.5. Jesienne tańce z wiatrem

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Jesienne drzewa – zabawa ruchowo-naśladowcza Wiatr – wzbogacanie wiedzy o wietrze Jesienna wędrówka Języczka – ćwiczenia artykulacyjne i ortofoniczne Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – słucha odgłosów przyrody IV.18 – usprawnia aparat artykulacyjny IV.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Naśladujemy wiatr – zabawa badawcza z wykorzystaniem torebek foliowych Wiatraczki – zabawa konstrukcyjna, tworzenie papierowych wiatraczków Wiatraki na wietrze – zabawa ruchowa Karty aktywności – rysowanie po śladzie Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	– naśladuje odgłos wiatru za pomocą torebki foliowej IV.18, IV.7 – konstruuje wiatraczek zgodnie z otrzymaną instrukcją IV.1, III.8 – prawidłowo reaguje na ustalone hasła I.5 – ćwiczy sprawność manualną I.7 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Taniec z wiatrem – swobodna interpretacja muzyczna do fragmentu utworu A. Vivaldiego „Jesień” Zabawy z piórkami – ćwiczenia oddechowe z wykorzystaniem piórek	– odzwierciedla muzykę ruchem IV.7 – ćwiczy prawidłowy oddech IV.2

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. O wietrze tobuziaku – słuchanie opowiadania A. Galicy, rozmowa o treści utworu Jesienny spacer – zabawa muzyczno-naśladowcza W ogrodzie: zabawa wiatraczkami, badanie siły wiatru Kto pierwszy? – zabawa bieżna	– uważnie słucha utworu literackiego IV.3 – odpowiada na pytania IV.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – uczestniczy w zabawie badawczej IV.13 – doskonali szybkość i zwinność I.5 – okazuje szacunek i życzliwość III.6

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Jesienne drzewa – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Nauczyciel pokazuje dzieciom obrazek drzewa z korzeniami. Przedszkolaki nazywają jego części: korona, pień, korzenie. Następnie prowadzący rozkłada w sali obręcz, do których wchodzi po dwoje dzieci. Są one drzewami, których korzenie mocno wrosły w ziemię – dlatego nie odrywają stóp od podłogi. Na hasło: *Wichura* – dzieci wyciągają ręce do góry i poruszają nimi, naśladując gałęzie drzew poruszane wiatrem.

Środki dydaktyczne: obręcz

Wiatr – wzbogacanie wiedzy o wietrze.

Nauczyciel prosi dzieci, by wygodnie usiadły na dywanie, zamknęły oczy i skupiły się na słyszanych dźwiękach, próbując je rozpoznać. Włącza nagranie odgłosów wiatru.

Pyta dzieci, z czym kojarzy im się ten dźwięk i krótko wyjaśnia, jak powstaje wiatr i jakie mogą być jego rodzaje.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 45 „Wiatr”

Jesienna wędrówka Języczka – ćwiczenia artykulacyjne i ortofoniczne.

Nauczyciel opowiada, a dzieci wykonują czynności.

Jesienna wędrówka Języczka

Pewnego dnia Języczek wybrał się do lasu. Było cicho (dzieci kładą palec na wargach i mówią: cicho: ciii...). Pod nogami szeleściły opadłe kolorowe liście (dzieci mówią: sz, sz, sz, sz...). Z daleka dochodził odgłos stukania. To dzieciół stukał w korę chorego drzewa (dzieci mówią: stuk-puk, stuk-puk...). Nagle Języczek zobaczył skaczącą z drzewa na drzewo wiewiórkę (dzieci dotykają językiem, na przemian, górnych, a potem dolnych zębów). Wiewiórkaniosła szyszkę z nasionkami do dziupli (dzieci oblizują wokół wargi przy otwartych ustach). Potem dostrzegł biegnącego języka, który przebiegł przez ścieżkę i zagrzebał się w stercie liści (dzieci mówią: tup, tup, tup...). Języczek wystraszył się, gdy nagle nad nim zakrakała wrona (dzieci mówią: kra, kra, kra...). Rozejrzał się po drzewach i krzewach, spojrzał w dół i zobaczył kolorowy dywan. Zaczął zbierać liście, zrobił z nich piękny bukiet. Pomyślał, że liście to nie kwiaty, ale też pachną (dzieci wciągają powietrze nosem, a wydychają – ustami). Powoli, spacerkiem Języczek wrócił do domu.

Dagmara Byszewska

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne zabawy. y”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Naśladowujemy wiatr – zabawa badawcza z wykorzystaniem torebek foliowych.

Nauczyciel rozdaje przedszkolakom torebki foliowe. Pyta, jak ich zdaniem można by na nich zagrać, by naśladować odgłos wiatru (pocieranie o dłonie, zginięcie, przydeptywanie). Dzieci prezentują swoje pomysły. Następnie uczestnicy dmuchają z całych sił w torebki, sprawdzając siłę „wiatru”, czyli swojego wydechu. Próbuje przesuwac torebki po podłodze lub stole samym dmuchaniem.

Środki dydaktyczne: torebki foliowe

Wiatraczki – zabawa konstrukcyjna.

Nauczyciel prezentuje dzieciom sposób wykonania wiatraczka. Dzieci otrzymują kwadratowe kartki o wymiarach 20×20 cm nacięte wcześniej przez nauczyciela wzdłuż przekątnych (do ok. 1,5 cm przed środkiem). Ozdabiają kartki z obu stron kredkami według własnych pomysłów. Następnie przyklejają każdy z rogów kartki do środkowego punktu. Z pomocą nauczyciela w środek wbijają pinezkę. Z drugiej strony podkładają słomkę, która będzie stanowić patyczek wiatraczka. Po skończeniu zabawy z wiatraczkami można je wstawić jako ozdoby do doniczek z kwiatami.

Środki dydaktyczne: kartki, kredki, pinezki, słomka dla każdego dziecka

Wiatraczki na wietrze – zabawa ruchowa.

Dzieci poruszają się w rytm skocznej muzyki. Na przerwę w muzyce i hasło: *Wiatraczki rozkładają ramiona i stoją na jednej nodze*. Gdy usłyszą muzykę, wracają do ruchu.

Na hasło: *Wieje wiatr* rozkładają ramiona i obracają się wokół własnej osi.

utwór

Środki dydaktyczne: skoczna muzyka, np. CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”

Karty aktywności – rysowanie po śladzie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 21

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 191).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Taniec z wiatrem – swobodna interpretacja muzyczna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom szyfonowe chusty. Proponuje swobodną ekspresję muzyczną, np. przy utworze A. Vivaldiego „Jesień”. Dzieci wirują po sali według własnych pomysłów interpretacyjnych.

Środki dydaktyczne: fragment cz. 1 koncertu „Jesień” z cyklu „Cztery pory roku” A. Vivaldiego (ze zbiorów nauczyciela), chusty szyfonowe

Zabawy z piórkami – ćwiczenia oddechowe.

Nauczyciel rozdaje przedszkolakom piórko (po jednym dla każdego dziecka) i proponuje ćwiczenia oddechowe. Prosi dzieci, by położyły piórko na otwartej dłoni i próbowały je zdmuchnąć.

Następnie uczestnicy trzymają piórko za dutkę (szywny koniec) i dmuchają tak, żeby piórko przechyliło się w różne strony. Na zakończenie podrzucają piórko do góry i utrzymują w powietrzu nad głową poprzez dmuchanie, pilnując, aby nie spadło na ziemię.

Środki dydaktyczne: kolorowe piórka

O wietrze łobuziaku – słuchanie opowiadania Agnieszki Galicy, rozmowa o treści utworu.

Nauczyciel czyta opowiadanie:

O wietrze rozbójniku

– *Ćwir, ćwir, ćwir – ćwierkały wróbelki i niechący obudziły śpiący w gałęziach drzewa wiatr.*

– *Uuaaach – ziewnął wiatr i przeciągnął się tak, że wszystkie liście zadrżały i zaszumiły.*

– *Obudził się! – ćwierkały wróbelki. – I pewnie zaraz zacznie psocić.*

Wiatr wyrzwał pomiędzy liści i zobaczył ciemne chmury, które płynęły po niebie.

– Zrobię im figla – gwizdnął. – Dmuchnę tak mocno, że zaraz je wszystkie przegonię. I po chwili wiatr gwizdał, świstał i dmuchał, a chmury uciekały jedna za drugą, aż w końcu zaświeciło słońce. Wróbelki wygrzewały się w słońcu, a wiatr kręcił się koło nich i pytał:

– Chmury przegonione. I co teraz? Nudzi mi się.

– Leć nad górkę – ćwierkały wróbelki. – Tam jest dla ciebie zabawka.

Wiatr zakręcił się, zagwizdał i pofrunął nad górkę, na której stał wielki wiatrak.

– Hej, czemu się nie kręcisz? – zawołał.

– Nikt już dziś nie używa mnie do mielenia mąki – zaskrzypiał wiatrak. – Teraz są młyny elektryczne. Nikomu nie jestem potrzebny.

– Ale można pokręcić się dla zabawy – zaśmiał się wiatr i wkręcił się w skrzydła wiatraka.

Trochę się przy tym zasapał i zadyszał, ale wreszcie stary wiatrak ruszył, obracając skrzypiącymi ramionami.

– To była zabawa! – gwizdał wiatr, kręcąc się między drzewami.

– Uważaj! – ćwierkały wróbelki. – Połamiesz gałęzie!

Ale wiatr ich nie słuchał, bo już wymyślał nowe figle. Zobaczył, że drogą idzie na spacer Agatka ze swoim tatą. Wiatr zerwał tacie z głowy kapelusz i turlał nim po drodze.

– To dopiero zabawa! – chichotał.

Agatka z tatą biegli coraz szybciej, aż wreszcie dogonili kapelusz.

– To moja zabawka! Oddajcie mi – świstał wiatr, ale tata mocno trzymał teraz kapelusz. Wiatr, niewiele myśląc, wyrwał Agatce z ręki kolorowy latawiec. Zabrał go ze sobą na drzewo i tam zmęczony zasnął. Wróbelki siedziały cicho, by nie obudzić łobuziaka. A wiatr spał tak mocno, że nawet nie zauważył, kiedy tata ściągnął latawiec z drzewa i oddał go Agatce.

Agnieszka Galica

Po przeczytaniu opowiadania nauczyciel pyta dzieci, kto jest głównym bohaterem utworu, jakie ma cechy, czy wiatr w naturze też potrafi płać ludziom figle, czy miały jakieś przygody z tym związane. Dzieci swobodnie opowiadają o swoich doświadczeniach z wiatrem.

Jesienny spacer – zabawa muzyczno-naśladowcza.

Nauczyciel proponuje przedszkolakom, że wybiorą się na niby na spacer do lasu. Dzieci chodzą po sali przy akompaniamencie bębna. Słyszac mocne uderzenie, zatrzymują się, żeby postuchać szumu drzew. Błona bębna pocierana ręką wydaje odgłos imitujący ten szum, a dzieci wspomagają go, mówiąc: szysz... W czasie spaceru uczestnicy spotykają leśne zwierzęta. Po usłyszeniu nazwy (np. wiewiórka, zając, niedźwiedź) naśladują ich ruchy.

Środki dydaktyczne: bębenek

W OGRODZIE

Zabawa wiatraczkami – badanie siły wiatru.

Kto pierwszy? – zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się w pary i stają na linii startu. Każda para ma za zadanie dobiec do wyznaczonego punktu, np. drzewa, dotknąć pnia i wrócić na start. Zanim wyruszy kolejna para, współzawodnicy zęgnają się uściskiem dłoni, dziękują sobie, gratulują, życzą powodzenia w kolejnej rundzie. Początkowo odpowiednie zwroty podpowiada nauczyciel.

Zajęcia muzyczne 5. Pani Jesień puka do drzwi

utwór

Jesienny las – zabawa rytmiczno-ruchowa przy muzyce.

Przed przystąpieniem do zabawy dzieci uczą się wierszyka. Następnie ustawiają się w dużym kręgu.

Utwór „Promorooca” ma budowę AB. Ludowa melodia rumuńska powtarza się czterokrotnie i zawsze jest poprzedzona wstępem. Podczas wstępu dzieci kołyszą się z nogi na nogę.

W czasie części A dzieci stoją i recytują rytmicznie wierszyk, naśladując jednocześnie gesty nauczyciela:

Szumi, szumi, szumi las, (poruszają 4 razy rękami nad głową)

Deszczyk pada cały czas. (klepią 4 razy w uda; powtarzają oba wersy)

Kasztan jeden, drugi, trzeci, (klaszcza 4 razy)

Szybko, szybko z drzewa leci. (wykonują 4 tupnięcia naprzemienne i powtarzają oba wersy)

Podczas części B podają sobie ręce i 16 krokami rytmicznie maszerują w jedną stronę, ze zmianą kierunku ruchu podczas wstępu (powtórzenie B w wyższym rejestrze).

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 5 „Promorooca”

piosenka

Modna jesień – nauka piosenki; zabawa ruchowa przy piosence

Po wysłuchaniu i omówieniu treści piosenki dzieci uczą się jej, powtarzając po nauczyciela. Aby utrwalić piosenkę, nauczyciel dzieli przedszkolaki na dwie grupy.

Pierwsze dwa wersy wykonuje pierwsza grupa, a następnie powtarza je druga, na zasadzie echa. Podczas śpiewania słów „la, la, la...” dzieci kręcą młynka rękami.

Zabawę należy zacząć od nauki kroku dostawnego w przód w metrum na 3. Na „raz” dzieci wykonują krok prawą nogą, na „dwa” dostawiają lewą, na „trzy” stoją w miejscu. Następnie wykonują te same kroki do tyłu.

Przebieg zabawy:

Idzie Pani Jesień, (marsz w kole wiązonym, zmiana kierunku ruchu przy powtórzeniu)
w koszu jabłka niesie.

Ma sukienkę kolorową, (2 kroki dostawne do środka)

listeczkami ozdobioną. (2 kroki dostawne w tył)

La, la, la, la, la, la, la (obróć dookoła własnej osi, z rękami na biodrach)

Jesień ładną suknię ma. (na słowo „ma” rozłożenie rąk na boki, z lekkim ukłonem)

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 9 „Modna jesień”

Szubam – zabawa ortofoniczna z towarzyszeniem instrumentów perkusyjnych.

Nauczyciel prezentuje kolejno brzmienie marakasów i bębna, a dzieci głosem naśladują ich dźwięk: „szu” – marakasy, „bam” – bębenek. Następnie prowadzący gra na marakasach w pulsie ćwierćnotowym, a dzieci w tym samym pulsie wypowiadają jednocześnie sylaby: *szu, szu, szu, szu...* Analogicznie, kiedy nauczyciel gra na bębnie, dzieci mówią: *bam, bam, bam, bam...*

Ostatnim etapem zabawy jest wykonanie utworu pt. „Szubam”. Nauczyciel podnosi do góry na zmianę marakasy i bębenek (ale na nich nie gra). Kiedy trzyma marakasy, dzieci mówią w tym samym co poprzednio pulsie sylabę „szu”, kiedy podnosi bębenek – mówią „bam”. Zmiany instrumentów następują w dowolnym momencie.

Środki dydaktyczne: bębenek, marakasy

$\text{♩} = 90$

1. I - dzie Pa - ni je - sień, w ko - szu ja - błka nie - sie.

5 I - dzie Pa - ni je - sień, w ko - szu ja - błka nie - sie.

9 Ma su - kien - kę ko - lo - ro - wą, li - stecz - ka - mi o - zdo - bio - ną.

13 La, la, la, la, la, la, la, la, je - sień ład - ną suk - nię ma.

1. Idzie Pani Jesień,
w koszu jabłka niesie.
Idzie Pani Jesień,
w koszu jabłka niesie.
Ma sukienkę kolorową,
listeczkami ozdobioną.
La, la, la, la, la, la, la, la,
Jesień ładną suknię ma.

2. Idzie Pani Jesień,
w koszu jabłka niesie.
Idzie Pani Jesień,
w koszu jabłka niesie.
Ma kołnierzyk haftowany,
jarzębiną wyszywany.
La, la, la, la, la, la, la, la,
Jesień ładną suknię ma.

3. Idzie Pani Jesień,
w koszu jabłka niesie.
Idzie Pani Jesień,
w koszu jabłka niesie.
A fryzurę z rudych włosów,
ozdobiła wiankiem wrzósów.
La, la, la, la, la, la, la, la,
Jesień się na modzie zna.

6. Październikowe niespodzianki

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- rozwijanie sprawności fizycznej, precyzji ruchów w toku zabaw i ćwiczeń ruchowych
- usprawnianie małej motoryki poprzez wykonywanie ćwiczeń manualnych

OBSZAR EMOCJONALNY

- wdrażanie do panowania nad własnymi emocjami
- doskonalenie umiejętności pozytywnego postrzegania rzeczy i zjawisk

OBSZAR SPOŁECZNY

- kształtowanie postaw prospołecznych, czerpanie radości ze wspólnego działania i zabawy
- budowanie świadomości przynależności do grupy przedszkolnej

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie mowy i myślenia
- pogłębianie umiejętności klasyfikowania ze względu na określone cechy
- doskonalenie umiejętności liczenia
- kształcenie umiejętności określania kierunków i ułożenia przedmiotów w przestrzeni

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- robot, ball, car, doll, teddy

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie zabawek, odpowiadanie na pytanie: *What's this?*, śpiewanie piosenki i reagowanie na nią, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”

Jesienny spacer – rozgrzewka.

Dzieci maszerują za nauczycielem w rytmie wystukiwanym na bębenku. W zależności od tempa dzieci biegają na palcach lub przeskakują z nogi na nogę.

Wirujące listki – zabawa ruchowa.

Dzieci w rytm wesołej muzyki obracają się wokół własnej osi jak listki na wietrze. Gdy muzyka ucichnie, listki opadają na ziemię – dzieci kucają lub kładą się na podłogę.

Kasztankowy rytm – zabawa rytmiczna.

Dzieci tworzą koło. Nauczyciel wybiera osobę, która staje w środku koła i wystukuje rytm, uderzając kasztanem w drewniany klocek. Pozostałe dzieci starają się dostosować kroki do tempa uderzeń, poruszając się po okręgu.

Hop, przez liście! – zabawa skoczna.

Dzieci spacerują między rozrzuconymi liśćmi w rytm muzyki lub uderzeń w bębenek. Na hasło: *Hop!* każde przeskakuje obunóż nad leżącym najbliższym liściem.

utwór

Jesienny bukiet – zabawa wyciszająca.

Nauczyciel włącza spokojną muzykę. Dzieci spacerują między rozrzuconymi liśćmi. Kiedy prowadzący ścisza muzykę, dzieci zbierają wszystkie liście w bukiety.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 20 „Pizzicato”, kasztany, jesienne liście, drewniany klocek

Temat 6.1. Tworzymy jesienne ozdoby

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Witaj, kasztanku – zabawa integracyjna • Przyszła jesień – zabawa dydaktyczna • Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”	– odczuwa przynależność do grupy przedszkolnej III.2 – nazywa dary jesieni IV.18 – nazywa kolory IV.12 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Jesienne skarby – zabawa dydaktyczna, przyporządkowywanie darów jesieni do określonych kategorii • Spadające kasztany – zabawa skoczna • Karty aktywności – nazywanie darów jesieni, przeliczanie elementów. • Drzewa – ćwiczenia skrętów tułowia • Owoce i liście – zabawa dydaktyczna, utrwalająca znajomość drzew i ich owoców • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– segreguje dary jesieni IV.12 – przelicza elementy IV.15 – stosuje określenia: „mniej”, „więcej”, „tyle samo” IV.15 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – nazywa jesienne dary przyrody IV.18 – przelicza elementy zbiorów IV.15 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – dobiera obrazki w pary IV.18 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	• Korale – zabawa manipulacyjna • Girlanda z liści – zabawa plastyczna, praca grupowa • Dotknij mnie – zabawa naśladowcza • W ogrodzie: Jesienne porządki – sprzątanie liści	– doskonalą małą motorykę I.7 – zna i stosuje określenia: „dłuższy”, „krótszy”, „najdłuższy”, „najkrótszy” IV.13 – wykazuje się kreatywnością IV.1 – współpracuje w grupie III.5 – naśladuje ruchy nauczyciela IV.1 – wykonuje prace porządkowe z wykorzystaniem narzędzi I.7

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

Witaj, kasztanku – zabawa integracyjna.

Nauczyciel rysuje mazakiem na kasztanie oczy, nos i usta lub przykleja je z plasteliny. Dzieci siedzą w kole i przekazują sobie kasztan z rąk do rąk, witając się z nim w dowolny sposób, np. mówią: *Dzień dobry, Cześć, machają do niego, głaszczą go, przytulają lub posyłają całusa*. Nauczyciel może zaproponować wspólne śpiewanie piosenki „Witaj, kasztanku” (na melodię „Panie Janie”):

Witaj, kasztanku, witaj, kasztanku.

Jak się masz, jak się masz?

*Wszyscy cię witamy, wszyscy cię kochamy,
bądź wśród nas.*

Środki dydaktyczne: kasztan, mazak lub plastelina

Przyszła jesień – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel prezentuje obrazki i wycięte z czasopism ilustracje przedstawiające jesień. Dzieci wspólnie omawiają ilustracje, zwracając szczególną uwagę na kolory liści, trawy, owoce drzew, grzyby, zwierzęta.

Środki dydaktyczne: ilustracje i wycinki z gazet przedstawiające jesień

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Jesienne skarby – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje w wiklinowych koszach dary jesieni: kasztany, żołędzie, jarzębinę, kolorowe liście. Prosi dzieci, aby posegregowały wszystkie dary i włożyły je do osobnych pojemników lub obręczy. W czasie segregowania dzieci opisują ich kształt, wielkość oraz fakturę. Następnie porównują liczebność zbiorów, posługując się określeniami: „więcej”, „mniej”, oraz wielkość kasztanów, żołędzi i owoców jarzębiny („mały”, „mniejszy”, „najmniejszy”). Można także wspólnie z dziećmi przeliczać elementy do trzech, pięciu lub więcej, w zależności od umiejętności dzieci. Dzieci, zapytane, wspólnie dochodzą do wniosku, że można uporządkować liście i posegregować je ze względu na kolor i wielkość. Nauczyciel proponuje układanie liści w koszach oznaczonych obrazkami, np.: do koszyka oznaczonego czerwonym liściem dzieci wkładają wszystkie czerwone liście, do koszyka oznaczonego dużym liściem – duże liście. Przedszkolaki same też mogą próbować tworzyć kategorie.

Środki dydaktyczne: kasztany, żołędzie, jarzębina, kolorowe jesienne liście, wiklinowe kosze, pojemniki lub obręcze, ilustracje liści różnej wielkości i w różnych kolorach

Spadające kasztany – zabawa skoczna.

Dzieci skaczą obunóż w rytmie wygrywanym przez nauczyciela na bębenku, wolno i szybko. Gdy nauczyciel przerywa grę, dzieci kucają, pochylają głowy i obejmują nogi ramionami. Na dźwięk bębna ponownie skaczą.

Środki dydaktyczne: bębenek

Karty aktywności – nazywanie darów jesieni, przeliczanie elementów.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 22

Drzewa – ćwiczenia skrętów tułowia.

Dzieci zajmują dowolne miejsca w sali, w każdej ręce trzymają liść. Na hasło: *Drzewa kołyszą się na wietrze* – unoszą ręce w górę i wykonują skręty tułowia, poruszając rękami w nadgarstkach. Nie odrywają stóp od podłogi. Następnie przechodzą do siadu skrzyżnego i dmuchają na trzymane w rękach liście.

Środki dydaktyczne: jesienne liście

Owoce i liście – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel przygotowuje liście: kasztanowca, dębu i jarzębiny oraz owoce tych drzew: kasztany, żołądź i kiść jarzębiny. Zadaniem dzieci jest dobranie w pary owoców i liści.

Środki dydaktyczne: liście kasztanowca, dębu, jarzębiny, kasztany, żołądź, kiść jarzębiny

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 190).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Korale – zabawa manipulacyjna.

Dzieci nawlekają kolorowe korale na sznurki. Porównują długość swoich sznurów korali, stosując określenia: „dłuższy”, „krótszy”, „najdłuższy”, „najkrótszy”.

Środki dydaktyczne: kolorowe koraliki, sznurki

Girlanda z liści – zabawa plastyczna, praca grupowa.

Nauczyciel rozwija grubą taśmę samoprzylepną, do której dzieci przyklejają kolorowe jesienne liście. Każdy, kto nakleja liść, opisuje go, podając kolor/kolory i wielkość. Girlandę można wykorzystać do dekoracji okien, sali lub innego pomieszczenia w przedszkolu.

Środki dydaktyczne: szeroka taśma samoprzylepna, kolorowe jesienne liстки

utwór

Dotknij mnie – zabawa naśladowcza.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kasztany, następnie włącza skoczną muzykę, np. utwór „Promorooca”. Dzieci swobodnie biegają po sali. Gdy dźwięki ucichną, prowadzący podaje nazwę wybranej części ciała, a dzieci dotykają jej kasztanami.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 5 „Promorooca” lub bębenek, kasztany

W OGRODZIE

Jesienne porządki – sprzątanie liści.

Dzieci otrzymują plastikowe grabie, taczki, samochody. Grabią liście i ładują je na taczki oraz samochody. Następnie przewożą w miejsce wyznaczone przez nauczyciela.

Środki dydaktyczne: plastikowe grabie, taczki i samochody

Temat 6.2. Co przyniosła nam Pani Jesień?

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Witaj, jabłuszko – zabawa integracyjna	– odczuwa przynależność do grupy przedszkolnej III.2 – usprawnia koordynację słuchowo-ruchową I.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
	• Owocowa orkiestra – zabawa słuchowa • Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”	
II.	• Kto powie? – słuchanie wiersza M. Czerkawskiej, rozmowa na temat jej treści	– uważnie słucha wiersza IV.3 – bierze udział w rozmowie IV.5
	• Wizyta w sadzie – zabawa naśladowcza	

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Owoce – zabawa badawcza, nazywanie, poznawanie, dotykanie owoców, rozpoznawanie owoców za pomocą smaków • Wędrujące jabłko – zabawa słuchowo-ruchowa • Zajęcia muzyczne – „Prezenty od Pani Jesieni”, nauka piosenki „Deszczowy dzień”	– nazywa owoce IV.2, IV.18 – rozpoznaje owoce za pomocą zmysłu smaku IV.18 – czerpie radość ze wspólnej zabawy I.5 – rozwija poczucie rytmu IV.7 – uwrażliwia się na budowę i charakter utworu IV.7
III.	• Koszyzek kasztanów – zabawa bieżna • Owocowe minki – zabawa manipulacyjna • W ogrodzie: Kto dalej? – zawody w turlaniu piłek	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonalą małą motorykę IV.11 – ćwiczy motorykę dużą I.5, I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Witaj, jabłuszko – zabawa integracyjna.

Nauczyciel rysuje mazakiem na jabłku oczy, nos i usta lub przykleja je z plasteliny. Dzieci siedzą w kole i przekazują sobie jabłko z rąk do rąk, witając się z nim w dowolny sposób. Mówią: *Dzień dobry, Cześć*, machają do niego, głaszczą je, przytulają lub posyłają całusa. Nauczyciel może zaproponować wspólne śpiewanie piosenki „Witaj, jabłuszko”.

Środki dydaktyczne: jabłko, mazak lub plastelina

Owocowa orkiestra – zabawa słuchowa.

Prowadzący przynosi w koszyku papierowe jabłka, gruszki, śliwki i listki. Każdy uczestnik zabawy wybiera jeden obrazek. Następnie dzieci dobierają się w grupy zgodnie z wybranymi ilustracjami. Nauczyciel informuje, że będą bawić się w orkiestrę. Rozdaje dzieciom instrumenty: tym, które wybrały jabłko, daje kołatki, tym, które mają gruszkę – trójkąty, tym, które mają śliwkę – bębni, a dzieciom, które wybrały listek – tamburyny.

UWAGA! W przypadku braku instrumentów można wcześniej wykonać z dziećmi proste instrumenty perkusyjne z różnych pojemników.

Następnie nauczyciel pokazuje planszę ze wzorem rytmu. Objaśnia, że każdemu znakowi z planszy odpowiada jeden dźwięk danego instrumentu. Podczas wykonywania utworu prowadzący wskazuje na planszy poszczególne znaki. Dźwięk wydają te instrumenty, którym przyporządkowany jest dany znak. Przykładowy rytm: jabłko, śliwka, śliwka, listek, gruszka, gruszka. Po kilku powtórzeniach różnych rytmów dzieci mogą ponownie wybrać obrazki i zagrać na innych instrumentach.

Środki dydaktyczne: papierowe jabłka, gruszki, śliwki, listki, kołatki, trójkąty, bębni, tamburyny, plansza z rytmami z owoców i liści

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”.

Kto powie? – słuchanie wiersza M. Czerkawskiej, rozmowa na temat jego treści.

Nauczyciel zaprasza dzieci do uważnego wysłuchania wiersza. Prosi, żeby zapamiętały owoce, których nazwy pojawiają się w utworze.

Kto powie?

*Przez sad idzie mały Maciuś,
śmieje się do słonka,
a tu pac! – czerwone jabłko
rzuca mu jabłonka.
Podniósł jabłko, idzie dalej,
a wtem obok dróżki
pac, pac – co to? Stara grusza
zrzuciła dwie gruszki.*

*Podniósł Maciuś żółte gruszki,
bardzo jest szczęśliwy.
Znów pac, pac, pac – trzy śliweczki
spadły z gęstej śliwy.
Niesie Maciuś jabłko, śliwki,
gruszki, co się złocą.
Kto z was powie Maciusiowi,
ile ma owoców?*

Maria Czerkawska

Źródło: M. Czerkawska „Kto powie?” [w:] A. Ożyńska-Zborowska, „Antologia literatury dla najmłodszych”, KAW, Warszawa 2002.

Przykładowe pytania do wiersza: *Jak nazywa się drzewo, na którym rosną jabłka? Jak nazywa się drzewo, na którym rosną gruszki? Jak nazywa się drzewo, na którym rosną śliwki? Ile owoców miał Maciuś? Dlaczego powinniśmy jeść owoce?*

Podczas powtórnego czytania utworu dzieci mogą układać sylwety owoców (liczmany) w takiej kolejności i liczbie, w jakiej pojawiają się w wierszu.

Środki dydaktyczne: sylwety owoców lub liczmany

Wizyta w sadzie – zabawa naśladowcza.

Dzieci naśladują spacer do sadu, nauczyciel nazywa czynności, które mają naśladować dzieci: *Zrywamy jabłka z drzewa, wysoko wspinając się na palce. Zbieramy opadłe owoce, wykonując głębokie skłony w przód. Wkładamy owoce do skrzynek. Wracamy do przedszkola z pełnymi koszami.*

Owoce – zabawa badawcza

Nauczyciel przygotowuje umyte owoce: jabłka, śliwki, gruszki. Dzieci oglądają je, wachają, nazywają, dotykają ich, określają kolory. Potem je liczą i wskazują, których jest najwięcej, a których najmniej. Następnie z pomocą nauczyciela kroją owoce, sprawdzają, jak wyglądają w środku oraz czy mają pestki, opisują kształt i wielkość pestek. Potem nauczyciel przygotowuje na talerzykach kawałki owoców nabite na wykałaczki. Chętne przedszkolaki z zasłoniętymi oczami degustują owoce i zgadują, co zjadły.

Środki dydaktyczne: jabłka, śliwki, gruszki, plastikowe nożyki, talerzyki, wykałaczki, chustka do zawiązania oczu

Wędrujące jabłko – zabawa słuchowo-ruchowa.

Dzieci siadają, tworząc koło. W rytm melodii piosenki podają sobie z ręki do ręki jabłko. Osoba, która nie zdąży go przekazać dalej w momencie wyłączenia muzyki, kończy zabawę.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 4 „Spacer po dywanie”, jabłko

Zajęcia muzyczne – „Prezenty od Pani Jesieni”, nauka piosenki „Deszczowy dzień” (opis na s.116).

utwór

Koszyczek kasztanów – zabawa bieżna.

Dzieci w rytm muzyki biegają pomiędzy rozrzuconymi na podłodze kasztanami.

Każda osoba trzyma w ręce mały koszyk. Na przerwę w muzyce dzieci pochylają się i zbierają kasztany do koszyczków. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie kasztany zostaną zebrane.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 4 Uwertura do baletu „Dziadek do orzechów”, kasztany, małe wiklinowe lub papierowe koszyki

Owocowe minki – zabawa manipulacyjna.

Każde dziecko wybiera dwa takie same owoce, np. dwie śliwki, dwa jabłka, dwie gruszki. Następnie wbija goździki w owoce, tworząc wesołe i smutne buzie.

Środki dydaktyczne: owoce (śliwki, jabłka, gruszki, goździki)

W OGRODZIE

Kto dalej? – zawody w turlaniu piłek.

Dzieci dostają małe piłki i ustawiają się w wyznaczonym miejscu. Na hasło: *Start!* próbują poturlać piłki jak najdalej.

Środki dydaktyczne: małe piłki, lina do wyznaczenia linii startu

Temat 6.3. Korale Pani Jesieni

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Witaj, marchewko – zabawa integracyjna Uciekające kasztany – ćwiczenie dużych grup mięśniowych Jesienny obrazek – zabawa z wykorzystaniem darów jesieni Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”	– odczuwa przynależność do grupy przedszkolnej III.2 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – układa wzory graficzne IV.12 – nadaje znaczenie swojej pracy IV.11 – układa opowieść na temat swojej pracy IV.2, IV.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Co to za warzywa? – zabawa dydaktyczna, nazywanie, dotykanie, wążanie warzyw Warzywny rytm – układanie i kontynuowanie rytmów Karty aktywności – rysowanie po śladzie, ozdabianie rysunków warzyw. Warzywna zgaduj-zgadula – zabawa słowna	– wskazuje podobieństwa i różnice IV.11 – dzieli słowa na sylaby IV.2 – rozpoznaje warzywa na podstawie dotyku IV.11 – dostrzega i kontynuuje rytm IV.12 – ćwiczy sprawność manualną I.7 – rozwija kreatywność IV.1 – rozwiązuje zagadki słowne IV.5

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Skrzynki z warzywami – zabawa ruchowa • Ziemniak – marchew – pietruszka – zabawa ćwicząca spostrzegawczość • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonali koordynację wzrokowo-ruchową I.5 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	• Jesienny wiatr i drzewa – zabawa z elementami równowagi • Szał Pani Jesieni – zabawa plastyczna, malowanie/stemplowanie farbami plakatowymi • Warzywniak – zabawa tematyczna • W ogrodzie: Zbieramy warzywa – zabawa ruchowa	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – tworzy pracę plastyczną IV.8 – aranżuje przestrzeń do zabawy IV.11 – doskonali umiejętność liczenia IV.15 – doskonali umiejętność liczenia IV.15

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Witaj, marchewko – zabawa integracyjna.

Nauczyciel rysuje mazakiem na marchewce oczy, nos i usta lub przykleja je z plasteliny. Dzieci siedzą w kole i przekazują sobie marchewkę z rąk do rąk, witając się z nią w dowolny sposób. Mówią: *Dzień dobry, Cześć, machają do niej, głaszczą ją, przytulają lub posyłają całusa*. Nauczyciel może zaproponować wspólne śpiewanie piosenki „Witaj, marchewko”.

Środki dydaktyczne: marchewka, mazak lub plastelina

Uciekające kasztany – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci ustawiają się jedno za drugim i kolejno turlają się po podłodze.

Jesienny obrazek – zabawa z wykorzystaniem darów jesieni.

Dzieci w parach, grupach albo indywidualnie układają obrazki z kasztanów, żółędzi, liści, szyszek, jabłek, gruszek oraz śliwek. Następnie autorzy opowiadają o swoich dziełach.

Środki dydaktyczne: dary jesieni – kasztany, żółędzie, liście, szyszki, jabłka, gruszki, śliwki

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Co to za warzywa? – zabawa dydaktyczna.

Dzieci nazywają warzywa przyniesione przez nauczyciela, wachają, określają ich kształty, dotykają ich, wskazują podobieństwa i różnice. Następnie rytmicznie (z podziałem na sylaby) powtarzają za nauczycielem ich nazwy: *mar-chew-ka, pie-tru-szka* itd. Chętne osoby mogą samodzielnie dzielić wyrazy na sylaby. Potem nauczyciel chowa warzywa do worka. Dzieci kolejno wkładają do niego ręce i za pomocą dotyku starają się rozpoznać uchwycone warzywo. Podają jego nazwę i sprawdzają, czy je prawidłowo rozpoznały.

Środki dydaktyczne: worek, warzywa (marchewka, pietruszka, kapusta, ziemniak, burak, papryka, cebula, seler)

Warzywny rytm – układanie i kontynuowanie rytmów.

Nauczyciel układa warzywa lub obrazki z warzywami w kolejności: ziemniak, marchewka, ziemniak, marchewka, ziemniak, marchewka, głośno je nazywając. Potem pyta dzieci, co ma dalej ułożyć. Przedszkolaki po dostrzeżeniu rytmu układają go dalej. Następnie nauczyciel układa warzywa lub obrazki: kapusta, marchewka, burak, kapusta, marchewka, burak, kapusta, marchewka, burak, głośno je nazywając. Tak jak poprzednio pyta, co ma dalej ułożyć, a dzieci po dostrzeżeniu rytmu kontynuują go. Można tworzyć dowolne kombinacje rytmów.

Środki dydaktyczne: warzywa lub ilustracje warzyw

Karty aktywności – rysowanie po śladzie, ozdabianie rysunków warzyw.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 23

Warzywna zgaduj-zgadula – zabawa słowna.

Nauczyciel czyta zagadki, a zadaniem dzieci jest udzielenie poprawnej odpowiedzi i wskazanie właściwego warzywa lub przedstawiającej je ilustracji.

*„Kto dba o zdrowie, jest jego fanem.
Raz jest w surówce, raz w ćwikle –
z chrzanem.
Czasem jest tarty, czasem pieczony.
I dzięki niemu barszcz jest czerwony.
(burak)*

*Każdy ją chyba lubi choć troszkę,
zwłaszcza na ciepło, z masłem
i z groszkiem.
W surówce z jabłkiem często zjadana,
a zimą bywa nosem bałwana.
(marchewka)*

*Najczęściej bywa pomarańczowa,
wielka jak arbuz, wielka jak głowa.
Można z niej zrobić zupę lub dżem.
A ja najchętniej jej pestki jem.
(dynia)*

*Kształt ma marchewki, ale jest biała.
Mama do zupy zawsze ją wkłada.
Zieloną natkę nosi na głowie.
Wiecie już, co to? Czy ktoś mi powie?
(pietruszką)*

*Kiedy się kupi jej piękną główkę,
można z niej zrobić pyszną surówkę.
Albo zawinąć gołąbki i
jeść ją ze smakiem przez kilka dni.
(kapusta)*

Tomasz Plebański

Środki dydaktyczne: warzywa lub ilustracje warzyw

Skrzynki z warzywami – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się w trójki. Jedna osoba z każdej trójki kładzie się na plecach na podłodze – jest skrzynką pełną warzyw. Drugie dziecko chwytą „skrzynkę” za ręce, a trzecie – za nogi i oboje próbują przenieść ją w wyznaczone miejsce w sali.

Ziemniak – marchew – pietruszka – zabawa ćwicząca spostrzegawczość.

Nauczyciel prezentuje obrazki przedstawiające ziemniaka, marchewkę i pietruszkę. Umawia się z dziećmi, że kiedy podniesie dany obrazek, ich zadaniem będzie wykonać określoną czynność: ziemniak – podskok, marchew – przysiad, pietruszka – klaśnięcie w dłonie. Zabawę powtarzamy kilka razy, rolę nauczyciela może przejąć chętne dziecko.

Środki dydaktyczne: obrazki przedstawiające ziemniaka, marchewkę, pietruszkę

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 189).

Jesienny wiatr i drzewa – zabawa z elementami równowagi.

Dzieci stoją w rozsypane na palcach. Nauczyciel lub chętne dziecko jest wiatrem, który w lesie porusza gałęziami drzew – w roli drzew występują pozostałe dzieci. Dotknięte dzieci stają na całych stopach i ruchami tułowia oraz ramiom naśladować ruch gałęzi na wietrze.

Szał Pani Jesieni – zabawa plastyczna.

Dzieci wybierają sposób tworzenia pracy plastycznej, dzieląc się jednocześnie na trzy grupy:

grupa I – malowanie kłębkami waty,

grupa II – malowanie korkiem do butelek,

grupa III – malowanie palcami.

Dzieci w grupach siadają do stolików, wybierają sylwetki liści oraz darów jesieni i malują je w wybrany sposób, używając jesiennych kolorów. Po wyschnięciu ozdabiają sylwetkami szal Pani Jesieni, doczepiony do postaci przygotowanej w ubiegłym tygodniu (temat 5.4. „Dary jesieni”, zajęcia „Suknia Pani Jesieni”).

Środki dydaktyczne: farby w kolorach jesieni, talerzyki na farby, wata, korki od butelek, sylwetki darów jesieni, wykonana w ubiegłym tygodniu postać Pani Jesieni

Warzywniak – zabawa tematyczna.

Dzieci bawią się w sklep – kupują i sprzedają warzywa oraz owoce. Przeliczają, określają, czego jest mniej, a czego więcej, nazywają warzywa i owoce.

Środki dydaktyczne: sylwetki warzyw oraz owoców, koszyczki

W OGRODZIE

Zbieramy warzywa – zabawa ruchowa.

Nauczyciel chowa w różnych miejscach ogrodu warzywa. Rozdaje dzieciom koszyki lub plastikowe wiaderka. Następnie dzieci wyruszają na poszukiwania. Zebrane warzywa wkładają do koszyków lub wiader. Potem wspólnie liczą i sprawdzają, czy wszystkie warzywa zostały zebrane.

Środki dydaktyczne: warzywa, koszyki lub wiaderka

Temat 6.4. Jesienne dary natury

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Witaj, gruszeko – zabawa integracyjna Liście i owoce – zabawa orientacyjno-porządkowa, rozpoznawanie owoców z danego drzewa Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”	– odczuwa przynależność do grupy przedszkolnej III.2 – rozpoznaje drzewa, liście i owoce z.10 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Jesienna matematyka – zabawa dydaktyczna: Drzewa – porównywanie liczebności zbiorów; Kosz z owocami i warzywami – przeliczanie, posługiwanie się kodem liczbowym; Listki – układanie elementów według wielkości	– sprawnie liczy w zakresie 4 IV.15 – zna i stosuje pojęcie „tyle samo” IV.13 – układa liście od najmniejszego do największego i odwrotnie IV.12

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Tańczące liście – zabawa uspokajająca • Karty aktywności – wyszukiwanie elementów niepasujących do zbioru; rysowanie po śladzie	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – myśli logicznie, wskazuje elementy niepasujące do zbioru IV.12, IV.9 – ćwiczy sprawność manualną I.7
III.	• Koszyzek kasztanów – zabawa bieżna • Kto tak stuka? – zabawa słuchowa • Jesienne memory – zabawa ćwicząca spostrzegawczość • W ogrodzie: Jesienna ścieżka – zabawa równoważna	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – wskazuje źródło dźwięku IV.7 – doskonalą pamięć i spostrzegawczość IV.9 – ćwiczy równowagę I.5, I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Witaj, gruszeko – zabawa integracyjna.

Nauczyciel rysuje mazakiem na gruszcze oczy, nos i usta lub przykleja je z plasteliny. Dzieci siedzą w kole i przekazują sobie gruszkę z rąk do rąk, witając się z nią w dowolny sposób. Mówią: *Dzień dobry, Cześć*, machają do niej, głaszczą ją, przytulają lub posyłają całusa. Nauczyciel może zaproponować wspólne śpiewanie piosenki „Witaj, gruszeko”.

Środki dydaktyczne: gruszka, mazak lub plastelina

Liście i owoce – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci losują obrazki kasztana, żółędzia i jarzębiny – w ten sposób dzielą się na grupy. Prowadzący przykleja obrazki do ubrań dzieci za pomocą taśmy dwustronnej. Umieszcza w trzech miejscach sali duże ilustracje liści: kasztanowca, dębu i jarzębiny. Przedszkolaki swobodnie tańczą przy akompaniamencie muzyki; na przerwę w muzyce i hasło, np. *Kasztany!*, osoby z obrazkami kasztana muszą utworzyć koło wokół liścia kasztanowca. Zabawę należy powtórzyć kilka razy.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 18 „Brass-joker”, obrazki kasztanów, żółędzi, jarzębiny, duże ilustracje liści kasztanowca, dębu i jarzębiny

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Jesienna matematyka – zabawa dydaktyczna, karta pracy.

– **Drzewa** – porównywanie liczebności zbiorów.

Nauczyciel przygotowuje dwa duże drzewa wycięte z kolorowego papieru. Dzieci dobierają się w pary i siadają naprzeciwko siebie w dwóch rzędach. Na początku każdego rzędu prowadzący umieszcza drzewo. Uczestnicy kolejno w parach wykonują zadanie: jedna osoba z pary rzuca dużą kostką (z oczkami od 1 do 4), liczy, ile oczek wypadło, i umieszcza na drzewie taką samą liczbę owoców, np. jabłek, następnie druga osoba z pary rzuca kostką i umieszcza na swoim drzewie odpowiednią liczbę owoców. Potem wspólnie określają, kto ma więcej, a kto mniej owoców.

– **Kosz z owocami i warzywami** – przeliczanie, postępowanie się kodem liczbowym.

Nauczyciel przygotowuje kosz pełen owoców i warzyw. Na tablicy lub na podłodze umieszcza obrazki owoców i warzyw z koszyka, przygotowuje kartoniki z kropkami (od 1 do 4). Dzieci wyciągają z koszyka owoce i warzywa wymienione przez prowadzącego, np.: gruszka, gruszka, marchewka, jabłko, następnie liczą je i umieszczają pod obrazkiem danego owocu lub warzywa – kartonik z odpowiednią liczbą kropek. Zadanie powtarza się kilka razy z różną liczbą elementów.

– **Listki** – układanie elementów według wielkości.

Nauczyciel dzieli dzieci na grupy. Dla każdej z nich przygotowuje jesienne liście na talerzykach. Zadaniem przedszkolaków jest ułożenie liści od najmniejszego do największego lub odwrotnie. Potem dzieci układają rytmy z liści według własnego pomysłu, np.: mały liść, duży liść, mały liść, duży liść..., zielony listek, brązowy listek, zielony listek, brązowy listek... itp.

Środki dydaktyczne: dwa duże drzewa z kolorowego papieru, duża kostka z oczkami od 1 do 4, owoce, kosz z owocami i warzywami, kartoniki z kropkami (od 1 do 4), obrazki owoców i warzyw, liście, talerzyki

Tańczące liście – zabawa uspokajająca.

Dzieci naśladują tańczące na wietrze liście. Poruszają się zgodnie z wystukiwanym przez nauczyciela na bębenku, zmieniającym się rytmem. Na przerwę w grze dzieci kładą się na podłodze i spokojnie oddychają. Nauczyciel przypomina o wdechu nosem i wydechu ustami.

Środki dydaktyczne: bębenek

Karty aktywności – wyszukiwanie elementów niepasujących do zbioru; rysowanie po śladzie.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 24, 25

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

utwór

Koszyczek kasztanów – zabawa bieżna.

Dzieci w rytm muzyki biegają pomiędzy rozrzuconymi na podłodze kasztanami.

Każda osoba trzyma w ręce mały koszyk. Na przerwę w muzyce dzieci pochylają się i zbierają kasztany do koszyczków. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie kasztany zostaną zebrane.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 4 Uwertura do baletu „Dziadek do orzechów”, kasztany, małe wiklinowe lub papierowe koszyki

Kto tak stuka? – zabawa słuchowa.

Dzieci siedzą w kole lub szeregu. Każde trzyma dwa kasztany. Jedna osoba ma zasłonięte oczy i będzie odgadywać, kto z pozostałych uczestników zabawy stuka kasztanami. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Środki dydaktyczne: kasztany

Jesienne memory – zabawa ćwicząca spostrzegawczość.

Prowadzący przygotowuje sześć par takich samych kartoników z jesiennymi ilustracjami.

Rozkłada je obrazkami do dołu. Odkrywa jeden z nich, a dzieci nazywają ilustrację i odkrywają drugi obrazek. Jeżeli jest taki sam jak ten, który odsłonił nauczyciel, zabierają parę. Zabawa trwa do momentu, aż wszystkie obrazki zostaną zebrane.

Środki dydaktyczne: sześć par takich samych kartoników z jesiennymi ilustracjami

W OGRODZIE

Jesienna ścieżka – zabawa równoważna

Nauczyciel rozkłada w ogrodzie kolorowe papierowe liście, tworząc ścieżkę. Zadaniem dzieci jest przejście po liściach, tak żeby nie dotknąć ziemi.

Środki dydaktyczne: liście wycięte z papieru

Temat 6.5. Tworzymy jesienne korony

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Jesienny taniec – zabawa ruchowa do muzyki Grające kasztanki – zabawa dydaktyczna Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”	– improwizuje ruchem do muzyki IV.1 – uważnie słucha, czeka na swoją kolej III.8 – sprawnie liczy przedmioty IV.15 – wskazuje, kto ma mniej, a kto więcej przedmiotów IV.15 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Gdzie jest kasztan? – zabawa rozwijająca orientację przestrzenną Gdzie kasztany, gdzie żółędzie? – zabawa rozwijająca orientację przestrzenną względem własnej osoby Jesienna orkiestra – zabawa muzyczno-ruchowa Spadające kasztany – zabawa skoczna Jesienne korony – zabawa plastyczna, doklejanie darów jesieni Uciekające kasztany – ćwiczenia dużych grup mięśniowych	– orientuje się w kierunkach w przestrzeni IV.14 – orientuje się w kierunkach w przestrzeni względem własnej osoby IV.14 – wystukuje rytm do utworu muzycznego IV.7 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – tworzy pracę plastyczną IV.1 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5
III.	Sylabowe zagadki – zabawa słuchowa Kończenie zdań – zabawa rozwijająca mowę Jesienny wiatr i drzewa – zabawa z elementami równowagi Tak czy nie? – zabawa słowna W ogrodzie: Wirujące liście – zabawa ruchowa z wykorzystaniem chusty animacyjnej	– dzieli słowa na sylaby IV.2 – wzbogaca słownictwo IV.2 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – odpowiada na pytania IV.5 – prawidłowo reaguje na polecenia nauczyciela III.8 – współpracuje z rówieśnikami w czasie zabawy III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

utwór

Jesienny taniec – zabawa ruchowa do muzyki.

Nauczyciel wkłada kasztany, żółędzie, owoce i warzywa do koszy, które umieszcza na środku sali. Dzieci tańczą swobodnie przy muzyce, na przerwę w muzyce machają, uśmiechają się, posyłają buziaki w kierunku zgromadzonych darów jesieni.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 23 „Walc kwiatów”, kosze, dary jesieni

Grające kasztanki – zabawa dydaktyczna.

Każdy przedszkolak zabiera z koszyka dwa kasztany. Dzieci wykonują zadania:

- Nauczyciel uderza kasztanami o siebie. Dzieci słuchają, a następnie uderzają tyle samo razy.
- Prowadzący wystukuje rytm kasztanami. Zadaniem dzieci jest powtórzenie rytmu.
- Nauczyciel bierze do ręki dwa kasztany i mówi: *Weźcie więcej kasztanów, niż mam ja.*

Dzieci liczą swoje kasztany i podają ich liczbę. Potem nauczyciel bierze do ręki cztery kasztany i mówi: *Weźcie mniej kasztanów, niż mam ja.* Dzieci podają liczbę swoich kasztanów. Zabawę powtarzamy kilka razy, zmieniając liczbę kasztanów.

Środki dydaktyczne: kosz z kasztanami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Jesienne harce”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Gdzie jest kasztan? – zabawa rozwijająca orientację przestrzenną.

Nauczyciel kładzie kasztan w różnych miejscach względem krzesła – na nim, przed nim, pod nim, za nim, z boku. Przedszkolaki określają położenie kasztana. Następnie każde dziecko bierze kasztan i umieszcza go względem siebie według poleceń prowadzącego – nad sobą, przed sobą, na głowie, za sobą, z boku.

Środki dydaktyczne: krzesło, kasztany

Gdzie kasztany, gdzie żołądź? – zabawa rozwijająca orientację przestrzenną względem własnej osoby.

Dzieci stoją w rozсыпce. Wybierają z koszyka albo jeden kasztan albo jeden żołądź. Następnie nauczyciel wydaje polecenia: *Dzieci, które mają kasztany, kładą je przed sobą, a dzieci trzymające żołądź – za sobą. Dzieci, które mają żołądź, kładą je na głowie, a dzieci trzymające kasztany – z boku itp.*

Środki dydaktyczne: kasztany i żołądź

Jesienna orkiestra – zabawa muzyczno-ruchowa.

Każde dziecko bierze dwa kasztany lub dwa żołądź. Nauczyciel włącza nagranie utworu „Bobas kocha bluesa”, a dzieci rytmicznie uderzają kasztanami i żołądźmi o podłogę, stoliki, krzesła.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 7 „Bobas kocha bluesa”, kasztany i żołądź

Spadające kasztany – zabawa skoczna.

Dzieci skaczą obunóż w rytmie wygrywanym przez nauczyciela na bębenku, wolno i szybko. Gdy nauczyciel przerywa grę, dzieci kucają, pochylają głowy i obejmują nogi ramionami. Na dźwięk bębna ponownie skaczą.

Środki dydaktyczne: bębenek

 Jesienne korony – zabawa plastyczna.

utwór

Nauczyciel przygotowuje dla każdego dziecka koronę wyciętą z bloku technicznego. Następnie przedszkolaki ozdabiają korony darami jesieni, używając kleju typu magic, który po wyschnięciu jest niebrudzący i przezroczysty. Po wyschnięciu prac nauczyciel dopasowuje korony do głów dzieci i zszywa zszywaczem. Potem uczestnicy w koronach na głowach tańczą swobodnie w rytm muzyki.

Środki dydaktyczne: korony wycięte z bloku technicznego, klej typu magic, dary jesieni, zszywacz, dowolny utwór do tańca, np. CD3 Utwory nr 23 „Walc kwiatów”

Uciekające kasztany – ćwiczenia dużych grup mięśniowych.

Dzieci ustawiają się jedno za drugim i kolejno turlają się po podłodze.

Sylabowe zagadki – zabawa słuchowa.

Nauczyciel dzieli nazwy darów jesieni na sylaby, zadaniem dzieci jest podanie, o jakie słowo chodzi. Dzieci mogą przejmować rolę nauczyciela i dzielić słowa na sylaby.

Kończenie zdań – zabawa rozwijająca mowę.

Dzieci kończą zdania rozpoczęte przez nauczyciela. Przykładowe zdania: *Jabłko jest okrągłe jak... Marchewka jest podłużna jak... Kapusta jest zielona jak... Gruszka jest słodka jak... Śliwka jest mała jak...*

Jesienny wiatr i drzewa – zabawa z elementami równowagi.

Dzieci stoją w rozсыпce na palcach. Nauczyciel lub chętne dziecko jest wiatrem, który w lesie porusza gałęziami drzew – w roli drzew występują pozostałe dzieci. Dotknięte dzieci stają na całych stopach i ruchami tułowia oraz ramiom naśladują ruch gałęzi na wietrze.

Tak czy nie? – zabawa słowna.

Nauczyciel umawia się z dziećmi, że będzie wypowiadał zdania, a dzieci będą reagować „tak”, gdy zdanie będzie prawdziwe, i „nie”, jeżeli nie będzie prawdziwe.

Przykładowe zdania: *Jabłko jest niebieskie. Kasztany rosną na choinkach. Kapusta jest zielona. Z ziemniaków robimy frytki. Marchewka jest pomarańczowa. Gruszki rosną w lesie. Z buraków gotujemy barszcz czerwony.*

W OGRODZIE

Wirujące liście – zabawa ruchowa z wykorzystaniem chusty animacyjnej.

Dzieci umieszczają jesiennie liście na chuście. Następnie poruszają się w bok – początkowo powoli, delikatnie falując chustą, potem coraz szybciej i szybciej. To samo wykonują, poruszając się w drugą stronę. Na koniec zatrzymują się i falują chustą tak mocno, żeby wszystkie liście spadły na ziemię.

Środki dydaktyczne: liście, chusta animacyjna

Zajęcia muzyczne 6. Prezenty od Pani Jesieni

piosenka

Deszczowy dzień – nauka piosenki i zabawa rytmiczna przy piosence.

Po wystudiowaniu piosenki dzieci wraz z nauczycielem omawiają jej treść. Prowadzący wyjaśnia znaczenie pojęć „kiepski humor”, „dreszcze”. Podczas kolejnego słuchania piosenki dzieci za pomocą gestów i mimiki ilustrują jej treść. Następnie uczą się piosenki, powtarzając fragmenty po nauczycielu.

Kiedy wszyscy opanują słowa i melodię refrenu, można przeprowadzić zabawę rytmiczną. Dzieci wraz z nauczycielem siedzą w kręgu i podczas refrenu wykonują następujące gestodźwięki:

Ref. *Pada, pada, deszczu! pada* (opuszczają powoli ręce znad głowy, poruszając palcami)

kap, kap, kapu, kap! (wykonują 2 klepnięcia oburącz i 3 naprzemienne w kolana)

Z drzewa mokry kasztan spada: (kręcą rękami „młynki”)

stuk, puk, klap! (wykonują 2 klaśnięcia i 1 klepnięcie oburącz w podłogę)

Następnie piosenka grupy otrzymuje tekturowe talerzyki, a reszta dzieci – po dwa kasztany.

Podczas refrenu dzieci akompaniują na nich w następujący sposób: na słowa: „kap, kap, kapu, kap!” – grają rytm piosenki na talerzach, na słowa: „stuk, puk, klap!” – stukają kasztanami zgodnie z rytmem piosenki.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 11 „Deszczowy dzień”, tekturowe talerze, kasztany

piosenka

Masażyki – zabawa ruchowa przy piosence.

Dzieci dobierają się w pary i biorą za obie ręce. Wszystkie zwrotki i refreny realizują w ten sam sposób:

*To się jesienią przytrafić może: (kołyszą się z nogi na nogę)
chmury są dzisiaj w kiepskim humorze. (jw.)*

*Liście na drzewach przenika dreszcz, (obracają się w małych kóteczkach)
co z tego będzie? Oj, chyba deszcz!* (zmiana kierunku ruchu)

Podczas refrenu puszczają ręce i ustawiają się jedno za drugim. Dziecko stojące z tyłu delikatnie, w rytmie piosenki, stuka palcami w plecy kolegi. Przy powtórzeniu refrenu dzieci zamieniają się rolami.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 11 „Deszczowy dzień”

utwór

Taniec jesiennego wiatru – zabawa naśladowcza przy muzyce.

Dzieci stają w rozсыпce, zachowując między sobą duże odległości. Nauczyciel rozdaje wszystkim wstążki do tańca (ewentualnie paski krepiny). Wstążki można wykonać samodzielnie, przyklejając do patyczków o długości ok. 25 cm wstążki o długości ok.

1–1,20 m.

Walc ma budowę ABA. Podczas części A dzieci naśladują ruchy wstążki nauczyciela, np. kołysanie na boki, szybkie ruchy nadgarstka („fale”), leżące ósemki, duże koła, obroty wokół własnej osi (również w połączeniu z „falą”), zakreślanie łuku nad głową („malowanie sufitu”) itp.

W czasie części B dzieci swobodnie tańczą, dopasowując ruch do muzyki.

Wraz z powrotem części A dzieci naśladują ruch wstążki nauczyciela.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 12 „Walc Des-dur op. 64 nr 1”, wstążki

$\text{♩} = 45$

1. To się je - sie - nią przy - tra - fić mo - że:

3
chmu - ry są dzi - siaj w kiep - skim hu - mo - rze.

5
Liś - cie na drze - wach prze - ni - ka dreszcz,

7
co z te - go bę - dzie? Oj, chy - ba deszcz!

$\text{♩} = 60$

9
Pa - da, pa - da, desz - czyk pa - da kap, kap, ka - pu, kap!

13
Mo - kry kasz - tan z drze - wa spa - da stuk, puk, klap!

17
Pa - da, pa - da, desz - czyk pa - da kap, kap, ka - pu, kap!

21
Mo - kry kasz - tan z drze - wa spa - da stuk, puk, klap!

piosenka

akomp.

1. To się jesienią przytrafić może:
chmury są dzisiaj w kiepskim humorze.
Liście na drzewach przenika dreszcz,
co z tego będzie? Oj, chyba deszcz!

Ref. Pada, pada, deszczyk pada
kap, kap, kapu, kap!
Mokry kasztan z drzewa spada:
stuk, puk, klap!

} bis

2. Ptakom na drzewach przemokły piórka,
z dziupli wygląda smutna wiewiórka,
lisek ogonem wyciera nos,
razem wzdychają: „Cóż, taki los...”.

Ref. Pada, pada, deszczyk pada...

3. I tylko grzybek kropelki łąpie,
cieszy się z tego, że deszczyk kapie,
słucha jak szumi jesienny las,
i szybko rośnie przez cały czas

Ref. Pada, pada, deszczyk pada...

KRĄG TEMATYCZNY

7. Aktywnie i zdrowo

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- doskonalenie umiejętności dbania o higienę
- wdrażanie do przestrzegania zasad zdrowego żywienia
- budowanie wzorca zdrowego stylu życia opartego na przestrzeganiu różnych zasad

OBSZAR EMOCJONALNY

- pogłębianie umiejętności dostrzegania i nazywania stanów emocjonalnych i uczuć swoich i innych osób
- kształtowanie umiejętności wyrażania emocji w społecznie akceptowany sposób
- rozwijanie umiejętności pozytywnego postrzegania zjawisk i świata

OBSZAR SPOŁECZNY

- uświadczenie znaczenia kultury w życiu codziennym, stosowanie form grzecznościowych
- kształtowanie właściwego zachowania podczas wycieczek do parku, lasu
- rozwijanie umiejętności przestrzegania zasad bezpiecznej zabawy

OBSZAR POZNAWCZY

- rozbudzanie potrzeby kontaktu z przyrodą
- doskonalenie umiejętności grupowania obiektów ze względu na wspólne cechy
- usprawnianie myślenia przyczynowo-skutkowego
- rozwijanie umiejętności porównywania przedmiotów
- rozwijanie mowy i myślenia

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- robot, ball, car, doll, teddy

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie zabawek, odpowiadanie na pytanie: *What's this?*, śpiewanie piosenki i reagowanie na nią, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”

Worek z jabłkami – ćwiczenie wytrzymałościowe.

Dzieci dobierają się w pary. Jedno dziecko kładzie się na dywanie, a drugie chwytą je za ręce i ciągnie po dywanie. Po chwili następuje zamiana ról.

Zbieranie jabłek – ćwiczenie z elementem skłonu.

Dzieci wykonują skłony i wyprasty, naśladując zbieranie jabłek opadłych z drzewa.

Ważymy owoce – ćwiczenie równoważne.

Dzieci dobierają się w pary i podają sobie ręce. Naprzemiennie wykonują przysiady i wyprasty.

Zrywamy jabłka – zabawa ze wspieraniem na palce.

Dzieci spacerują po sali. Na hasło: *Zrywamy jabłka!* zatrzymują się, stają na palcach, wyciągają jedną rękę jak najwyżej, naśladując zrywanie wiszących jabłek. Jabłka powinny być zrywane raz prawą, raz lewą ręką.

Rytm – zabawa rytmizacyjna.

Dzieci maszerują, rytmicznie tupiąc i klaszcząc, i jednocześnie mówią tekst: *Witaminki, witaminki dla chłopczyka i dziewczynki.*

Temat 7.1. Jesienne spacer		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Dobieramy się do pary – zabawa orientacyjno-porządkowa • Jesień w książkach – oglądanie książek i albumów o tematyce jesiennej • Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – potrafi wypowiadać się na temat ilustracji IV.2, IV.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Pogodna jesień – wysłuchanie wiersza L. Łącz, rozmowa • Karty aktywności – nazywanie i klasyfikowanie jesiennych skarbów • Tanec z liśćmi – swobodna interpretacja ruchowa utworu A. Vivaldiego „Jesień” • Jesienne drzewo – zabawa plastyczna • W poszukiwaniu jesieni – wycieczka do pobliskiego parku lub lasu	– uważnie słucha utworu literackiego IV.3 – odpowiada na pytania, buduje dłuższe wypowiedzi na temat wysłuchanego utworu IV.2, IV.5 – klasyfikuje i przelicza elementy IV.12, IV.15 – odczuwa nastroj słuchanej muzyki i próbuje go wyrazić za pomocą swobodnej ekspresji ruchowej IV.7, II.4 – poznaje właściwości papieru podczas darcia IV.11 – tworzy pracę plastyczną IV.1 – obserwuje zmiany zachodzące w przyrodzie IV.18 – odczuwa piękno przyrody w bezpośrednim kontakcie II.11
III.	• Jesienny świat – swobodne wypowiedzi dzieci na temat wycieczki • Jesienny spacer – zabawa ze skokiem obunóż i naprzemiennym • Jesienne drzewo – kończenie pracy plastycznej, opowiadanie o niej	– buduje dłuższe wypowiedzi IV.2, IV.6 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – twórczo realizuje zadanie plastyczne IV.1

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Dobieramy się do pary – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Każde dziecko otrzymuje jeden emblemat warzywa lub owocu. Gdy przedszkolaki słyszą muzykę, biegają w różnym tempie. Gdy muzyka cichnie, dobierają się w pary – owoc z owocem, warzywo z warzywem.

Środki dydaktyczne: emblematy warzyw i owoców, CD3 Utwory nr 4 „Uwertura” do baletu „Dziadek do orzechów”

Jesień w książkach – oglądanie książek i albumów z ilustracjami jesieni.

Dzieci oglądają książki oraz okazy przyrodnicze w kąciку przyrody z użyciem lupy: liście, kasztany, żołądź, orzechy, jarzębinę. Nauczyciel zachęca przedszkolaki, by powiedziały, z czym im się kojarzą te okazy, z jaką porą roku, gdzie można je zbierać i co można z nimi zrobić.

Środki dydaktyczne: okazy przyrodnicze (kasztany, żołądź, jarzębina, liście, orzechy), lupa, encyklopedia, książki z ilustracjami jesieni

Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Pogodna jesień – wysłuchanie wiersza Laury Łącz, rozmowa na temat treści, klasyfikowanie jesiennych okazów.

Pogodna jesień

*Nie myśl nigdy, że jesień jest smutna,
przydymiona, wyblakła, deszczowa,
że to koniec wakacji i słońca,
mama leżak na strychu już chowa.*

*Idź na spacer do parku w niedzielę,
spotkasz wrótkę, co kolor zieleni
czarodziejską swą różdżką z gałązki
w złoto, brązy, purpurę zamieni.*

*Patrz, jak cieszy się ruda wiewiórka,
co jak płomyk wśród dębów skakała,
a jagody, żołądź, orzechy
gdzieś wśród liści i traw pochowała.*

*Już chomiki, borsuki i kuny
pozbierały zapasy na zimę,
bo niedługo korale jarzębin
będą miały ze śniegu pierzynę.*

Laura Łącz

Po przeczytaniu wiersza nauczyciel rozmawia z dziećmi o jesiennej scenerii i nastroju.

Przykładowe pytania: *Jak wygląda jesień? Jaka jest jesienna pogoda? Jak należy ubierać się stosownie do jesiennego pogody? Co zrobiła jesień z liśćmi? Na jakie kolory je pomalowała? Co dzieje się z liśćmi jesienią? Co robią jesienią zwierzęta?*

Na zakończenie dzieci nazywają oraz segregują materiał przyrodniczy: kasztany, żołądź, kolorowe liście według rodzaju i umieszczają je w koszykach w kąciку przyrody.

Środki dydaktyczne: materiał przyrodniczy, koszyki

Karty aktywności – nazywanie i klasyfikowanie jesiennych skarbów.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 26

Taniec z liśćmi – swobodna interpretacja ruchowa utworu A. Vivaldiego „Jesień”.

Dzieci stoją w niewielkich odległościach od siebie, każde trzymając w jednym ręku liść. Podczas odtwarzania muzyki każde dziecko może swobodnie obracać się lub posuwistym krokiem przemieszczać się w dowolnych kierunkach, trzymając nad głową listek, którym porusza tak, jakby fruwał utrzymywany podmuchem wiatru. Gdy muzyka ucichnie, dzieci kucają i kładą liście na podłogę.

Środki dydaktyczne: liść dla każdego dziecka (prawdziwy bądź z papieru), fragment cz. 1 koncertu „Jesień” z cyklu „Cztery pory roku” A. Vivaldiego (ze zbiorów nauczyciela)

Jesienne drzewo – zabawa plastyczna.

Dzieci drą kawałki gazet na cienkie paski. Potem przyklejają je na duży karton, tak by tworzyły pień drzewa oraz gałęzie. Następnie nauczyciel rozdaje liście klonu, które dzieci malują na kolory kojarzące się z jesienią: na pomarańczowo, czerwono, żółto, zielono. Odbijają je na kartonie, tworząc koronę drzewa. Jeśli uczestnicy nie zdążą wykonać całej pracy, mogą skończyć po południu.

Środki dydaktyczne: gazety, duży karton, liście klonu, farby, klej

W poszukiwaniu jesieni – wycieczka do pobliskiego parku lub lasu.

Celem wyprawy jest obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie: kolorystyki, temperatury, kształtów oraz zebranie okazów do kąpki przyrody. Nauczyciel przypomina o konieczności dobierania stroju do warunków pogodowych (ciepłe kurtki, kalosze, rękawiczki). Zachęca, by dzieci podawały jak największą liczbę porównań do lata – pory dotychczas obserwowanej. Jako przykład i wzór podaje stwierdzenia, np.: *Latem drzewa były zielone i pełne liści, a teraz prawie liści nie mają, a te liście, które zostały, są złote, brązowe, czerwone i pomarańczowe. Latem chodziliśmy w sandałach i kłapkach, a teraz chodzimy w krytych butach.*

Przedszkolaki wraz z nauczycielem próbują wyobrazić sobie, jak może wyglądać park (las) zimą. Prowadzący zwraca uwagę na konieczność używania przez dzieci odpowiednich określeń czasu. **Środki dydaktyczne:** torby na zebrane dary natury

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Jesienny świat – swobodne wypowiedzi na temat wycieczki.

Dzieci dzielą się spostrzeżeniami z wycieczki, opowiadają o zaobserwowanych zmianach w przyrodzie. Omawiają dowody na przyście chłodniejszej pory roku (chłodne poranki, krótsze dni, mgły, deszcze, niska temperatura). Nauczyciel zadaje pytania: *Po czym można poznać, że jest już jesień? Co by było, gdyby nie było jesieni? Gdzie najlepiej widać zmiany zachodzące w przyrodzie?* Dzieci wspólnie próbują ustalić, co należy robić, by uniknąć chorób i czerpać radość z nadejścia jesieni. Oglądają skarby przyniesione ze spaceru: różne rodzaje liści (dębu, kasztanowca, jarzębiny, olchy itp.) oraz ich owoce. Przygotowują liście do suszenia – do założenia zielnika.

Jesienny spacer – zabawa ruchowa ze skokiem obunóż i naprzemiennym.

Nauczyciel rozkłada na podłodze krążki – jeden za drugim. Każde dziecko próbuje przeskoczyć je obunóż, a później na zmianę raz prawą, raz lewą nogą.

Środki dydaktyczne: krążki

Jesienne drzewo – praca plastyczna.

Dzieci wykańczają prace przedstawiające drzewa i opowiadają o nich na forum grupy.

Temat 7.2. Z wizytą w spiżarni

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Ciepło – zimno – zabawa bieżna • Czego tu brakuje? – zabawa dydaktyczna kształtująca spostrzegawczość • Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – kształtuje umiejętność uważnego przyglądania się i dostrzegania zmian z.3, z.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Znane i lubiane warzywa i owoce – tworzenie zdrobnień do nazw owoców i warzyw • Wiem, ile jest warzyw, a ile owoców – zabawa matematyczna • Żyj zdrowo – kolorowo – zabawa muzyczno-ruchowa z liczeniem	– poznaje formy zdrobnień rzeczowników IV.2 – poprawnie liczy na konkretach IV.15 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Owoce i warzywa w spiżarni – rozmowa Karty aktywności – wyszukiwanie na ilustracji ukrytych elementów, rysowanie linii falistych. Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– poszerza zasób słów IV.2 – mówi o swoich doświadczeniach IV.6 – doskonali spostrzegawczość IV.9 – rysuje linie faliste między wyznaczonymi punktami I.7 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Sałatką warzywno-owocową – zabawa integracyjna Zgadnij, co to – rozwiązywanie zagadek tekstowych W ogrodzie: Rysujemy warzywa – kształtowanie sprawności grafomotorycznej Znajdź warzywo – zabawa doskonaląca spostrzegawczość	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – uważnie słucha IV.6 – rozwiązuje zagadki IV.5 – doskonali sprawność manualną I.7 – uczy się na pamięć rymowanki IV.5 – ćwiczy spostrzegawczość IV.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

utwór

Ciepło – zimno – zabawa bieżna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom szarfy. Przedszkolaki zakładają je na skos i maszerują po sali w rytm dowolnej muzyki. Na hasło nauczyciela: *Ciepło!* każde dziecko zdejmuje szarfę i zostawia ją w miejscu, w którym stało. Na hasło: *Zimno!* ponownie zakłada szarfę na siebie. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Środki dydaktyczne: szarfy, CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”

Czego tu brakuje? – zabawa dydaktyczna kształtująca spostrzegawczość.

Nauczyciel rozkłada na dywanie kilka warzyw i owoców. Prosi przedszkolaki, aby uważnie się przyjrzały, jakie warzywa i owoce znajdują się na dywanie. Potem wybiera jedną osobę, zasłania jej oczy chustką i zabiera jedno warzywo lub jeden owoc. Zadaniem dziecka jest zgadnąć, czego brakuje. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Gdy dzieci już dobrze pamiętają nazwy warzyw i owoców, można utrudnić zabawę – nauczyciel przekłada warzywo lub owoc na inne miejsce w szeregu. Zadaniem uczestnika jest odtworzenie kolejności owoców i warzyw sprzed zamiany. Zabawę można powtarzać wielokrotnie.

Środki dydaktyczne: wybrane warzywa i owoce, chustka do zastonięcia oczu

Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Znane i lubiane warzywa i owoce – tworzenie zdrobnień do nazw owoców i warzyw.

Nauczyciel pokazuje owoc lub warzywo, a zadaniem wybranych dzieci jest odgadnięcie nazwy oraz podanie zdrobnienia, np. jabłko – jabłuszko; gruska – gruszeczek; śliwka – śliweczek; marchew – marchewka/marcheweczek; burak – buraczek; cebula – cebulka; kapusta – kapustka; ogórek – ogóreczek. Dobrze, jeśli nauczyciel ma po dwa okazy każdego owocu i warzywa – mały i duży – wtedy pokazuje najpierw duży, a potem mały, który dzieci nazywają zdrobieniem.

Środki dydaktyczne: wybrane warzywa i owoce

Wiem, ile jest warzyw, a ile owoców – zabawa matematyczna.

Nauczyciel kładzie przed sobą po 10 różnych owoców i warzyw – mogą się powtarzać (jabłka, gruszki, śliwki, marchewki, pietruszki, ziemniaki, pory, selery). Ma również dwa kosze wiklinowe lub dwie obręcze. Prosi dzieci, by razem z nim najpierw posegregowały i oddzieliły owoce od warzyw i umieściły w koszach lub obręczach. Następnie wybrane dzieci liczą owoce, a nauczyciel zapisuje na kartce liczbę. Potem przeliczane są warzywa. Nauczyciel zadaje pytanie: *Jak myślicie, czego jest więcej: warzyw czy owoców?* Jeśli dzieci nie potrafią wskazać zbioru o większej liczbie, można zaproponować, by ustawiły w pary warzywo z owocem i wtedy przekonały się, których elementów jest więcej, a których – mniej.

Środki dydaktyczne: wybrane owoce i warzywa, dwa kosze wiklinowe lub dwie obręcze, kartki, flamaster

utwór

Żyj zdrowo – kolorowo – zabawa muzyczno-ruchowa z liczeniem.

Dzieci maszerują w rytm muzyki w różne strony. Nauczyciel pokazuje podczas przerwy w muzyce liczby od 1 do 4, a dzieci odpowiednio reagują: 2 – dobierają się w pary, 3 – tworzą koła z trzech osób, 4 – tworzą koła z czterech osób. Pojawienie się muzyki jest sygnałem do ponownego poruszania się po sali.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”, emblematy liczb od 1 do 4

Owoce i warzywa w spiżarni – rozmowa.

Nauczyciel zaprasza dzieci do wspólnej rozmowy o spiżarni. Prezentuje zdjęcia pomieszczeń, regałów, na przechowywanie żywności. Przedszkolaki próbują odpowiadać na pytania: *Co to jest spiżarnia? Co można tam przechowywać? Kto ma spiżarnię? Kto był kiedyś w spiżarni? Jak wygląda to pomieszczenie?* Następnie dzieci starają się nazwać widoczne na zdjęciach warzywa, owoce, przetwory.

Środki dydaktyczne: zdjęcia spiżarni

Karty aktywności – wyszukiwanie na ilustracji ukrytych elementów, rysowanie linii falistych.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 27

Cwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 190).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Salatka warzywno-owocowa – zabawa integracyjna.

Przedszkolaki siedzą w kręgu. W rękach mają obrazki wybranych warzyw i owoców. Nazywają warzywa i owoce, które wybrały. Nauczyciel wymienia nazwę jednego warzywa i jednego owocu. Dzieci, które mają przedstawiające je obrazki, zamieniają się miejscami. Na hasło: *Salatka owocowo-warzywna* – wszyscy zamieniają się miejscami.

Środki dydaktyczne: ilustracje owoców i warzyw (po jednym dla każdego dziecka)

Zgadnij, co to – rozwiązywanie zagadek tekstowych.

Nauczyciel czyta zagadki, dzieci odpowiadają i za każdym razem pokazują obrazek odpowiedniego warzywa lub owocu.

1. Kiedy się kupi jej piękną główkę,
można z niej zrobić pyszną surówkę.
Albo zawiąć gołąbki i
jeść je ze smakiem przez kilka dni. (kapusta)
2. To mała kulka, co chrupie w buzi,
kiedy ją gryzą mali lub duzi.
Z zewnątrz czerwona, a w środku biała.
Wiosną na kromce jest doskonała. (rzodkiewka)

3. Każdy ją chyba lubi choć troszkę,
zwłaszcza na ciepło, z masłem i z groszkiem.
W surówce z jabłkiem często zjadana,
a zimą bywa nosem bałwana. (marchew)

4. Zwykle się kryje w żółtej łupinie,
choć tak naprawdę nie z tego słynie.
Bo ona z tego znana jest raczej,
że kto ją kroci, ten jak bóbr płacze. (cebula)

5. Kształt ma marchewki, ale jest blada.
Mama do zupy zawsze ją wkłada.
Zieloną natkę nosi na głowie.
Wiecie już, co to? Czy ktoś mi powie? (pietruska)

Tomasz Plebański

6. Zjeść je na surowo czy upiec szarlotkę?
Jedli je rodzice, jadł dziadek i babka.
W Polsce jest ich mnóstwo, a rosną na drzewach.
Co to za owoce? Ja już wiem, to... (jabłka)

7. Skórka fioletowa, żółta lub zielona.
W słodkim, żółtym mięszku pestka jest ukryta.
Zerwana dziś w sadzie, w rondlu przesmażona
zamieni się w pyszne i zdrowe powidła. (śliwka)

Wojciech Widłak

W OGRODZIE

Rysujemy warzywa – kształtowanie sprawności grafomotorycznej.

Nauczyciel wyznacza owalną przestrzeń, na której będą pracowały przedszkolaki. Dzieci rysują kredą na chodniku proste kształty warzyw, a koleżanki i koledzy odgadują nazwy rysunków.

Środki dydaktyczne: kreda

Znajdź warzywo – zabawa doskonaląca spostrzegawczość.

Dzieci maszerują po kole wokół swoich rysunków i skandują rymowanek:

Mniam, mniam, mniam,
chrup, chrup, chrup,
jedz warzywa, będziesz zdrow.

Po słowie „zdrow” nauczyciel wymienia nazwę warzywa, a dzieci starają się szybko je odnaleźć i wskazać.

Temat 7.3. Robimy zapasy na zimę

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Ciepło – zimno – zabawa bieżna Zaczarowana koperta – zabawa dydaktyczna	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – składa obrazek z części IV.9

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	U babci w spiżarni – zabawa dydaktyczna Warsztaty kulinarne – samodzielne przygotowanie kiszonych ogórków Zajęcia muzyczne – „Dbaj o zdrowie!”, nauka piosenki „Zdrowy przedszkolak”	– doskonalą umiejętność liczenia IV.15 – uczestniczy w zajęciach kulinarnych z przestrzeganiem zasad higieny i bezpieczeństwa z.5, z.7 – uwrażliwia się na akcent i puls w muzyce IV.7 – rozwija umiejętności wokalne IV.7 – wyzwala twórczą aktywność ruchową IV.7
III.	Wyprawka – klasyfikowanie warzyw i owoców ze względu na kolor Sałatką warzywno-owocową – zabawa integracyjna W ogrodzie: Wyścig serwetek – ćwiczenie siły wydechu	– klasyfikuje elementy ze względu na kolor IV.12 – doskonalą sprawność manualną I.7 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – ćwiczy siłę i długość wydechu IV.2

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

utwór

Ciepło – zimno – zabawa bieżna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom szarfy. Przedszkolaki zakładają je na skos i maszerują po sali w rytm muzyki. Na hasło nauczyciela: *Ciepło!* każde dziecko zdejmuje szarfę i zostawia ją w miejscu, w którym stało. Na hasło: *Zimno!* ponownie zakłada szarfę na siebie. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

Środki dydaktyczne: szarfy, CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”

Zaczarowana koperta – zabawa dydaktyczna.

Każde dziecko otrzymuje kopertę, w której znajduje się pocięty na kilka części obrazek przedstawiający warzywo lub owoc. Zadaniem uczestnika jest ułożenie obrazka w całość i naklejenie go na kartkę.

Środki dydaktyczne: koperty (po jednej dla każdego dziecka), pocięte na kilka części obrazki warzyw lub owoców, kolorowe kartki, klej

Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

U babci w spiżarni – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel pokazuje przedszkolakom duży arkusz papieru, na którym są narysowane półki, ponumerowane od 1 do 3 za pomocą cyfr i/lub kropek. Każde dziecko otrzymuje kartonowy słoiczek. Zadaniem dziecka jest przyklejenie słoiczka na właściwej półce według instrukcji nauczyciela, np.: *Proszę, przyklej swój słoiczek na półce numer 2.*

Jeżeli dzieci sobie nie radzą, nauczyciel zachęca do liczenia i opisuje półki za pomocą liczebników porządkowych, np. *Przyklej stoik na drugiej półce*. Po wykonaniu zadania wszyscy liczą, ile stoiczeków znajduje się na każdej półce.

Środki dydaktyczne: duży arkusz papieru z narysowanymi trzema ponumerowanymi półkami, sylwety stoiczeków (po jednej dla każdego dziecka), klej

Warsztaty kulinarne – samodzielne przygotowanie kiszonych ogórków.

Dzieci myją ręce, zakładają fartuszki i przechodzą do stolików, na których wcześniej zostały przygotowane: małe, jędrne ogórki, stoje, zestawy przypraw do kiszenia.

Przedszkolaki wykonują kolejne czynności:

- oglądają zestaw przypraw do kiszenia (skład zestawu: czosnek, koper, korzeń i liść chrzanu);
- myją ogórki w misce z wodą;
- obierają czosnek (trzeba uwrażliwić dzieci, żeby po obieraniu czosnku nie dotykały okolic oczu, bo mogą wystąpić podrażnienia);
- wkładają do słoja ogórki, czosnek, korzeń i liść chrzanu, a na koniec koper;
- zalewają wodą z solą (kopiasta łyżka soli kamiennej na litr wody);
- zakręcają słoje i odstawiają w chłodne miejsce;
- zapisują z pomocą nauczyciela datę nastawienia ogórków do kiszenia.

Środki dydaktyczne: ogórki gruntowe, zestaw do kiszenia, miska z wodą, sól, słoje, czosnek, fartuszki

Zajęcia muzyczne – „Dbaj o zdrowie!”, nauka piosenki „Zdrowy przedszkolak” (opis na s. 133).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Wyprawka – klasyfikowanie warzyw i owoców ze względu na kolor.

Środki dydaktyczne: Wyprawka nr 3 „Smaczna tęcza”, kredki lub papier kolorowy, klej

Salatka warzywno-owocowa – zabawa integracyjna.

Przedszkolaki siedzą w kręgu. W rękach mają obrazki wybranych warzyw i owoców. Nazywają warzywa i owoce, które wybrały. Nauczyciel wymienia nazwę jednego warzywa i jednego owocu. Dzieci, które mają przedstawiające je obrazki, zamieniają się miejscami. Na hasło: *Salatka owocowo-warzywna* – wszyscy zamieniają się miejscami.

W OGRODZIE

Wyścig serwetek – ćwiczenie siły wydechu.

Nauczyciel rozdaje każdemu dziecku po jednej kolorowej papierowej serwetce. Prosi, by każde z nich miało w ręku serwetkę i delikatnie podrzuciło ją do góry, następnie dmuchało tak, aby jak najdłużej utrzymała się w powietrzu.

Środki dydaktyczne: cienkie papierowe serwetki

Temat 7.4. Zdrowo się odżywiam i dbam o własne zdrowie

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• W zdrowym ciele zdrowy duch – zabawa ruchowo-naśladowcza • Czarodziejski worek – zabawa dydaktyczna • Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – rozpoznaje i nazywa przedmioty potrzebne do dbania o higienę z.7, I.1 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Żyć zdrowo – kolorowo – zabawa muzyczno-ruchowa z liczeniem • Strona lewa, strona prawa – zabawa matematyczna utrwalająca schemat i strony ciała • Piramida zdrowego żywienia – oglądanie i omawianie schematu, zachęcanie do przestrzegania zasad zdrowego stylu życia • „To, co lubię” – rozmowa o ulubionych potrawach • Jesienny spacer – zabawa ze skokiem obunóż i naprzemiennym • Karty aktywności – odwzorowywanie układu przyborów do higieny	- chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - określa strony ciała IV.14 - wie, które produkty spożywcze są zdrowe i jak należy dbać o zdrowie z.7 - poprawnie buduje wypowiedzi IV.2 - chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - doskonali percepcję wzrokową IV.9
III.	• Dobieramy się do pary – zabawa orientacyjno-porządkowa • Talerz pyszności – zabawa plastyczna • W ogrodzie: W poszukiwaniu myszki – zabawa tropiąca	- chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - komponuje ze zdjęć zdrowy posiłek IV.1 - opisuje położenie przedmiotów w przestrzeni IV. 14

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

W zdrowym ciele zdrowy duch – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci kładą się na plecach na dywanie i naśladową jazdę na rowerze. Pedalują szybko, jadąc z góry, i wolno, jadąc pod górę. Wstają i naśladową przeskakiwanie przez kamienie, przepływanie przez rzekę, wspinanie się pod górę. Stają w miejscu i oglądają piękną okolicę.

Środki dydaktyczne: bębenek

Czarodziejski worek – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel umieszcza w worku przedmioty potrzebne do dbania o higienę, np. szczotkę do włosów, szczoteczkę do zębów, ręcznik, mydło, szczoteczkę do paznokci, nożyczki, grzebień, kubek, szampon do włosów. Następnie prosi każde dziecko, żeby wyjęło z czarodziejskiego worka jeden przedmiot, powiedziało, co to jest i do czego służy. Omówiony przedmiot wraca do worka.

Środki dydaktyczne: worek, szczotka do włosów, szczoteczka do zębów, ręcznik, mydło, szczoteczka do paznokci, nożyczki, grzebień, kubek, szampon do włosów itp.

Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Żyć zdrowo – kolorowo – zabawa muzyczno-ruchowa z liczeniem.

Dzieci maszerują w rytm muzyki w różne strony. Nauczyciel pokazuje podczas przerwy w muzyce liczby od 1 do 4, a przedszkolaki odpowiednio reagują: 2 – dobierają się w pary, 3 – tworzą koła z trzech osób, 4 – tworzą koła z czterech osób. Pojawienie się muzyki jest sygnałem do ponownego poruszania się po sali.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”, emblematy liczb od 1 do 4

Strona lewa, strona prawa – zabawa matematyczna utrwalająca schemat i strony ciała.

Dzieci stoją w rozсыпce, każde z nich ma w ręku wybrany przez siebie przedmiot do higieny osobistej. Nauczyciel mówi, co dzieci mają robić. W przerwach między poleceniami przedszkolaki swobodnie spacerują po sali.

Przykładowe polecenia: *Położcie przedmiot przed sobą na podłodze. Teraz połóżcie go za sobą. Weźcie przedmiot do prawej ręki. Trzymajcie go wysoko nad sobą. Przełóżcie przedmiot do lewej ręki. Teraz weźcie go w obie ręce. Połóżcie przedmiot między nogami. Połóżcie przedmiot z prawej strony. Połóżcie przedmiot z lewej strony.*

Na zakończenie każde dziecko pokazuje za pomocą ruchów i gestów sposób posługiwania się swoim przedmiotem.

UWAGA! Przed zajęciami dobrze jest oznaczyć dzieciom prawe ręce frotkami bądź stempekkiem.

Środki dydaktyczne: frotka dla każdego dziecka, przedmioty do higieny osobistej – po jednym dla każdego dziecka

Piramida zdrowego żywienia – oglądanie i omówienie schematu, zachęcanie do przestrzegania zasad zdrowego stylu życia.

Nauczyciel zapoznaje dzieci z ilustracją przedstawiającą piramidę żywienia. Następnie przy pomocy obrazków z folderów reklamowych prezentuje prawidłowe ilości poszczególnych pokarmów. Zwraca uwagę na proporcje, w jakich powinno się jadać poszczególne grupy produktów spożywczych. Im wyżej dana żywność pojawia się na grafice piramidy, tym mniejszą jej ilość należy spożywać. Nauczyciel przypomina o piciu wody, codziennym ruchu – ćwiczeniach i spacerach na świeżym powietrzu, regularnych posiłkach (5 posiłków co 3–4 godziny), jedzeniu jak największej ilości warzyw i owoców, wybieraniu produktów pełnoziarnistych, spożywaniu nabiału w różnych postaciach, jedzeniu ryb, nasion strączkowych. Podkreśla, że należy unikać spożywania dużej ilości cukru, słodczy, słodkich napojów oraz słonych przekąsek. Na zakończenie nauczyciel wymienia kolejno różne produkty, a dzieci oceniają ich walory zdrowotne. Jeśli produkt jest zdrowy, podnoszą kciuk i wołają „Zdrowy!”, jeśli nie – opuszczają kciuk i wołają „Niezdrowy!”.
Środki dydaktyczne: foldery reklamowe, gazetki ze sklepów spożywczych, plansza z piramidą zdrowego żywienia i aktywności fizycznej

To, co lubię – rozmowa o ulubionych potrawach dzieci.

Nauczyciel stara się ustalić, czy dzieci wiedzą, z jakich składników przygotowane są ich ulubione potrawy. Jeśli trzeba, podpowiada, wyjaśnia.

Przykładowe pytania: *Jakie jest twoje ulubione danie? Czy wiesz, z jakich produktów jest zrobione? Jaki ma smak, kolor? Czy jest zdrowe?*

Jesienny spacer – zabawa ze skokiem obunóż i naprzemiennym.

Nauczyciel rozkłada na podłodze krążki – jeden za drugim. Każde dziecko próbuje przeskoczyć je obunóż, a później na zmianę raz prawą, raz lewą nogą.

Środki dydaktyczne: krążki

Karty aktywności – odwzorowywanie układu przyborów do higieny.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 28

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

utwór

Dobieramy się do pary – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Każde dziecko otrzymuje jeden emblemat warzywa lub owocu. Gdy dzieci słyszą muzykę, biegają w różnym tempie. Kiedy muzyka cichnie, dobierają się w pary – owoc z owocem, warzywo z warzywem.

Środki dydaktyczne: emblematy warzyw i owoców, CD3 Utwory nr 4 Uwertura

„Dziadek do orzechów”

Talerz pyszności – zabawa plastyczna.

Każde dziecko otrzymuje okrągły papierowy talerz oraz folder z produktami żywnościowymi. Przedszkolaki wybierają to, co chciałyby mieć na swoich talerzach, wycinają i przyklejają, muszą jednak uwzględnić tylko zdrowe produkty. Samodzielnie dokonują wyboru, co i w jakiej ilości znajdzie się na talerzach.

Środki dydaktyczne: papierowe talerze, foldery z produktami żywnościowymi, nożyczki, klej

W OGRODZIE

W poszukiwaniu myszki – zabawa tropiąca.

Nauczyciel ukrywa przed dziećmi maskotkę lub sylwetę myszki w różnych miejscach ogrodu.

Zadaniem uczestników jest znalezienie jej. Ten, kto odnajdzie myszkę, opisuje jej położenie, np. pod ławką, obok dużego drzewa, a następnie ukrywa maskotkę i zabawa zaczyna się od początku.

Środki dydaktyczne: maskotka lub sylweta myszki

Temat 7.5. Jesienne pajacyki na świeżym powietrzu

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I. • Mam nosa – rozpoznawanie warzyw i owoców za pomocą węchu • Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”	– rozpoznaje warzywa i owoce po zapachu z.3 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II. • Warzywa na grządce – zabawa matematyczna, układanie warzyw według ustalonego rytmu • Pieczętka z ziemniaka – zabawa plastyczna • Zdrowe czy niezdrowe? – quiz podsumowujący wiedzę na temat zdrowego odżywiania i prawidłowego stylu życia • Karty aktywności – ćwiczenie grafomotoryczne • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	– dostrzega i kontynuuje rytmy IV.12 – tworzy kompozycję wzorów według własnego pomysłu IV.1, IV.11 – zna zasady zdrowego stylu życia z.7 – doskonali sprawność manualną I.7 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III. • W zdrowym ciele zdrowy duch – zabawa ruchowo-naśladowcza • Układanie całodziennego jadłospisu – twórcza praca grupowa • Wyprawka – ćwiczenia grafomotoryczne • W ogrodzie: Zanieś podwieczorek – zabawa z elementem równowagi; • Pajacyki – zabawa ruchowa	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – planuje zdrowe posiłki z.7 – rozwija umiejętności grafomotoryczne I.7 – doskonali koordynację ruchową i wzrokowo-ruchową I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Mam nosa – rozpoznawanie warzyw i owoców za pomocą węchu.

Nauczyciel zasłania wybranemu dziecku oczy chustką i prosi, aby tylko za pomocą węchu rozpoznało, jakie warzywo lub owoc trzyma w ręku nauczyciel (warzywa i owoce muszą być wcześniej rozkrojone). Dla ułatwienia dziecko może rozpoznawać też dotykiem. Zabawę powtarzamy do czasu, aż wszystkie chętne osoby wezmą w niej udział.

Środki dydaktyczne: wybrane warzywa i owoce, np. jabłko, śliwka, gruszką, ziemniak, marchewka, kapusta – przekrojone na pół, chustka

Ćwiczenia poranne – zestaw „W sadzie”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Warzywa na grządce – zabawa matematyczna, układanie według ustalonego rytmu.

Nauczyciel pokazuje przedszkolakom początek rytmu ułożonego z warzyw. Dzieci podają nazwy kolejnych warzyw, zgodnie z rytmem. Prowadzący może podpowiadać, np.: *Spójrzcie, ułożyłam: ogórek, ziemniak, ogórek, ziemniak – jakie warzywo będzie następne? Popatrzcie teraz, ułożyłam: cebula, pomidor, ziemniak, cebula, pomidor, ziemniak – jakie warzywo powinienam teraz położyć?*

Następnie dzieci układają rytmy z patyczków (lub pasków papieru) w kolorach przypominających kolory warzyw. Nauczyciel podaje kolory patyczków, powtarzając rytm przynajmniej dwa razy, a przedszkolaki kontynuują układanie. Na zakończenie każde dziecko układa sekwencję według własnego pomysłu, pamiętając o zachowaniu rytmu.

Środki dydaktyczne: wybrane warzywa, np. marchew, ziemniak, cebula, pomidor, ogórek, pietruszka, patyczki lub paski papieru w różnych kolorach, białe kartki

Pieczątka z ziemniaka – zabawa plastyczna, stemplowanie pieczętkami z ziemniaków.

Nauczyciel wycina z ziemniaków stemple o różnych kształtach: kwadraty, koła, trójkąty, gwiazdki itp. Dzieci maczają stemple w farbie i odbijają na papierze, tworząc własne kompozycje. Oprócz ziemniaków można wykorzystać też inne warzywa.

Środki dydaktyczne: ziemniaki, ew. inne warzywa (marchewka, pietruszka, seler), nóż, farby w różnych kolorach, białe kartki

Zdrowe czy niezdrowe? – quiz podsumowujący wiedzę zdobytą na temat zdrowego odżywiania i prawidłowego stylu życia.

Nauczyciel wypowiada zdanie. Jeśli dzieci się z nim zgadzają – wstają, a jeśli nie – wołają: *Nie!* Przykładowe zdania: *Cukierki dobrze działają na zęby. Należy jeść owoce i warzywa. Zęby należy myć przed każdym posiłkiem. Dla zdrowia ważne są spacer i zabawy na świeżym powietrzu. Należy jeść jeden raz, a dużo.*

Karty aktywności – ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA 1 s. 29

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 191).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

W zdrowym ciele zdrowy duch – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci kładą się na plecach na dywanie i naśladują jazdę na rowerze. Pedalują szybko, jadąc z górki, i wolno, jadąc pod górkę. Wstają i naśladują przeskakiwanie przez kamienie, przepływanie przez rzekę, wspinanie się pod górę. Stają w miejscu i oglądają piękną okolicę.

Środki dydaktyczne: bębnek

Układanie całodziennego jadłospisu – twórcza praca grupowa.

Nauczyciel wspólnie z dziećmi układa jadłospis na cały dzień, wydzielając śniadanie, drugie śniadanie, obiad, podwieczorek i kolację. Prowadzący wybiera propozycje podawane przez dzieci,

ale tylko te, które są zdrowe i z produktów, które znajdują się w piramidzie żywienia. Rysuje lub zapisuje jadłospis na kartce. Dzieci ozdabiają go pieczętkami z warzywami i owocami.
Środki dydaktyczne: kartka, kredki, mazak, stempelki z warzywami i owocami, plansza z piramidą zdrowego żywienia i aktywności fizycznej

Wyprawka – ćwiczenia grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: W. karta A3 nr 3 „Warzywna gimnastyka”

Pajacyki – zabawa ruchowa.

Dzieci rytmicznie podskakują, naprzemiennie stają w rozkroku i rozkładają ramiona

W OGRODZIE

Zanieś podwieczorek – zabawa z elementem równowagi.

Nauczyciel rozdaje przedszkolakom plastikowe talerzyki i kubeczki – po jednym zestawie dla każdego. Zadaniem dzieci jest zanieśenie postawionego na talerzyku kubeczka na wyznaczone miejsce i powrót na miejsce startu, tak żeby kubeczek nie spadł.

Środki dydaktyczne: talerzyki i kubeczki plastikowe dla każdego dziecka

Zajęcia muzyczne 7. Dbaj o zdrowie!

Wesoła gimnastyka – zabawa naśladowcza.

Dzieci ustawiają się w dużym kręgu. Nauczyciel włącza nagranie utworu „Bobas kocha bluesa”, wchodzi do środka kręgu i pokazuje proste, powtarzające się ruchy gimnastyczne. Dzieci naśladują gesty prowadzącego. Po pewnym czasie chętna osoba zajmuje miejsce nauczyciela i prezentuje własne ruchy ciała.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 7 „Bobas kocha bluesa”

Zdrowy przedszkolak – nauka piosenki; zabawa rytmiczna.

Nauczyciel prezentuje piosenkę i omawia z dziećmi treść, charakter i budowę utworu. Następnie wypowiada rytmicznie słowa refrenu, które dzieci powtarzają. Gdy dzieci już poprawnie recytują, prowadzący prosi, by podczas mówienia rytmiczne klaski w dłonie. Potem dzieci uczą się piosenki metodą powtarzania po nauczycielu, na zasadzie echa. Kiedy przedszkolaki nauczą się piosenki, nauczyciel przeprowadza zabawę ilustracyjną. Dzieci ustawiają się w dużym kręgu, śpiewają piosenkę i prostymi gestami przedstawiają jej treść. Podczas refrenu podają sobie ręce i maszerują dookoła w pulsie ćwierćnotowym.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 13 „Zdrowy przedszkolak”

Grające talerzyki – akompaniament do piosenki.

Nauczyciel rozdaje dzieciom po jednym tekturowym talerzyku. Uczestnicy siedzą przed nim na dywanie i naśladują wykonywane przez nauczyciela czynności. Następnie słuchają nagrania piosenki. Śpiewają i „grają” na talerzykach w następujący sposób: podczas zwrotek stukają w talerzyk całą dłońią na każde „raz” w takcie; podczas refrenów – stukają palcami w pulsie ćwierćnotowym.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 13 „Zdrowy przedszkolak”, tekturowe talerzyki

Jazda na rowerze – zabawa inhibicyjno-incytacyjna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom po jednej szarfi i do zabawy akompaniuje na tamburynie w pulsie ósemkowym. Przedszkolaki trzymają złożoną, napiętą szarfę w obu dłoniach przed sobą (na wysokości klatki piersiowej) i poruszają się drobnymi krokami po sali w różnych kierunkach. Na przerwę w grze zatrzymują się i szybko przekładają szarfę przez swoje ciało, zaczynając od głowy. Na koniec podnoszą szarfę, informując, że zakończyły zadanie.

Środki dydaktyczne: szarfy, tamburyn

$\text{♩} = 120$

1. Chips i ba - ton mnie nie ku - si, wo - lę o - biad u ma - mu - si;
wszy - stko sma - czne, ko - lo - ro - we — lu - bię jeść po - tra - wy zdro - we. Kto o
zdro - wie swo - je dba jest we - so - ły tak, jak ja. Kto o
zdro - wie swo - je dba jest we - so - ły tak, jak ja.

1. Chips i baton mnie nie kusi,
wolę obiad u mamusi;
wszystko smaczne, kolorowe –
lubię jeść potrawy zdrowe.

Ref. Kto o zdrowie swoje dba,
jest wesoły tak, jak ja. } bis

2. Jem warzywa i owoce,
w dzień się bawię, a śpię w nocy,
gdy za oknem śnieżek prośzy,
wiem, że trzeba zakryć uszy.

Ref. Kto o zdrowie swoje dba,
jest wesoły tak, jak ja. } bis

3. Chcę się bawić, nie marudzić,
świat poznawać, nowych ludzi.
lubię rower i pływanie,
rolki, piłkę, wędrowanie.

Ref. Kto o zdrowie swoje dba,
jest wesoły tak, jak ja. } bis

KRĄG TEMATYCZNY

8. Dzień czy noc?

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- rozwijanie sprawności ruchowej podczas ćwiczeń i zabaw ruchowych
- usprawnianie motoryki małej podczas zabaw manualnych i graficznych

OBSZAR EMOCJONALNY

- stwarzanie okazji do odczuwania radości ze wspólnej zabawy
- pogłębianie zdolności do dostrzegania i nazywania własnych emocji
- rozwijanie umiejętności pozytywnego postrzegania zjawisk i świata

OBSZAR SPOŁECZNY

- zachęcanie do współdziałania z grupą podczas różnych zabaw
- utrwalanie nawyku okazywania uwagi i szacunku innym dzieciom

OBSZAR POZNAWCZY

- wspieranie rozwoju mowy i myślenia
- wdrażanie do rozumienia następstwa czasu i zdobywanie orientacji w czasie
- doskonalenie zdolności do odtwarzania prostych sekwencji przedmiotowych i czynnościowych
- rozwijanie umiejętności klasyfikowania przedmiotów ze względu na ich przeznaczenie
- kształcenie umiejętności przeliczania elementów w dostępnym dla dziecka zakresie

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- robot, ball, car, doll, teddy

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie zabawek, odpowiadanie na pytanie: *What's this?*, śpiewanie piosenki i reagowanie na nią, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”

Dzieci leżą na plecach. Nauczyciel może wpleść w ciąg ćwiczeń opowieść.

Pobudka – ćwiczenia rozluźniające.

Dzieci rozciągają ręce i nogi, powtarzają kilka razy napięcie i rozluźnienie. Powoli siadają i oklepują ciało: od stóp do ud, ręce od dłoni do ramion, brzuch, plecy, na koniec delikatnie głowę i twarz.

Droga do przedszkola – marsz ze zmianą tempa.

Dzieci maszerują po obwodzie koła w rytmie uderzeń bębna, najpierw powoli, bo jest jeszcze wcześnie, a na hasło: *Mało czasu!* – szybkim krokiem. Zmiana tempa powtarza się kilka razy.

Wszyscy coś robią – zabawa naśladowcza.

– Auta – dzieci poruszają się w zmiennym tempie w różnych kierunkach, tak żeby się nie zderzać – jeżdżą bezpiecznie.

– Kopanie dołków – dzieci wykonują rytmiczne skłony i wyprosty, naśladując kopanie łopatą.

– Pieski – czworakowanie w różnych kierunkach.

– Na lotnisku – dzieci naśladują startujące i lądujące samoloty, od kucnięcia do biegu na palcach i odwrotnie.

W przedszkolu – zabawa z piosenką „Kółko graniaste”.

Na ostatnie „bęć” wszyscy siadają, podają sobie dłonie i przekazują „iskierkę”, kończąc uniesieniem rąk.

Środki dydaktyczne: bębenek

Temat 8.1. Dlaczego mamy dzień i noc?		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Dzień – noc – zabawa z elementem kucania • Smutna czy wesoła minka? – prezentowanie i nazywanie swoich emocji/nastroju • Jak wygląda dzień, a jak noc? – praca z obrazkiem/planszą, wprowadzenie w temat tygodnia • Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – nazywa podstawowe emocje II.1 – wypowiada się na temat swoich obserwacji IV.2, IV.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Kręcąca się kula – zabawa dydaktyczna, szukanie odpowiedzi na pytanie, skąd się biorą dzień i noc • Po nocy jest dzień – układanie rytmu naśladującego następstwo dnia i nocy • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III	– dostrzega przemienność dnia i nocy IV.16 – opisuje swoje rozumienie świata i zjawisk IV.2 – odtwarza układ elementów IV.12 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	• Dzień i noc – praca plastyczna • Dzień – noc – zabawa z elementem kucania • Mów i klaszcz – zabawa słowna, dzielenie słów na sylaby • W ogrodzie: Szybko – wolno – zabawa bieżna	– wykonuje pracę plastyczną IV.1 – usprawnia motorykę małą I.7 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – dzieli słowa na sylaby IV.2 – doskonali sprawność i szybkość I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Dzień – noc – zabawa z elementem kucania.

Dzieci stają w jednym szeregu lub w rozсыpcy. Na hasło: *Noc* przykucają, utrzymując równowagę (bez siadania) i przechylają głowę na złożone dłonie, na hasło: *Dzień* wstają i spacerują po sali.

Nauczyciel wypowiada hasła w różnym tempie i nie tylko naprzemiennie.

Smutna czy wesoła minka? – prezentowanie i nazywanie swoich emocji i nastroju.

Nauczyciel przygotowuje i prezentuje koło z uśmiechniętą buzią z jednej strony i ze smutną buzią z drugiej. Koło z emotikonami przechodzi od dziecka do dziecka. Każda osoba pokazuje wybraną buźkę i dodaje uzasadnienie: mówi, co ją dziś cieszy lub smuci.

Środki dydaktyczne: papierowe koło z narysowaną buzią wesołą i smutną

Jak wygląda dzień, a jak noc? – praca z obrazkiem/planszą, wprowadzenie w temat tygodnia.

Nauczyciel pokazuje ilustracje ukazujące dzień i noc. Omawia z przedszkolakami różnice między dniem a nocą na podstawie ilustracji i pomysłów dzieci.

Środki dydaktyczne: ilustracje obrazujące dzień i noc

Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Kręcąca się kula – zabawa dydaktyczna, szukanie odpowiedzi na pytanie, skąd się biorą dzień i noc.

Nauczyciel nakleja dowolny obrazek z jednej strony piłki lub globusa i demonstruje, jak obraca się kula ziemiska. Dzieci wcielają się w rolę Słońca: gdy widzą obrazek – na oznaczonej nim połowie kuli jest dzień, a gdy nie widzą – jest noc. Przedszkolaki z pomocą nauczyciela odpowiadają na pytanie, skąd się biorą dzień i noc: *Dzień i noc są dlatego, że kula ziemiska nieustannie się obraca wokół Słońca, a Słońce jest ciągle w tym samym miejscu. Strona kuli ziemskiej zwrócona do Słońca ma dzień, a po drugiej stronie jest noc.* Potem nauczyciel puszcza piłkę, by się powoli toczyła, a dzieci mówią na przemian: *Dzień i Noc.* Następnie nauczyciel przypomina oglądaną rano ilustrację i inicjuje rozmowę o odmienności dnia i nocy. Dzieci dokończają zdania: *Gdy jest dzień, to...* (np.: świeci słońce, jest jasno, idziemy do przedszkola). *Gdy jest noc, to...* (np.: jest ciemno, śpimy, świecą gwiazdy).

Środki dydaktyczne: duża piłka lub globus, dowolna naklejka

Po nocy jest dzień – układanie rytmu naśladującego następstwo dnia i nocy.

Nauczyciel przypomina przemienność dnia i nocy, układając na przemian klocki żółty i niebieski. Rozkłada przed dziećmi okręgi z kartonu lub krążki gimnastyczne oraz dużą ilość klocków lub nakrętek, tak by każde dziecko mogło z nich ułożyć koło. Następnie dzieci odtwarzają rytm na swoich okręgach.

Środki dydaktyczne: klocki lub nakrętki od butelek w dwóch kolorach, np. niebieskie i żółte; okrąg z kartonu lub krążek gimnastyczny dla każdego dziecka

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III. (opis na s. 190).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Dzień i noc – praca plastyczna.

Na kartkach podzielonych na pół dzieci rysują pastelami olejowymi na jednej części elementy nocnego nieba (księżyc, gwiazdy), a na drugiej części – elementy dnia (słońce, chmurka). Następnie część nocną zamalowują granatową akwarelą, a dzienną – jasnożółtą.

Środki dydaktyczne: pastele olejowe, farby akwarelowe, szeroki pędzel lub gąbka, okrągłe kartki przedzielone linią na pół

Dzień – noc – zabawa z elementem kucania.

Dzieci stają w jednym szeregu lub w rozсыpcie. Na hasło: *Noc* przykucają, utrzymując równowagę (bez siadania) i przechylają głowę na złożone dłonie, na hasło: *Dzień* wstają i spacerują po sali.

Nauczyciel wypowiada hasła w różnym tempie i nie tylko naprzemiennie.

Mów i klaszcz – zabawa słowna, dzielenie wyrazów na sylaby.

Nauczyciel podaje słowa związane z dniem i nocą. Dzieci dzielą słowa na sylaby i każdą oznaczają kłaśnięciem. Następnie podają porę, do której pasują. Przykładowe słowa: słońce, łóżko, gwiazdy, piżama, zabawki, kolacja, śniadanie, spacer, poduszka.

W OGRODZIE

Szybko – wolno – zabawa bieżna.

Dzieci poruszają się po wyznaczonej przestrzeni przy akompaniamencie wystukiwanym przez nauczyciela na bębenku lub tamburynie. Prowadzący wybija rytm, wolniejszy lub szybszy.

Zadaniem dzieci jest dostosowanie do niego swojego tempa poruszania się.

Środki dydaktyczne: bębenek lub tamburyn

Temat 8.2. Co robimy w dzień, a co w nocy?

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Powitanka – utrwalenie form grzecznościowych • Dzisiaj rano – swobodne wypowiedzi dzieci na temat poranka • Harmonogram dnia – omawianie harmonogramu przedszkolaka • Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”	– stosuje formy grzecznościowe III.4 – nawiązuje pozytywne relacje III.1 – buduje wielozdaniową wypowiedź IV.2 – dostrzega następstwo czasowe IV.16 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Dzień i noc – słuchanie wiersza T. Plebańskiego pt. „Pory roku” i rozmowa na temat jego treści • Karty aktywności – przyporządkowywanie czynności do dnia i nocy • Zajęcia muzyczne – „Czy to dzień, czy to noc?”, wykonywanie instrumentów, gra na instrumentach, relaksacja	– uważnie słucha utworu literackiego IV.3 – bierze udział w rozmowie o treści wiersza IV.5 – określa czynności wykonywane w dzień i wieczorem lub w nocy IV.2, IV.16 – rozwija poczucie rytmu IV.7 – wyzwala twórczą aktywność ruchową przy muzyce IV.7 – poznaje budowę wybranych instrumentów i sposób gry na nich IV.7
III.	• Dzień za dniem – zabawa integracyjno-ruchowa z wykorzystaniem piłki • Co na kiedy? – klasyfikowanie przedmiotów • W ogrodzie: W dzień czy w nocy? – zabawa słowno-ruchowa	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – klasyfikuje przedmioty IV.12 – wie, jakie czynności wykonuje się w dzień i w nocy IV.2, IV.6 – doskonalą szybkość reakcji I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Powitanka – utrwalenie form grzecznościowych.

Dzieci chodzą swobodnie i witają się ze sobą, np. przez podanie ręki, ukłon, przytulenie, używając form grzecznościowych: *Dzień dobry. Jak się masz? Miło cię widzieć.*

Dzisiaj rano – swobodne wypowiedzi dzieci.

Przedszkolaki, siedząc w kręgu, opowiadają o swoim poranku, mówią, w jaki sposób zostały obudzone, jakie czynności wykonywały w domu, jak dotarły do przedszkola, kto je odprowadził itp.

Harmonogram dnia – omawianie harmonogramu przedszkolaka.

Nauczyciel przypomina plan dnia w przedszkolu z podziałem na pory: rano (przed śniadaniem), przed południem (po śniadaniu), w południe i po południu (po obiedzie, leżakowaniu). Dzieci nazywają i opisują czynności, które wykonują w poszczególnych porach dnia. Chętne mogą też próbować naśladować te czynności.

Środki dydaktyczne: opcjonalnie obrazki z planem dnia przedszkolaka

Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Dzień i noc – słuchanie wiersza Tomasza Plebańskiego „Pory dnia” i rozmowa o jego treści.

Pory dnia

*Rano trzeba wstąpić,
choć czasami chce się spać.
Lecz gdy już się z łóżka wstanie,
można pyszne zjeść śniadanie.*

*I już słońce jest na niebie.
Każdy ma więc dzień dla siebie.
Dzień z przedszkolem, dzień z rodziną.
I z wesołą zawsze miną.*

*I z zabawą. Do wieczora.
Bo przychodzi późna pora.
Słońce coraz słabiej świeci
i zmęczone są już dzieci.*

*I szykują się już na noc.
Księżyc mówi: pa! dobranoc!
Jeszcze mycie i czytanie,
i już czeka ciepłe spanie.*

*I tak mija dzień za dniem.
Noc za nocą, sen za snem.
Co dzień ciemna noc nastaje.
Co dzień jasny dzień znów wstaje!*
Tomasz Plebański

Po wysłuchaniu wiersza dzieci wymieniają występujące kolejno pory dnia. Opisują też zmiany, jakie w nich następują, odwołując się do treści wiersza. W razie potrzeby nauczyciel może czytać ponownie poszczególne zwrotki utworu. Żeby utrwalić prawidłową kolejność pór dnia, nauczyciel obrazuje „wędrówkę” słońca ze wschodu na zachód przy pomocy piłki: trzymając piłkę z prawej strony ciała powoli podnosi aż nad głowę i opuszcza po lewej stronie ciała.

Środki dydaktyczne: piłka

Karty aktywności – przyporządkowywanie czynności do dnia i nocy.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 30

Zajęcia muzyczne – „Czy to dzień, czy to noc?”, wykonywanie instrumentów, gra na instrumentach, relaksacja (opis na s. 147).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Dzień za dniem – zabawa integracyjno-ruchowa z wykorzystaniem piłki.

Dzieci siedzą w kole na dywanie. Przekazują sobie piłkę zgodnie z ruchem wskazówek zegara, wymieniając na zmianę: *dzień, noc, dzień, noc...* Kiedy piłka wróci do pierwszej osoby, dzieci wspólnie kończą rozpoczęte przez nauczyciela zdania dotyczące pór dnia, np. *Śniadanie jem, gdy jest...* *Czas na zabawy na dworze jest w...* Następnie znowu podają piłkę w tym samym kierunku i mówią kolejno: *ranek, dzień, wieczór, noc, ranek, dzień, wieczór, noc*. W ostatniej części zabawy dzieci turlają piłkę i podają przy tym kolejno zwroty: *dzień dobry, dobry wieczór, dobranoc, dzień dobry, dobry wieczór, dobranoc*.

Środki dydaktyczne: piłka

Co na kiedy? – klasyfikowanie przedmiotów.

Nauczyciel rozkłada na dywanie przedmioty, przybory wykorzystywane przez dzieci w różnych porach dnia. Przedszkolaki nazywają je i rozdzielają według pory dnia, w której są używane.

Niektóre przedmioty mogą pasować i do dnia, i do wieczora.

Środki dydaktyczne: przybory wykorzystywane w różnych porach dnia: poduszka, talerz, widelec, tyżka, piłka, szczoteczka do zębów, książka, buty, piżama, przytulanka, klocki itp.

W OGRODZIE

W dzień czy w nocy? – zabawa słowno-ruchowa.

Nauczyciel wyznacza dwa pola. Na jednym rysuje słońce (lub układa jego sylwetę), na drugim – księżyc. Dzieci ustawiają się na polu oznaczonym słońcem. Nauczyciel podaje słowa i zwroty związane z dniem i nocą, a dzieci szybko przebiegają na odpowiednie pole lub nie wykonują ruchu, jeśli stoją na właściwym polu. Przykładowe słowa i zwroty: *jest ciemno, śniadanie, piżama, zabawa, przedszkole, świeci księżyc, gwiazdy, spacer, zakupy*.

Środki dydaktyczne: kreda, ew. sylwety słońca i księżyca

Temat 8.3. Czy można policzyć gwiazdy na niebie?

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Jasno – ciemno – zabawa orientacyjno-porządkowa Ile jest? – zabawa w przeliczanie Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – przelicza elementy IV.15 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Czas płynie – zabawa edukacyjna z wykorzystaniem klepsydry Co się wydarzyło? – układanie i opowiadanie historyjki obrazkowej Karty aktywności – wyszukiwanie takich samych kształtów, kolorowanie	– dostrzega upływ czasu w wybranych czynnościach IV.16 – ustala kolejność zdarzeń i opowiada historyjkę obrazkową IV.5 – doskonali spostrzegawczość IV.9 – koloruje wyznaczoną powierzchnię I.7
III.	Głośno – cicho – zabawa logopedyczna ze zmieniającą się intonacją na samogłoskach	– usprawnia aparat mowy IV.2

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Wyprawka – rysowanie po śladzie, łączenie takich samych elementów • Jasno – ciemno – zabawa orientacyjno-porządkowa • W ogrodzie: Berkowy wąż – zabawa bieżna	– rozwija umiejętności grafomotoryczne I.7 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – przestrzega reguł zabawy III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Jasno – ciemno – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada kółka lub szarfy, w których siadają przedszkolaki. Na uniesiony do góry symbol słońca dzieci swobodnie poruszają się po sali. Gdy słońce schodzi na dół, wracają do swoich domków. Prowadzącym może być również wybrane dziecko.

Środki dydaktyczne: kółka lub szarfy, symbol słońca

Ile jest? – zabawa w przeliczanie.

Dzieci przeliczają w dostępnym dla siebie zakresie wybrane przedmioty. Każde dziecko nagradzane jest brawami.

Środki dydaktyczne: dowolne liczmany

Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Czas płynie – zabawa edukacyjna z wykorzystaniem klepsydry.

Na początek nauczyciel prezentuje i omawia z przedszkolakami przeznaczenie klepsydry, porównując ją ze współczesnymi urządzeniami do mierzenia czasu. Następnie dzieci określają czynności wykonywane w krótkim czasie, czyli szybko, i w długim czasie – powoli. Przedszkolaki opowiadają, które czynności w domu lub w przedszkolu wykonują szybko, a na które potrzebują więcej czasu. Cały czas obserwują piasek przesypujący się w klepsydrze. Następnie chętne osoby wykonują wybrane zadanie, np. pobieranie klocków do pudełka, przeniesienie kubka z wodą, rozłożenie serwetek na stole. Reszta dzieci obserwuje upływający czas mierzony klepsydrą lub minutnikiem. Po wykonaniu czynności prowadzący wspólnie z podopiecznymi krótko podsumowuje obserwacje, podkreślając, że czas odbierany jest subiektywnie.

Środki dydaktyczne: klepsydra, zegar, minutnik

Co się wydarzyło? – układanie i opowiadanie historyjki obrazkowej.

Nauczyciel pokazuje trzy ilustracje, a dzieci układają z nich historyjkę. Następnie wybrani uczestnicy opowiadają, co się wydarzyło, używając określeń: „najpierw”, „potem”.

Środki dydaktyczne: dowolne trzy ilustracje tworzące historyjkę obrazkową, np. związana z tematem nocy, czynnościami wieczornymi

Karty aktywności – wyszukiwanie takich samych kształtów, kolorowanie

Środki dydaktyczne: KA1 s. 31

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Głośno – cicho – zabawa logopedyczna ze zmieniającą się intonacją na samogłoskach.

Przedszkolaki mają za zadanie wypowiadać poszczególne samogłoski ze zmieniającym się natężeniem. Gdy nauczyciel unosi symbol słońca do góry, dzieci mówią coraz głośniejsze, a gdy opuszcza – coraz ciszej.

Środki dydaktyczne: symbol słońca

Wyprawka – ćwiczenia grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: Wyprawka karta A3 nr 4 „Dzień i noc”

Jasno – ciemno – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozkłada kółka lub szarfy – domki, w których siadają dzieci. Na uniesiony do góry symbol słońca dzieci swobodnie poruszają się po sali. Gdy słońce schodzi na dół, dzieci wracają do swoich domków. Prowadzącym może być również wybrane dziecko.

Środki dydaktyczne: kółka lub szarfy, symbol słońca

W OGRODZIE

Berkowy wąż – zabawa bieżna.

Każda złapana osoba dołącza do berka, chwytając go za rękę i tworząc węża.

Temat 8.4. Co się dzieje, gdy śnimy?

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Słoneczko i żabki – zabawa z elementem skoku • Wczoraj wieczorem... – swobodne wypowiedzi • Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – buduje kilkuzdaniową wypowiedź IV.2 – posługuje się pojęciami dotyczącymi następstwa czasu IV.16 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• O śpiochu i porannym ptaszku – słuchanie opowiadania J. Krzyżanek i rozmowa dotycząca jego treści oraz doświadczeń dzieci • Potrzebujemy snu i odpoczynku – zabawa dydaktyczna, rozbudzanie wyobraźni • Karty aktywności – wnioskowanie na podstawie ilustracji, określanie stanów emocjonalnych	– uważnie słucha utworu literackiego IV.3 – bierze udział w rozmowie IV.5 – wie, że odpoczynek jest potrzebny I.4 – rozbudza wyobraźnię podczas rysowania IV.1, IV.8 – analizuje treść ilustracji i wnioskuje IV.9 – nazywa emocje bohaterów ilustracji II.1
III.	• Słoneczko i żabki – zabawa z elementem skoku • Przeciwieństwa – zabawa edukacyjna • W ogrodzie: Wędrujące woreczki – zabawa ruchowa	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – dostrzega i nazywa przeciwieństwa IV.12, IV.2 – ćwiczy sprawność i koordynację ruchową I.5, I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Słoneczko i żabki – zabawa z elementem skoku.

Przedszkolaki skulone na dywanie – śpiące żabki – czekają na dotknięcie słońca. Wybrane dziecko jest słoneczkiem i dotyka dłońmi do pleców przedszkolaków, które – obudzone – zaczynają swobodnie skakać.

Wczoraj wieczorem... – swobodne wypowiedzi.

Dzieci kończą zdanie: *Wczoraj wieczorem...*, opowiadając o czynnościach z poprzedniego dnia. Chętne osoby mogą też próbować naśladować te czynności, wtedy reszta grupy odgaduje je i nazywa.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

O śpiochu i porannym ptaszku – słuchanie opowiadania Joanny Krzyżanek i rozmowa dotycząca jego treści oraz doświadczeń dzieci.

O śpiochu i rannym ptaszku

Był poranek. W domu rodziny Wafelków panowała jeszcze senna cisza. Dziadek pochrapywał. Babcia śniła. Tata przewracał się z boku na bok. Filip uśmiechał się przez sen. Mama wzięła budzik pod poduszką, a Trampek i Pelasia spali jak susły. Tylko Lusia, ranny ptaszek, już była na nogach. Poruszała się jednak cichutko, by nikogo nie obudzić. Zrobili to za nią wróble, które dały poranny koncert głośniego ćwierkania. I nagle dom zaczął tętnić życiem. Każdy z domowników już coś robił. Tylko Filip jeszcze spał jak kamień. Nikogo to nie dziwiło, bo powtarzało się codziennie. Chłopiec był wielkim śpiochem. Rano nie mógł wygramolić się z łóżka. Podobno przez poduszkę i kołdrę, które nie chciały wypuścić go ze swoich objęć.

– Ćwir, ćwir! – zaczęłykały ciekawskie wróble. – Ciekawe, kto dzisiaj obudzi Filipa...

Na odpowiedź nie musiały długo czekać. Tego dnia Wafelkowie postanowili obudzić śpiocha. Przygotowali dla niego dwie pobudki. Pobudkę numer jeden nazwali „żabką”, a pobudkę numer dwa – „domową orkiestrą”. Potem cichutko weszli do pokoju chłopca i wpuścili do niego siedem zielonych żab.

Hop, hop! Hop, hop! – skakały żabki po kołdrze, poduszkach i piżamie Filipa. A ta największa, zielona jak groszek, wskoczyła na nos śpiocha i radośnie zarechotała.

– Teraz na pewno się obudzi – pisała ucieszona Lusia. Ale Filip się nie obudził. Co prawda, otworzył oczy, ale zamiast opuścić łóżko, uśmiechnął się do zielonego stworka i powiedział: – Zielonych snów, żabciu! – Po czym przewrócił się na drugi bok i zasnął. Wszyscy byli rozczarowani. Nie mieli innego wyjścia – natychmiast przystąpili do realizacji drugiego planu pobudkowego. Polegał on na tym, że tato wykrzykiwał, babcia śpiewała, mama piszczała, dziadek grał na trąbce, Trampek szecekał, Pelasia miauczała, a Lusia udawała, że jest kaczką i wołała: – Kwa, kwa, kwa! W pokoju zrobił się taki hałas, że nawet ciekawskie wróble odrunęły z parapetu. A Filip najpierw się przeciągnął. Potem wolniutko opuścił łóżko i powiedział z wyrzutem:

– Jak możecie być tacy nieczuli! Czy wiecie, że kiedy śpię, poprawia się moja koncentracja? Gdybym tak jeszcze mógł pospać pół godziny, to jestem pewien, że na wszystkich lekcjach byłbym dzisiaj dobrze skoncentrowany. To co? Mogę wrócić do łóżka? – spytał na koniec.

– Łazienka, Filipku – powiedziała tylko babcia i spojrzała na wnuka tak, że śpioch zamiast wrócić pod kołdrę, poczłapał do łazienki. A reszta rodziny, szczęśliwa, że udało się go obudzić, udała się na śniadanie. – Wyglądasz, jakbyś się nie wyspał – powiedział Filip do swojego odbicia w lustrze, a potem tyknął okiem na wannę. Kwadrans później Lusia spytała, gdzie jest jej brat. – Może połknęła go tubka z pastą do zębów lub ugryzła szczoteczką – zażartował dziadek.

– Może... – powtórzyła mama. I wtedy usłyszeli niepokojące dźwięki. Dochodziły z łazienki. Natychmiast tam pognali. Otworzyli drzwi i ujrzeni Filipa. Spał w wannie (z ulubionym zielonym stworkiem w objęciach), wymachiwał rękami, wierzgał i wołał przez sen: – Puść mnie! Nie możesz mnie zjeść. Jestem kwaśny i gorzki. Po prostu niesmaczny. Może wolałbyś schrupać moją siostrę? Jest taka słodziutka. – Schrupać siostrę?! – krzyknęła Lusia. I to pytanie obudziło Filipa. – Walczyłem ze smokiem – wyjaśnił i wyszedł z wanny.

Joanna Krzyżanek

Źródło: J. Krzyżanek „O śpiochu i porannym ptaszku” [w:] J. Krzyżanek, I. Landau „Opowieści do poduszki”, Papilon, Warszawa 2007, s. 14–18.

Po wysłuchaniu opowiadania nauczyciel zadaje pytania, np.: *Kto wstał najwcześniej? Jak rodzina chciała obudzić chłopca? Czy Filipa obudziły żaby?*, pomagając dzieciom w ten sposób odtworzyć treść opowiadania z uwzględnieniem następstwa czasowego. Przedszkolaki mogą też opowiedzieć o swoich doświadczeniach z porannym wstawaniem. W rozmowie z dziećmi warto wspomnieć o odpowiednim traktowaniu zwierząt.

Potrzebujemy snu i odpoczynku – zabawa dydaktyczna, rozbudzanie wyobraźni, karta pracy.

utwór

Na początek nauczyciel zachęca przedszkolaki do swobodnego tańca przy wesołej muzyce. Na przerwę w muzyce dzieci biorą poduszki i szybko układają się do snu na dywanie. Po kilku powtórzeniach nauczyciel prowadzi rozmowę podsumowującą, pytając: *Czy można było zasnąć? Co przeszkadzało?* Następnie prowadzi rozmowę na temat tego, co utrudnia zasypianie i odpoczynek (np. granie w gry, oglądanie telewizji, hałas, światło), a co pomaga (muzyka relaksacyjna, kołysanki, czytanie bajki). Dzieci opowiadają, jak lubią zasypiać, co im pomaga, kiedy nie mogą zasnąć.

utwór

Prowadzący jeszcze raz zaprasza dzieci do położenia się na poduszkach, tym razem przy muzyce relaksacyjnej. Dzieci wyobrażają sobie miłe zdarzenia, myślą, o czym chcieliby śnić.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”, nr 21 „Poranek” małe poduszki

Karty aktywności – wnioskowanie na podstawie ilustracji, określanie stanów emocjonalnych

Środki dydaktyczne: KA1 s. 32

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Słoneczko i żabki – zabawa z elementem skoku.

Przeciwnieństwa – zabawa edukacyjna.

Nauczyciel na przykładach wyjaśnia dzieciom, czym są przeciwieństwa. Prezentuje pary przedmiotów, a uczestnicy próbują określić ich przeciwstawne cechy, np.: misie różnej wielkości (mały – duży), kciuk i mały palec (gruby – chudy), sznurki różnej długości (długi – krótki), białą i czarną kartkę (biały – czarny), klocek i tkaninę (twardy – miękki). Następnie dzieci przynoszą na dywan dwa przedmioty, między którymi dostrzegły przeciwieństwa. Wszystkie zebrane pary są mieszane, a przedszkolaki kolejno dobierają je ponownie na zasadzie przeciwieństw i nazywają różniące je cechy.

Środki dydaktyczne: kilka par przedmiotów o przeciwstawnych cechach

Wędrujące woreczki – zabawa ruchowa.

Nauczyciel wyznacza linię startu i mety. Wszystkie dzieci równocześnie pokonują trasę w tę i z powrotem z woreczkami umieszczonymi kolejno: na głowie, na ramieniu, na zewnętrznej powierzchni dłoni – ręka wyciągnięta do przodu, między kolanami.

Nauczyciel wyjaśnia, że liczy się nie tylko szybkość, ale też dokładność wykonania zadania.

Środki dydaktyczne: woreczek dla każdego dziecka

Temat 8.5. Zabawy z Panem Czasem

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Razem – osobno – zabawa ruchowo-integracyjna Opowiedz swój sen – wypowiedzi dzieci; rozwijanie pamięci i wyobraźni Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – buduje wielozdaniową wypowiedź IV.2 – słucha wypowiedzi innych dzieci III.8 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Dzień, a potem noc – zabawa edukacyjna Co po czym? – zabawa dydaktyczna, sekwencje czynności Klepsydra odmierza czas – podsumowanie prowadzonego od rana odmierzania czasu Karty aktywności – ćwiczenie grafomotoryczne Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	– współpracuje z grupą w zabawie III.5 – rozwija precyzję w wykonywaniu czynności I.7, I.9 – sprawnie wykonuje czynności codzienne I.7 – określa czas potrzebny do wykonania różnych czynności IV.16 – ćwiczy sprawność manualną I.7 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Zabawy matematyczne – układanie sekwencji dwu- i trzelementowych Razem – osobno – zabawa ruchowo-integracyjna W ogrodzie: Mamo, mamo, ile kroków do domu? – zabawa naśladowcza	– układa sekwencje elementów IV.12 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – przestrzega reguł zabawy I.5, III.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

UWAGA! W ciągu całego dnia, podczas różnych czynności wykonywanych przez dzieci nauczyciel odmierza czas za pomocą różnych klepsydr, minutnika, stopera i zapisuje wyniki.

utwór

Razem – osobno – zabawa ruchowo-integracyjna.

Na dźwięk muzyki dzieci tańczą dwójkami, a na przerwę chodzą samodzielnie i po cichu.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 20 „Pizzicato”

Opowiedz swój sen – wypowiedzi dzieci; rozwijanie pamięci i wyobraźni.

Chętne osoby opowiadają swoje sny. Nauczyciel tworzy spokojną i bezpieczną atmosferę poprzez aktywne słuchanie i życzliwe zachęcanie do wypowiedzi. Reszta dzieci słucha opowieści.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Już dzień!”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Dzień, a potem noc – zabawa edukacyjna.

Połowa przedszkolaków zakłada żółte szarfy symbolizujące dzień, a druga połowa granatowe – noc. Ustawiają się w kole na przemian i pierwsze dziecko z żółtą szarfą mówi: *Jestem dzień, a po mnie jest noc*. Następnie osoba z granatową szarfą mówi: *Jestem noc, a po mnie jest dzień*. W ten sposób wszystkie dzieci kolejno zabierają głos. Na dźwięk tamburynu rozbiegają się swobodnie, by po chwili ponownie ustawić się na przemian w kole. Sprawdzają, czy dobrze się ustawiły, mówiąc tylko: *Dzień lub Noc*.

Środki dydaktyczne: szarfy żółte i granatowe, tamburyn

Co po czym? – zabawa dydaktyczna, sekwencje czynności.

Nauczyciel przygotowuje kilka zestawów zadaniowych według własnych pomysłów i dostępnych materiałów, np. do mycia rąk, szykowania kanapki, przygotowania kakao. Po omówieniu zadań i nazwaniu kolejnych czynności dzieci wykonują wybrane zadania:

- mycie rąk – mydlenie dłoni, spłukanie, wycieranie ręcznikiem;
- kanapka z dżemem – smarowanie chleba masłem, nałożenie dżemu;
- kakao – wsypanie kakao do kubka, zalanie mlekiem, mieszanie;

Środki dydaktyczne: przyrządy i przedmioty dostępne w przedszkolu, np. kolorowe piłki i pojemniki, szczotka i szufelka, woda, mydło i ręcznik, kubki, łyżeczki, sypek kakao i mleko, kromki chleba, masło, dżem

Klepsydra odmierza czas – podsumowanie prowadzonego od rana odmierzania czasu.

Nauczyciel przedstawia zapisane od rana wyniki pomiaru czasu wykonywania przez dzieci czynności, tj. mycia rąk, jedzenia śniadania, zabawy ruchowej, zabaw swobodnych, układania zabawek, mycia zębów, zakładania butów, oraz podczas zajęć „Co po czym?”. Wspólnie z dziećmi podsumowuje wyniki i obserwacje, określając, które czynności trwały dłużej, a które krócej, na które potrzeba więcej, a na które mniej czasu. Dzieci obserwują różnej wielkości klepsydry i próbują określić, która klepsydra jest odpowiednia do danej czynności. W kolejnych dniach nadal będą odmierzać czas, ale już bardziej zadaniowo, czyli używając odpowiedniej klepsydry lub ustawiając czas w minutniku. Czas ma być odmierzany głównie grupowo, bez rywalizacji.

Środki dydaktyczne: różnej wielkości klepsydry, minutnik, stoper, kartka, ołówek

Karty aktywności – ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 33

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 191).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Zabawy matematyczne – układanie sekwencji dwu- i trzelementowych z dostępnych materiałów.

Dzieci układają powtarzające się rytmy z wybranych elementów, np.: książka – maskotka – książka – maskotka...; kasztan – orzech – żołędź – kasztan – orzech – żołędź...; Nauczyciel może rozpocząć układanie danej sekwencji, mówiąc przy tym np.: *Najpierw książka, potem maskotka,*

a zadaniem dziecka będzie kontynuowanie rytmu. Te dzieci, które radzą sobie z zadaniem, same wymyślają swoje układy.

Środki dydaktyczne: dowolne dostępne materiały do układania sekwencji dwu- i trzelementowych

utwór

Razem – osobno – zabawa ruchowo-integracyjna.

Na dźwięk muzyki dzieci tańczą dwójkami, a na przerwę chodzą samodzielnie i po cichu.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 20 „Pizzicato”

W OGRODZIE

Mamo, mamo, ile kroków do domu? – zabawa naśladowcza.

Jedno dziecko lub nauczyciel jest mamą, pozostałe stoją naprzeciwko w odległości kilku metrów i wspólnie zadają pytanie: *Mamo, mamo, ile kroków do domu?* „Mama” za każdym razem wyznacza inne zadanie, np. trzy kroki mrówkowe – małe, dwa słoniowe – wielkie, cztery żabie skoki. Gdy dzieci dotrą do mety, nową „mamą” zostaje inna osoba.

Zajęcia muzyczne 8. Czy to dzień, czy to noc?

utwór

Gdy dzień wstaje – zabawa rytmiczno-teatralna.

Przed rozpoczęciem zabawy dzieci samodzielnie wykonują marakasy. Do wcześniej przygotowanych plastikowych butelek wysypują kaszę lub ryż. Taśmą samoprzylepną zabezpieczają zakrętki. Butelki ozdabiają paskami krepiny. Dzieci siadają na podłodze w różnych miejscach sali przodem do nauczyciela, układają przed sobą marakasy i naśladują wykonywane przez nauczyciela czynności. Nauczyciel włącza nagranie z utworem „Fiesta aymara”. Utwór jest zbudowany z dwóch części: AB poprzedzonych krótkim wstępem. Podczas wstępu dzieci wykonują ruchy naśladujące budzenie się ze snu: ziewają, przeciągają się. W melodii części A powtarza się następujący rytm 4/4: ćwierćnuta, ćwierćnuta, 2 ósemki, ćwierćnuta.

Część A – dzieci klaszczą ostatowy rytm.

Część B – biorą marakasy i improwizują ruch taneczny, potrząsając rytmicznie instrumentami.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 11 „Fiesta aymara”, własnoręcznie wykonane marakasy

Zegarowa muzyka – zabawa z wykorzystaniem wybranych instrumentów perkusyjnych.

Dzieci siedzą na dywanie przed nauczycielem, który pokazuje kolejno cztery instrumenty: talerze, klawesy, marakasy i trójkąt. Nazywa je i prezentuje sposoby gry na nich. Następnie gra na nich i jednocześnie naśladuje głosem odgłosy różnych zegarów. Gdy gra na talerzach w wolnym tempie w pulsie półnutowym, mówi: *bim, bam, bom*. Kiedy gra na klawesach w umiarkowanym tempie w pulsie ćwierćnutowym, mówi: *tik, tak, tik, tak*. Podczas potrząsania marakasami w szybszym tempie, mówi: *cyk, cyk, cyk, cyk*. Na trójkącie gra tremolo, mówiąc: *trrrrrrrrr...* Dzieci naśladują ruchy rąk nauczyciela i odgłosy przez niego wydawane.

Środki dydaktyczne: talerze, klawesy, marakasy, trójkąt

Malowane sny – zabawa relaksacyjna.

Nauczyciel rozdaje dzieciom paski krepiny o długości ok. 50 cm i włącza nagranie z utworem „Leśna kołysanka”. Dzieci poruszają się po sali. Za pomocą pasków krepiny naśladują malowanie pędzlem i improwizują ruch do muzyki. Gdy muzyka cichnie, dzieci powoli kładą się na podłogę.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 8 „Leśna kołysanka”, paski kolorowej krepiny

Zabawy rozwijające umiejętności społeczno-emocjonalne

Cele:

- tworzenie przyjaznej atmosfery w grupie,
- ułatwienie nawiązywania więzi,
- rozpoznawanie i nazywanie emocji,
- kojarzenie uczuć z różnymi sytuacjami,
- rozwijanie empatii i umiejętności odczytywania sygnałów niewerbalnych.

Wysyłanie dobrych życzeń

To inny wariant zabawy „Miłe słowa” (opis na s. 10). Dzieci wraz z nauczycielem siadają w kręgu i kolejno przekazują sobie przyjazne życzenia, np. *Życzę ci, żebyś był szczęśliwy / była szczęśliwa (żeby wszystkie twoje marzenia się spełniły, żebyś był /a zdrowy /a i silny /a, żebyś miał /a wielu przyjaciół, dostał /a kota, dobrze się bawił /a na dzisiejszych zajęciach).*

Jak zachowują się ludzie, którzy...

Jest to zabawa dramatowa, w której prowadzący prosi dzieci o wyobrazenie sobie, przypomnienie, jak wyglądają i zachowują się ludzie, którzy:

- są radosni, weseli,
- są smutni, martwią się czymś,
- czują strach, boją się czegoś,
- złością się, są zdenerwowani, czują gniew,
- wstydzą się,
- czują wstręt, obrzydzenie,
- są zaskoczeni, dziwią się.

Na zakończenie zabawy warto krótko słownie podsumować rodzaje reakcji, sposoby zachowania towarzyszące przeżywaniu określonych emocji i zwrócić uwagę na różnorodność tych zachowań.

Kiedy i dlaczego tak się czuje?

Prowadzący oznajmia, że zabawa będzie dotyczyła związku emocji z różnymi sytuacjami z życia przedszkolaków. Każde z dzieci będzie kolejno rzucać kostką, odgadywać nazwę emocji na podstawie symbolicznego, prostego obrazka (emotikony), a następnie zostanie poproszone o przypomnienie sobie: *Kiedy tak się czuje/czuło?* oraz *Dlaczego/ z jakiego powodu przeżywa/ło taką emocję?* W ramach podsumowania prowadzący może podkreślić, że w tych samych sytuacjach ludzie mogą przeżywać różne uczucia, np. kiedy ktoś nie chce się

z Tobą bawić (smutek, złość), ale też może być tak, że w konkretnych sytuacjach towarzyszą nam takie same emocje, np. na wakacjach (radość).

Pomoc: samodzielnie przygotowana średnia lub duża kostka do gry z przyklejonymi obrazkami podstawowych emocji (radość, smutek, strach, złość, zaskoczenie, wstręt)

Powiedz to bez słów

Zabawa pantomimiczna, w której prowadzący proponuje odegranie za pomocą gestów, mimiki i nieartykułowanych odgłosów kilku zaproponowanych komunikatów, które grupa ma za zadanie „odczytać”. Nauczyciel podaje dzieciom informację, że jest to zabawa w „teatr jednego aktora”, bez używania słów (przypomina o tym wielokrotnie) i podaje wybrany komunikat na ucho odgrywającemu rolę dziecka. Przykładowe komunikaty: *czuję zmęczenie/chce mi się spać; chcę do toalety; boli mnie brzuch; jestem głodny /a; nie wolno tak robić/nie podoba mi się twoje zachowanie; bardzo się spieszę; chodźcie ze mną; bądźcie cicho; stop, zatrzymaj się; kocham cię; jest mi zimno; chce mi się pić.*

Jeśli chętne dziecko nie wie, w jaki sposób bezsłownie pokazać zaproponowany komunikat, prowadzący udziela mu konkretnych wskazówek słownych.

Bajka o uczuciach

Zabawa polega na losowaniu spośród kilku jednej karty, odgadnięciu, jaką emocję przeżywa dziecko na ilustracji, a następnie wymyśleniu bajki związanej z tą emocją (może to być rzeczywista lub zmyślona historia).

Chętne osoby mogą w domu lub, jeśli jest na to czas, na zajęciach narysować obrazki do swojej bajki, a prowadzący może dopisać tekst i złączyć całość tak, by powstała książeczka. Dzieci mogą zaprezentować swoje bajki rodzicom, np. w Dniu Matki i Ojca.

Pomoc: ilustracje przedstawiające portrety dzieci wyrażających emocje (radość, smutek, złość, strach, zaskoczenie, wstręt)

Elwina Wilkos

KRĄG TEMATYCZNY

9. W domowym zaciszu

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- rozwijanie sprawności fizycznej, precyzji ruchów w toku zabaw i ćwiczeń ruchowych
- usprawnianie małej motoryki poprzez wykonywanie ćwiczeń manualnych

OBSZAR EMOCJONALNY

- kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania emocji i uczuć
- doskonalenie umiejętności panowania nad własnymi emocjami
- wdrażanie do wyrażania wdzięczności i szacunku rodzicom i dziadkom

OBSZAR SPOŁECZNY

- kształtowanie postaw prospołecznych
- budzenie świadomości, jak ważna jest znajomość własnego nazwiska i adresu
- budowanie tożsamości dziecka wynikającej z przynależności do rodziny

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie orientacji przestrzennej
- doskonalenie umiejętności liczenia

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 7.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- robot, ball, car, doll, teddy

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie zabawek, odpowiadanie na pytanie: *What's this?*, śpiewanie piosenki i reagowanie na nią, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”

Marsz – maszerowanie w parach za nauczycielem po sali.

Bieg – bieganie w parach po sali przy akompaniamencie tamburynu: najpierw na palcach, potem z wysokim unoszeniem kolan, następnie z uderzaniem piętami o pośladki.

Moje i twoje – zabawa utrwalająca nazwy części ciała.

Każde dziecko dobiera sobie partnera/partnerkę tego samego wzrostu. Przedszkolaki stają przodem do siebie w odległości nieco większej niż na wyciągnięcie rąk. Nauczyciel wymienia części ciała, np.: głowa, brzuch, tydki, stopy. Dzieci najpierw dotykają własnych części ciała, następnie wskazują je u partnera obydwiema rękami, nie zmieniając miejsca.

Bawimy się razem – zabawa w parach.

Dzieci tworzą koła w parach, podają sobie ręce i wykonują ruchy:

- na „raz” unoszą ręce,
- na „dwa” opuszczają,
- na „trzy” kołyszą się miarowo w ustalonym kierunku, raz w lewo, raz w prawo,
- na „cztery” puszczają ręce i wykonują energiczny bieg w miejscu.

Ćwiczenie powtarzamy kilka razy. Na zakończenie dzieci stają w lekkim rozkroku, rozluźniają ciało, wykonują kilka razy głęboki wdech nosem, unosząc ręce bokiem nad głowę i wydech ustami, opuszczając ręce.

Środki dydaktyczne: tamburyn

Temat 9.1. Opowieści o domku		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Szukaj swojego domu – zabawa orientacyjno-porządkowa • Dom – rozmowa na podstawie zdjęć i ilustracji • Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – tworzy wielozdaniowe wypowiedzi IV.5, IV.2 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Budujemy domy – zabawa konstrukcyjna • Domy ludzi i domy zwierząt – segregowanie obrazków według określonego kryterium • Trzy świnki – słuchanie bajki • Domki trzech świnek – zabawa ruchowa • Karty aktywności – łączenie w pary postaci i ich domów • Znam swój adres – utrwalenie zasad bezpieczeństwa • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III.	– łączy różne elementy, tworząc skomplikowane konstrukcje IV.11 – segreguje i nazywa obrazki IV.12 – uważnie słucha III.8, IV.3 – odpowiada na pytania dotyczące wysłuchanego utworu IV.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – rozpoznaje kolory IV.12 – przelicza elementy w zbiorach IV.15 – wnioskuje, łączy elementy w pary IV.127 – zna swoje imię, nazwisko i adres III.3 – wie, komu może podać swoje nazwisko i adres z.7 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	• Co może mieć dom? – zabawa dydaktyczna • Budujemy dom – zabawa z elementami skrętów tułowie • Wymarzony dom – praca plastyczna • W ogrodzie: Kamyczkowe domy – układanie domów z materiałów naturalnych	– wskazuje elementy, z których składa się dom IV.9 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – wykazuje się kreatywnością IV.1 – układa kompozycje z materiałów naturalnych IV.11 – opowiada o swojej pracy IV.6

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Szukaj swojego domu – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom szarfy w trzech kolorach: żółtym, czerwonym i zielonym. Na podłodze rozkłada woreczki w tych samych kolorach. Dzieci biegają po sali, a gdy usłyszą mocne uderzenie w bębenek, każde szuka sobie domku – woreczka w takim samym kolorze jak szarfa, którą ma na sobie.

Środki dydaktyczne: woreczki i szarfy w trzech kolorach: żółtym, czerwonym i zielonym, bębenek

Domy – rozmowa na podstawie zdjęć i ilustracji.

Nauczyciel przygotowuje zdjęcia, wycinki z gazet lub filmy na tablicę interaktywną przedstawiające różne domy: dom jednorodzinny, blok, wieżowiec, wiejską chatę, igloo, jurte, tipi, wigwam, jaskinię itp. Zachęca dzieci do swobodnych wypowiedzi na temat ilustracji, następnie zadaje pytania: *Z jakich materiałów zostały zbudowane domy? Z jakich stron świata mogą pochodzić?*

Po co ludzie budują domy? Kto jeszcze buduje domy?

Środki dydaktyczne: ilustracje lub filmy przedstawiające różne domy

Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Budujemy domy – zabawa konstrukcyjna.

Nauczyciel przygotowuje stanowiska z dużą liczbą różnych klocków: waflowych, drewnianych, magnetycznych lub innych. Dzieci wybierają jeden rodzaj klocków i wspólnie z rówieśnikami konstruują budowle przypominające domy. Na koniec tworzą wystawę i opowiadają o swoich budowlach. Porównują ich wysokość, wielkość, wykorzystane materiały.

Środki dydaktyczne: różne rodzaje klocków

Domy ludzi i domy zwierząt – segregowanie obrazków.

Nauczyciel przygotowuje obrazek z postacią człowieka i drugi z rysunkiem dowolnego zwierzęcia. Dzieci siedzą w kole, w środku znajdują się ilustracje różnych domów zamieszkiwanych przez ludzi oraz przez zwierzęta. Zadaniem przedszkolaków jest uporządkowanie obrazków i ich posegregowanie. Te, które zamieszkują ludzie, należy ułożyć obok ilustracji człowieka, te zamieszkiwane przez zwierzęta – obok rysunku zwierzęcia. Wszyscy wspólnie nazywają domy.

Środki dydaktyczne: ilustracje człowieka i zwierzęcia, ilustracje różnych domów

Trzy świnki – słuchanie bajki „Trzy świnki”.

Nauczyciel czyta lub opowiada bajkę o trzech świnkach. Następnie zachęca dzieci do rozmowy na temat treści utworu. Przykładowe pytania: *Po co świnki budowały domki? Czym się różniły domki świnek? Czyj domek był najlepszy i dlaczego?*

Środki dydaktyczne: bajka „Trzy świnki”

Trzy świnki

Dawno, dawno temu były sobie trzy świnki. Mieszkały z rodzicami w pięknym murowanym domu nad rzeką. Pewnego dnia stanęły przed rodzicami i powiedziały:

– Jesteśmy już dorosłe. Nadszedł czas, żebyśmy zamieszkały oddzielnie.

Spakowały trzy plecaczki, ucałowały rodziców na pożegnanie i wyruszyły prosto przed siebie. Wędrowały, wędrowały, aż dotarły pod trzy wzgórza nad rzeką w pobliżu lasu. W lesie rosły jagody, nad rzeką było tyle błota, ile dusza zapagnie, a trawa i polne kwiaty na wzgórzach cicho szumiały: „Tu zamieszszszkajcieeee”.

– Tu zamieszkamy! – zawołały zgodnym chórem trzy świnki.

Każda wbiegła na jeden z pagórków i każda natychmiast zaczęła budować domek. Pierwsza świnka ceniła sobie czas i świeże powietrze. Raz, dwa pozbierała słomę

z pobliskiego pola i raz, dwa zbudowała z niej domek. Czasu zabrało jej to niewiele, a świeżego powietrza w domu ze słomy miała właściwie tyle samo, ile przed domem. Była więc dumna i zadowolona.

Druga świnka bardzo ceniła ekologię. Pobiegła do lasu i nazybrała suchych gałęzi i liści. Najpierw ustawiła większe gałęzie, potem połączyła je mniejszymi, a wszystko przysypała liśćmi. Zajął jej to trochę więcej czasu niż pierwszej śwince. Ten domek przypominał stertę gałęzi przysypanych liśćmi. Gdy praca była skończona, druga świnka usiadła przed domkiem i przyglądała się trzeciej.

Nie wiadomo, co ceniła trzecia świnka. W każdym razie na budowę swojego domku poświęciła bardzo dużo czasu. Sprowadziła cegły i wzniosła mury, z mocnych bali zmontowała dach i pokryła go czerwoną dachówką. Zbiła z solidnych desek drzwi i okiennice.

– Po co się tak męczyć? – pytały jej siostry. – Nie lepiej bawić się w błocie albo zbierać jagody w lesie?

– Można się bawić i można zbierać, ale dom to dom – odpowiadała trzecia świnka. – Powinien być solidny.

W końcu i trzeci dom był gotowy. Tymczasem w pobliskim lesie pojawił się wilk! Zobaczył trzy tłusciutkie różowe świnki i aż mu ślinka pociekła. Wyskoczył z lasu i popędził w ich stronę. Na szczęście świnki go zauważyły! Pokwikuąc ze strachu, skryły się w swoich domach. Zdyszany wilk dobiegł do domu pierwszej świnki.

– Zaraz cię zjem! – powiedział.

– Nie uda ci się – zawołała pierwsza świnka. – Jestem w domu!

Wilk tylko się zaśmiał, nabrał powietrza, ile zdołał, i dmuchnął. Podmuchał dosłownie zmiotł słomiany domek. a pierwsza świnka co sił w nogach popędziła do domku z gałęzi. Druga świnka wpuściła ją i zanim wilk tam dobiegł, zasunęła furtkę. Zdyszany wilk przyjrzał się domkowi i uśmiechnął się szeroko.

– Zaraz was zjem! – powiedział.

– Nie uda ci się – zawołała druga świnka. – Jesteśmy w domu!

Wilk znów się zaśmiał, nabrał powietrza, ile zdołał, i dmuchnął. Podmuchał zwał wszystkie liście i zatrzęsł gałęziami. Biedne dwie świnki też się zatrzęsły. Wilk znów nabrał powietrza i dmuchnął mocniej. Teraz gałęzie nie wytrzymały. Domek się rozpadł, a obie świnki aż sturwały się ze wzgórza. Co sił w nogach popędziły do ceglanego domku. Trzecia świnka wpuściła je i zanim wilk do nich dobiegł, zatrzęsła drewniane drzwi i okiennice. Zdyszany wilk przyjrzał się domkowi i uśmiechnął się szeroko.

– Zaraz was zjem! – powiedział.

– Nie uda ci się – zawołała trzecia świnka. – Jesteśmy w domu! Wilk się zaśmiał, nabrał powietrza, ile zdołał, i dmuchnął. Ale co to? Nic się nie stało! zrobił zdziwioną minę, znów nabrał powietrza i dmuchnął jeszcze mocniej. A wtedy... Nic się nie stało! Tylko okiennice zastukały, poruszone podmuchem. Teraz to już wilk się rozżościł. Postanowił nabrać mnóstwo powietrza. Nabierał i nabierał, a rósł przy tym coraz bardziej i bardziej, jak nadmuchiwany balonik. Zrobił się wielki jak krowa, potem jak domek, potem jak wieżowiec! A kiedy chciał wypuścić powietrze, świnki usłyszały tylko przez drzwi głośno „pfffff!”, jakie słuchać, gdy z balonika nagle uchodzi powietrze. Wilk uniósł się w górę jak odrzutowiec i odleciał, hen, za góry i lasy. Co się z nim teraz dzieje, nie wiadomo. Może próbuje zjeść jakieś inne świnki, a może się zmienił i je tylko owoce

i warzywa? Wiadomo natomiast, co robią trzy świnki. Mają się dobrze i mieszkają w trzech solidnych murowanych domach. Trzecia świnka pomogła zbudować takie domy dwóm pozostałym. Nigdy przecież nie wiadomo, czy jakiś wilk znów nie pojawi się w okolicy...

Wojciech Widłak

Źródło: Wojciech Widłak, Trzy świnki [w:] Czarodziejskie słowa. 5+ Wartościowe teksty dla dzieci, Nowa Era 2019, s. 19–21.

utwór

Domki trzech świnek – zabawa ruchowa.

Nauczyciel umieszcza w sali trzy koła hula-hoop: żółte – symbolizujące domek ze słomy, brązowe lub czarne – domek z drewna, czerwone – domek z cegły. Dzieci stoją w kole, troje z nich trzyma woreczki w kolorach obręczy. Nauczyciel włącza muzykę. Po wolnym wstępie do utworu, na sygnał prowadzącego uczestnicy podają sobie woreczki za plecami. Gdy muzyka cichnie, dzieci, które mają woreczki, przekazują je osobom stojącym obok i idą do domu, czyli do obręczy w kolorze woreczka, który trzymały. Pozostałe dzieci kontynuują przekazywanie woreczków. Zabawa trwa do chwili, aż wszyscy będą w domkach. Na zakończenie następuje przeliczanie, w którym domu jest najmniej, a w którym najwięcej dzieci. Środki dydaktyczne: trzy koła hula-hoop: żółte, brązowe lub czarne i czerwone, trzy woreczki (w kolorach obręczy), CD3 Utwory nr 11 „Fiesta aymara”

Karty aktywności – łączenie w pary postaci i ich domów.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 34

Znam swój adres – utrwalenie zasad bezpieczeństwa.

Nauczyciel zwraca uwagę na konieczność znajomości swojego nazwiska i adresu zamieszkania. Mówi, że swoje dane trzeba podać policjantowi lub strażnikowi miejskiemu, jeśli ktoś zgubi się na spacerze lub w sklepie. Sprawdza, które dzieci znają swój adres, zachęca do nauki te osoby, które nie potrafią go podać. Przypomina, że nie należy podawać swojego nazwiska ani adresu nieznanym.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw III (opis na s. 190).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Co może mieć dom? – zabawa dydaktyczna.

Spośród wielu obrazków przedszkolaki wybierają te, które przedstawiają elementy domu i jego najbliższe otoczenie, np. ściany, okna, drzwi, schody, komin, płot, bramę. Następnie dzieci wymieniają części domu, kończąc zdania rozpoczęte przez nauczyciela: *Dom ma...* (dach, okna, ściany). *Obok domu jest...* (płot, brama, drzewo).

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające elementy domu i jego najbliższe otoczenie

utwór

Budujemy dom – zabawa z elementami skrętów tułowia.

Dzieci stoją w dużym kole. Gdy słyszą muzykę, podają sobie klocek – „cegłę” z ręki do ręki, wykonując skręty tułowia. Na przerwę w muzyce osoba, która w tym momencie trzyma „cegłę”, odpada z zabawy.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 5 „Promoroaca”, duży klocek

Wymarzony dom – praca plastyczna.

Dzieci rysują kredkami domy, w jakich chciałyby mieszkać.

Środki dydaktyczne: kartki formatu A4, kredki

Kamyczkowe domy – układanie domów z materiałów naturalnych.

Przedszkolaki zbierają dostępne w ogrodzie kamyki, patyczki i układają z nich ilustracje domów.

Na zakończenie każdy opowiada o swojej pracy.

Środki dydaktyczne: kamyki, patyczki

Temat 9.2. Co mamy w domu?		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Okienko – zabawa z elementami rzutu Dzieci do domu – zabawa ruchowa doskonaląca umiejętności matematyczne Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – kojarzy nazwę liczby z odpowiednią liczbą elementów w zbiorze IV.15 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Poszukiwacze śladów – zabawa doskonaląca umiejętność wyszukiwania i dobierania Co zniknęło? – ćwiczenie pamięci wzrokowej Karty aktywności – wyszukiwanie różnic między obrazkami Ciepło – zimno – zabawa słuchowo-ruchowa Domy dla pluszaków – zabawa rozwijająca koordynację wzrokowo-ruchową Gdzie mam stanąć? – zabawa rozwijająca orientację przestrzenną	– dobiera elementy według kształtu IV.12, IV.9 – współpracuje w grupie III.5 – doskonali pamięć wzrokową IV.11, IV.9 – doskonali spostrzegawczość, wskazuje szczegóły różniące obrazki IV.9 – czerpie radość ze wspólnej zabawy I.5 – doskonali koordynację wzrokowo-ruchową I.5, I.7 – współpracuje w grupie III.5 – zna i rozumie pojęcia: „nad”, „przed”, „obok”, „za” IV.14 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5
III.	Budujemy dom – zabawa z elementami skrętów tułowia Wieżowiec – zabawa konstrukcyjna W ogrodzie: Piramidki – zabawa ruchowa	– buduje z klocków zgodnie z podaną liczbą elementów I.6, IV.11 – przelicza elementy IV.15 – współpracuje w grupie III.5 – sprawnie biega I.5 – wznosi konstrukcję zgodnie z poleceniem IV.11

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Okienko – zabawa z elementami rzutu.

Nauczyciel trzyma ramkę lub obręcz – „okienko”, każde dziecko bierze jeden woreczek. Dzieci ustawiają się jedno za drugim i z określonej odległości starają się trafić do „okienka”.

Środki dydaktyczne: woreczki, ramka lub obręcz

Dzieci do domu – zabawa ruchowa doskonaląca umiejętności matematyczne.

Na podłodze umieszczone są domy – obręcze. Nauczyciel umawia się z dziećmi, że do każdego domu może wejść czworo dzieci. Przedszkolaki spacerują między obręczami, a na sygnał nauczyciela każde szuka dla siebie domu. Nauczyciel i dzieci, które nie znalazły domu, sprawdzają, czy w obręczach jest odpowiednia liczba osób. Na powtórny sygnał uczestnicy wychodzą z domów i dalej spacerują między obręczami. Przy każdym powtórzeniu zabawy zmieniamy liczbę dzieci w domach. Następnie nauczyciel, zamiast słownie informować o liczbie dzieci w domach, kładzie obok każdej obręczy figurę liczbową. Liczba kropek informuje o tym, ile osób powinno się znajdować w danym domu.

Środki dydaktyczne: obręcze, figury liczbowe (kartoniki z kropkami)

Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Poszukiwacze śladów – zabawa doskonaląca umiejętność wyszukiwania i dobierania.

Nauczyciel dzieli grupę na trzy zespoły. Każdy zespół ma przed sobą duży arkusz szarego papieru z obrysowanymi kształtami 10 przedmiotów, które możemy znaleźć w domu (talerzyk, książka, grzebień, tyłka, długopis itp.). Ten sam przedmiot nie może być obrysowany dwa razy. Przedmioty, które zostały obrysowane, nauczyciel umieszcza na stoliku. Na początku zabawy arkusze są odwrócone rysunkami do dołu. Członkowie każdego z zespołów na sygnał odwracają swój arkusz i oglądają narysowane na nim kształty. Biegają do stolika, aby przynieść przedmioty, które, według ich oceny wzrokowej, są narysowane na arkuszu. Przymierzają przedmioty do śladów. Te, które nie pasują, odnoszą na stolik i szukają właściwych. Wygrywa ten zespół, który najszybciej odnajdzie wszystkie przedmioty. Następnie zespoły wymieniają się arkuszami. Aby utrudnić zadanie, nauczyciel dokłada niepostrzeżenie 2 lub 3 przedmioty, które nie zostały obrysowane.

Środki dydaktyczne: duże arkusze szarego papieru z odrysowanymi przedmiotami, odrysowane przedmioty

Co zniknęło? – ćwiczenie pamięci wzrokowej.

Dzieci siedzą w kole. Nauczyciel wyklada pośrodku koła przygotowane przedmioty (zaczyna od czterech i zwiększa ich liczbę w trakcie zabawy, w zależności od możliwości grupy). Przedszkolaki oglądają je, dotykają i nazywają. Ich zadaniem jest zapamiętanie, jakie przedmioty leżą w kole. Gdy wszystkie przedmioty zostały rozpoznane i nazwane, dzieci odwracają się, a nauczyciel chowa jeden przedmiot. Zadaniem uczestników jest odgadnięcie, czego brakuje.

Środki dydaktyczne: różne przedmioty

Karty aktywności – wyszukiwanie różnic między obrazkami.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 35

Ciepło – zimno – zabawa słuchowo-ruchowa.

Dzieci chowają w sali wybrany przedmiot. Jedna osoba musi odnaleźć ten przedmiot, kierując się wskazówkami: *Ciepło*, gdy się do niego zbliża i *Zimno* – gdy się od niego oddala.

Środki dydaktyczne: dowolny przedmiot do schowania

Domy dla pluszaków – zabawa rozwijająca koordynację wzrokowo-ruchową.

Nauczyciel dzieli dzieci na kilkusobowe zespoły. Następnie na końcu sali umieszcza pluszowe zabawki (tyle, ile jest zespołów) i przydziela zespołom klocki. Zadaniem każdej drużyny jest jak najszybsze zbudowanie domu dla wskazanej zabawki oraz przeniesienie budowli i ustawienie jej przed zabawką.

Środki dydaktyczne: pluszaki, klocki

utwór

Gdzie mam stanąć? – zabawa rozwijająca orientację przestrzenną.

Dzieci biegają swobodnie po sali przy wesołej muzyce. Kiedy muzyka cichnie, wykonują polecenia nauczyciela: *Stań przed oknem. Stań obok krzesła. Stań za biurkiem* itp.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 2 „Samochodzik”

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

utwór

Budujemy dom – zabawa z elementami skrętów tułowia.

Dzieci stoją w dużym kole. Gdy słyszą muzykę, podają sobie klocek – „cegłę” z ręki do ręki, wykonując skręty tułowia. Na przerwę w muzyce osoba, która w tym momencie trzyma „cegłę”, odpada z zabawy.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 5 „Promorooca”, duży klocek

Wieżowiec – zabawa konstrukcyjna.

Nauczyciel dzieli dzieci na kilkuosobowe zespoły. Na środku sali umieszcza dużą liczbę drewnianych klocków. Zadaniem dzieci będzie budowanie wieżowców – układanie klocków jeden na drugim zgodnie z liczbą oczek, które wypadną na kostce. Nauczyciel rzuca kostką sześć razy dla każdego zespołu, a przedszkolaki układają odpowiednią liczbę klocków. Wygrywa zespół, który zbuduje najwyższy budynek.

Środki dydaktyczne: duża liczba drewnianych klocków, kostka do gry

W OGRODZIE

Piramidki – zabawa ruchowa.

Dzieci w dwóch, trzech drużynach ustawiają się jedno za drugim. W odległości kilku metrów nauczyciel przygotowuje 5 wiader lub kubeczków. Na hasło *Start* pierwszy z uczestników biegnie do wyznaczonego miejsca i ustawia piramidę z odwróconych wiader (na dole 3, na górze 2) i wraca na koniec kolejki. Następne dziecko zdejmuje po kolei wiaderka i tak na zmianę. W drugiej rundzie przedszkolaki, które ustawiały piramidki dokonują rozbiórki. Jeśli dzieci dobrze sobie radzą, można zwiększyć liczbę wiader. Na zakończenie wszyscy dziękują sobie za wspólne działania i odnoszą wiaderka na wskazane miejsce.

Środki dydaktyczne: po 5 wiader lub kubeczków dla każdej drużyny

Temat 9.3. Ozdabiamy nasz domek

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Droga do domu – zabawa rytmiczna	– reaguje na zmianę sygnału dźwiękowego I.5
	• Szukaj swojego domu – zabawa orientacyjno-porządkowa	– rozpoznaje dźwięki instrumentów IV.7
	• Oczy i usta – ćwiczenia mimiczne	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5
	• Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”	– uważnie słucha poleceń nauczyciela III.8
II.	• Ułóż tak samo – ćwiczenie pamięci wzrokowej, rozwijanie orientacji przestrzennej	– aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
		– zapamiętuje ułożenie przedmiotów IV.11
		– rozwija orientację w przestrzeni IV.14

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	Domek Kasi – zabawa utrwalająca znajomość kierunków Zabawki – zabawa utrwalająca kierunki Wyprawka – ustalanie położenia przedmiotów, analiza sylabowa Droga do domu – zabawa z elementem równowagi Zajęcia muzyczne – „Mój dom”, nauka piosenki „Domki z klocków”	- wykorzystuje w praktyce znajomość kierunków IV.14 - określa kierunki na kartce IV.14 - określa położenie przedmiotów IV.14, IV.9 - dzieli wyrazy na sylaby IV.2 - chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - rozwija poczucie rytmu IV.7 - doskonali słuch i umiejętności wokalne IV.7
III.	Kto tu mieszka? – zabawa ruchowo-naśladowcza Zabawa w dom – zabawa konstrukcyjna Bawimy się razem – zabawa ruchowa W ogrodzie: Gdzie mam iść? – zabawa rozwijająca orientację w przestrzeni	- chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - buduje domki z dostępnych materiałów I.6 - wykazuje się pomysłowością I.6 - chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - doskonali znajomość stron ciała i umiejętność wyznaczania kierunków w przestrzeni IV.14

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Droga do domu – zabawa rytmiczna.

Nauczyciel rozkłada na podłodze trzy ścieżki: żółtą składającą się z czterech żółtych woreczków, czerwoną składającą się z czterech czerwonych woreczków i zieloną z czterech zielonych woreczków. Ścieżki ułożone są równolegle obok siebie. Każdej ścieżce przyporządkowany jest jeden instrument np.: grzechotka, bębenek, trójkąt. Nauczyciel, grając na instrumentach, podpowiada, w jaki sposób dostać się do domu, a dziecko przemieszcza się, przechodząc na kolejne woreczki na odpowiednich ścieżkach. Przykład: grzechotka – pierwszy woreczek na ścieżce czerwonej, bębenek – drugi woreczek na ścieżce żółtej, ponownie grzechotka – trzeci woreczek na ścieżce czerwonej, ponownie bębenek – ostatni woreczek na ścieżce żółtej. Każde dziecko wykonuje to zadanie indywidualnie. Nauczyciel za każdym razem zmienia kolejność instrumentów.

Środki dydaktyczne: po cztery czerwone, żółte i zielone woreczki gimnastyczne, trzy instrumenty, np.: grzechotka, bębenek, trójkąt

Szukaj swojego domu – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom szarfy w trzech kolorach: żółtym, czerwonym i zielonym. Na podłodze rozkłada woreczki w tych samych kolorach. Dzieci biegają po sali, a gdy usłyszą mocne uderzenie w bębenek, każde szuka sobie domku – woreczka w takim samym kolorze jak szarfa, którą ma na sobie.

Środki dydaktyczne: woreczki i szarfy w trzech kolorach: żółtym, czerwonym i zielonym

Oczy i usta – ćwiczenia mimiczne.

Nauczyciel ustala z dziećmi, że ich twarze będą domami, w których oczy to okna, a usta to drzwi. Następnie mówi, jakie części domu się otwierają lub zamykają, a dzieci otwierają lub zamykają oczy i usta.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem raźniej”

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Ułóż tak samo – ćwiczenie pamięci wzrokowej, rozwijanie orientacji przestrzennej.

Przedszkolaki siedzą w rzędzie naprzeciwko nauczyciela. Prowadzący układa przed dziećmi (w rzędzie) różne przedmioty, uczestnicy przyglądają się im i nazywają. Ich zadaniem jest zapamiętanie, w jakiej kolejności są ułożone przedmioty. Następnie odwracają się tyłem, a nauczyciel kładzie jeden przedmiot w innym miejscu. Dzieci powinny odgadnąć, który przedmiot zmienił miejsce, i położenie go tam, gdzie był. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Następnie nauczyciel układa przedmioty, a dzieci próbują zapamiętać ich kolejność. Gdy uczestnicy się odwrócą, prowadzący rozrzuca wszystkie przedmioty. Dzieci angażują się w ułożenie przedmiotów tak, jak leżały przed chwilą. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Potem nauczyciel ponownie układa przedmioty w rzędzie i wydaje polecenia, np.:

- Wymień przedmioty, zaczynając od lewej strony.
- Wymień przedmioty, zaczynając od prawej strony.
- Powiedz, która z kolei zabawka to miś.

Zamiast przedmiotów można wykorzystać elementy z Wyprawki – „Półka z zabawkami”.

Środki dydaktyczne: różne przedmioty, ew. W. „Półka z zabawkami”

Domek Kasi – zabawa utrwalająca znajomość kierunków.

Nauczyciel czyta krótki tekst. Dzieci uważnie słuchają i starają się zapamiętać jak najwięcej szczegółów.

Kasia wysłała swój obrazek na przedszkolny konkurs plastyczny. W centralnym miejscu rysunku był mały domek z czerwonej cegły. Okna miały żółte okiennice. Za domem stało wielkie, stare drzewo. Z prawej strony domu był ogródek, w którym rosły piękne, kolorowe kwiaty. Z lewej strony domu stała drewniana ławka, a na ławce leżała niebieska poduszka. Przed domem wylegiwał się biało-czarny kot. Kasia bardzo się starała i jej rysunek był bardzo ładny.

Następnie każde dziecko otrzymuje kartkę ze schematycznie narysowanym domkiem na środku. Nauczyciel czyta tekst jeszcze raz, bardzo wolno. Potem zachęca dzieci do narysowania tego, co usłyszały i zapamiętały. Może zaznaczyć uczestnikom lewą lub prawą rękę np. kolorową frotką. Może również w trakcie rysowania przypomnieć jeszcze raz tekst.

Środki dydaktyczne: kartki z narysowanym domkiem, kredki, kolorowe frotki do oznaczenia lewej lub prawej ręki

Wyprawka – ustalanie położenia przedmiotów, analiza sylabowa.

Środki dydaktyczne: Wyprawka nr 6 „Półka z zabawkami”

Droga do domu – zabawa z elementem równowagi.

Nauczyciel układa z woreczków wąską drogę. Dzieci idą po woreczkach jedno za drugim, stawiając stopę przed stopą i starając się zachować równowagę.

Środki dydaktyczne: woreczki

Zajęcia muzyczne – „Mój dom”, nauka piosenki „Domki z klocków” (opis na s. 165).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Kto tu mieszka? – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Nauczyciel wymienia nazwy domów zwierząt, np.: buda, ul, muszla, gniazdo. Dzieci mają naśladować zwierzęta, które w danym miejscu mieszkają – przez poruszanie się i wydawanie odpowiednich odgłosów.

Zabawa w dom – zabawa konstrukcyjna.

Dzieci dobierają się w małe grupki i budują domy, wykorzystując duże klocki, materace, koce, poduszki. Bawią się według własnych pomysłów.

Środki dydaktyczne: elementy do budowy domów – materace, duże klocki, koce, poduszki

 Bawimy się razem – zabawa ruchowa.

Dzieci tańczą w parach do wesołej muzyki. Na sygnał nauczyciela (np. 2 uderzenia w bębenek), zmieniają partnerów.

Środki dydaktyczne: CD Utwory nr 22 „Koseder”, bębenek

utwór

W OGRODZIE

Gdzie mam iść? – zabawa rozwijająca orientację w przestrzeni.

Dzieci stoją w rozсыпce i poruszają się zgodnie z poleceniami nauczyciela, np.: *Idź dwa kroki do przodu. Zrób jeden krok do tyłu. Przesuń się o trzy kroki w lewą/prawą stronę.*

Temat 9.4. Domowe porządki

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Co to za dźwięk? – zabawa słuchowa	– rozpoznaje i nazywa dźwięki z otoczenia IV.7
I.	Cicho – głośno – zabawa słuchowa Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”	– naśladuje czynności wykonywane przez nauczyciela IV.1 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Każdy po sobie sprząta – słuchanie wiersza M. Terlikowskiej, rozmowa o konieczności sprzątania po sobie Pary – dobieranie przedmiotów w pary Domowe porządki – zabawa naśladowcza Ułóż tak, jak ja – dostrzeganie i kontynuowanie rytmów Karty aktywności – wyszukiwanie dwóch identycznych elementów	– uważnie słucha wiersza IV.3 – buduje kilkudzaniową wypowiedź IV.2 – łączy przedmioty w pary IV.12 – naśladuje ruchem czynności wykonywane w domu IV.1 – dostrzega i układa rytmy z różnych elementów IV.12 – doskonali percepcję i pamięć wzrokową IV.9
III.	Domy z figur – praca plastyczna	– układa obrazek z figur geometrycznych IV.12, IV.11 – rozwija wyobraźnię IV.1

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Wracamy do domu – zabawa bieżna • Zagadki logiczne – rozwiązywanie zagadek tekstowych • W ogrodzie: Dwójki – zabawa bieżna	– układa obrazek z figur geometrycznych IV.12, IV.11 – rozwija wyobraźnię IV.1 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – rozwiązuje zagadki IV.5 – rozumie i stosuje pojęcie „para” IV.15 – reaguje na ustalone hasło I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Co to za dźwięk? – zabawa słuchowa.

Dzieci słuchają nagranych odgłosów dochodzących z domu. Rozpoznają jej nazywają. Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 33–38

Cicho – głośno – zabawa słuchowa.

utwór

Dzieci ustawiają się w rzędzie za nauczycielem. Prowadzący rozpoczyna marsz głośnymi, dużymi krokami, następnie przechodzi do drobnych, cichutkich kroków. Zadaniem dzieci jest chodzenie za nauczycielem i powtarzanie jego kroków. Dla urozmaicenia zabawy można poprosić uczestników, aby chodzili parami, dotykając się ramionami. Następnie wszyscy siadają w dużym kole i wypowiadają wyrazy „mały domek” cicho, potem głośno, rytmicznie, śpiewnie, z jednoczesnym tupaniem nogami o podłogę, klaskaniem itp.

Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Każdy po sobie sprząta – słuchanie wiersza M. Terlikowskiej; rozmowa o konieczności sprzątania po sobie. Nauczyciel czyta wiersz:

Każdy po sobie sprząta

W naszym domku, w czterech kątach,

Każdy sam po sobie sprząta.

Pierwszy kącik jest Elżbietki,

Która właśnie sprząta kredki.

Drugi kącik jest Agatki:

Chowa szmatki do szufladki.

Trzeci kącik jest Rozalki,

Która sprząta pokój lalki.

W czwartym kącie, w kącie Janki,

Ktoś wycinał wycinanki.

Na podłodze, koło szafki,

Ktoś rozrzucił jakieś skrawki,

Ktoś zostawił klej otwarty

W zaśmieconym kącie czwartym...

Kto tu sprzątnie, moje dzieci?

Oczywiście, ten, kto śmieci!

Maria Terlikowska

Następnie dzieci, nawiązując do swoich domowych i przedszkolnych doświadczeń, wymieniają czynności, po których zakończeniu należy posprzątać.

Pary – dobieranie przedmiotów w pary.

Nauczyciel przygotowuje przedmioty, które można połączyć w pary. Dzieci nazywają elementy i dobierają je w pary, np.: spodek i filiżanka, szczoteczka do zębów i kubek, doniczka i podstawka, szczotka i szufelka, mydło i mydelniczka. Starają się uzasadnić swoje decyzje..

Środki dydaktyczne: przedmioty, które można połączyć w pary

Domowe porządki – zabawa naśladowcza.

Dzieci tańczą swobodnie do wesołej muzyki, a na przerwę w muzyce naśladują domowe czynności: zamiatanie, mycie okien, ścieranie kurzu, pranie.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 24 „Morskie opowieści”

Ułóż tak, jak ja – dostrzeganie i kontynuowanie rytmów.

Nauczyciel przygotowuje ilustracje przedmiotów, które można znaleźć w różnych pomieszczeniach w domu – każdy obrazek przynajmniej w 5 egzemplarzach. Układa rytmy dwu- i trzyelementowe, np. garnek – stół; telewizor – lodówka – gąbka. Każdy układ powtarza trzy razy.

Dzieci nazywają kolejne przedmioty i kontynuują układanie rytmu. Na koniec określają, z jakiego pomieszczenia w domu pochodzą te przedmioty. Po kilku powtórzeniach rytmy układają chętne dzieci.

Środki dydaktyczne: po 5 sztuk ilustracji przedmiotów, które można znaleźć w domu (wzory na s. 192)

Karty aktywności – wyszukiwanie dwóch identycznych elementów.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 36

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Domy z figur – praca plastyczna.

Nauczyciel przygotowuje dużą liczbę papierowych figur geometrycznych (kwadratów, trójkątów i prostokątów), różnej wielkości i w różnych kolorach. Dzieci samodzielnie układają z figur domy na kartach z bloku technicznego. Następnie przyklejają wszystkie elementy. Po skończeniu prac opowiadają o swoich domach, ich kolorach, wielkości. Mogą też, jeśli potrafią, nazywać figury, z których powstały ich domy.

Środki dydaktyczne: papierowe figury geometryczne, kartki z bloku technicznego, kleje w sztyfcie

Wracamy do domu – zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się w pary i zajmują miejsca w obręczach rozłożonych w sali. Na hasło: *Wychodzimy z domu* – wychodzą z obręczy i biegają po sali w dowolnych kierunkach w rytmie bębena.

Na hasło: *Wracamy do domu* biegną do swoich obręczy.

Środki dydaktyczne: obręcze (po jednej na parę), bębenek

Zagadki logiczne – rozwiązywanie zagadek tekstowych.

Do zilustrowania zagadek nauczyciel wykorzystuje dowolne liczmany.

Przykładowe zagadki:

Trzy kaczuszki Zosia nad stawem karmiła.

Jedna odpłynęła, bo się wystraszyła.

*Proszę, powiedz szybko, ile dziś kacuszek
będzie dzięki Zosi miało pełny brzuszek?*

Grześ grał na gitarze, która strun ma pięć.

*Lecz chyba zbyt głośno grać miał na niej chęć,
bo dwie struny pękły, kiedy na niej grał.*

Ile strun w gitarze teraz będzie miał?

Najpierw Krzys zamówił dwie czekoladowe.
 A kiedy je zjadł, wziął dwie truskawkowe.
 Ile galek lodów znalazło się dzisiaj
 w trochę przejeżdżonym, małym brzuszku Krzysia?
 Tomasz Plebański

Środki dydaktyczne: liczmany

W OGRODZIE

Dwójki – zabawa bieżna.

Dzieci poruszają się w rytmicznym akompaniamencie bębenka. Na hasło: *Dwójki* dobierają się w pary. Każda para ustawia się, tworząc jakąś figurę. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Środki dydaktyczne: bębenek

Temat 9.5. Spacerujemy po okolicy

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Gdzie jest miś? – zabawa doskonaląca orientację w przestrzeni Grające krzeselka – zabawa ruchowa Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różniej”	– zna pojęcia: „na”, „obok”, „pod”, „przed” IV.14 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Niezwykłe projekty – rozmowa na podstawie ilustracji Okienko – zabawa z elementami rzutu Mój dom – rozmowa kierowana Co robię w domu? – zabawa pantomimiczna Karty aktywności – ćwiczenie grafomotoryczne Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV	– swobodnie wypowiada się na temat ilustracji IV.2, IV.9 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – wypowiada się pełnymi zdaniami IV.2 – naśladuje ruchem czynności IV.1 – doskonali sprawność manualną I.7 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	Figury – zabawa dydaktyczna Spacer figur – zabawa ruchowa W ogrodzie: Spacer po okolicy – oglądanie różnych domów i budynków Wracamy do domu – zabawa bieżna	– rozpoznaje i nazywa figury geometryczne IV.12 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – uważnie obserwuje najbliższą okolicę z.5 – formułuje wnioski IV.2 – aktywnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Gdzie jest miś? – ćwiczenie pojęć: „na”, „pod”, „obok”, „przed”.

Nauczyciel przygotowuje krzesło i misia lub inną zabawkę. Demonstruje dzieciom różne położenia zabawki względem krzesła i pyta, gdzie znajduje się miś. Przedszkolaki odpowiadają: *na krześle, pod krzesłem, obok krzesła, przed krzesłem.*

Środki dydaktyczne: miś lub inna zabawka, krzesło

Grające krzeselka – zabawa ruchowa.

Każde dziecko zabiera jedno krzeselko (domek) i stawia w dowolnym miejscu w sali. Kiedy nauczyciel włączy wesołą muzykę, dzieci spacerują pomiędzy „domkami”. Na przerwę w muzyce każdy uczestnik musi jak najszybciej usiąść na swoim krzeselku (wrócić do swojego domu).

Zabawę powtarzamy kilka razy.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 18 „Brass-joker”, krzeselka

Ćwiczenia poranne – zestaw „Razem różnie!”

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Niezwykłe projekty – rozmowa na podstawie ilustracji.

Nauczyciel przygotowuje rysunki lub zdjęcia niezwykłych domów, zbudowanych z nietypowych materiałów, urządzonych w różnych stylach, np.: dom na jachcie, dom z kontenerów, dom z gliny. Do zaprezentowania zdjęć można wykorzystać tablicę interaktywną. Dzieci określają, co im się podoba, a co nie, czy dobrze by im się mieszało w tak urządzonych wnętrzach. Nauczyciel zapoznaje dzieci z pracą architekta, prezentując zdjęcia lub ilustracje planów domów lub innych budowli. Można wykorzystać czasopisma o budownictwie i architekturze. Następnie dzieci odpowiadają na pytania nauczyciela: *Kto projektuje domy? Na czym polega praca architekta? Co architekt wykorzystuje w swojej pracy?*

Środki dydaktyczne: zdjęcia lub rysunki niezwykłych domów, plany domów lub innych budowli, ew. tablica interaktywna

Okienko – zabawa z elementami rzutu.

Nauczyciel trzyma ramkę lub obręcz – „okienko”, każde dziecko bierze jeden woreczek. Przedszkolaki ustawiają się jedno za drugim i z określonej odległości starają się trafić do „okienka”.

Środki dydaktyczne: woreczki, ramka lub obręcz

Mój dom – wypowiadanie się pełnymi zdaniami.

Dzieci własnymi słowami opisują domy, w których mieszkają. Nauczyciel stara się zachęcać podopiecznych do wypowiadania się pełnymi zdaniami, podawania jak największej liczby szczegółów, ale nie ingerując zbyt w sferę osobistą. Może pytać o otoczenie domu/bloku, liczbę pięter, kolor budynku, o takie elementy jak winda, domofon, brama, garaż itp.

Co robię w domu? – zabawa pantomimiczna.

Dzieci kolejno podchodzą do nauczyciela, a on na ucho mówi każdemu, jaką czynność domową ma pokazywać. Prowadzący przypomina dzieciom, że podczas zabawy nie mogą wydawać żadnych dźwięków. Każda osoba pokazuje „swoją” czynność za pomocą ruchu i gestów. Pozostałe dzieci odgadują, co to za czynność.

Karty aktywności – ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 37

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw IV (opis na s. 191).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Figury – zabawa dydaktyczna.

Dzieci nazywają i omawiają figury geometryczne: kwadrat, prostokąt, trójkąt, koło. Nauczyciel przygotowuje duże koło z bloku technicznego podzielone na 12 równych części w trzech

różnych kolorach. W każdym polu znajduje się jedna figura geometryczna. W środku koła nauczyciel umieszcza ruchomą wskazówkę. Do pudełka wkłada dużą liczbę wyciętych figur w różnych kolorach. Każdy uczestnik puszcza w ruch wskazówkę, sprawdza, na jakim polu się zatrzymała, i wybiera z pudełka odpowiednią figurę. Następnie dzieci wspólnie układają na dywanie obrazki ze zgromadzonych figur. Zamiast wskazówki można wykorzystać kredkę otórkową lub niedużą butelkę.

Środki dydaktyczne: pudełko, kolorowe figury geometryczne, koło wycięte z bloku technicznego podzielone na 12 części w trzech kolorach, z narysowanymi figurami w każdym polu, ruchoma strzałka

Spacer figur – zabawa ruchowa.

Każde dziecko bierze do ręki jedną z figur. Nauczyciel wywołuje kolejno figury i zaprasza je na spacer.

Środki dydaktyczne: figury geometryczne

W OGRODZIE

Spacer po okolicy – oglądanie różnych domów i budynków.

Dzieci oglądają domy oraz inne budynki, wskazują, w których mieszkają ludzie, a które służą innym celom. Mówią, które są przytulne, które mają ogródki. Wyszukują domy zwierząt: budy, gniazda itp.

Wracamy do domu – zabawa bieżna.

Dzieci dobierają się w pary i zajmują miejsca w obręczach. Na hasło: *Wychodzimy z domu* – wychodzą z obręczy i biegają w dowolnych kierunkach w rytmie bębenka. Na hasło: *Wracamy do domu* – biegną do swoich obręczy.

Środki dydaktyczne: obręcze (po jednej na parę), bębenek

Zajęcia muzyczne 9. Mój dom

piosenka

Domki z klocków – nauka piosenki.

Po wysłuchaniu piosenki dzieci wraz z nauczycielem omawiają jej treść. Następnie uczą się słów i melodii fragmentami, powtarzając po nauczycielu. Podczas każdej zwrotki na słowach: „Aha!” dwa razy rytmicznie klaszczą. Następnie prowadzący wręcza dzieciom po 2 drewniane klocki i wszyscy wykonują piosenkę, zastępując klaskanie uderzeniami dwóch klocków.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 15 „Domki z klocków”, drewniane klocki

piosenka

Ty i ja! – zabawa ruchowa przy piosence.

Dzieci dobierają się w pary i podają sobie obie ręce. Podczas zwrotek tańczą według schematu.

1. W co się pobawimy dzisiaj? (obracają się w małych kółkach)

Ja mam lalkę, a ty misia; (jw.)

zbudujemy domki dwa. (zatrzymują się, puszcza ręce)

– *Aha!* (wykonują dwa klaśnięcia)

– *Ty i ja, ty i ja!* (wykonują jeden obrót dookoła własnej osi z rękami na biodrach)

Podczas krótkiego wstępu do kolejnej zwrotki podają ręce innej osobie stojącej w pobliżu, tworząc nową parę.

Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 15 „Domki z klocków”

Klockowe echo – zabawa rytmiczna.

Przedszkolaki dostają po dwa klocki. Nauczyciel gra na klawesach krótkie, proste schematy rytmiczne. Zadaniem dzieci jest bezbłędne powtórzenie usłyszanego rytmu na klockach. Nauczyciel proponuje sygnał na rozpoczęcie zespołowego działania, np. wypowiadając słowo: „już”.

Środki dydaktyczne: drewniane klocki (po dwa dla każdego dziecka), klawesy

Raz, dwa, trzy – zabawa słuchowa.

Dzieci w dalszym ciągu mają podczas zabawy klocki. Nauczyciel rozkłada na podłodze kilka obręczy i odtwarza nagranie utworu „Bobas kocha bluesa”. Podczas trwania muzyki dzieci maszerują pomiędzy obręczami. Nauczyciel w dowolnym momencie zatrzymuje nagranie i gra na klawesach jeden, dwa, trzy razy (do pięciu razy). Dzieci uważnie słuchają, a następnie umieszczają w obręczach taką liczbę klocków, ile razy zagrał nauczyciel. Zespołowo liczą klocki, a prowadzący sprawdza wykonanie zadania.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 7 „Bobas kocha bluesa”, drewniane klocki, klawesy, obręcze

KRĄG TEMATYCZNY

10. Moja mała ojczyzna

Cele ogólne

OBSZAR FIZYCZNY

- rozwijanie sprawności fizycznej, precyzji ruchów w toku zabaw i ćwiczeń ruchowych
- inicjowanie zabaw konstrukcyjnych
- usprawnianie percepcji wzrokowej

OBSZAR EMOCJONALNY

- kształtowanie umiejętności nazywania uczuć i emocji
- wdrażanie do panowania nad własnymi emocjami

OBSZAR SPOŁECZNY

- kształtowanie postaw prospołecznych, czerpanie radości ze wspólnego działania i zabawy
- wdrażanie do posługiwania się swoim imieniem, nazwiskiem oraz adresem
- budowanie tożsamości dziecka wynikającej z przynależności do rodziny, środowiska lokalnego

OBSZAR POZNAWCZY

- rozwijanie mowy i myślenia
- doskonalenie orientacji przestrzennej
- kształtowanie umiejętności szacowania długości przedmiotów z wykorzystaniem np.: kroków, stóp, łokci, klocków
- poszerzanie czynnego i biernego słownika dziecka

Kompetencje kluczowe

1., 3., 5., 6., 7., 8.

Język angielski z Super Heroes, rozdział 2.

SŁOWNICTWO

- robot, ball, car, doll, teddy

CELE NAUCZANIA

- rozpoznawanie i nazywanie zabawek, odpowiadanie na pytanie: *What's this?*, śpiewanie piosenki i reagowanie na nią, reagowanie zgodnie z podanymi poleceniami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzeselku ja i ty”

Każde dziecko zabiera jedno krzeselko i stawia w dowolnym miejscu w sali albo dzieci tworzą duże koło z krzeselek.

Rowerek – ćwiczenie mięśni brzucha.

Dzieci siedzą na krzesłach i wykonują rowerek nogami: najpierw jadą bardzo wolno pod górkę, potem z górki – bardzo szybko.

Nożyce – ćwiczenie mięśni brzucha.

Dzieci, siedząc na krzesłach, podnoszą nogi i wyciągają je do przodu. Poruszają nogami w poziomie, łączą je i odsuwają od siebie.

Pływak – ćwiczenie mięśni grzbietu.

Dzieci kładą się na brzuchu na krzeselku i wykonują rękami i nogami ruchy pływaka.

Chrzaszcz – ćwiczenie rozluźniające.

Dzieci kładą się na podłodze na plecach i machają rękami i nogami jak przewrócony na plecy chrzaszcz.

Rakieta – zabawa skoczna.

Dzieci kucają, liczą wspólnie z nauczycielem od 10 do 0, na hasło: *Start!* wyskakują wysoko do góry.

Pompka – ćwiczenie oddechowe.

Dzieci naśladują pompowanie piłki, jednocześnie wykonują spokojne, głębokie wdechy i wydechy.

Środki dydaktyczne: krzeselka

Temat 10.1. Spacerujemy po mieście		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Stój! – zabawa orientacyjno-porządkowa • W mieście – zabawa dydaktyczna • Kartonowe miasto – zabawa plastyczna (część pierwsza) • Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzeselku ja i ty”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – swobodnie wypowiada się na dany temat IV.2 – wybiera obrazki według podanego kryterium IV.9, IV.12 – maluje różnymi przyborami IV.11 – wykazuje się kreatywnością IV.11 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Podróż po... – zabawa bieżna • Mapa naszego miasta – oglądanie mapy miasta • Co to za miejsce? – zabawa rozwijająca spostrzeganie wzrokowe • Puzzle – zabawa rozwijająca spostrzeganie wzrokowe • Domki – zabawa bieżna z elementami klęku podpartego • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – dostrzega elementy na mapie IV.19 – rozpoznaje znane budynki na fotografiach IV.9 – składa obrazek z części IV.9 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	• Kartonowe miasto – zabawa plastyczna (ciąg dalszy zajęć porannych) • Dokąd idziemy? – zabawa słuchowa • Domy i wieżowce – zabawa bieżna z elementami równowagi • W ogrodzie: Szybkie samochody – zabawa bieżna	– wykazuje się kreatywnością IV.11 – uważnie słucha IV.6 – rozwija orientację w przestrzeni IV.14 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – doskonali zwinność i szybkość I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

Stój! – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci spacerują po sali w dowolnych kierunkach, na hasło: *Stój!* zatrzymują się w bezruchu.

W mieście – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel prezentuje dzieciom ilustrację przedstawiającą miasto. Dzieci opisują obrazek własnymi słowami. Następnie spośród wielu ilustracji wybierają te, które kojarzą im się z miastem, np.: samochody, sklepy, tramwaj, budynki użyteczności publicznej.

Środki dydaktyczne: ilustracja przedstawiająca miasto, małe obrazki związane i niezwiązane z miastem

Kartonowe miasto – zabawa plastyczna (część pierwsza).

Nauczyciel przygotowuje kilka pudełek kartonowych różnej wielkości. Dzieci wspólnie określają, które pudełko będzie przedszkolem, a które – apteką, sklepem itp. Następnie wybierają, jakie kolory będą miały określone budynki, dzielą się na grupy, wybierają różne narzędzia malarskie (gąbki, pędzle, wałki malarskie) i malują pudełka.

Środki dydaktyczne: duże pudełka kartonowe, talerzyki, farby, gąbki, pędzle, wałki malarskie, folia do zabezpieczenia stolików i podłogi

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzesółku ja i ty”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

utwór

Podróż po... – zabawa bieżna.

Dzieci podają nazwę miejscowości, w której mieszkają. Następnie nauczyciel rozdaje każdemu obręcz, która będzie kierownicą, i mówi, że będą podróżować po „mieście”, kiedy usłyszą nagranie z odgłosami ulicy. Gdy dźwięki ucichną, samochody się zatrzymują. W czasie zabawy należy uważać na innych uczestników ruchu.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 49 odgłosy miasta

Mapa naszego miasta – oglądanie mapy miasta.

Dzieci oglądają mapę miasta lub miejscowości, w których mieszkają. Wspólnie z nauczycielem zaznaczają ulicę, przy której znajduje się przedszkole. Następnie prowadzący pyta uczestników o nazwy ulic, przy których mieszkają i wszyscy wspólnie zaznaczają te miejsca kolorowymi mazakami na mapie. Nauczyciel zachęca dzieci, które nie znają nazw swoich ulic, do nauczenia się i podania nazwy ulicy następnego dnia.

Środki dydaktyczne: duża mapa miasta, kolorowe mazaki

Co to za miejsce? – zabawa rozwijająca spostrzeganie wzrokowe.

Nauczyciel pokazuje ilustracje przedstawiające charakterystyczne obiekty znajdujące się w mieście. Dzieci podają ich nazwy (teatr, opera, komisariat policji, szpital, fontanna, pomnik itp.).

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające charakterystyczne obiekty znajdujące się w mieście

Puzzle – zabawa rozwijająca spostrzeganie wzrokowe.

Nauczyciel dzieli dzieci na małe grupy. Każda grupa otrzymuje pociętą na kawałki ilustrację przedstawiającą jakiś obiekt znajdujący się w mieście. Po złożeniu fragmentów dzieci podają nazwę obiektu. Można wprowadzić element rywalizacji – wygrywa drużyna, która jako pierwsza ułoży puzzle i poda poprawną nazwę.

Środki dydaktyczne: ilustracje obiektów znajdujących się w mieście pocięte na kawałki

Domki – zabawa bieżna z elementami klęku podpartego.

Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba jest „domkiem” i przyjmuje pozycję klęku podpartego. Druga osoba z pary wchodzi do domku. Gdy nauczyciel mówi: *Dzieci z domków!*, uczestnicy wychodzą i spacerują po sali. Na hasło: *Dzieci do domków!* – wracają do „domków”. Po kilku powtórzeniach następuje zmiana ról: osoby, które były „domkami”, spacerują po sali, a dzieci, które spacerowały po sali, tworzą domki.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw I (opis na s. 188).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Kartonowe miasto – praca plastyczna (ciąg dalszy zajęć porannych).

Dzieci wykańczają wcześniej pomalowane kartony. Dorysowują mazakami lub dokleją z kolorowego papieru albo bibuły: okna, drzwi oraz inne charakterystyczne elementy. Z pomocą nauczyciela podpisują budynki.

Środki dydaktyczne: pomalowane wcześniej kartony, mazaki, papier kolorowy, bibuła, klej, nożyczki

Dokąd idziemy? – zabawa słuchowa.

Nauczyciel rozstawia w różnych miejscach sali wcześniej przygotowane kartonowe budynki.

Dzieci poruszają się według poleceń nauczyciela, np.: *Idziemy prosto. Skręcamy w lewo/prawo.*

Idziemy od apteki do przedszkola. Dla ułatwienia można oznaczyć dzieciom prawe ręce frotkami lub stempelkami.

Środki dydaktyczne: kartonowe budynki

Domy i wieżowce – zabawa bieżna z elementami równowagi.

Dzieci biegają po sali w rytm muzyki. Kiedy muzyka cichnie, na hasło: *Domki* – uczestnicy kucają i nad głowami tworzą daszki z dłoni. Na hasło: *Wieżowce* – wspinają się wysoko na palce i unoszą ręce.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”

W OGRODZIE

Szybkie samochody – zabawa bieżna.

Dzieci ustawiają się w rzędzie. Nauczyciel wyznacza linię startu i mety. Na hasło: *Start!* wszyscy biegną jak najszybciej. Wygrywa osoba, która dobiegnie do mety jako pierwsza. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Środki dydaktyczne: lina do wyznaczenia startu i mety

Temat 10.2. Planujemy trasy spacerów

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*		Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Idę do domu – zabawa ruchowa • Most – zabawa z elementami pełzania	– podaje swój adres zamieszkania III.3 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – rozpoznaje i nazywa dźwięki miasta IV.6 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
	• Odgłosy miasta – zabawa słuchowa • Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzesetku ja i ty”	
II.	• Spacer po mieście – zabawa ruchowa • Planujemy spacer – zabawa dydaktyczna • Karty aktywności – uzupełnianie ilustracji według instrukcji	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – rozwija orientację w przestrzeni IV.14 – uzupełnia ilustrację według instrukcji III.8, IV.6, IV.9 – wypowiada się na temat ilustracji IV.9, IV.2

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. • Szukamy skarbu – zabawa dydaktyczna • Liczbowa droga – zabawa matematyczna • W ogrodzie: Spacer po mieście – zwiedzanie okolicy; Wąska ścieżka – zabawa z elementami równowagi	– rozróżnia stronę lewą i prawą IV.14 – poprawnie przelicza w zakresie 5 IV.15 – poznaje okolicę III.2 – ćwiczy równowagę I.5, I.9

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Idę do domu – zabawa ruchowa.

Dzieci siedzą w kole. Zabawę rozpoczyna nauczyciel. Wstaje i mówi: *Mieszkam w... na ulicy... Idę do domu*. Obchodzi koło i siada na swoim miejscu. Dzieci kolejno wykonują to samo zadanie, podając swoje miejsca zamieszkania.

Most – zabawa z elementami pętlania.

Nauczyciel ustawia kilka krzesełek obok siebie, tworząc konstrukcję przypominającą most. Dzieci kolejno pętlają po krzesełkach, pokonując most.

Środki dydaktyczne: krzesełka

utwór

Odgłosy miasta – zagadki słuchowe.

Dzieci słuchają nagranych odgłosów miasta. Rozpoznają i nazywają dźwięki: młot pneumatyczny, klakson samochodowy, kroki, silnik samochodu, sygnał przejeżdżającej karetki, tramwaj.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 49 „Odgłosy miasta”

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzesełku ja i ty”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Spacer po mieście – zabawa ruchowa.

Dzieci dobierają się w pary. Nauczyciel rozkłada obręcze na podłodze. Jedno dziecko z pary zamyka oczy, a drugie prowadzi je na spacer po sali, tak by nie weszło na żadną obręcz. Podaje komendy: *do przodu, stój, obróć się* itp. Po chwili następuje zamiana ról.

Środki dydaktyczne: obręcze

Planujemy spacer – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel dzieli grupę na cztery zespoły. Zadaniem każdego z nich będzie zaplanowanie trasy spaceru po kartonowym mieście. Do wyznaczania trasy dzieci wykorzystują ręczniki papierowe, woreczki, kredki albo gazety. Każda grupa wybiera inne przedmioty. Najpierw grupa wspólnie omawia trasę, następnie układają ją dla pozostałych uczestników zabawy. Kiedy wszyscy przejdą wyznaczoną trasę, grupa zbiera przedmioty z podłogi, a swoją trasę spaceru układa kolejna grupa. W czasie zabawy nauczyciel zachęca do stosowania zwrotów: „do przodu”, „do tyłu”, „w bok”, „w lewo”, „w prawo” itp.

Środki dydaktyczne: kartonowe budynki, ręczniki papierowe, woreczki gimnastyczne, kredki, mazaki, gazety

Karty aktywności – uzupełnianie ilustracji według instrukcji.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 38

Szukamy skarbu – zabawa dydaktyczna.

Jedna osoba wychodzi na chwilę z sali, pozostałe chowają skarb (jabłko owinięte folią aluminiową). Dziecko wraca do sali, a inni opisują mu drogę dojścia do skarbu, np. *trzy kroki w przód, dwa kroki w prawo*. Gdy szukający dotrze do odpowiedniego miejsca, wskazane przez nauczyciela dziecko podaje dodatkową informację, która pozwoli odnaleźć skarb, mówi np. *wewnątrz pudełka*. W przypadku problemów z opisaniem drogi nauczyciel może nadzorować poprawność poleceń.

Środki dydaktyczne: jabłko owinięte w folię aluminiową

Liczbowa droga – zabawa matematyczna.

Nauczyciel układa na podłodze kartoniki formatu A4 z cyframi od 1 do 5 i odpowiednią liczbą kropek.. Dzieci kolejno przechodzą po liczbowej drodze, głośno licząc. Na hasło: *Stop!* osoba przechodząca po drodze zatrzymuje się, podaje cyfrę, na której stoi, a nauczyciel (albo chętne dziecko) wymyśla zadanie, np.: *kłaśnij cztery razy, tupnij dwa razy, zrób trzy przysiady*.

Środki dydaktyczne: kartoniki formatu A4 z cyframi od 1 do 5 i odpowiednią liczbą kropek

W OGRODZIE

Spacer po mieście – zwiedzanie okolicy.

Nauczyciel zabiera dzieci na spacer do miejsca charakterystycznego dla ich miejscowości, znajdujące się w niewielkiej odległości od przedszkola, np. pomnika, biblioteki, urzędu miasta lub gminy itp.

Wąska ścieżka – zabawa z elementami równowagi.

Nauczyciel rozkłada na ziemi skakanki. Dzieci przechodzą po skakankach z rękami rozłożonymi na boki, w drugiej rundzie stopa za stopą.

Środki dydaktyczne: skakanki

Temat 10.3. Budujemy miasteczko

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	Zatłoczony tunel – zabawa ruchowa Pociąg – ćwiczenie dużych grup mięśniowych Labirynt – zabawa doskonaląca orientację w przestrzeni oraz umiejętność posługiwania się pojęciami dotyczącymi kierunków Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzeselku ja i ty”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – rozwija orientację w przestrzeni IV.14 – rozróżnia stronę lewą i prawą IV.14 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	Co możemy zmierzyć? – zabawa dydaktyczna Wysoki – niski – zabawa dydaktyczna, porównywanie wysokości Miasto z klocków – zabawa konstrukcyjna	– dokonuje pomiarów długości IV.13 – dokonuje pomiaru wysokości IV.11 – wznosi konstrukcje z klocków I.6

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
II.	• Karty aktywności – wyodrębnianie elementów obrazka • Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II	– doskonalą spostrzegawczość, wyodrębnia elementy z całości IV.9 – prawidłowo wykonuje ćwiczenia gimnastyczne I.8
III.	• Zmierz się ze mną – zabawa ruchowa • Wysocy ludzie, niscy ludzie – układanie rytmów • Miasto nocą – praca plastyczna • W ogrodzie: Wysoki – niski – zabawa ruchowa	– czerpie radość ze wspólnej zabawy II.5 – dostrzega kontynuuje rytm IV.12 – wykazuje się kreatywnością IV.1 – prawidłowo reaguje na ustalone hasło I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Zatłoczony tunel – zabawa ruchowa.

Na środku sali nauczyciel rozkłada tunel. Dzieci podzielone na dwie drużyny stoją po dwóch stronach tunelu. Uczestnicy po kolei wchodzi do tunelu z jednej i drugiej strony i przechodzą, mijając się w środku. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Środki dydaktyczne: tunel

Pociąg – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci poruszają się po sali – siedząc na podłodze, odpychają się rękami i nogami, naśladując wagoniki. Jedna osoba, która ma szarfę, jest lokomotywą. Na hasło: *Pociąg!* dzieci jak najszybciej łączą się, tworząc pociąg. Zabawę powtarzamy kilka razy, za każdym razem zmieniając lokomotywę.

Środki dydaktyczne: szarfa

Labirynt – zabawa doskonaląca orientację w przestrzeni oraz umiejętność posługiwania się pojęciami dotyczącymi kierunków.

Nauczyciel opowiada dzieciom historię misia, który się zgubił i nie może trafić do domu.

Przedszkolaki mogą mu pomóc, przechodząc przez zaczarowany labirynt. Labirynt ułożony jest z grubej włóczki i składa się z kilku przecinających się kolorowych linii. Włóczkę należy przykleić taśmą klejącą do podłogi, żeby w trakcie zabawy nie zmieniała swojego położenia. Dzieci kolejno przechodzą wzdłuż wskazanej przez nauczyciela linii, która prowadzi do zagubionego misia.

Uczestnicy pokonują labirynt, idąc stopa za stopą i głośno opisując pokonywaną drogę, np.: *idę prosto, skręcam w lewo, skręcam w prawo*. Po dotarciu do misia wracają z nim do grupy. Prowadzący sadza misia z powrotem na miejsce, a w drogę wyrusza kolejne dziecko.

Środki dydaktyczne: gruba włóczka w trzech kolorach, taśma klejąca, miś

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzesetku ja i ty”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Co możemy zmierzyć? – zabawa dydaktyczna.

Nauczyciel demonstruje sposób mierzenia krokami sali przedszkolnej. Następnie pomiaru dokonuje chętnie dziecko. Długość pomiaru określa się jako np. *sześć kroków Natalki*. Potem nauczyciel mierzy długość dywanu stopami, to samo wykonują chętnie dzieci. Długość pomiaru określa się w stopach. Nauczyciel proponuje mierzenie stolika za pomocą łokcia, dłoni i palców. Najpierw demonstruje, odkąd dokąd jest łokieć, dłoń oraz palce, następnie mierzy blat stolika. Później

pomiaru dokonują chętne dzieci. Długość pomiaru określa się w łokciach, dłoniach i palcach. Nauczyciel demonstruje sposób mierzenia książki za pomocą drewnianego klocka. Na prośbę nauczyciela każde dziecko wybiera jeden drewniany klocek i dokonuje pomiaru różnych przedmiotów znajdujących się w sali. Chętne dzieci pokazują, co zmierzyły i jaki uzyskały wynik.

Środki dydaktyczne: drewniane klocki

Wysoki – niski – zabawa dydaktyczna, porównywanie wysokości.

Przedszkolaki siedzą w półkolu. Nauczyciel zaprasza do siebie dwoje dzieci, które stoją przodem do reszty grupy. Na prośbę nauczyciela uczestnicy wskazują, kto jest wyższy, a kto niższy. Następnie zaprasza jeszcze dwoje dzieci. Nauczyciel ustawia wybrane osoby od najniższej do najwyższej zgodnie z sugestiami grupy. Następnie dzieci porównują wysokość stolików, krzeseł i innych mebli znajdujących się w sali, posługując się określeniami: „wyższy”, „niższy”.

Miasto z klocków – zabawa konstrukcyjna.

Nauczyciel zachęca dzieci do stworzenia miasteczka z przedszkolnych klocków oraz innych dostępnych materiałów (kartoników, pudełek, obręczy itp.). W czasie zabawy dzieci współpracują z innymi oraz porównują wielkość budynków, rodzaj wykorzystanych klocków i innych materiałów.

Środki dydaktyczne: klocki, kartoniki, pudełka, obręcze itp.

Karty aktywności – wyodrębnianie elementów obrazka.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 39

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw II (opis na s. 189).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Zmier się ze mną – zabawa ruchowa.

Dzieci biegają po sali. Na sygnał zatrzymują się i ustawiają plecami do osoby stojącej najbliżej, ręką sprawdzają, kto jest wyższy, a kto niższy.

Wysocy ludzie, niski ludzie – układanie rytmów.

Nauczyciel przygotowuje wycięte z papieru sylwety postaci w dwóch rozmiarach. Dzieli grupę na kilkusobowe zespoły. Zadaniem dzieci będzie ułożenie rytmów z obrazków według polecenia: *wysoki – niski, wysoki – niski, wysoki – niski...* Nauczyciel sprawdza, czy zadanie zostało wykonane poprawnie.

Środki dydaktyczne: kilka zestawów sylwet postaci w dwóch rozmiarach

Miasto nocą – praca plastyczna.

Dzieci na białych kartkach z bloku technicznego rysują jasnoszarą lub białą olejną pastelą domy, bloki, wieżowce. Następnie całość malują rozwodnioną granatową farbą. Rysunek pastelą pozostanie nienaruszony. Po wyschnięciu pracy dzieci dokleją lub dorysowują żółty księżyc, gwiazdy, światła palące się w oknach.

Środki dydaktyczne: kartki z bloku technicznego, pastele olejne, pędzle, kubki z wodą, rozwodniona granatowa farba, kredki, papier kolorowy, klej

Wysoki – niski – zabawa ruchowa.

Dzieci biegają po ogrodzie, na hasło: *Wysoki* poruszają we wspięciu na palcach. Na hasło: *Niski* – chodzą na w kucki lub z mocno ugiętymi kolanami.

Temat 10.4. Nasz dom – Polska

	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Co widać z naszego okna? – rozmowa kierowana • Domy i wieżowce – zabawa z elementami równowagi • Okno – zabawa rysunkowa • Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzeselku ja i ty”	– wypowiada się pełnymi zdaniami IV.2 – odpowiada na pytania IV.5 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – dorysowuje elementy według określonego układu IV.9, IV.11 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Polska to nasz dom – rozmowa na temat kraju i świąt narodowych, nauka pamięciowa wiersza. • Karty aktywności – wyszukiwanie identycznych elementów w zbiorze, ćwiczenie grafomotoryczne • Most – zabawa z elementami pełzania • Małe i duże – utrwalenie pojęć „mały” i „duży”, segregowanie przedmiotów ze względu na wielkość • Wąska ścieżka, szeroka ścieżka – utrwalenie pojęć „wąski”, „szeroki” • Wyprawka – składanie rozetki według instrukcji • Zajęcia muzyczne – „Jeżykowe zabawy”, nauka piosenki „Mały jeżyk”	– poznaje symbole narodowe IV.10 – uczy się wiersza na pamięć IV.5 – doskonali percepcję wzrokową i uwagę IV.9 – doskonali sprawność manualną I.7 – utrwała znajomość symboli narodowych IV.10 – chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – zna pojęcia: „mały” i „duży” IV.2, IV.12 – klasyfikuje elementy IV.12 – zna pojęcia: „wąski” i „szeroki” IV.2, IV.12 – doskonali sprawność manualną I.7 – utrwała znajomość barw narodowych IV.10 – uwrażliwia się na barwę dźwięku, budowę piosenki IV.7 – doskonali umiejętności wokalne IV.7 – wyzwala twórczą aktywność ruchową IV.7
III.	• Szukamy par – zabawa ruchowa • Droga z figurami – gra dydaktyczna doskonaląca rozpoznawanie kolorów, figur geometrycznych i określanie wielkości	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – rozpoznaje kolory IV.12 – nazywa figury geometryczne i określa ich wielkość IV.12

Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
III. Tunel – zabawa z elementami czworokowania W ogrodzie: Duże i małe kroki – zabawa ruchowa	- chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 - aktywnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Co widać z naszego okna? – rozmowa kierowana.

Dzieci oglądają krajobraz widoczny za oknami sali. Odpowiadają na pytania nauczyciela: *Jakie widać budynki? Co stoi za...? Co znajduje się przed...? Co jest wyższe, a co niższe? Ile... widzimy?*

Chętne dzieci opisują widok ze swojego okna w domu.

utwórz

Domy i wieżowce – zabawa bieżna z elementami równowagi.

Dzieci biegają po sali w rytm muzyki. Kiedy muzyka cichnie, na hasło: *Domki* – uczestnicy kucają i nad głowami tworzą daszki z dłoni. Na hasło: *Wieżowce* – wspinają się wysoko na palce i unoszą ręce.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 1 „Taniec klepaniec”

Okno – zabawa rysunkowa.

Dzieci otrzymują białą kartkę – „blok” z narysowanymi drzwiami. Zadanie polega na dorysowaniu okien: prostokątów lub kwadratów w odpowiednim układzie.

Środki dydaktyczne: białe kartki z narysowanymi drzwiami, kredki lub ołówki

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzesetku ja i ty”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Polska to nasz dom – rozmowa na temat kraju i świąt narodowych, nauka pamięciowa wiersza.

Nauczyciel nawiązuje do rozmów o domach, i mówi, że naszym wspólnym domem jest Polska, a mieszkańcy Polski to Polki i Polacy. Prezentuje dzieciom flagę Polski, opisuje jej wygląd i znaczenie barw (biały – dobro, czystość, czerwony – odwaga, waleczność). Następnie pokazuje i omawia wygląd godła. Dzieci starają się wskazać miejsca i okoliczności, w których można zobaczyć flagę lub godło. Prowadzący podkreśla konieczność znajomości symboli narodowych i traktowania ich z szacunkiem. Opowiada, że 11 listopada obchodzone jest Święto Niepodległości, na pamiątkę odzyskania przez Polskę wolności i własnego terytorium. Zachęca dzieci do nauki wiersza o Polsce, żeby mogły uczcić święto.

Katechizm polskiego dziecka

- *Kto ty jesteś?*
- *Polak mały.*
- *Jaki znak twój?*
- *Orzeł biały.*
- *Gdzie ty mieszkasz?*
- *Między swymi.*
- *W jakim kraju?*
- *W polskiej ziemi.*

- *Czym ta ziemia?*
- *Mą ojczyznę.*
- *Czym zdobyta?*
- *Krwia i blizną.*
- *Czy ją kochasz?*
- *Kocham szczerze.*
- *A w co wierzysz?*
- *W Polskę wierzę (...)*

Władysława Bełza

Źródło: W. Bełza, *Katechizm polskiego dziecka* [w:] wolnelektury.pl [https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/katechizm-polskiego-dziecka-katechizm-polskiego-dziecka.html] dostęp z dn. 3.10.2024.

Karty aktywności – wyszukiwanie elementów w zbiorze, ćwiczenie grafomotoryczne.

Środki dydaktyczne: KA1 s. 40, 41

Most – zabawa z elementami pętania.

Nauczyciel ustawia kilka krzesełek obok siebie, tworząc konstrukcję przypominającą most. Dzieci kolejno pętają po krzesełkach, pokonując most.

Środki dydaktyczne: krzesełka

Małe i duże – utrwalenie pojęć „mały” i „duży”, segregowanie przedmiotów według wielkości.

Nauczyciel kładzie na podłodze dwie ilustracje: małego domku i dużego domu. Dzieli dzieci na dwie drużyny. Następnie wyklada z pudełka przedmioty, np. klocki, samochody, piłki, książki różnej wielkości (powinny być po dwa przedmioty każdego rodzaju: mały i duży). Zadaniem obu drużyn jest zebranie przedmiotów oraz ułożenie ich przed małym lub dużym domem.

Środki dydaktyczne: ilustracja małego domku i dużego domu, przedmioty małe i duże, np.: piłki, klocki, samochody, książki

Wąska ścieżka, szeroka ścieżka – utrwalenie pojęć „wąski” i „szeroki”.

Nauczyciel wyznacza na podłodze za pomocą lin lub innych dostępnych przedmiotów dwie ścieżki: wąską i szeroką. Dzieci kolejno przeskakują przez tę ścieżkę, której opis usłyszą.

Środki dydaktyczne: liny lub inne przedmioty do wyznaczenia ścieżek

Wyprawka – składanie rozetki według instrukcji.

Środki dydaktyczne: Wyprawka nr 7 „Biało-czerwona rozetka”

Zajęcia muzyczne – „Jezykowe zabawy”, nauka piosenki „Mały jezyk” (opis na s. 182).

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Shukamy par – zabawa ruchowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom przecięte na pół obrazki różnych budynków. Na sygnał przedszkolaki szukają swoich par. Wygrywają te dzieci, które odnalazły się najszybciej.

Środki dydaktyczne: przecięte na pół ilustracje różnych budynków

Droga z figurami – gra dydaktyczna, doskonaląca rozpoznawanie kolorów, figur geometrycznych i określanie wielkości.

Nauczyciel dzieli dzieci na kiluosobowe grupy, każda otrzymuje białą kartkę formatu A4. Prowadzący przygotowuje kartoniki z symbolami figury, koloru i wielkości. Uczestnicy losują kartoniki, wyszukują właściwe figury w pudełku i układają na kartce. Każde kolejne dziecko dokłada swoją figurę. W ten sposób powstaje mozaika.

Środki dydaktyczne: kartki formatu A4, kartoniki z symbolami figury, koloru i wielkości, figury geometryczne

Tunel – zabawa z elementami czworakowania.

Nauczyciel umieszcza na środku sali tunel z materiału, przedszkolaki kolejno przechodzą nim na czworakach. Tunel mogą też stworzyć dzieci – ustawione w dwóch rzędach pary siadają w siadzie skrzyżnym naprzeciw siebie i podają sobie ręce na wysokości ramion.

Środki dydaktyczne: tunel z materiału

W OGRODZIE

Duże i małe kroki – zabawa ruchowa.

Dzieci spacerują po ogrodzie według poleceń nauczyciela, robiąc duże lub małe kroki.

Temat 10.5. Chodź, pospacerujemy sobie!		
	Sytuacje edukacyjne/Zapisy do dziennika*	Oczekiwane osiągnięcia dziecka/Cele szczegółowe
I.	• Domki – zabawa bieżna z elementami klęku podpartego • Bajkowe domy – rozmowa na podstawie ilustracji • Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzeselku ja i ty”	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – wypowiada się na określony temat IV.2, IV.6 – aktywnie uczestniczy w ćwiczeniach I.5
II.	• Wyruszamy na wycieczkę po mieście – zabawa ruchowo-naśladowcza • Budujemy dom – słuchanie wiersza i zabawy konstrukcyjne	– poprawnie przelicza IV.15 – naśladuje ruchem czynności IV.1 – uważnie słucha poleceń nauczyciela III.8 – uważnie słucha utworu literackiego IV.6 – wznosi konstrukcje z klocków I.6, IV.11
III.	• Most – zabawa z elementami pełzania • Flaga – zajęcia plastyczne • Miasta i miasteczka – zabawa rozwijająca spostrzeganie wzrokowe: oglądanie książek i czasopism, wyszukiwanie ilustracji związanych z tematem • W ogrodzie: Samoloty – zabawa ruchowa	– chętnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5 – tworzy pracę plastyczną według instrukcji IV.1 – doskonali małą motorykę I.7 – wyszukuje ilustracje w książkach i czasopismach IV.9, IV.19 – aktywnie uczestniczy w zabawie ruchowej I.5

* Zapisy do dziennika są dostępne na stronie www.dlanauczyciela.pl

I. ZAJĘCIA PORANNE

Domki – zabawa bieżna z elementami klęku podpartego.

Dzieci dobierają się w pary. Jedna osoba jest „domkiem” i przyjmuje pozycję klęku podpartego. Druga osoba z pary wchodzi do domku. Gdy nauczyciel mówi: *Dzieci z domków!*, uczestnicy

wychodzą i spacerują po sali. Na hasło: *Dzieci do domków!* – wracają do „domków”. Po kilku powtórzeniach następuje zmiana ról: osoby, które były „domkami”, spacerują po sali, a dzieci, które spacerowały po sali, tworzą domki.

Bajkowe domy – rozmowa na podstawie ilustracji.

Dzieci oglądają w książkach domy różnych postaci z bajek, np.: domek krasnoludków z baśni o Królewnie Śnieżce, chatkę Puchatka, chatkę z piernika z baśni o Jasiu i Małgosi, domek na kurzej nóżce itp. Przedszkolaki opisują domki, mówią, z czego są zbudowane, co im się w nich podoba, a co nie. Próbują własnymi słowami opowiedzieć bajkę o trzech świnkach.

Środki dydaktyczne: książki dla dzieci z ilustracjami

Ćwiczenia poranne – zestaw „Na krzesetku ja i ty”.

II. ZAJĘCIA GŁÓWNE

Wyruszamy na wycieczkę po mieście – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Nauczyciel wyjaśnia dzieciom, że będą podróżować po mieście kilkoma środkami transportu, prezentuje kartoniki z ilustracjami różnych pojazdów i objaśnia sposób ich naśladowania. Wybrane dzieci losują kolejno kartoniki i głośno mówią, czym wszyscy będą podróżować.

Rower

Dzieci kładą się na plecach, unoszą nogi do góry. Naśladują jazdę na rowerze w rytmie wygrywanym przez nauczyciela na bębenku. Kiedy prowadzący gra wolno, koła kręcą się wolno, ponieważ rower jedzie pod górkę. Gdy nauczyciel gra szybko, koła kręcą się szybko, zjeżdżając z górki.

Autobus

Nauczyciel ustala miejsce postoju autobusów i ich trasy. Wybiera konduktorów i wręcza im numery autobusów. Każde dziecko otrzymuje kartonik z figurą liczbową, który pełni rolę biletu autobusowego. Nauczyciel mówi: *Popatrzcie na swoje bilety i wsiadajcie do swojego autobusu*. Dzieci uzasadniają swój wybór, np.: *Wsiadam do autobusu nr 2, bo mam dwie kropki na bilecie*. Po wejściu wszystkich „konduktorzy” dają znak do odjazdu. Autobusy (wężę) jadą po wyznaczonych trasach.

Samochód

Dzieci otrzymują obręcze – kierownice i poruszają się po sali (mieście) zgodnie z poleceniami nauczyciela, np.: *Jedziemy wolno, szybko, skręcamy w prawo, skręcamy w lewo, jedziemy prosto, cofamy, stoimy na światłach*.

Tramwaj

Nauczyciel wybiera trzy osoby, które będą motorniczymi, i wręcza im kolorowe szarfy. Szarfa w kolorze zielonym oznacza, że tramwaj ma przystanek w okolicach parku, szarfa brązowa oznacza, że tramwaj jedzie do centrum, a żółta, że jedzie do przedszkola. Dzieci spacerują po sali, na hasło: *Park, Centrum lub Przedszkole* muszą wsiąść do właściwego tramwaju, czyli ustawić się za motorniczym z szarfą w odpowiednim kolorze. Kiedy wszystkie dzieci się ustawiają, tramwaj rusza. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Spacer

Nauczyciel zaprasza dzieci na spacer po sali. Prosi, żeby dokładnie obserwowały swoje otoczenie. Chętna osoba opisuje jeden przedmiot z otoczenia, zadaniem pozostałych dzieci jest odgadnięcie, o jaki przedmiot chodzi. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Środki dydaktyczne: kartoniki z ilustracjami roweru, autobusu, samochodu, tramwaju i spacerujących dzieci, bębenek, kartoniki z cyframi i figurami liczbowymi, obręcze, szarfy w trzech kolorach

Budujemy dom – słuchanie wiersza i zabawy konstrukcyjne.

Przed przystąpieniem do budowy domów dzieci słuchają fragmentów utworu Agnieszki Galicy „Budujemy dom”. Nauczyciel czyta wiersz dwukrotnie, dzieci opowiadają go własnymi słowami.

Budujemy dom

Budujemy dom wysoki, aż do nieba.

Dom dla misia i dla lalek zrobić trzeba. (...)

Schody, ściany i podłogi kolorowe.

Domek z klocków zbudujemy i gotowe. (...)

Zbudujemy jeszcze z klocków mały mostek.

Buduj z nami, zobacz, jakie to jest proste.

Agnieszka Galica

Źródło: Agnieszka Galica, Budujemy dom, [online] <http://abc.tvp.pl/25039186/budujemy-dom> (dostęp: i tu problem bo już tego wiersza nie ma, była to piosenka, na YT nadal wisi]

Następnie nauczyciel dzieli dzieci na kilkuosobowe zespoły. Ich zadaniem jest wybudowanie domków dla wybranych zabawek z dostępnych materiałów: różnych klocków, krzesetek, stolików, koców, materacy itp.

Środki dydaktyczne: klocki, krzesła, stoliki, materace, koce

III. ZAJĘCIA POPOŁUDNIOWE

Most – zabawa z elementami pęzania.

Nauczyciel ustawia kilka krzesetek obok siebie, tworząc konstrukcję przypominającą most. Dzieci kolejno pęzają po krzesetkach, pokonując most.

Środki dydaktyczne: krzesetka

Flaga – zajęcia plastyczne.

Dzieci dostają białe kartki z narysowaną linią środka i malują dolny pas na czerwono. Po wyschnięciu owijają brzeg flagi wokół posmarowanego klejem patyczka do szaszłyka lub słonki.

Środki dydaktyczne: kartki podzielone liniami na pół, czerwona farba, pędzle, patyczki do szaszłyków lub słonki, klej

Miasta i miasteczka – zabawa rozwijająca spostrzeganie wzrokowe.

Dzieci w książkach, gazetach, czasopismach szukają obrazków przedstawiających domy, budowle, mosty, mury, drogi. Nazywają i krótko opisują znalezione obiekty.

Środki dydaktyczne: książki, czasopisma, gazety

W OGRODZIE

Samoloty – zabawa ruchowa.

Nauczyciel wybiera jedno dziecko, które będzie gonić pozostałe. Złapana osoba musi stanąć w rozkroku z rękami wyciągniętymi na boki – jak skrzydła samolotu. Przywrócić ją do gry może tylko niezapane dziecko, przechodząc między jej nogami. Jeśli goniący zamieni wszystkich w samoloty, wygrywa i zabawę można zacząć od nowa.

Zajęcia muzyczne 10. Językowe zabawy

Gdy przychodzi złota jesień... – zabawa słuchowo-ruchowa.

Nauczyciel lub czworo wybranych dzieci akompaniują do zabawy na instrumentach perkusyjnych. Na dźwięk trójkąta uczestnicy biegają w rozsypane drobne kroki i naśladują trzymanie w ręku parasola. Na dźwięk tamburynu (potrząsanie instrumentem) zatrzymują się i naśladują ruch gałęzi drzew na wietrze. Gdy usłyszą dźwięk marakasów, wirują po sali z rozłożonymi na bok rękami, naśladując ruch spadających liści. Miarowy dźwięk bębna zaprasza wszystkich do naśladowania sposobu poruszania się jeży. Przedszkolaki chodzą na czworakach po sali w różnych kierunkach. Jeżeli do akompaniamentu zaangażujemy dzieci, można wybrać jeszcze jedną osobę do roli dyrygenta i wówczas to on będzie wskazywał, który instrument ma zagrać.

Środki dydaktyczne: instrumenty perkusyjne (trójkąt, tamburin, marakasy, bębenek)

piosenka

Mały jeżyk – nauka piosenki.

Nauczyciel rytmicznie, krótkimi frazami wypowiada słowa piosenki w różny sposób: cicho, głośno, wysokim lub niskim głosem. Dzieci powtarzają każdy wers w identyczny sposób. Następnie nauczyciel śpiewa fragmenty piosenki, a dzieci po nim powtarzają.

piosenka

Spacer z jeżem – zabawa ilustracyjna przy piosence.

Nauczyciel na podłodze wykleja taśmą malarską krętą dróżkę, możliwie jak najdłuższą. Wybranej osobie wręcza pacynkę jeża i poleca, aby prowadził za sobą pozostałe dzieci. Przedszkolaki ustawiają się przed początkiem taśmy za przewodnikiem.

Podczas pierwszej zwrotki poruszają się po ścieżce jedno za drugim, śpiewając piosenkę. W czasie refrenu szybko dobierają się w pary i chodzą dookoła w małych kółkach. Podczas przygrywki przed drugą zwrotką wracają na swoje miejsca „na ścieżkę” i idą dalej za pacynką jeża. Podczas drugiego refrenu schodzą z dróżki i w dowolnym miejscu sali układają się powoli na podłodze, naśladując zasypianie jeży.

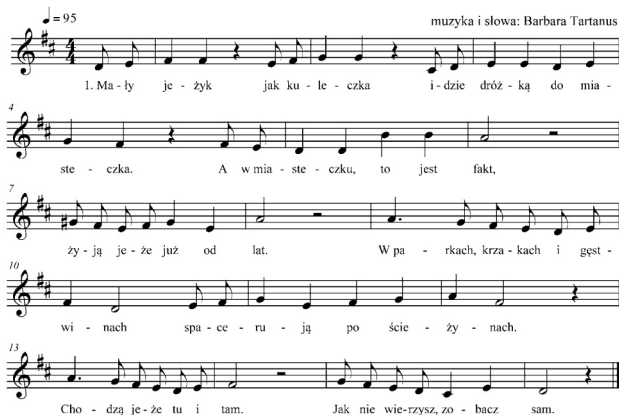
Środki dydaktyczne: CD1 Piosenki nr 9 „Mały jeżyk”, malarska taśma samoprzylepna, pacynka jeża

Kto jest jeżem? – zabawa ruchowa przy muzyce.

Nauczyciel odtwarza nagranie utworu „Bobas kocha bluesa”. Przy akompaniamencie muzyki dzieci chodzą na czworakach, naśladując jeże, a prowadzący porusza się między nimi. W pewnym momencie nauczyciel przykrywa chustą wybraną osobę i wyłącza muzykę. Ukryte pod materiałem dziecko siedzi nieruchomo. Pozostałe przedszkolaki z nauczycielem podchodzą do niego i próbują odgadnąć, kto ukrył się pod chustą.

Środki dydaktyczne: CD3 Utwory nr 7 „Bobas kocha bluesa”, duża chusta lub kawałek lekkiego nieprzezroczystego materiału wielkości 1 m²

$\text{♩} = 95$ muzyka i słowa: Barbara Tartanus

1. Ma - ły je - żyk jak ku - le - czka i - dzie dróż - ką do mia -
ste - czka. A w mia - ste - czku, to jest fakt,
ży - ją je - że już od lat. W pa - rkach, krza - kach i gęst -
wi - nach spa - ce - ru - ją po ście - ży - nach.
Cho - dzą je - że tu i tam. Jak nie wie-rzysz, zo - bacz sam.

1. Mały język jak kuleczka
idzie dróżką do miasteczka.
A w miasteczku, to jest fakt,
żyją jeże już od lat.

2. Gdy przychodzi złota jesień,
mały język jabłko niesie.
Złoty listek z nieba spada,
jeżom bajkę opowiada.

Ref.: W parkach, krzakach i gęstwinach
spacerują po ścieżynach.
Chodzą jeże tu i tam.
Jak nie wierzysz, zobacz sam.

Ref.: W parkach, krzakach i gęstwinach,
śpią języki na ścieżynach.
Listek śpiewa im do snu
kołysankę li, li, lu.

piosenka

akomp.

ĆWICZEŃ GIMNASTYCZNYCH

W ostatnich latach coraz częściej ćwiczenia gimnastyczne rozpoczyna się już w grupie dzieci 3–4-letnich. O słuszności takich działań decyduje fakt, że harmonijny rozwój ruchowy dziecka od najmłodszych lat wpływa na prawidłowy rozwój psychiczny na dalszym etapie rozwoju. Jednym z najistotniejszych celów gimnastyki u małych dzieci, obok kształcenia sprawności ruchowej i wzmacniania mięśni, jest poznanie schematu ciała, czucie własnego ciała i przestrzeni wokół niego, doskonalenie poczucia równowagi oraz kształcenie koordynacji wzrokowo-ruchowej. Bez opanowania tych umiejętności nie jest możliwy dalszy harmonijny rozwój dziecka.

Prowadzenie zajęć ruchowych sprzyja osiąganiu celów wychowawczych. Wypracowany schemat działań wpływa na usprawnienie innych rodzajów zajęć – sposób ustawienia, szybka reakcja na polecenia i umowne sygnały nauczyciela pozwalają na zdyscyplinowanie grupy podczas innych form ich działalności.

W pracy z dziećmi najmłodszymi preferuje się zajęcia metodą zabawową, naśladowanie zwierząt, czynności z najbliższego otoczenia dziecka, opowieści ruchowe. Przedszkolaki chętnie uczestniczą w zajęciach i szybko zdobywają nowe doświadczenia ruchowe, warto więc już od początku zadbać o umiejętność prawidłowego przyjmowania pozycji wyjściowych i znajomość terminologii (siad skrzyżny, prosty, leżenie tyłem itp.).

Proponowane zestawy doskonałą ogólną sprawność ruchową, a zestawy z tytułami dodatkowo nawiązują do tematów realizowanych na zajęciach dydaktycznych.

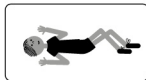
Niżej znajdują się pozycje wyjściowe, stosowane podczas ćwiczeń gimnastycznych.

LEŻENIE

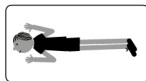
- leżenie przodem (na brzuchu): z ramionami ułożonymi w „skrzydełka”

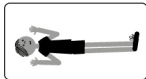
- z nogami ugiętymi i ramionami ułożonymi w „skrzydełka”

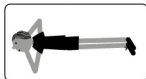
- z brodą opartą na dłoniach

- z nogami wyprostowanymi

- leżenie tyłem (na plecach): z wyprostowanymi nogami i rękoma ułożonymi wzdłuż tułowia

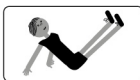

SIADY (w siadach tułów powinien być wyprostowany, głowa w przedłużeniu tułowia wyciągnięta w górę, wzrok skierowany przed siebie, klatka piersiowa wypukłona, łopatki ściągnięte)

- siad skulny (siad z nogami skulonymi)

- z oparciem dłońmi o podłogę za sobą

- siad ugięty (siad z nogami ugiętymi) z ramionami w „skrzydełka”

- siad kłęczny (siad na piętach)

- podparty

- siad rozkroczny (siad z nogami w rozkroku)

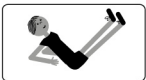
- siad prosty

- siad skrzyżny (siad z nogami skrzyżowanymi, siad „po turecku” lub siad z nogami „na kokardkę”) z ramionami ułożonymi w „skrzydełka” (linia ramienia i przedramienia tworzą kąt prosty)

- siad równoważny z oparciem na przedramionach

- z dłońmi opartymi na kolanach

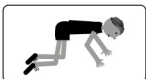

KLĘKI

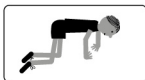
- klęk prosty

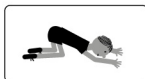
- klęk podparty (pozycja wysoka Klappa)

- klęk podparty z ramionami ugiętymi w łokciach (pozycja średnia Klappa)

- klęk podparty z ramionami wyciągniętymi przed siebie (pozycja niska Klappa)

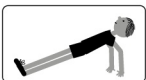

PODPORY

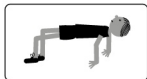
- podpór przodem

- podpór tyłem z nogami prostymi (uwaga: tułów i nogi powinny tworzyć linię prostą)

- tyłem z nogami ugiętymi (barki, biodra i kolana powinny tworzyć linię prostą)

ZWISY

- zwis przodem (przodem do drabinki)
- na ugiętych ramionach

- zwis tyłem (tyłem do drabinki)
z wyprostowanymi ramionami

Przygotowując miejsce do ćwiczeń – niezależnie od tego, czy będzie to sala gimnastyczna, sala zabaw czy korytarz – należy pamiętać o tym, że powinno to być miejsce czyste, z możliwością naturalnej wentylacji, a więc dostępem do okna.

W uzyskaniu optymalnych osiągnięć w procesie nauczania niezbędne są różnego rodzaju pomoce. W wypadku zajęć gimnastycznych ich dobór jest bardzo ważny. W proponowanych zajęciach gimnastycznych mają zastosowanie następujące sprzęty i pomoce dydaktyczne:

- sprzęty:
 - drabinki gimnastyczne przyścienne
 - równoważnie
 - pachołki
 - krzesółka
 - ławeczki gimnastyczne (szwedzkie)
 - zjeżdżalnie
 - materace gimnastyczne
- pomoce:
 - woreczki gimnastyczne (4 kolory)
 - laski gimnastyczne
 - kręgle
 - obręcze małe
 - piłka lekarska kilogramowa
 - piłeczki pingpongowe (do tenisa stołowego)
 - skakanki
 - kocyki (80x50 cm)
 - szarfy (4 kolory)
 - obręcze duże (hula-hoop)
 - piłki gumowe małe i duże
 - piłka lekarska półkilogramowa
 - piórka
 - krążki (4 kolory)

Zestaw I

Pomoce: woreczki (po jednym dla każdego dziecka), tamburyn

Ćwiczenia w rozsypcie

I.

Zbiórka, stopy złączone, plecy wyprostowane, ręce ułożone wzdłuż tułowia. Nauczyciel rozdaje dzieciom woreczki.

„Dzień dobry” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci maszerują z woreczkiem na głowie. Na hasło: *Dzień dobry* wykonują skłon głowy w przód, tak aby woreczek spadł na podłogę. Podczas wykonywania skłonu odpowiadają: *Dzień dobry*, a następnie podnoszą woreczek i kontynuują ćwiczenie. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

II.

„Stań na kamieniu” – ćwiczenie stóp.

Dzieci biegają w rytm uderzeń tamburynu.

Na hasło: *Stań na kamieniu* stają na jakimkolwiek woreczku, starając się zakryć go stopami.

Po chwili kontynuują ćwiczenie. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

„Mostek” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci w leżeniu tyłem z nogami ugiętymi w kolanach i stopami opartymi o podłogę na hasło: *Przełóż woreczek pod mostkiem* bez odrywania stóp od podłoża unoszą biodra i przekładają woreczek do drugiej ręki. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy, po każdym przełożeniu woreczka następuje opuszczenie bioder, a następnie ponowne ich uniesienie.

„Kto wyżej rzuci?” – ćwiczenie mięśni brzucha i stóp.

Dzieci w siadzie skulnym, z rękoma opartymi z tyłu o podłogę, chwytają stopami woreczek i podrzucają go jak najwyżej. Ćwiczenie trwa około dwóch minut.

„Połóż woreczek za głową” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci w leżeniu tyłem, z nogami ugiętymi w kolanach i rękoma ułożonymi wzdłuż tułowia, chwytają stopami woreczek i, wykonując leżenie przewrotne (bez uginania nóg w kolanach), starają się położyć woreczek jak najdalej za głową.

„Przełóż woreczek pod kolanem” – ćwiczenie równowagi.

Dzieci, stojąc, unoszą ugiętą w kolanie nogę i przekładają pod nią woreczek. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy, zmieniając unoszoną nogę.

„Ślalom na czworaka” – ćwiczenie z elementem czworakowania.

Dzieci siadają w siadzie skrzyżnym. Chłopcy kładą woreczki na głowie i siedzą w pozycji skorygowanej, tak aby woreczek nie spadł im z głów. Na hasło: *Ślalom* dziewczynki na czworakach przechodzą ślalomem między siedzącymi chłopcami. Po trzech minutach następuje zmiana ról.

III.

„Huśtawka” – ćwiczenie oddechowe.

Dzieci w leżeniu tyłem z ułożonym na brzuchu woreczkiem i rękami ugiętymi pod głową głęboko oddychają, aby leżący na brzuchu woreczek unosił się i opadał.

Zestaw II

Pomoce: krzeselka, woreczki, piórko

I.

Zbiórka, dzieci ustawiają się w szeregu, stopy złączone, plecy wyprostowane, ręce ułożone wzdłuż tułowia.

„Dotknij krzeselka” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci biegają między ustawionymi w różnych miejscach sali krzeselkami. Na hasło: *Uwaga!* zatrzymują się przy krześle, a nauczyciel określa, jakimi częściami ciała mają go dotknąć, np. nogą i ręką, obiema nogami, łokciem i kolanami. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

II.

„Ślimak chowa się pod liściem” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci czołgają się między rozstawionymi krzeselkami. Na hasło: *Ślimak chowa się pod liściem* wpelzają pod najbliższe krzeselko i kładą się na brzuchu z rękoma pod brodą.

„Powódź” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci we wspięciu na palcach maszerują po sali między krzeselkami. Na hasło: *Powódź!* stają obunóż na najbliższym krzeselku. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

„Zdmuchnij piórko” – ćwiczenie oddechowe.

Dzieci kładą na krzeselku otrzymane od nauczyciela piórko. Na hasło: *Zdmuchnij piórko*, siedząc w siadzie klęcznym, z rękoma splecionymi za plecami, pochylają się i zdmuchują piórko z krzeselka. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

„Połóż i zdejmij woreczek” – ćwiczenie stóp.

Dzieci kładą na krzeselku otrzymany od nauczyciela woreczek. Na hasło: *Położ i zdejmij woreczek* jedną stopą zdejmują woreczek z krzeselka, natomiast drugą kładą go tam z powrotem. Ćwiczenie trwa około dwóch minut.

„Ślalom z woreczkiem” – ćwiczenie z elementem czworakowania.

Dzieci, rzucając przed siebie woreczek, na czworakach przechodzą między rozstawionymi krzeselkami. Ćwiczenie trwa około dwóch minut.

„Pływamy żabką” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci kładą się przodem na siedzeniu krzeselka, tak aby uniesione i wyprostowane nogi i ręce wystawały poza nie. Na hasło: *Pływamy żabką* wykonują nożycie pionowe nogami, naśladując ruchy jak przy pływaniu. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

III.

„Usiądź na krzeselku” – ćwiczenie wyprostne.

Dzieci maszerują we wspięciu na palcach między ustawionymi krzeselkami. Na hasło: *Usiądź na krzeselku* siadają na najbliższym krześle. Przy każdym powtórzeniu zabawy jest o jedno krzeselko mniej. Zabawa kończy się, gdy ostatnie dziecko usiądzie na ostatnim krześle.

Zestaw III

Pomoce: szarfy

I.

Zbiórka, dzieci ustawione w szeregu, stopy złączone, palce podkuczone, ręce ułożone wzdłuż tułowia. Nauczyciel rozdaje szarfy połowie grupy.

„Stań za, stań przed lub obok” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci z założonymi szarfami rozkładają ręce w bok i robią „wiatraczki” (obracają się wokół własnej osi), a następnie zatrzymują się w takim miejscu, aby ich ręce nie dotykały stojących obok dzieci. Pozostali uczestnicy na sygnał nauczyciela biegną między stojącymi dziećmi. Na hasło: *Stań za!* dzieci zatrzymują się za plecami najbliższego stojącego dziecka. Na hasło: *Stań przed!* – ustawiają się przed najbliższym dzieckiem, na hasło: *Stań z boku!* – stają obok.

II.

„Huśtawka” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci stoją naprzeciwko siebie i podają sobie ręce. Na hasło: *Huśtawka* naśladują huśtawkę – gdy jedno dziecko stoi, drugie kuca.

„Kto kogo zepchnie?” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci siedzą tyłem do siebie w siadzie ugiętym, plecy wyprostowane i oparte o plecy osoby współćwiczącej, ręce ułożone wzdłuż tułowia. Na hasło: *Kto kogo zepchnie?* dzieci odpychają się stopami i starają się przepchnąć osobę współćwiczącą. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy.

„Żywy tunel” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Jedno dziecko w podporze tyłem (uniesione biodra tworzą tunel), drugie przeczołguje się pod tunelem, starając się go nie dotknąć. Dzieci ćwiczą na zmianę.

„Rowerek” – ćwiczenie mięśni brzucha.

Dzieci siedzą naprzeciwko siebie, unoszą nogi ugięte w kolanach i, stykając się stopami, naśladują ruchy pedałowania na rowerze.

„Co gdzie mam?” – ćwiczenie mięśni grzbietu.

Dzieci w leżeniu przodem, stopy złączone, ręce pod brodą. Na hasło: *Oko* dzieci unoszą klatkę piersiową i ręką wskazują oko. Podobnie postępują podczas wymieniania przez nauczyciela innych części ciała znajdujących się w obrębie twarzy i kończyn górnych dzieci.

„Jestem nie do ruszenia” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Jedno dziecko siedzi w siadzie skrzyżnym. Osoba współćwicząca próbuje poruszyć koleżankę lub kolegę, który jak ciężki głaz nie pozwala się przesunąć – napina mięśnie i dociska ciało do podłogi. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy, dzieci zamieniają się rolami.

III.

„Rzeźba” – kształcenie świadomości ciała.

Dzieci stoją naprzeciwko siebie. Jedno z dzieci, „rzeźbiarz”, tworzy „rzeźbę”, modelując w dowolny sposób ciało koleżanki lub kolegi (unoszą ręce, ustawia głowę, pochyla ciało itp.). Osoba współćwicząca poddaje się twórcy, głęboko, powoli oddychając. Na polecenie nauczyciela następuje zmiana ról.

Zestaw IV

Pomoce: małe obręcze, kolorowe krążki, laski gimnastyczne, klocki, krzeselka, ewentualnie zabawki do demonstracji (samochód zdalnie sterowany, bączek, pajac pociągany za sznurek, pociąg, piłka, pozytywka, drewniane klocki)

I.

Zbiórka, dzieci ustawione w szeregu, stopy złączone, plecy wyprostowane, ręce ułożone wzdłuż tułowia. Nauczyciel wprowadza dzieci do tematu. Pyta, jakimi zabawkami lubią bawić się najbar-dziej, i proponuje zabawę w ich naśladowanie.

„Samochód na pilota” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Nauczyciel rozdaje dzieciom małe obręcze, które w zabawie posłużą jako kierownice. Kolorowe krążki symbolizują przyciski w pilocie. Uniesiony przez nauczyciela krążek zielony wprawia „samochody” w ruch (dzieci biegają, naśladując jazdę samochodem), krążek czerwony zatrzymuje „samochody” (dzieci stają), krążek niebieski oznacza cofanie (dzieci poruszają się do tyłu).

II.

„Bączek” – ćwiczenie mięśni brzucha.

Dzieci siadają w siadzie skulnym na krążkach. Nauczyciel „nakręca zabawkę”, dzieci, odpychając się piętami, coraz szybciej obracają się na nim, następnie unoszą ugięte nogi i czekają, aż ich bączek się zatrzyma. Ćwiczenie powtarzamy cztery razy.

„Pajac” – ćwiczenie koordynacji ruchowej rąk i nóg.

Nauczyciel demonstruje ruchy pajacyka. Dzieci naśladują je, na raz wykonując rozkrok z przeniesieniem rąk w bok, na dwa łączą nogi i opuszczają ręce wzdłuż tułowia. Ćwiczenie wykonujemy około dwóch minut z przerwami na głęboki oddech.

„Konik na biegunach” – ćwiczenie dużych grup mięśniowych.

Dzieci w siadzie skulnym trzymają rękoma końce laski gimnastycznej włożonej pod kolana. Przetaczają się na plecy i powracają do siadu skulnego.

„Piłka” – ćwiczenie z elementem podskoku.

Nauczyciel demonstruje odbijanie piłki. Na hasło: *Pięczki skaczą* dzieci podskakują najpierw powoli, wysoko, potem coraz niżej i coraz szybciej. Na hasło: *Pięczki zatrzymują się* dzieci kucają. Ćwiczenie powtarzamy przez około dwie minuty.

„Pozytywka z baletnicą” – ćwiczenie stóp i ćwiczenie równowagi.

Nauczyciel mówi o zasadzie działania pozytywki. Na hasło: *Nakręcam pozytywkę* dzieci stają na palcach, unoszą wyprostowane ręce i obracają się, naśladując piruet wykonywany przez znajdującą się na pozytywce baletnicę.

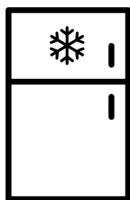
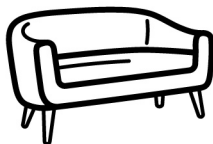
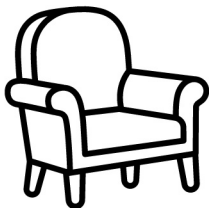
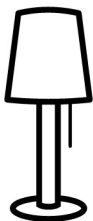
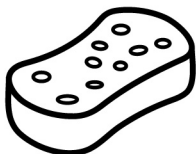
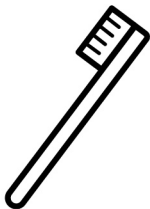
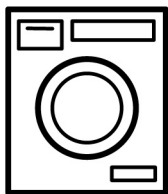
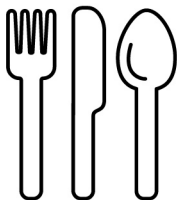
„Kolorowe klocki” – ćwiczenie mięśni brzucha i stóp oraz koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Dzieci siadają w siadzie skulnym, nauczyciel przed każdym z nich kładzie kilka drewnianych klocków. Na hasło: *Budujemy wieżę z klocków* dzieci stopami ustawiają klocek na klocek, budując wieżę.

III.

„Ciuchcia” – zabawa przy piosence.

Dzieci stają jedno za drugim, kładą ręce na biodrach koleżanki lub kolegi stojącego przed nim. Na hasło: *Jedzie pociąg*, śpiewając znaną piosenkę „Jedzie pociąg z daleka”, poruszają się po wyznaczonej trasie, omijając przeszkody z ustawionych wcześniej przez nauczyciela krzeselek.

dlanauczyciela.pl

Portal zapewniający wsparcie na wszystkich etapach pracy dydaktycznej. Niezbędne narzędzia i materiały dostępne są w jednym miejscu – możesz z nich skorzystać w dowolnej sytuacji i na różnych urządzeniach.

Znajdziesz tu m.in.:

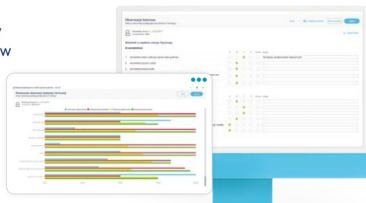
- plany pracy i scenariusze zajęć
- multibooki
- Multitekę, czyli plansze interaktywne w wersji polskiej i angielskiej
- materiały do obserwacji i diagnozy
- filmotekę
- poradniki z cyklu „Biblioteka Nauczyciela”

Obserwacja i badanie gotowości szkolnej

Karty, arkusze obserwacji i badania gotowości szkolnej oraz aplikacja to spójny pomysł na to, jak szybko, rzetelnie i trafnie rozpoznać indywidualny poziom rozwoju dziecka we wszystkich obszarach: fizycznym, emocjonalnym, społecznym i poznawczym.

Aplikacja po wprowadzeniu wyników znacznie przyspieszy czas opracowywania wniosków i wskazań do dalszej pracy.

Nowa Era Sp. z o.o.

 www.nowaera.pl nowaera@nowaera.pl

 Centrum Kontakt: 58 721 48 00

ISBN 978-83-267-5193-6

9 788326 751936